

EURÓPAI
OMBUDSMAN

ÉVES JELENTÉS 2004

EURÓPAI
OMBUDSMAN

ÉVES JELENTÉS **2004**

© Európai Ombudsman, 2005.

Minden jog fenntartva.

Oktatási és nem kereskedelmi céllal történő felhasználás megengedett, amennyiben a forrás fel van tüntetve.

A borítón és az elválasztó oldalakon lévő fényképeket Glory Rozakis készítette. Az egyéb fényképek ellenkező utalás hiányában az Európai Ombudsman szerzői jogát képezik.

A jelentés teljes szövege az alábbi internetes címen található:
<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/hu/default.htm>

EURÓPAI
OMBUDSMAN
ÉVES JELENTÉS 2004

EURÓPAI OMBUDSMAN

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Josep BORRELL FONTELLES Elnök Úrnak
Európai Parlament
Rue Wiertz
B - 1047 Brüsszel

Strasbourg, 2005. március 8.

Tisztelt Elnök Úr!

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 195. cikkének (1) bekezdése és az Európai Parlamentnek az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló határozata 3. cikkének (8) bekezdése értelmében ezennel benyújtom a 2004. évre vonatkozó éves jelentésemet.

Tisztelettel,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

BEVEZETÉS	17	BEVEZETÉS
1 ÖSSZEFOGLALÓ	25	ÖSSZEFOGLALÓ
2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK	37	PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK
3 VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK	55	VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK
4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL	109	KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL
5 KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL	115	KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL
6 KÖZLEMÉNYEK	129	KÖZLEMÉNYEK
7 MELLÉKLETEK	165	MELLÉKLETEK

BEVEZETÉS	17
1 ÖSSZEFOGLALÓ	25
2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK	37
2.1 AZ OMBUDSMAN TEVÉKENYSÉGÉNEK JOGALAPJA	37
2.2 AZ EURÓPAI OMBUDSMAN HATÁSKÖRE	38
2.2.1 Jogosulatlan panaszbeadványok	38
2.2.2 Községi intézmények és szervek	38
2.2.3 „Hivatali visszásság”	39
2.3 ELFOGADHATÓSÁG ÉS A VIZSGÁLATOK INDÍTÉKAI	40
2.4 A 2004 -BEN VIZSGÁLT PANASZOK ELEMZÉSE	41
2.5 ÁTTÉTEL ÉS TANÁCSADÁS	42
2.6 AZ OMBUDSMAN ELJÁRÁSAI	43
2.6.1 Vizsgálat megindítása	44
2.6.2 Tisztességes eljárás	44
2.6.3 Akták megtekintése és tanúk meghallgatása	44
2.6.4 Nyílt eljárás	45
2.7 A VIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI	45
2.7.1 Nem történt hivatali visszásság	46
2.7.2 Az intézmények által rendezett ügyek és békés megoldások	46
2.7.3 Kritikai észrevételek, ajánlástervezetek és külön jelentések	46
2.8 A 2004. ÉVI ÜGYEKET LEZÁRÓ HATÁROZATOK	47
2.8.1 Dokumentumokhoz való hozzáférés és adatvédelem	47
2.8.2 A Bizottság, mint a «Szerződés őre»	49
2.8.3 Szerződések és juttatások	50
2.8.4 Felvételi és személyzeti ügyek	51
2.8.5 A Bizottság válasza az ombudsman vizsgálataira	52

3	VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK	55
3.1	ESETEK, AMELYEK SORÁN NEM TALÁLTAK HIVATALI VISSZÁSSÁGOKAT	55
3.1.1	Az Európai Parlament	55
	AZ EURÓPAI PARLAMENT GYAKORNOKOKRA VONATKOZÓ SZABÁLYAI.....	55
	AZ EURÓPAI PARLAMENTI KÉPVISELŐK NYUGDÍJRENDSZERE.....	56
3.1.2	Az Európai Unió Tanácsa	57
	AZ EURÓPAI ÉLELMISZER-BIZTONSÁGI HATÓSÁG IGAZGATÓSÁGI TAGJAINAK KINEVEZÉSE.....	57
	HOZZÁFÉRÉS A JOGI SZOLGÁLAT VÉLEMÉNYEIHEZ.....	58
3.1.3	Az Európai Bizottság	59
	EGY „INFORMÁCIÓS TÁRSADALOM” PROJEKTBŐL VALÓ KIZÁRÁS.....	59
	BIZTOSÍTÁSI IRÁNYELVEK ÁTÜLTETÉSE A GÖRÖG JOGSZABÁLYOKBA.....	60
	A BIKAVIADALRÓL SZÓLÓ PORTUGÁL JOGSZABÁLYOK.....	61
	AZ EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG VEGYESBIZOTTSÁGÁNAK EGY NYILATKOZATTERVEZETÉHEZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS.....	62
	HOZZÁFÉRÉS A KERESKEDELMI VILÁGSZERVEZET TÁRGYALÁSI DOKUMENTUMAIHOZ.....	63
	HOZZÁFÉRÉS A ROMÁNIÁRÓL SZÓLÓ ÉLELMISZER- ÉS ÁLLATEGÉSZSÉGÜGYI JELENTÉSHEZ.....	64
	HOZZÁFÉRÉS AZ EURÓPAI SZOCIÁLIS ALAP KÜLDETÉSI JELENTÉSÉHEZ.....	65
	LEONARDO DA VINCI PROGRAM.....	65
	KIVÁLASZTÁSI ELJÁRÁS 'EUROPEAID' PROJEKTHEZ.....	66
	JOGSÉRTÉSI PANASZOK ÁLLÍTÓLAGOS NEM MEGFELELŐ KEZELÉSE.....	67
	HOZZÁFÉRÉS NÉMETORSZÁG KÖLTSÉGVETÉSI HELYZETÉNEK ÉRTÉKELÉSÉHEZ.....	68
3.1.4	Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatala	68
	AZ INDOKLÁSSAL ELLÁTOTT MAGYARÁZAT ÁLLÍTÓLAGOS HIÁNYA EGY KIVÁLASZTÁSI ELJÁRÁSBAN.....	68
3.2	AZ INTÉZMÉNY ÁLTAL MEGOLDOTT ESETEK	69
3.2.1	Az Európai Parlament	69
	A FELVÉTELI BIZOTTSÁG HATÁROZATA EGY PÁLYÁZATRÓL.....	69
3.2.2	Az Európai Bizottság	70
	A SZOLGÁLTATÁSOK KIFIZETÉSÉNEK ELMULASZTÁSA.....	70
	KIFIZETÉS ELMULASZTÁSA.....	70
	EGY VASÚTI TERVVEL KAPCSOLATOS DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS.....	71
	SZOLGÁLTATÁSOK KÉSEDELMES KIFIZETÉSE.....	71
3.2.3	Az Európai Csaláselleni Hivatal	72
	HOZZÁFÉRÉS NUKLEÁRIS BIZTONSÁGI ÜGYEK DOKUMENTUMAIHOZ.....	72
3.3	AZ OMBUDSMAN ÁLTAL ELÉRT BÉKÉS MEGOLDÁSOK	73
	HOZZÁFÉRÉS A KERESKEDELMI TÁRGYALÁSOKRA VONATKOZÓ DOKUMENTUMOKHOZ.....	73
	HOZZÁFÉRÉS VEZETŐI VIZSGA EREDMÉNYEIHEZ.....	74
3.4	AZ OMBUDSMAN KRITIKAI ÉSZREVÉTELÉVEL ZÁRULT ESETEK	75
3.4.1	Az Európai Parlament	75
	DOHÁNYZÁSRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK VÉGREHAJTÁSA.....	75
3.4.2	Az Európai Unió Tanácsa	76
	AKTÁKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS EGY KORKEDVEZMÉNYES NYUGDÍJÁZÁSI ÜGYBEN.....	76

3.4.3 Az Európai Bizottság	77
KEDVEZŐTLENEBB MINŐSÍTÉS A MUNKAERŐ-FELVÉTEL KÉSEDELME KÖVETKEZTÉBEN.....	77
KIFIZETÉSEK FELFÜGGESZTÉSÉT IGAZOLÓ INDOKOLÁS HIÁNYA	77
TITKÁRSÁGI KÖLTSÉGEK MEGTÉRÍTÉSÉNEK MEGTAGADÁSA.....	78
A 226. CIKKRE ALAPOZOTT PANASZOK NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELÉNEK ELMULASZTÁSA.....	79
ÁLLAMI TÁMOGATÁSRA VONATKOZÓ PANASZ KEZELÉSE	80
A NYELVTANÁROK TELJES MUNKAIDŐBEN VALÓ FOGLALKOZTATÁSÚVÁ NYILVÁNÍTÁSÁNAK AZ ELMULASZTÁSA	81
KÖRNYEZETVÉDELMI SZERVEZETTEL SZEMBENI TISZTESSÉGTELEN BÁNÁSMÓD	82
JOGI SZAKMÁHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS OLASZORSZÁGBAN	83
ELÉGTELEN TÁJÉKOZTATÁS EGY LOVAS KÖZPONT LEHETSÉGES FINANSZÍROZÁSÁRÓL	84
SZEMÉLYZETI JELENTÉS ELKÉSZÍTÉSÉNEK ÜTEMEZÉS	85
A HÁTRÁNYOS MEGKÜLÖNBÖZTETÉS TILALMA ELVÉNEK MEGSÉRTÉSE A FELVÉTEL SORÁN	86
SZAKÉRTŐI SZERZŐDÉS MEGHOSSZABBÍTÁSÁNAK ELMARADÁSA	86
EGY NEM KORMÁNYZATI SZERVEZETRE VONATKOZÓ AKTÁHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS INDOKOLATLAN MEGTAGADÁSA.....	87
VÁLASZADÁS ELMULASZTÁSA EGY SEGÉLYRE SIKERTELENÜL PÁLYÁZÓ LEVELÉRE.....	89
JOGSÉRTÉSI PANASZ ELBÍRÁLÁSÁNAK KÉSEDELME.....	89
3.4.4 Az Európai Parlament és az Európai Bizottság	90
FORDÍTÁSI SZERZŐDÉS INDOKOLATLAN MEGSZÜNTETÉSE	90
3.4.5 Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal	91
ÁLLÍTÓLAGOS TISZTESSÉGTELENSÉG ÉS AZ ÁTLÁTHATÓSÁG HIÁNYA A FELVÉTELI ELJÁRÁSBAN.....	91
ELÉGTELEN INDOKOLÁS A NYELVI POLITIKÁVAL KAPCSOLATBAN EGY NYÍLT VERSENYVIZSGA ESETÉBEN	92
3.4.6 Europol	93
FELVÉTELI SZEBÁLYOK FIGYELMEN KÍVÜL HAGYÁSA ADMINISZTRATÍV ASSZISZTENS FELVÉTELEKOR.....	93
3.5 AZ INTÉZMÉNYEK ÁLTAL ELFOGADOTT AJÁNLÁSTERVEZETEK	94
3.5.1 Az Európai Bizottság	94
A RÖVID IDŐKERET HIBÁKHOZ VEZETETT EGY KUTATÁSI TERVEZETBEN.....	94
INDOKOLATLAN KÉSEDELEM JOGSÉRTÉSI ÜGY KEZELÉSÉBEN.....	95
3.5.2 Az Európai Bizottság és az Európai Csaláselleni Hivatal	96
CSALÁS GYANÚJA A «BLUE DRAGON» ÜGYBEN.....	96
3.6 EGYÉB OKOK MIATT LEZÁRT ÜGYEK	98
3.6.1 A Európai Unió Tanácsa	98
GYERMEKNEK AZ EU EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÁSI ELLÁTÁSÁRA VONATKOZÓ JOGOSULTSÁGÁNAK HIÁNYA	98
3.6.2 Az Európai Bizottság	99
TACIS SZOLGÁLTATÁSI SZERZŐDÉS ALAPJÁN BENYÚJTOTT SZÁMLÁK KIFIZETÉSÉNEK MEGTAGADÁSA	99
TÖRPE SZAMÁRRÁ TEKINTETTEL ADOTT SEGÉLY MINŐSÍTÉSE.....	100
3.6.3 Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal	101
A KINEVEZÉSRE JOGOSULT HATÓSÁG VÁLASZÁNAK ÁLLÍTÓLAGOS HIÁNYA.....	101
3.6.4 A Régiók Bizottsága	102
ÉTKEZÉSEK ÁRAI A GYAKORNOKOK SZÁMÁRA.....	102
3.6.5 Az Európai Egyetemi Intézet	103
KORHATÁR A FELVÉTELNÉL	103

3.7	KÜLÖN JELENTÉST KÖVETŐEN LEZÁRT ÜGY	103
	SAJTÓTISZTVISELŐI ÁLLÁSOK MUNKAKÖRÉNEK BESOROLÁSA A BIZOTTSÁG HARMADIK ORSZÁGBELI DELEGÁCIÓINÁL	103
3.8	AZ OMBUDSMAN HIVATALBÓL INDÍTOTT VIZSGÁLATAI	105
	PANASZTÉTELI ELJÁRÁS HIÁNYA KIRENDALT NEMZETI SZAKÉRTŐK ESETÉBEN	105
	AZ IGAZGATÁS MINŐSÉGE AZ EURÓPAI ISKOLÁKBAN	105
4	KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL	109
4.1	AZ EURÓPAI PARLAMENT	110
4.2	AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG	111
4.3	EGYÉB INTÉZMÉNYEK ÉS SZERVEK	111
5	KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL	115
5.1	AZ OMBUDSMANOK EURÓPAI HÁLÓZATA	115
5.2	EGYÉB OMBUDSMAN SZEMINÁRIUMOK ÉS KONFERENCIÁK	118
5.3	EGYÉB RENDEZVÉNYEK AZ OMBUDSMANOK ÉS MUNKATÁRSAIK RÉSZVÉTELÉVEL	123
6	KÖZLEMÉNYEK	129
6.1	AZ ÉV KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEI	129
6.2	TÁJÉKOZTATÁSI CÉLÚ LÁTOGATÁSOK	132
6.3	EGYÉB KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK	145
6.4	MÉDIAKAPCSOLATOK	153
6.5	KIADVÁNYOK	159
6.6	ON-LINE KOMMUNIKÁCIÓ	160
7	MELLÉKLETEK	165
A	STATISZTIKÁK	165
B	AZ OMBUDSMAN KÖLTSÉGVETÉSE	174
C	MUNKATÁRSAK	176
D	A HATÁROZATOK MUTATÓI	182

BEVEZETÉS

1 ÖSSZEFOGLALÓ

2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

3 VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK

4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

5 KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

6 KÖZLEMÉNYEK

7 MELLÉKLETEK

BEVEZETÉS

A 2004-es év gazdag év volt az európai polgárok jogai tekintetében. Ezen jogok további 75 millió ember – akiknek az országai május 1-jén csatlakoztak az Európai Unióhoz – számára váltak valósággá. Ezen jogok gyakorlására az egyik első lehetőség június elején érkezett el az európai parlamenti választásokkal. És természetesen június közepén, az Európai Alkotmányt – amely tartalmazza az alapjogi chartát – létrehozó Szerződés elfogadásával. Az Alkotmány ratifikálásának folyamata bizonyára élénk vitát és eszmecserét fog kiváltani mind a 25 tagállamban arról, hogy mit jelent az, hogy valaki uniós polgár.

Az európai Ombudsman szemszögéből nézve a 2004-es év az intézmény második megbízatásának végét jelentette. Az 1995. szeptemberi kétszemélyes strasbourgi csapatból kinőtt egy, az EU intézményei és szervei által elismert szervezet, melyben az egyre nagyobb számban hozzá forduló polgárok megbíznak. Az elmúlt évben soha nem látott, több mint 50%-os növekedést tapasztalhattunk a beérkező panaszbeadványok számában, ami egyértelmű jele annak, hogy növekszik a tudatosság arra vonatkozóan, hogy a hivatali visszasságokkal kapcsolatban a polgároknak joga van az Ombudsmanhoz fordulni.

Személy szerint számomra a 2004-es év arról szólt, hogy végérvényesen meghatározom, hogy tudom-e teljesíteni azon ígéreteimet, melyeket az európai Ombudsman tisztségének betöltésekor tettem. Mivel megbízatásom egybeesett az 1999-2004-es jogalkotási ciklus utolsó szakaszával, ezért törekedtem a 2003. április 1-jén megfogalmazott prioritásaimnak való megfelelésnek. Ezek a következők voltak: az ombudsmani hivatal hatékonyságának fokozása, a jogállamiság, a helyes igazgatás és az emberi jogok tiszteletben tartásának elősegítése, és egész Európa polgárainak elérése. Az Unió bővítése mindhárom prioritás szempontjából központi téma volt, az én vezérelvem ezek kezelésével kapcsolatban az volt, hogy legyünk „reaktívak”, azaz válaszoljunk a panaszosoknak, és egyúttal „proaktívak” (kezdemenyezők) is, azaz a használóknak nyújtott szolgáltatások maximalizálása céljából megtervezett különféle kezdeményezésekkel érjük el az Ombudsman különböző ügyfeleit.

Ígéreteim teljesítése

Egy ombudsmani hivatalnak törekednie kell annak biztosítására, hogy minden polgár, aki hozzá fordul, időben és megfelelő módon kapjon segítséget vagy tanácsot. Ezt szem előtt tartva keményen dolgoztunk 2004-ben, hogy olyanná építsük fel az intézményt, amely képes a 25 tagállam polgárait a Szerződés 21 nyelvén kiszolgálni. Május elsejére már képesek voltunk erre. Felvettük a szükséges jogi és adminisztrációs személyzetet és biztosítottuk, hogy az új panaszbeadvány-adatbázisunk teljesen működőképes legyen. Ezáltal lehetővé vált számunkra, hogy megfeleljünk a szolgáltatásaink iránti igény soha nem tapasztalt növekedésének.

És eredményeket értünk el! A 2004-es év során az Ombudsman az esetek mintegy 70%-ában volt képes segítséget nyújtani a panaszosoknak az ügyben indított vizsgálat révén, az illetékes szervekhez történő továbbítással, vagy tanácsot adva arról, hogy hová kell fordulni a probléma azonnali és hatékony megoldása érdekében. Sőt, mi több! Az Ombudsman vizsgálatai alapján az intézmények számlákat egyenlítették ki és kamatot fizettek, dokumentumokat adtak ki és magyarázatokkal szolgáltak, orvosolták a jogtalanságokat és elnézést kértek a tévedésekért. Röviden, az EU intézményei készek voltak demonstrálni az Ombudsmanmal való együttműködési hajlandóságukat a polgárok érdekében. Ez a hozzáállás az Ombudsman által nyújtott szolgáltatásokba vetett bizalom kialakításának kulcsa. A polgárok csak akkor fognak hozzám fordulni a problémáikkal, ha bíznak abban, hogy panaszukkal el fognak érni valamit. 2004-ben továbbra is bizonyítottuk, hogy ez így van.

Második prioritásom magában foglalta az Európában működő ombudsmanokkal való kapcsolatépítést a jogállamiság, a helyes igazgatási gyakorlat és az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdítása érdekében. Ezt szem előtt tartva tájékoztatási körútra indultam, és május 1-jéig meglátogattam mind a tíz csatlakozó országot, majd továbbutaztam Romániába, Hollandiába, Portugáliába és Franciaországba az év vége előtt. Ezek a látogatások érdemesnek bizonyultak. Minden látogatás során találkoztam a polgárokkal és a lehetséges panaszosokkal annak érdekében, hogy elmagyarázzam az Ombudsman szerepét, eszmecserét folytassak a köztisztviselőkkel a bíróságon kívüli jogorvoslatok fontosságának hangsúlyozása céljából, továbbá tárgyaltam Ombudsman kollégáimmal, hogy meghatározzuk, hogyan védhetjük és mozgíthatjuk elő a legjobban a polgárok jogait. Az ombudsmani koncepció további elősegítése érdekében Törökországba és Szerbia és Montenegróba utaztam, annak érdekében, hogy az ottani intézmények létrehozásához tanácsot adjak. Mindent összevetve tájékoztatási körutamon és egyéb látogatásaim során több mint 30 előadást és bemutatót tartottam, és több mint 150 értekezleten vettem részt ombudsmanokkal, köztisztviselőkkel és egyéb közreműködőkkel.

A tájékoztatási látogatások egyben kulcsfontosságúak voltak a harmadik prioritásom teljesítéséhez is. A nyilvános előadások, az értekezletek és a médiának adott interjúk sok lehetőséget kínáltak arra, hogy a polgárokat tájékoztassam jogairól, és arról, hogy hogyan élhetnek azokkal a legjobban. Tovább folytattuk erőfeszítéseinket annak érdekében, hogy az Ombudsman szolgáltatásainak potenciális felhasználóihoz eljuttassuk az információkat, szemináriumokon, értekezleteken és konferenciákon megszólítva a civil szervezeteket, a kereskedelmi kamarákat, a felsőoktatási intézmények jogi és közhivatalait, és egyéb érdekelt csoportokat. Kiadványainkat közel 25 nyelven széles körben terjesztettük, és elektronikus formában is rendelkezésre bocsátottuk annak érdekében, hogy egész Európában növeljük a tudatosságot az ombudsmannal kapcsolatban.

Szeretném azt hinni, hogy az Európai Parlament határozata, amelynek értelmében ez év január 11-én engem újra megválasztottak, ezen tevékenységek elismerését jelenti. Általánosabb értelemben jelöltségemnek gyakorlatilag az összes képviselőcsoport általi erős támogatását a megbecsülés kézzelfogható bizonyítékának tekintem, melyben a Parlament részesít az intézmény megtartásával. Egy ilyen széleskörű, többpárti támogatás létfontosságú akkor, amikor az intézmény fennállásának második évtizedét kezdi meg.

Új formátumú éves jelentés

A Parlament az Ombudsman munkáját nagyrészt az éves jelentés alapján felügyeli, melyet minden évben benyújtok. Az éves jelentés az Ombudsman legfontosabb kiadványa. Azáltal, hogy áttekintést ad az adott évi panaszkezelési tevékenységeimről, javítja a Parlament azon képességét, hogy az Unió intézményeit és szerveit felelősségre tudja vonni. Az igazgatási tevékenység problematikus területeire való figyelemfelhívás révén egyúttal értékes forrásként szolgál az EU intézményeinek és szerveinek önszabályozásához. De ezen túlmenően az Ombudsman jelentése csoportok és egyének széles köre számára érdekes különböző szinteken — az Ombudsman kollégák, a politikusok, a köztisztviselők, a szakemberek, a felsőoktatási oktatók, az érdekelt csoportjai, a nem kormányzati szervezetek, az újságírók és a polgárok számára egyaránt, európai, nemzeti, regionális és helyi szinten is.

Ezen különféle ügyfelek változatos elvárásainak való legjobb megfelelés érdekében átdolgoztuk az éves jelentést és egy sor kapcsolódó kiadványt vezettünk be. Magában az éves jelentésben a teljes határozatok helyett olyan összefoglalók szerepelnek, melyek a kulcskérdésekre hívják fel a figyelmet. Egy tematikus elemzés mutat rá a legfontosabb jogi és ténymegállapításokra a munka négy nagy területén. A kommunikációról és egyéb szervezetekkel való kapcsolatokról szóló fejezeteket felülvizsgáltuk annak érdekében, hogy kiemeljük az ezen tevékenységekből származó hasznokat, és hogy ezt a lezajlott események részleteivel jellemezzük. Az eredmény hitünk szerint egy felhasználó-barátabb dokumentum, mely valós hozzáadott értéket képvisel. Akik ismerik az Ombudsman munkáját, azonnal megszerezhetik a legfontosabb fejleményekről szóló információkat, míg azok, akiknek az éves jelentés jelenti az Ombudsmannal való első találkozást, gyorsan és könnyen meg tudják érteni, hogy miből áll ez a feladatkör. Az Ombudsman munkájának elérhetőbbé tételére irányuló törekvésünket kiegészíti azon elkötelezettségünk, hogy a legjobban használjuk fel

a közpénzeket, és hogy tartsuk tiszteletben a környezetet. A jelentés hosszának jelentős csökkentése által reméljük, hogy a polgárok legjobb érdeke szerint cselekedtünk. Ezt az Ombudsmannak állandóan szem előtt kell tartania!

Pontosan ezen feladatot szem előtt tartva vezettük be az *összefoglaló és statisztikák* című kiadványt 2004-ben. Ez az összefoglaló átfogó áttekintést ad az Ombudsman tevékenységéről egy adott évben. Az ebben szolgáltatott anyag kiegészítéseképpen, és válaszképpen azok számára, akik az Ombudsman munkáját részletesebben kívánják tanulmányozni, ebben az évben egy még átfogóbb elektronikus kiadványt hozunk létre, amely a határozatok teljes szövegét tartalmazza angol, francia és német nyelven azon esetekre vonatkozóan, melyek az éves jelentés 3. fejezetében szerepelnek. Ez 2005 második felében válik majd hozzáférhetővé egyetlen elektronikus dokumentum formájában az Ombudsman weboldalán, és nyomtatott formában vagy CD-ROM formájában meg lehet majd rendelni az Ombudsman hivatalától. És természetesen továbbra is közzétesszük az eseteket lezáró határozatokat az Ombudsman weboldalán angolul, valamint a panaszbeadvány nyelvén, amennyiben az nem angol nyelvű. Ezen anyagok körével reméljük, hogy a lehető legjobban meg tudunk felelni közönségünk eltérő igényeinek.

Az előttünk álló évek

Tagadhatatlan, hogy egy polgári Európa fejlődésének kritikus pillanatához értünk. Az Alkotmány, melyet reményem szerint elfogadnak majd a polgárok és a 25 tagállam parlamentjei, nagy előrelépést jelent számos területen. Mint az alkotmány tervezetét elkészítő Európai Konventben részt vevő megfigyelő, eltökélten harcoltam azért, hogy biztosítsam, hogy a polgárok érdekei a vita középpontjába kerüljenek. Az Ombudsmanhoz történő panasztétel joga egyébiránt szembetűnően meghatározza a szöveget. Ezen túlmenően remélem, hogy egy jogilag kötelező alapjogi katalógus (bill of rights) az egyik legnagyobb előrelépést jelenti a polgárok számára.

A chartában foglalt potenciál kiaknázása kezdeményező közreműködést tesz szükségessé annak érdekében, hogy a polgároknak tudatosuljanak a számukra megnyíló új lehetőségek, és hogy felbátorítsuk és segítsük a közhatóságokat az Unió minden szintjén, hogy a charta jogait és törekvéseit cselekedeteik próbakövének tekintsék. Ez különösen az Ombudsmantól kívánja meg, hogy növelje a chartával kapcsolatos tudatosságot, mivel az Alkotmányról szóló vita fokozódott az Unióban. Az ezen feladat végrehajtására irányuló szándékomat és elkötelezettségemet már jeleztem a velem kapcsolatban álló kollégáknak az európai uniós intézményekben és a tagállamokban. Ezt a következő évekre az Ombudsman előtt álló három kihívás elválaszthatatlan részének tekintem.

Az első kihívás annak biztosítása, hogy a polgárok európai uniós jogszabályok szerinti jogait az Unióban minden szinten tiszteletben tartsák.

Hogy ez megtörténhessen, a polgároknak a jogaik tudatában kell lenniük. Európai Ombudsmanként továbbra is azon fogok munkálkodni, hogy a polgároknak és a potenciális panaszosoknak a saját jogaikról nyújtott információ minősége javuljon. Az Ombudsmanhoz beérkező panaszok és információkra irányuló kérések számának folyamatos növekedése azt jelzi, hogy jó irányba haladunk, de még sok tennivalónk van.

Ebben a vonatkozásban ugyanolyan fontos, hogy a közhatóságok európai, nemzeti, regionális és helyi szinten is teljesen figyelembe vegyék a polgárok jogait a mindennapi munkájukban. Az uniós jogszabályok végrehajtása végtére is nagymértékben a tagállamok hatóságainak a felelőssége. Ha a közhatóságok nem veszik teljes mértékben figyelembe ezeket a jogokat, akkor a nemzeti és regionális ombudsmanokra – a charta jogilag kötelezővé tételével egyre inkább – kulcsfontosságú szerep hárul. Egyre intenzívebbé kívánom tenni együttműködésemet a tagállamokban dolgozó társaimmal, meg kívánom vizsgálni a közös vizsgálatok lehetőségét, és fel akarom deríteni, hogy megvalósítható-e az, hogy az egész Unióban egyetlen telefonszám álljon az ombudsman hálózattal kapcsolatba lépni kívánó polgárok rendelkezésére. Ez különösen hasznos lehet azon polgárok számára, akik élnek az Unión belüli szabad mozgás és letelepedés jogával.

Az Alkotmány ratifikálását követően azt is fel kívánom deríteni a Parlamenttel együtt, hogy hogyan biztosítható, hogy a polgároknak a chartában foglalt jogok megsértésével kapcsolatos panaszai

a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kerüljenek kivizsgálásra, és esetleg az Európai Bíróság elé, ha egy fontos elvi kérdést nem lehet más módon megoldani.

A második kihívás annak biztosítása, hogy az EU intézményei és szervei minden tevékenységükben a legszigorúbb igazgatási előírásoknak megfelelően járjanak el.

Az EU intézményeinek és szerveinek a polgárok panaszainak megoldásával kapcsolatban a velem való együttműködésben mutatott egyre nagyobb készsége folyamatos ösztönzéseként hat számomra. Annál is inkább, mert a mód, ahogyan a panaszokra reagálnak, lényeges mutatója annak, hogy mennyire polgárközpontúak. Minél inkább hajlandó egy intézmény a panaszok rendezésére vagy az Ombudsman által javasolt békés megoldások elfogadására, annál jobb az összes érintett fél számára. Ebből kifolyólag kiterjedt elemzést szándékozom végrehajtani az intézmény létrehozásától kezdve az Ombudsman által elért összes békés megoldással kapcsolatban, közös jellemzőket keresve, melyek segíthetnek azonosítani azon további panaszokat, melyek ilyen, mindenki számára kedvező eredményhez vezethetnek.

Ez részét képezi azon erőfeszítéseimnek, melyek az Ombudsman, mint az Unió igazgatása által nyújtott szolgáltatások javításához hozzájárulni képes forrás, szerepének megerősítésére irányulnak. Az EU intézményei és szervei a panaszokból megtanulhatják, hogy hogyan nyújthatnának jobb szolgáltatásokat. Ennek eredményeként, akinek bármikor bármikapcsolata lehet ezen intézményekkel – nem csak a panaszosoknak –, annak javára válik az Ombudsman munkája, míg az intézmények a jövőben kevesebb panasszal fogják szembetalálni magukat. Ezen kívül több vizsgálatot kívánok hivatalból indítani, a problémák azonosítása és a legjobb gyakorlat előmozdítása érdekében. Az Európai Iskolákban folytatandó helyes igazgatás és a kiküldött nemzeti szakértők vitarendezési eljárása létrehozásának tárgyában hivatalból indított vizsgálataim pozitív eredménye jól szemlélteti, hogy e tekintetben mit lehet elérni. A legszigorúbb igazgatási előírások előmozdítását szintúgy szem előtt tartva számos további megjegyzést tettem az intézményeknek és szervezeteknek 2004-ben. Ez olyan helyeken történt, ahol, bár hivatali visszasságot nem tapasztaltam, úgy éreztem, hogy ezen intézmények az igazgatási munkát még jobbra tudják tenni a jövőben, akár a dokumentumokhoz való hozzáférés, akár a személyzeti felvételi eljárás vagy az ajánlati felhívási eljárások terén.

Volt néhány eset 2004-ben, amikor az intézmények válasza az Ombudsman vizsgálatára jobb is lehetett volna. Az első külön jelentésemet akkor nyújtottam be a Parlamentnek, amikor a Bizottság elmulasztott meggyőző magyarázatot szolgáltatni a harmadik országbeli delegációkban dolgozó sajtóüggyintézők besorolásaiban tapasztalható különbségekkel kapcsolatban, és elutasította azon ajánlás-tervezetet, mely az erre vonatkozó szabályok felülvizsgálatára irányult. Ez egy olyan panaszt követően történt, mely nemzetiségi alapon történő megkülönböztetést feltételezett. Remélem, hogy az Ombudsman 2004-es munkáját áttekintve a Parlament figyelemmel lesz arra a nagyon pozitív együttműködésre, melyet a Bizottság és az egyéb intézmények a legtöbb esetben mutattak, és bátorítani fogja őket arra, hogy a jövőben minden esetben tegyenek így. Ily módon együtt dolgozhatunk az igazgatás legmagasabb színvonalának érvényesítéséért.

A harmadik kihívás az, hogy biztosítsuk, hogy az Ombudsman intézménye a polgárokat a leghatékonyabb és legeredményesebb módon szolgálja.

Az európai Ombudsman a helyes igazgatás őre. Ebben a tekintetben kulcsfontosságú eszköz a kezében a helyes hivatali magatartásra vonatkozó európai szabályzat. Amint az Európai Parlament felhívásában szerepelt a szöveg 2001-es elfogadásakor, az Ombudsman a hivatali visszasság fennállásának vizsgálata során használja a szabályzatot.

A szabályzat egyaránt szolgál hasznos útmutatóként és forrásként a köztisztviselők számára. Örömmel jegyzem meg, hogy a szabályzat hatása nem korlátozódott az Unió intézményeire és szerveire, hanem számos tagállam és tagjelölt ország is átvette azt. A további tudatosságot növelő erőfeszítések során gondoskodtam róla, hogy a szabályzatot 2004-ben fordítsák le az összes hivatalos nyelvre és a tagjelölt országok nyelveire. Az új változatot 2005 folyamán fogjuk kiadni, így egész Európában megismerkedhetnek a polgárok az ebben foglalt jogokkal.

A szabályzat pozitív hatásának ellenére továbbra is azt hiszem, hogy egy, a helyes igazgatási gyakorlatról szóló, az összes európai uniós intézményre és szerve alkalmazandó jogszabálynak sok előnye lenne. Ennek elfogadása a polgárok és a tisztviselők számára is kiemelné a szabályzatban foglalt alapelvek fontosságát. Segítené megszüntetni azon zavart, melyet jelenleg a helyes hivatali magatartással kapcsolatosan párhuzamosan létező szabályzatok okoznak a legtöbb szervezet és intézmény számára. Végül – és ami a legfontosabb – ezáltal lépéseket tennénk abba az irányba, hogy a polgárok alapvető joga a megfelelő ügyintézéshez, amint azt a charta 41. cikke (az Alkotmány II-101. cikke) lefekteti, valósággá váljon. Ezért folytatni fogom erőfeszítéseimet annak érdekében, hogy támogassam az Európai Bizottságot abban, hogy a lehető leggyorsabban javasoljon egy jogszabályt az Uniós intézmények és szervek helyes igazgatási gyakorlatának előmozdítására.

Következtetések

Szeretném összefoglalni, hogy hogyan látom az európai Ombudsman intézményének következő öt évét. A célom az, hogy minden európai uniós polgárnak álljanak rendelkezésére azon eszközök, melyek által tudatában lehetnek a jogaiknak, és hogy tudják, hogyan kell biztosítani, hogy az uniós jogaik teljes mértékben tiszteletben legyenek tartva. Ezt a célt csak az európai uniós intézményekkel, különösen az Európai Parlamenttel, valamint a tagállamokban a nemzeti és regionális ombudsmanokkal való szoros együttműködés keretében lehet valóra váltani. Meg vagyok továbbá győződve arról, hogy bízhatom a munkatársaim lelkesedésében és elkötelezettségében. Tudatában azon súlyos felelősségnek, melyet a Parlament mostani széleskörű támogatása jelent, várom, hogy ezen ambícióimat valóra válthassam, amint az intézmény a második évtizedébe lép, folyamatosan, szorgalmasan, dinamikus módon, hatékonyan, és ami a legfontosabb, igazságosan és részrehajlás nélkül szolgálva az EU polgárait.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

BEVEZETÉS

1 ÖSSZEFOGLALÓ

2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

3 VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK

4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

5 KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

6 KÖZLEMÉNYEK

7 MELLÉKLETEK

1 ÖSSZEFOGLALÓ

Az európai Ombudsmannak az Európai Parlamenthez benyújtott tizedik éves jelentése az Ombudsman 2004. évi tevékenységéről számol be. Ez a jelentés a P. Nikiforos DIAMANDOUROS – aki mint európai Ombudsman a tevékenységét 2003. április 1-jén kezdte meg – által beterjesztett második éves jelentés.

A JELENTÉS FELÉPÍTÉSE

A jelentés hat fejezetből és négy mellékletből áll. A jelentés az Ombudsman személyes bevezetőjével kezdődik, melyben áttekinti az év legfontosabb eseményeit és eredményeit, valamint kifejti jövőbeni célkitűzéseit. Ez az összefoglaló képezi az első fejezetet.

A 2. fejezet arról számol be, hogy az Ombudsman milyen eljárást követ a panaszbeadványok elemzése és a vizsgálatok lefolytatása során. Kiemeli a fontos újabb fejleményeket és áttekintést ad az év folyamán benyújtott panaszokról, beleértve egy tematikus elemzést a vizsgálatokat követően lezárt esetek eredményeiről. Ez az elemzés a legfontosabb jogi és ténymegállapításokról szól, melyeket az Ombudsman 2004. évi határozatai tartalmaztak.

A 3. fejezet ezen határozatok összefoglalóiból tartalmaz válogatást, bemutatva a panaszokkal és a hivatalból indított vizsgálatokkal érintett témák és intézmények körét. Tartalmazza a 2. fejezet tematikus elemzésében említett összes határozat összefoglalóját. A panaszokkal kapcsolatos határozatok összefoglalói először a ténymegállapítások és az eredmények típusa szerint, majd az érintett intézmény vagy szerv szerint vannak csoportosítva. A hivatalból indított vizsgálatok határozatainak összefoglalói a fejezet végén találhatóak.

A 4. fejezet az Európai Unió más intézményeivel és szerveivel fenntartott kapcsolatokkal foglalkozik. A fejezet az Ombudsmannak az intézményekkel és szervekkel fennálló konstruktív munkakapcsolatai értékének ismertetésével kezdődik, majd felsorolja azon különféle találkozókat és eseményeket, melyek ebben a vonatkozásban történtek 2004-ben.

Az 5. fejezet az európai Ombudsmannak az európai és az Európán kívüli nemzeti, regionális, és helyi ombudsmanok közösségével fenntartott kapcsolatairól számol be. Részletesen leírja az ombudsmanok európai hálózatának tevékenységeit és beszámol az Ombudsman szemináriumokon, konferenciákon és találkozókra való részvételéről.

A 6. fejezet áttekintést ad az Ombudsman kommunikációs tevékenységéről. A hat részre osztott fejezet beszámol az év legfontosabb eseményeiről, az Ombudsman tájékoztatási célú látogatásairól, a konferenciákról és találkozókról, melyekben az Ombudsman és munkatársai részt vettek, a médiakapcsolatokról, a kiadványokról és az on-line kommunikációról.

Az A melléklet az európai Ombudsman 2004-ben végzett munkájával kapcsolatos statisztikákat tartalmazza. A B és C melléklet az Ombudsman költségvetését, illetve munkatársait mutatja be. A D melléklet az ügyek iktatószáma, a témakör és az állítólagos hivatali visszasság típusa szerint csoportosítja a 3. fejezetben tárgyalt határozatokat.

KIVONAT

Az európai Ombudsman feladata

Az európai Ombudsman hivatalát az európai uniós polgárság részeként hozta létre a Maastrichti Szerződés. Az Ombudsman a közösségi intézmények és szervek tevékenysége – kivéve a Bíróság

és az Elsőfokú Bíróság igazságszolgáltatási tevékenységének ellátása – során felmerülő hivatali visszasságokkal kapcsolatos panaszbeadványokat vizsgálja. Az Ombudsman az Európai Parlament jóváhagyásával úgy határozta meg a „hivatali visszasság” fogalmát, hogy az magában foglalja az emberi jogok, a jogállamiság és a helyes igazgatás elveinek betartását.

A magánszemélyektől, cégektől és szervezetektől érkező panaszbeadványok kivizsgálása mellett az Ombudsman hivatalból is indít vizsgálatokat, és mindent megtesz annak érdekében, hogy a polgárok értesüljenek jogaikról és azok gyakorlásának mikéntjéről.

Az Ombudsmanhoz történő panasztételhez való jog szerepel az Európai Alkotmányt létrehozó Szerződésben, melynek az európai uniós tagállamok általi ratifikálása jelenleg folyamatban van.

Panaszbeadványok és vizsgálatok 2004-ben

2004-ben összesen 3726 panaszbeadvány érkezett a hivatalhoz. Ez a 2003-as évhez képest 53%-os növekedést jelent. Ennek az 53%-os általános növekménynek 51%-át adják a május 1-jén csatlakozott tíz új tagállamból érkezett panaszok. A fennmaradó 49%-ot a 15 régi tagállamból és a világ más részeiről érkezett panaszok számának növekedése teszi ki, ami arra utal, hogy fokozódott az európai Ombudsman ismertsége az EU-ban és azon kívül is.

Idén először a panaszoknak több mint a fele elektronikus formában érkezett az Ombudsmanhoz, e-mailben vagy az Ombudsman honlapján található panasztételi űrlap kitöltése útján. A panaszbeadványokkal 3536 esetben közvetlenül az állampolgárok éltek, szervezetektől vagy cégektől pedig 190 panasz érkezett.

Az eseteknek csaknem 70%-ában az Ombudsman segíteni tudott a panaszosnak az esettel kapcsolatos vizsgálat indításával, annak az illetékes szervhez való továbbításával, vagy arra irányuló tanácsadással, hogy hová kell fordulni a probléma gyors és hathatós megoldása érdekében. Összesen 351 új vizsgálat indult az év folyamán, ebből nyolc esetben az Ombudsman hivatalból indította meg az eljárást.

A vizsgálatot eredményező panaszok legnagyobb részt az Európai Bizottság ellen irányultak, 375 ilyen eset volt, mely az összes megindított vizsgálat 69%-át teszi ki. Mivel a Bizottság a legfőbb olyan közösségi intézmény, mely a polgárokra közvetlenül hatással levő határozatokat hoz, ezért nem rendkívüli, hogy a polgárok panaszainak elsődleges tárgya. 58 esetben a panasz az Európai Községek Személyzeti Felvételi Hivatala (EPSO) ellen irányult, 48 esetben az Európai Parlament, 22 esetben pedig az Európai Unió Tanácsa ellen.

A feltételezett hivatali visszasságok főbb típusai a következők voltak: az átláthatóság hiánya, beleértve a tájékoztatás megtagadását (127 eset), hátrányos megkülönböztetés (106 eset), elkerülhető késedelem (67 eset), nem kielégítő eljárás (52 eset), méltánytalanság vagy hatalommal való visszaélés (38 eset), kötelezettségek teljesítésének biztosítására irányuló eljárás elmulasztása, ami a Bizottság által betöltendő „Szerződés őre” szerepkör elmulasztása a tagállamokkal szemben (37 eset), hanyagság (33 eset), és jogi hiba (26 eset).

A 2004-es évben történt a legnagyobb számú Ombudsmantól való információkérés is. Több mint 3200 különböző tájékoztatást kérő e-mail érkezett, míg 2003-ban és 2002-ben csak mintegy 2000.

Az Ombudsman vizsgálatainak eredménye

2004-ben az Ombudsman 251 vizsgálatot zárt le. Ezek közül 247 panaszvizsgálás volt, négy esetben pedig hivatalból indult vizsgálat. A ténymegállapítások a következők:

Nem történt hivatali visszasság

113 esetben az Ombudsman vizsgálata nem tárt fel hivatali visszasságot. Ez nem feltétlenül jelent negatív eredményt a panaszos számára, mert legalább részletes magyarázatot kap az érintett intézmény vagy szerv ténykedésével kapcsolatban, vagy elnézést kérnek tőle. Például:

- Az Európai Bizottság gyorsan és konstruktívan járt el egy olyan hiba kijavítása során, amely hiba azt eredményezte, hogy visszautasította egy német szakértő előzetes javaslatát, mivel az lekészte a beadási határidőt. Az előzetes javaslatot kiválasztották és az Ombudsman közbenjárása után a panaszos ugyanannyi napot kapott a teljes javaslat elkészítésére, mint más javaslattevők. (221/2004/GG)
- A Bizottság hasznos magyarázatot adott a vonatkozó jogi keretokről válaszul egy görög biztosítótársaság állításaira, amelyek szerint a Bizottság elmulasztotta biztosítani bizonyos irányelvek átültetését a görög jogrendszerbe. A cég elnöke írt az Ombudsmannak, hogy megköszönje a vizsgálatot, amely felhívta a figyelmét a számára nyitva álló lehetőségekre, hogy további lépéseket tegyen lényeges ügyekben. (841/2003/(FA)OV)

Még ha az Ombudsman nem is állapít meg hivatali visszasságot, az érintett intézmény vagy szerv számára felvethet egy lehetőséget az ügyintézés minőségének jövőbeni javítása érdekében. Ilyen esetekben az Ombudsman további észrevételt tesz, mint ahogy például a következő esetekben is történt:

- Az Ombudsman megerősítette, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés szabályaira vonatkozó kivételek alapján a Bizottság helyesen járt el, amikor visszautasította a hozzáférést bizonyos, a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) tárgyalásairól szóló dokumentumokhoz. A dokumentumokat a „Föld Barátai” környezetvédő szervezet kérte. Mindazonáltal, ismerte az állampolgárok nagyobb nyitottságra való igényét ezen a fontos politikaterületen, arra ösztönözte a Bizottságot, hogy vizsgáljon meg további olyan eszközöket, amelyek az ilyen tárgyalásokat átláthatóbbá tennék a polgárok számára, és így nyilvános hozzáférést biztosítanak a felek közötti kapcsolatokhoz. (1286/2003/JMA)
- Egy Ombudsmanhoz benyújtott panasz után az Európai Parlament tájékoztatott egy spanyol állampolgárt arról, hogy miért került elutasításra a gyakornoki állásra való jelentkezése. Az ügyintézés magasabb színvonalát elősegítendő, az Ombudsman észrevételezte, hogy a Parlament megfontolhatja, hogy több konkrét információt nyújtson azon kritériumokról, amelyek alapján a gyakornoki jelentkezéseket elbírálják. Javasolta továbbá, hogy a Parlament fontolja meg szabályai felülvizsgálatát annak tisztázása érdekében, hogy a gyakornoki állásra vonatkozó ajánlatot elfogadó személyek nevének listája nyilvános dokumentum-e. (821/2003/JMA)
- Visszautasították egy, az állatok jogait védő német szervezet alapítójának hozzáférési kérelmét egy küldetés jelentésének részeihez, amelyet a Bizottság Élelmiszerügyi és Állategészségügyi Hivatala állított össze. Habár az Ombudsman egyetértett a Bizottság határozatával, melyben elutasították a hozzáférést, megjegyezte, hogy hasznos lenne a bizalmas információkat a nem bizalmas információktól elkülönítve rögzíteni, amennyire ez a gyakorlatban lehetséges. Ez – az Ombudsman szerint – leegyszerűsítene a részleges hozzáférés engedélyezését. A Bizottság utólag megerősítette, hogy a dokumentumok hozzáférhetőségére vonatkozó szabályok a bizalmas és nem bizalmas információk világosabb szétválasztásához vezettek. (1304/2003/PB)

Az intézmények által rendezett ügyek és békés megoldások

Amikor csak lehetséges, az Ombudsman igyekszik mindent egybevetve pozitív, a panaszos és az érintett intézmény számára is meglegedést nyújtó eredményre jutni. A Község intézményeinek és szerveinek együttműködése elengedhetetlen az ilyen eredmények eléréséhez, amelyek segítik javítani az intézmények és a polgárok közötti kapcsolatokat, és elkerülhetővé tehetik, hogy szükség legyen drága és időigényes pereskedésre.

2004-ben 65 esetet zárt le maga az érintett intézmény vagy szerv az Ombudsmanhoz érkező panasz után. Ezek közé tartoznak az alábbiak:

- A Bizottság összesen 17 437 euró értékű számlát fizetett ki egy német kisvállalkozásnak, amely azután fordult az Ombudsmanhoz, hogy hét emlékeztetőt küldött az érintett intézménynek. A Bizottság kifejtette, hogy a késedelem a költségvetési eljárások technikai változásai miatt történt, és garantálta, hogy egy pénzügyi egység felállítása után az ügyeket felülvizsgálják.

Miután az Ombudsman rámutatott, hogy a kis- és középvállalkozások különösen érzékenyek a késedelmes kifizetések hatásaira, a Bizottság kamatfizetésbe is beleegyezett. (435/2004/GG)

- Nem sokkal azután, hogy az Ombudsman megkezdte a vizsgálatot, a Parlament engedélyezte egy olasz rendőrnek, hogy egy, az általános biztonság területéhez tartozó felvételi eljárason részt vegyen. A jelentkező kétszer kereste meg a Parlamentet annak érdekében, hogy megtámadja a határozatot, melynek értelmében visszautasították a jelentkezését, rámutatva, hogy a közel ötéves tapasztalata eleget tesz a vonatkozó kritériumoknak. Az Ombudsmanhoz azt követően fordult, hogy a Parlamenttől nem kapott választ. (1600/2003/ADB)

Amikor az Ombudsman hivatali visszásságot talál, minden lehetséges esetben megpróbál békés megoldásra jutni. Néha békés megoldás születhet azért, hogy az adott intézmény vagy szervezet jóvátételt ajánl fel a panaszosnak. Bármely ilyen ajánlat *ex gratia* történik: vagyis jogi felelősség elismerése és precedens teremtése nélkül.

2004-ben 12 békés megoldásra született javaslat. Öt esetet lezártak, amikor békés megoldás született (ebből 2 esetben az előterjesztés 2003-ban történt). 2004 végén 11 előterjesztés még mindig vizsgálati szakaszban volt. A 2004-ben született békés megoldások között szerepelt:

- az az eset, amikor a Bizottság lehetővé tette a hozzáférést a panaszosnak egy járművezetési vizsga során elért eredményeihez. A panaszos a Bizottság járművezetői kisegítő alkalmazotti állására pályázott, és sikertelenül kérte, hogy ismertessék az eredményeit, miután tájékoztatták, hogy megbukott a vizsgán. Az Ombudsman úgy találta, hogy a Bizottság nem szolgáltatott elég indokot arra, a panaszos miért ne kaphatna hozzáférést a saját eredményeihez. (1320/2003/ELB)
- az az eset, amikor a Bizottság a Corporate Observatory Europe-ot – egy európai kutató- és kampány csoportot – a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) befektetési tárgyalásaival kapcsolatos dokumentumok listájával látta el. A panaszos, akinek a dokumentumok iránti kérése meglehetősen általános volt, megkapta azt az információt, amely egy pontosabb kérelem elkészítéséhez volt szükséges. (415/2003/TN)

Kritikai észrevételek, ajánlástervezetek és külön jelentések

Ha nincs lehetőség békés megoldásra, az Ombudsman kritikai észrevétellel vagy ajánlástervezettel is lezárhatja az ügyet.

Az Ombudsman általában akkor tesz kritikai észrevételt, ha az érintett intézménynek már nem áll módjában a hivatali visszásságot megváltoztatni, vagy a hivatali visszásság nem jár általános következményekkel, ezért az Ombudsman részéről további intézkedésre nincs szükség. A kritikai észrevétel megerősíti a panaszos számára, hogy panasza indokolt volt és jelzi az adott intézménynek vagy szervnek, hogy mit tett helytelenül, ezzel elősegítve, hogy a jövőben elkerüljék a hivatali visszásságokat. 2004-ben az Ombudsman 36 kritikai észrevételt tett. Például:

- Az Ombudsman bírálta a Parlamentet, amiért nem tettek megfelelő intézkedéseket, hogy előmozdítsák a hivatal helyiségeiben történő dohányzásra vonatkozó szabályok hatékonyabb betartását. Ez az után történt, hogy egy, a Parlamentben dolgozó dán tisztviselő panaszt tett. Az Ombudsman rámutatott, hogy tekintetbe véve a füstnek való kitettség egészségre ártalmas hatásait, a Parlamentnek különös figyelmet kell szentelnie ennek a kérdésnek, mivel ez a jogi felelősség lehetséges kérdéseit is felvetette. (260/2003/OV)
- Az Ombudsman helytelenítette a Bizottság által tanúsított magatartást egy svéd állampolgár felvételének ügyében. A Bizottság nem volt hajlandó újra megvizsgálni a panaszos minősítését, amit az Ombudsman méltánytalannak talált. Az, hogy a Bizottság nem fűzött megjegyzéseket egy állás elérhetőségével kapcsolatos állítólagos belső félreértéshez, nem felelt meg a Bizottság európai uniós jogszabályok szerinti kötelezettségeinek – tette hozzá az Ombudsman. (1435/2002/GG)
- Az Ombudsman bírálta az Európai Személyzeti Felvételi Hivatalt (EPSO), amiért az elmulasztotta megfelelően indokolni a döntését, miszerint egy nyílt versenyvizsgán csak angolul, franciául és németül folytatott levelezést a jelöltekkel. A panaszos azt állította, hogy ez a döntés megsértette

a hivatalos- és munkanyelvek egyenlőségének elvét, amelyet a vonatkozó szabályok tartalmaznak. Mivel ez a panasztétel „*actio popularis*” volt, az Ombudsman megállapította, hogy itt nincs helye békés megoldás keresésének. (2216/2003/MHZ)

Fontos, hogy az intézmények és szervek figyelembe vegyék az Ombudsman kritikai észrevételeit, és tegyék a megfelelő lépéseket a fennálló problémák megoldása és a hivatali visszasságok elkerülése érdekében. 2004-ben a Bizottság 11 kritikai észrevétellel kapcsolatos tevékenységéről tájékoztatta az Ombudsman, többek között az alábbiakról:

- Elnézést kért és megvizsgálta a szóban forgó esetet, miután az Ombudsman bírálta, hogy nem adott meggyőző magyarázatot arról, hogy miért nem tett lépéseket majdnem két évig. Ez azután történt, hogy két panasz érkezett a portugál kormány által adott állami támogatások ügyében, amelyeket a panaszos szerint a Bizottság nem kezelt megfelelően. (2185/2002/IP)
- A Bizottság sajnálatát fejezte ki, hogy egy panaszos elvárásaira nem adott írásban megfelelő és egyértelmű választ, és megerősítette, hogy a helyes igazgatással kapcsolatos alapelveit azóta egyértelműbben meghatározta. Az Ombudsman bírálta a Bizottságot, mert megtagadta az egy holland intézet által nyújtott titkári szolgáltatásokért járó, 170 000 euróra becsült költségek megtérítését. (1986/2002/OV)

Olyan esetekben, ahol a hivatali visszasság különösen súlyos vagy általános következménnyel jár, vagy ha az érintett intézmény még megszüntetheti a hivatali visszasságot, az Ombudsman általában ajánlástervezetet készít. Az érintett intézménynek vagy szervnek részletes véleményben kell válaszolnia az Ombudsmannak három hónapon belül.

2004 során 17 ajánlástervezet született. További öt 2003-as ajánlástervezet 2004-ben vezetett határozatokhoz. Hét ügyet zártak le az év során úgy, hogy az ajánlástervezetet az intézmény elfogadta. Egy eset az Európai Parlamentnek benyújtott külön jelentést eredményezett. Öt esetet más okok miatt zártak le. 2004 végén kilenc ajánlástervezet még mindig vizsgálat tárgyát képezte. Az alábbi ajánlástervezetek azok közül valók, amelyeket elfogadtak 2004-ben:

Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) részletes magyarázattal szolgált az Ombudsman felhívására, hogy újra tekintse át az ún. „Kék Sárkány” (Blue Dragon) ügyben folytatott vizsgálatát. Az Ombudsman vizsgálata számos pontot fedett fel, amelyek aggodalomra adtak okot az OLAF vizsgálódásának megfelelőségét illetően azokra az állításokra vonatkozóan, amelyeket a Blue Dragon igazgatói tettek. Tekintettel azon információkra, amelyeket az OLAF nyújtott arról, hogy a Bizottság is vizsgálatot folytat az ügyben, az Ombudsman indokoltnak találta, hogy az OLAF ne indítsa újra saját vizsgálatát. (1769/2002/(IJH)ELB)

- A Bizottság 21 000 eurós kompenzációt fizetett pusztán ex gratia alapon egy kis egyesült királyságbeli vállalkozásnak, miután az Ombudsman úgy találta, hogy nem adtak elég időt a vállalkozásnak egy javaslat elkészítéséhez egy kutatás-fejlesztési szerződés keretében. Ez végül ahhoz vezetett, hogy a javaslatot alkalmatlannak tartották, mivel egy hibát tartalmazott. A Bizottság hangsúlyozta, hogy semmiképpen nem akar ártani a kis- és középvállalkozásoknak, és elismerte, hogy a rendkívüli körülmények megnehezítették a panaszos számára, hogy megfelelően hajtsa végre a szerződést. (1878/2002/GG)
- Az OLAF három dokumentumot adott át egy panaszosnak és elmondta, hogy a többi kérvényezett dokumentum nem létezik, miután az Ombudsman beavatkozott. A panaszos, aki a karlsruhei Transzurán Elemek Intézeténél (ITU) dolgozott tisztviselőként, a dokumentumokat az ITU munkájában fellelhető súlyos szabálytalanságokra vonatkozó állításai vizsgálatának részeként kérte. (220/2004/GG)

Ha egy közösségi intézmény vagy szerv nem válaszol megfelelően egy ajánlástervezetre, az Ombudsman külön jelentést küldhet az Európai Parlamentnek. Ez az Ombudsman végső fegyvere és ez az utolsó lényeges lépés, amelyet egy ügygel kapcsolatban tehet, hiszen egy állásfoglalás elfogadása és a Parlament hatáskörének gyakorlása a Parlament politikai ítéletének kérdése. 2004-ben egyetlen külön jelentés született:

- Az Ombudsman külön jelentést nyújtott be a Parlamentnek, miután a Bizottság nem adott koherens és meggyőző magyarázatot a harmadik országokba küldött delegációkban dolgozó sajtótisztviselők besorolási különbségeire, és visszautasította azt az ajánlástervezetet, amelyben arra kéri, hogy újra vizsgálja meg az ezen állások besorolására vonatkozó szabályokat. Egy pakisztáni állampolgár, aki sajtó- és információs tisztviselőként dolgozott a Bizottság iszlámábádi delegációjában, azt állította, hogy azzal, hogy alacsonyabb csoportba sorolták, hátrányos megkülönböztetés érte az állampolgársága alapján. (OI/2/2003/GG)

Hivatalból indított vizsgálatok

Az Ombudsman hivatalból indított vizsgálatokra vonatkozó hatáskörével két fő esetben él. Mindenekelőtt ha olyan hivatali visszasságot szeretne megvizsgálni, ahol a panaszt egy illetéktelen személy tette (pl. ha a panaszos nem állampolgára vagy állandó lakosa az Uniónak, vagy nem létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező jogi személy valamelyik tagállamban). Nyolc ilyen hivatalból indított vizsgálat kezdődött 2004-ben, közöttük hat olyan ügyel, melyek alapját olyan panaszok alkották, amelyeket május elseje előtt tettek a május elsején csatlakozó országok állampolgárai. Ezek közül négy vizsgálatot az év során lezártak. Az Ombudsman hivatalból indított vizsgálatokra vonatkozó hatáskörével élhet annak érdekében is, hogy elősegítse az intézményekben előforduló, szisztematikusan tűnő hibák megoldását. Két ilyen hivatalból indított vizsgálatot pozitív eredményekkel zártak az év során, nevezetesen:

- A Bizottság lépéseket tett, hogy javítsa az Európai Iskolák igazgatását, arra törekedve, hogy megállapítsa és megoldja a legkomolyabb működési gyengeségeket. Az Ombudsman üdvözölte a Bizottság visszajelzéseit az iskolák helyes igazgatására vonatkozó vizsgálatára, és különösen a Bizottság elkötelezettségét a szülőkkel való együttműködésre. Továbbá arra ösztönözte a Bizottságot, hogy törekedjen annak biztosítására, hogy az iskolák maguk ismerjék el, hogy a szülők felhatalmazása és bizalmuk elnyerése az iskolák feladatának alapvető részét képezik. Az Ombudsman azt követően kezdte meg a vizsgálatot, hogy egy sor panaszbeadvány érkezett az iskolákba járó gyerekek szüleitől, akik frusztrációról és a hatalmuktól való megfosztottság érzéséről számoltak be. (OI/5/2003/IJH)
- Egy hivatalból indított vizsgálatot követően a Bizottság beleegyezett abba, hogy belső panasztételi eljárást vezessenek be kiküldött nemzeti szakértők részére. Miután az Ombudsman kiemelte, hogy a Bizottság nem állított össze határozott menetrendet az intézkedésekről, a Bizottság jelezte, hogy a panasztételi eljárást 2005 márciusára tudják elfogadni. A kiküldött nemzeti szakértők nemzeti vagy nemzetközi köztisztviselők, vagy a magánszektorban dolgozó személyek, akik ideiglenesen dolgoznak európai intézményeknek. Az Ombudsman azután kezdte meg a vizsgálatot, hogy figyelmeztették arra, hogy ezeknek a szakértőknek lehet, hogy nincs hozzáférésük belső panasztételi eljáráshoz. (OI/1/2003/ELB)

További elemzés

Ezek és más esetek az éves jelentés második fejezetének utolsó részében található következő szempontok szerint kerülnek áttekintésre: dokumentumokhoz való hozzáférés és adatvédelem, a Bizottság, mint a „A Szerződés őre”, szerződések és támogatások, felvételi és személyzeti ügyek. Mivel az Ombudsman vizsgálatainak majdnem 70%-a a Bizottságra vonatkozik, ez a rész a Bizottság Ombudsmannal és panaszosokkal fenntartott kapcsolatainak értékelésével zárul a 2004-es határozatok tükrében és a Bizottság által az év során a további észrevételekre és kritikai észrevételekre adott válaszok alapján. Az Ombudsman felhívja a Parlament figyelmét néhány esetre, ahol a Bizottság pozitívabban is válaszolhatott volna, és kijelenti, hogy üdvözölne a Parlamenttől érkező olyan kezdeményezéseket, amelyek arra ösztönöznék a Bizottságot, hogy minden jövőbeni esetre terjessze ki azt a jó együttműködést, amelyet a Bizottság a 2004-es esetek nagy többségében mutatott.

A jelentés harmadik fejezete az összesen 251 olyan határozatból, amelyek 2004-ben ügyeket zártak le, 59 határozat összefoglalóját tartalmazza. Az összefoglalók tükrözik az Ombudsman vizsgálatait által érintett témák és intézmények skáláját, valamint a ténymegállapítások különböző típusait.

Az adott esetek azért kerültek kiválasztásra, mert azok új jogi megállapításokat, az Ombudsman hatáskörére vagy eljárásaira vonatkozó új anyagokat, vagy általános jelentőséggel és érdekeltiséggel bíró ténymegállapításokat tartalmaznak.

Az Ombudsman összes vizsgálatot követő határozata – néhány bizalmas ügyet kivéve, amelyeket nem lehet megfelelően névtelenné tenni – az Ombudsman weboldalán közzétételre kerültek (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) angolul és a panaszos nyelven, amennyiben az az angoltól eltérő.

Kapcsolatok az Európai Unió intézményeivel és szerveivel

A konstruktív munkakapcsolatok az Európai Unió intézményeivel és szerveivel elengedhetetlenek az Ombudsman számára annak érdekében, hogy pozitív eredményeket érhesse el a polgárok számára. Ez az együttműködés rendszeres találkozókat és közös eseményeket formájában mutatkozik meg, amelyek során az Ombudsman és a vele kapcsolatban állók jobban megértik egymás munkáját, és feltárják, hogy hogyan lehetne legjobban megvédeni és támogatni a polgárok jogait és meghatározni azokat a területeket, ahol együttműködhetnek a jövőben.

Az Ombudsman az intézmények tagjaival és tisztviselőivel több, mint 30 alkalommal találkozott 2004-ben. Ezek között az események között szerepeltek az Ombudsman munkájának ismertetései, amikor az Ombudsman útmutatással szolgált arra nézve, hogy hogyan lehet a legmegfelelőbben válaszolni a panaszokra és javítani az eljárásokon. Ez a tevékenység, mely egy újabb példája az Ombudsman kezdeményező dimenziójának, részét képezi az intézmény kettős szerepének, amelynek értelmében az intézmény a külső ellenőrzés mechanizmusa és egyben az ügyintézés minőségének javítását segítő forrás. Kezdeményezésekbe bocsátkoztak azzal a céllal, hogy javítsák az intézmények közötti együttműködést, különös tekintettel annak biztosítására, hogy mindenki, akinek oka lehet panaszt tenni az Ombudsmannak, értesüljön arról, hogy azt hogyan teheti meg. További találkozókat tartottak annak érdekében, hogy megvitassák az Ombudsman prioritásait és az ezek eléréséhez szükséges forrásokat, különös tekintettel az intézmény költségvetésére.

Az Ombudsman évente készít jelentést az Európai Parlamentnek, és rendszeresen tájékoztatja a képviselőket tevékenységéről azáltal, hogy kiadványai példányait rendelkezésükre bocsátja az év során. Az EP-képviselők nyolc kiadványt kaptak 2004-ben. Gyümölcsöző munkakapcsolat alakult ki az Ombudsman és a Parlament Petíciós Bizottsága között, beleértve – adott esetben – az esetek kölcsönös átadását annak érdekében, hogy a leghatékonyabb szolgáltatást nyújtsák az európai polgároknak. Az Ombudsman tanácsot ad azoknak a panaszosoknak is, akik változást szeretnének elérni azon európai jogszabályokban vagy politikákban, amelyek a Parlamenthez benyújtandó petíciók lehetőségére vonatkoznak. Az Ombudsman 2003. évi éves jelentéséről szóló DE ROSSA jelentés tartalmaz egy indítványt, amely szerint a Bizottság legyen teljes jogú tagja az európai ombudsmanok hálózatának. Az Ombudsman üdvözölte ezt a javaslatot és megtette az előkészületeket annak gyors végrehajtására.

Kapcsolat az ombudsmanokkal és hasonló szervezetekkel

Az európai Ombudsman számára kulcsfontosságú, hogy nemzeti, regionális és helyi szinten szorosan együttműködjön a kollégáival. Ez segít annak biztosításában, hogy a polgárok panaszait gyorsan és hatékonyan kezeljék. Ugyanilyen fontos az is, hogy nyomon lehessen követni a jelentős fejleményeket az ombudsmanok világában, információt lehessen cserélni az európai uniós jogszabályokról és meg lehessen osztani a legjobb gyakorlatot.

Hálózat

Az ombudsmanok európai hálózata, amely folyamatosan erős együttműködési eszközzé fejlődött, elsőrendű fontossággal bír az európai Ombudsman számára. A hálózat most 90 hivatalt ölel fel 29 országban nemzeti és regionális szinten az Unión belül és nemzeti szinten az uniós tagjelölt országokban, Norvégiában és Izlandon. Hatásos együttműködési mechanizmus figyelhető meg az esetek kezelésében. Ez különösen fontos, mivel sok panaszos fordul az európai Ombudsmanhoz olyan esetben, amikor nemzeti, regionális, vagy helyi igazgatási problémába ütközik. Sok esetben az érintett állam ombudsmanja hatékony orvoslátot nyújthat. Amikor lehetséges, az európai

Ombudsman közvetlenül a nemzeti és regionális ombudsmanokhoz továbbítja az ügyeket, vagy ennek megfelelő tanácsot ad a panaszosnak. 2004-ben az Ombudsman 906 panaszosnak tanácsolta, hogy forduljon a nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz és 54 panaszt továbbított közvetlenül az illetékes ombudsmanhoz. A hálózat ombudsmanjainak módjukban áll tájékoztatni a polgárokat az európai uniós jogszabályokban biztosított jogairól, valamint ezen jogok gyakorlásának és megvédésének mikéntjéről.

Ha felkérlik rá, az európai Ombudsman segít nemzeti és regionális ombudsmanoknak a vizsgálatok folytatásában azzal, hogy az európai uniós jogszabályokkal kapcsolatos kérdéseikre válaszol, vagy azzal, hogy a kérdést a megfelelő uniós intézményhez vagy szervhez juttatja. 2004-ben Veneto régió ombudsmanjától (Olaszország), az ír Ombudsmantól, és Ciprus ombudsmanjától érkeztek hozzá kérdések.

A hálózat ugyanilyen aktív a tapasztalatok és a legjobb gyakorlat megosztásában. Ez szemináriumokon és találkozókra keresztül történik, valamint egy rendszeres hírlevél, egy elektronikus vitafórum és egy napi elektronikus hírszolgálat segítségével. Az előkészületek az uniós tagállamokban és a tagjelölt országokban dolgozó nemzeti ombudsmanok ötödik szemináriumára már 2004-ben megkezdődtek az európai Ombudsman és holland kollégája, Roel FERNHOUT háromszori találkozásával annak biztosítására, hogy a 2005 szeptemberében Hágában tartandó szeminárium nagy sikerrel járjon. Az *Európai Ombudsman – Hírlevél* 2004-ben az európai uniós jogszabályokról és a legjobb gyakorlatról szóló információcserének továbbra is rendkívül értékes eszközeként szolgált. Az áprilisban illetve októberben megjelenő két kiadás, olyan témákkal foglalkozott, mint az új Európai Alkotmány és annak következményei az ombudsmanok számára, az olyan problémák, melyekbe azok ütköznek, akik a személyek szabad mozgásához való joggal szeretnének élni, és azok az akadályok, amelyekkel a fogyatékkal élők szembesülnek. Az Ombudsman elektronikus vitafóruma keretében a dokumentum- és vitafórumok valóban beindultak az év során, lehetővé téve a hivatalok számára, hogy kérdések és válaszok beküldésével megosszák értesüléseiket. Több nagyobb vita kezdődött, olyan változatos témákban, mint az ombudsmanokról készített televíziós híradások, az ombudsmanok börtönlátogatási joga, és a legtöbb nemzeti hivatal hozzászólt egy vagy több ilyen vitához. Az Ombudsman elektronikus hírszolgálat, az *Ombudsman Hírlap* minden munkanapon megjelent, benne cikkekkel, sajtóközleményekkel és a hálózatban részt vevő országok hivatalainak felhívásaival.

A hálózaton belüli együttműködés tovább erősödött 2004-ben, köszönhetően az Ombudsmannak a tagállamokban és a tagjelölt országokban tett tájékoztatási célú látogatásainak. Az ombudsmanok szerte Európában felbecsülhetetlen segítséget nyújtottak ezen látogatások megszervezéséhez, amelyek rendre részletekbe menő eszmecseréket biztosítottak az ombudsmanok között annak érdekében, hogy a közös munka új módozatait tárják fel a polgárok javára. 2003 áprilisában történt hivatalba lépésétől 2004 végéig az Ombudsman mind a 25 tagállamba ellátogatott.

Találkozók

Az év során az Ombudsman azon erőfeszítései, hogy együttműködjön kollégáival, túlnyúltak az európai ombudsmanok hálózatán. Számos ombudsmani szervezet aktív tagjaként konferenciákon és szemináriumokon vett részt Európában és azon túl, beleértve a nyolcadik Nemzetközi Ombudsman Intézet Világkonferenciáját a kanadai Québec városban. Örömmel vett részt nemzeti és regionális ombudsmanok által szervezett eseményeken, vagy biztosította, hogy hivatala képviseltesse magát ezeken az eseményeken. Munkájának abban az összefüggésében, hogy előmozdítsa a jogállamiságot, az emberi jogok tiszteletben tartását és a helyes igazgatást, az Ombudsman számos eseményen vett részt 2004-ben, mindenekelőtt Törökországban és Szerbia és Montenegróban, ahol új ombudsmani intézmények felállítását tűzték ki célul. Szintén e tekintetben az Ombudsman folytatta az *Európai Ombudsmanok – Hírlevél* szerkesztését, az elektronikus vitafórumot és a napi hírszolgálatot, amely elérhető a Nemzetközi Ombudsman Intézet (IOI) európai régiójának szélesebb tagsága számára.

Kommunikációs tevékenység

Az Ombudsman arra irányuló erőfeszítéseinek, hogy konstruktívan együttműködjön az EU intézményeivel és szerveivel, valamint Ombudsman kollégáival, elsőrendű célja az, hogy a lehető

legjobb szolgáltatást nyújtsa a polgároknak. E cél elérésének kulcsa jogaik erősebb tudatosítása az állampolgároknak, különös tekintettel arra a jogukra, hogy panaszt tehetnek az Ombudsmannál. E tekintetben nem kevés előrehaladás történt az év során.

Az Ombudsman 2004-ben fokozta a tagállamokban, illetve a csatlakozó és tagjelölt országokban tett tájékoztatási célú látogatásainak számát. A látogatások alkalmával találkozott polgárokkal, potenciális panaszosokkal, ügyintézőkkel, a bírói kar tagjaival és a politikai élet vezető képviselőivel. A látogatások kiváló eszköznek bizonyultak annak elősegítésére, hogy az állampolgárok jobban tudatában legyenek jogaiknak. Ezen túl segítettek az ombudsmani munka tekintélyének növelését az igazságügyi, törvényhozási és végrehajtó testületek meghatározó személyiségei körében a nemzeti és regionális szinteken, és gazdagította az értékes együttműködést, amelyet az Ombudsman a tagállamokban és tagjelölt országokban dolgozó kollégáival folytat. Az érintett országokban lévő ombudsmani hivatalok támogatása, valamint az Európai Parlament hivatalai és az Európai Bizottság képviselői és delegációi által biztosított támogatás jelentősen hozzájárult a látogatások sikeréhez.

A tájékoztatási célú látogatások keretében lezajlott eseményeken túl az Ombudsman és munkatársai több mint 70 konferencián, találkozón és csoportban vettek részt szerte Európában az év során annak érdekében, hogy megvitassanak olyan témákat, mint az EU törekvései a polgárokkal való kommunikációra, az Európai Alkotmány, és a fogyasztókkal élők jogai. Ezek a találkozók a potenciális panaszosok és az érdeklődő polgárok számára egyaránt segítettek jobban megismerni az Ombudsman munkáját.

A médiával kapcsolatos tevékenységek fokozódtak 2004-ben, átlagosan 11 naponként adtak ki sajtóanyagokat. Az Ombudsman több mint 40 interjút adott a nyomtatott sajtó, a televízió- és rádiócsatornák, valamint az elektronikus sajtó újságíróinak Strasbourgban, Brüsszelben, és tájékoztatási célú látogatásai során más helyszíneken is. Emellett bemutatta munkáját és kérdésekre válaszolt sajtókonferenciákon, tájékoztatókon, találkozókön és munkaebédeken.

Az Ombudsman munkájáról szóló anyagokat széles körben terjesztették az év során, különösen az Európai Parlament által májusban szervezett nyílt napokon. A brüsszeli nyílt napot, május elsejét használták fel arra, hogy 24 nyelven bevezessék *Az Európai Ombudsman – rövid áttekintés* című prospektust, míg a panaszbeadvány űrlapját és a tájékoztató füzetet is kiadták a Szerződés összes nyelvén nem sokkal a bővítés után. Első alkalommal lehetett az Ombudsman éves jelentését 20 nyelven olvasni, míg a felhasználóbarát *Összefoglaló és statisztikák* című kiadvány a jelentést még szélesebb körben tette hozzáférhetővé.

Ezek a kiadványok mind elérhetők az Ombudsman weboldalán, a határozatokkal, sajtóközleményekkel, statisztikákkal és az Ombudsman kommunikációs tevékenységének részleteivel együtt, amelyeket rendszeresen frissítenek. A weboldalt (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) nyelvészeti szempontból átalakították az év során, az oldal honlapjai és navigációs lapjai korábban 11 nyelven, most 10 további nyelven olvashatók – az új európai uniós tagállamok kilenc nyelvén és írül.

Előkészületek a tizedik évfordulóra

Tekintettel az intézmény 2005-ben esedékes tizedik évfordulójára, az Ombudsman egy workshopot szervezett Strasbourgban, összegyűjtve azokat a személyeket, akik fontos szerepet játszottak az intézmény megalapításában. Az „Alapítók Workshopja” élénk vitákat váltott ki, és így értékes információkat lehetett szerezni az intézmény eredetéről, alapításáról és korai fejlődéséről. A tizedik évfordulóról megemlékező kiadvány, amelyet az „Alapítók Workshopjának” megállapításai inspiráltak, valószínűleg 2005-ben készül el.

Belső előrelépések

2004 első négy hónapja során az Ombudsman a hivatal bővítésre történő előkészítésével kapcsolatban az elmúlt években folytatott munkára épített. A kitartó erőfeszítések biztosították azt, hogy az intézmény május elsejétől kezdve képes legyen megbirkózni a 25 tagállam polgáraitól a Szerződés 21 nyelvén érkező panaszbeadványokkal.

Az Ombudsman hivatali tervében szereplő álláshelyek száma a 2003. évi 31-ről 2004-re 38-ra emelkedett, a Parlament által 2002-ben elfogadott többéves költségvetési tervben előírtaknak megfelelően. Ez a terv meghatározta a 2003 és 2005 között végbemenő bővítéssel kapcsolatos új álláshelyek szakaszos bevezetését. A 2005-ös költségvetés 51 álláshelyre történő növelést állapít meg, amelyet 2004 decemberében fogadtak el a költségvetési hatóságok.

Az Ombudsman új, panaszokat tartalmazó adatbázisa teljes mértékben működőképpessé vált az év során és lehetővé tette a hivatal számára, hogy sikeresen küzdjön meg azzal a kihívással, amelyet a panaszbeadványok számának példátlan emelkedése és a nyelvek spektrumának kiszélesedése jelentett. Az előzőeken felül az emberi erőforrások hatékonyabb alkalmazása és a hivatal informatikai infrastruktúrájának folyamatos fejlesztése a polgároknak nyújtott szolgáltatás színvonalának emelkedését eredményezte 2004-ben.

BEVEZETÉS

1 ÖSSZEFOGLALÓ

2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

3 VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK

4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

5 KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

6 KÖZLEMÉNYEK

7 MELLÉKLETEK

2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

Az egyik legfontosabb módszer, mellyel az európai ombudsman elő tudja segíteni a megfelelő ügyintézkést, a lehetséges hivatali visszasságok kivizsgálása, és ahol szükséges, helyesbítő intézkedés ajánlása. A felmerülő hivatali visszasságokról az ombudsman főként panaszbeadványok formájában értesül, amely kezelése jelenti az ombudsman reagálási szerepének legfontosabb aspektusát.

Az európai ombudsmanhoz intézett panaszbeadvány, egyike az európai uniós polgársághoz fűződő jogoknak (Európai Közösséget létrehozó Szerződés 21. cikke) és szerepel az alapjogi chartában (43. cikk).

Az ombudsmannak arra is lehetősége van, hogy hivatalból indítson vizsgálatot, ily módon kezdeményező szerepet vállalva a hivatali visszasságok leküzdésében.

2.1 AZ OMBUDSMAN TEVÉKENYSÉGÉNEK JOGALAPJA

Az ombudsman a tevékenységét az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 195. cikkének, az Ombudsman-alapokmány¹ és az ombudsman által az Alapokmány 14. cikke szerint elfogadott végrehajtási rendelkezéseknek megfelelően végzi.

A végrehajtási rendelkezések az ombudsman hivatalának belső működésével foglalkoznak. Annak érdekében azonban, hogy a rendelkezések érthetőek és hasznosak legyenek a polgárok számára, tartalmazzanak még olyan más intézményekre és szervekre vonatkozó anyagokat is, amelyeket már az alapokmány is tartalmaz. A jelenlegi végrehajtási rendelkezések 2003. január 1-jén léptek hatályba. A végrehajtási rendelkezéseket és az Ombudsman-alapokmányt az összes hivatalos nyelven közzétették az ombudsman honlapján (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>). A szövegek nyomtatott formában is beszerezhetőek az ombudsman hivatalától.

Az európai ombudsman és az Európai Alkotmány

Az Európai Alkotmányt létrehozó Szerződést a tagállamok állam-, vagy kormányfői és külügyminiszterei írták alá 2004. október 29-én Rómában. A tagállamokban jelenleg folyik a Szerződés ratifikálása.

Az ombudsmanhoz intézett panaszbeadvány joga megjelenik az Alkotmány I. részében, az alapvető jogok és uniós polgárság cím alatt (I-10. cikk), valamint az Unió alapjogi chartájában (II-103. cikke). Az Unió demokratikus működése című rész, amely az Alkotmány I. részében található, rendelkezik az ombudsman Európai Parlament általi választásáról és az ombudsman függetlenségéről (I-49. cikk). A III-335. cikk, amely összhangban van az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 195. cikkével, rendelkezést tartalmaz az Ombudsman-alapokmánnyal kapcsolatban, annak érdekében, hogy az Európai Parlament európai jogszabályává váljon.

¹

Az Európai Parlament 1994. március 9-i 94/262 sz. határozata az Ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről, HL 1994, L 113/15.

2.2 AZ EURÓPAI OMBUDSMAN HATÁSKÖRE

Az ombudsman hatásköre alapján, amelyet az EK-Szerződés 195. cikke határoz meg, az Unió bármely polgárától vagy valamely tagállamban lakóhellyel illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személytől a közösségi intézmények vagy szervek – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróságot és az Elsőfokú Bíróságot – tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszokat vehet át. Nem tartozik hatáskörébe a panasz, amennyiben:

- 1 a panaszos nem jogosult a panaszbeadvány benyújtására
- 2 a panaszbeadvány nem egy közösségi intézmény vagy szerv ellen irányul,
- 3 az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróság vagy az Elsőfokú Bíróság ellen irányul; vagy
- 4 nem hivatali visszasságra vonatkozik.

Az 1-es, 2-es és 4-es pont további ismertetése.

2.2.1 Jogosulatlan panaszbeadványok

Bár az európai ombudsmannak történő panasztétel joga a tagállamokban élő polgárok, az állandó lakóhellyel rendelkező lakosok és állandó székhellyel rendelkező jogi személyek részére korlátozódik, az ombudsmannak megvan a lehetősége arra, hogy hivatalból indítson vizsgálatot. Felhasználva a hivatalból indított vizsgálati hatáskörét, az ombudsman panaszbeadvány által felmerült lehetséges hivatali visszasság esetén vizsgálódhat, még akkor is, ha a panaszos nem jogosult személy. 2004-ben nyolc vizsgálat indult hivatalból, ezekből hat panaszbeadványt 2004. május 1. előtt nyújtottak be az Unióhoz 2004. május 1-jén csatlakozott államok polgárai.

Az ombudsman azt a kérdést, hogy él-e a hivatalból indított vizsgálati hatáskörével, eseti alapon vizsgálja. Eddig nem utasítottak vissza panaszt kizárólag amiatt, mert a panaszos nem volt jogosult panaszbeadvány benyújtására.

2.2.2 Közösségi intézmények és szervek

Az ombudsman hatáskörébe tartoznak a közösségi intézmények és szervek. Az intézményeket a Szerződés 7. cikke sorolja fel, de nem található meg benne a Közösség szerveinek meghatározása vagy hiteles listája. A kifejezés magába foglalja a Szerződéssel létrehozott szerveket, mint pl. a Gazdasági és Szociális Bizottságot és az Európai Központi Bankot, valamint a jogszabályokkal létesített ügynökségeket, mint pl. az Európai Környezetvédelmi Ügynökséget és a Rasszizmus és Idegengyűlölet Európai Megfigyelőközpontját.

Egy 2000-ben benyújtott panaszbeadványnak eleget téve, az ombudsman felkérte az Európai Egyetemi Intézetet (EUI), nyilatkozzék arról, hogy az ombudsman megbízatását illetően közösségi szervnek tekinthető-e. Az EUI véleményét a panasz lényegére korlátozta, így az ombudsman részéről nem volt szükséges, hogy saját hatáskörében döntsön az ügyről². 2004 folyamán, az EIU véleménye egy újabb panaszbeadványról amellelt érvelt, hogy az EUI nem tartozik az ombudsman hatáskörébe. Alapos elemzés után az ombudsman az EUI véleményét helyesnek találta, így lezárta a vizsgálatot (A 2225/2003/(ADB)PB ügy, összefoglalója a 3. fejezetben).

A jövőbeni Európai Alkotmány ki fogja terjeszteti az ombudsman megbízatását annak érdekében, hogy az tartalmazza az összes uniós intézményt, szervet, hivalt és ügynökséget.

²

659/2000 sz. ügy, Éves Jelentés 2000, 99. oldal

Példa egy nem közösségi intézmény vagy szerv elleni panaszbeadványra

PANASZ A LENGYEL OMBUDSMAN ELLEN

Egy lengyel állampolgár panaszt tett, hogy a Polgári Jogok Védelmének Lengyel Biztosa nem engedte, hogy a panaszokat elektronikus formában terjesszék elő. A panasz az európai ombudsman hatáskörén kívül esett, mivel a Polgári Jogok Védelmének Lengyel Biztosa nem egy közösségi intézmény vagy szerv. Továbbá az európai ombudsman nem a nemzeti ombudsmanok hierarchikus felettese.

A 2004. február 9-én az európai ombudsman és a Polgári Jogok Védelmének Lengyel Biztosa között lezajlott találkozón a Biztos tájékoztatta az európai ombudsmant, hogy az elégedetlen panaszosok a lengyel parlamenthez fordultak, amelyhez a Biztos az éves jelentését benyújtja.

Az ombudsman ennek megfelelően adott tanácsot a panaszosnak.

A 3617/2004/MHZ ügy

2.2.3 „Hivatali visszásság”

Válaszul az Európai Parlament felhívására, amelyben a hivatali visszásság egyértelmű meghatározását kérte, az ombudsman 1997-es éves jelentésében a következő meghatározást adta:

Hivatali visszásság abban az esetben történik, ha egy közjogi szerv elmulasztja a rá vonatkozó szabálynak vagy elvnek megfelelő intézkedést.

1998-ban az Európai Parlament egy állásfoglalást fogadott el, amelyben elfogadta ezt a meghatározást. Egy, az ombudsman és a Bizottság közti, 1999-ben történt levélváltás világossá tette, hogy a Bizottság is egyetértett ezzel a meghatározással.

Az alapjogi charta, amelyet 2000 decemberében hirdettek ki, a megfelelő ügyintézéshez való jogot az Unió polgárainak alapvető jogaként tartalmazza (41. cikk). Az ombudsman véleménye szerint a hivatali visszásság és a megfelelő ügyintézés ugyanannak az érmének a két oldala.

2001. szeptember 6-án az Európai Parlament jóváhagyott egy helyes hivatali magatartásra vonatkozó kódexet, amelyet az Európai Unió intézményei és szervei, azok hivatalai és tisztviselői tiszteletben kell, hogy tartsanak a nyilvánossággal való kapcsolataik során. A kódex figyelembe veszi a Közösség bíróságainak ítélkezési gyakorlatában megjelenő európai igazgatási jog alapelveit és ihletet merít a nemzeti jogokból. A Parlament felhívta az ombudsman figyelmét arra, hogy alkalmazza a Helyes Hivatali Magatartás Kódexét. Az ombudsman ezért a panaszok kivizsgálása és a hivatalból indított vizsgálatok során figyelembe veszi a Kódex rendelkezéseit és alapelveit.

Példák panaszbeadványokra, amelyek nem esetleges hivatali visszásságokra vonatkoztak

A KATALÁN NYELV HELYZETE AZ EURÓPAI ALKOTMÁNYBAN

Panaszosok egy csoportja nyílt levelet intézett az európai ombudsmanhoz a barcelonai El Triangle nevű újságban. Hátrányos megkülönböztetésre hivatkoztak, mivel az Európai Alkotmány nem ismeri el a katalánt hivatalos nyelvként. A katalán nyelv fontosságára és az ezen nyelvet Európában használó emberek jelentős számára utaló számos tényezőt ismertettek.

Mivel a panaszbeadvány egy, a Szerződések módosítását célzó javaslatra vonatkozott, az ombudsman úgy vélte, hogy nincs kapcsolatban lehetséges hivatali visszássággal és kívül esik a hatáskörén. Az ombudsman a panaszt továbbította az Európai Parlamentnek, hogy petícióként kezeljék.

A 2881/2004/JMA ügy

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK ÁLTAL MEGTAGADOTT INFORMÁCIÓ

2004 áprilisában egy panaszbeadvány érkezett az ombudsmanhoz az Európai Központi Bank (EKB) ellen, mivel az megtagadta az adatszolgáltatást arról, hogy beavatkozott-e a piacokon az USA-dollár értékének gyengülését és az euró erősödését enyhítendő.

Az ombudsman a panaszt elfogadhatatlannak tartotta, mivel a panaszos pontos állítását nem tudták meghatározni. Nem volt világos, hogy a panasz lényege az volt-e, hogy az EKB-nek nem sikerült elmagyaráznia, miért utasította vissza azt, hogy a panaszosnak információt szolgáltatson, és így a panaszos nem tudta megérteni az EKB visszautasításának indokait, vagy a panaszos megértette az EKB indokait és nem értett egyet azokkal. Az ombudsman elmagyarázta a panaszosnak, hogy az első esetben vizsgálatot indíthat, az utóbbi esetben azonban a panasz tartalmában az EKB politikáit támadja, a Központi Bankok Európai Rendszerének alapvető feladatai teljesítésére irányuló piaci tevékenységekre vonatkozóan, és ezért nem tekinthető hivatali visszásság lehetséges esetének.

2004 októberében a panaszos egyértelművé tette, hogy az EKB-nek nem sikerült ismertetnie indokait, így ő nem tudta megérteni, miért utasították vissza a kért információ megadását. Mivel a tisztázott állítás lehetséges hivatali visszásságot érintett, az ombudsman vizsgálatot indított az ügyben.

Az 1106/2004/TN és 3054/2004/TN ügyek

2.3 ELFOGADHATÓSÁG ÉS A VIZSGÁLATOK INDÍTÉKAI

Az ombudsman hatáskörébe tartozó panaszok esetében további elfogadhatósági feltételeknek is meg kell felelni ahhoz, hogy a panasz alapján az ombudsman elkezdhesse az ügy vizsgálatát. Az Ombudsman-alapokmányában rögzített feltételek a következők:

- 1 a panaszbeadványt benyújtó személy és a panaszbeadvány tárgya megállapítható kell, hogy legyen (Ombudsman-alapokmány 2.3 cikk),
- 2 az ombudsman nem avatkozhat be bíróság előtt folyamatban lévő ügybe, és nem kérdőjelezheti meg egy bírósági döntés jogszerűségét (1.3 cikk),
- 3 a panaszbeadványt az alapjául szolgáló tényeknek a panaszos tudomására jutásától számított két éven belül kell benyújtani (2.4 cikk),
- 4 a panaszbeadvány csak az érintett intézményeknél vagy szervezetnél a megfelelő igazgatási eljárási lehetőségek kimerítését követően nyújtható be (2.4 cikk),
- 5 a közösségi intézmények vagy szervek és azok tisztviselői vagy más alkalmazottai közötti munkaviszonnyal kapcsolatos panaszbeadványok esetében panaszbeadványt csak akkor lehet benyújtani, ha már minden belső igazgatási kérelem és panaszbeadvány benyújtására rendelkezésre álló lehetőséget kimerítették (2.8 cikk).

Példa egy olyan panaszbeadványra, amelyet nem előzött meg megfelelő igazgatási eljárás

ÁLLÍTÓLAGOS SZABÁLYTALAN GYAKORLAT EGY ÜGYNÖKSÉGNÉL

Egy panaszos szabálytalan gyakorlatok folytatását vetette fel egy EU ügynökségnél. A panaszos az érintett ügynökségnél dolgozik.

Az ombudsman úgy vélte, hogy a panaszos által megteendő megfelelő igazgatási lépések a 2004. május 1-jén hatályba lépett személyzeti szabályzat 22a. és 22b. cikkében foglaltak lettek volna. Ezen rendelkezések foglalkoznak azon információk nyilvánosságra hozatalával, amelyek okot adnak egy esetleges törvényellenes tevékenység feltételezésére, beleértve a Közösségek érdekeinek hátrányt okozó csalást vagy korrupciót, illetve a szakmai feladatok teljesítésével kapcsolatos olyan magatartást, amely a Közösségek tisztviselőire vonatkozó kötelezettségek súlyos megszegését képezi. Ezek a rendelkezések előírják többek között azt, hogy az érintett tisztviselőnek erről haladéktalanul tájékoztatnia kell a feletteseit, vagy az Európai Csaláselleni Hivatalt (OLAF).

Mivel a panaszos már kapcsolatba lépett az OLAF-fal, az ombudsman azt tanácsolta, hogy – a 22b. cikk (1) bekezdés b) pontjának megfelelően – az OLAF-nak időt kell adni arra, hogy megvizsgálja a felmerült kérdéseket, és hogy a panaszos kapcsolatba léphet az OLAF-al a hivatal által a megfelelő intézkedésre kitűzött időszakkal kapcsolatos információért.

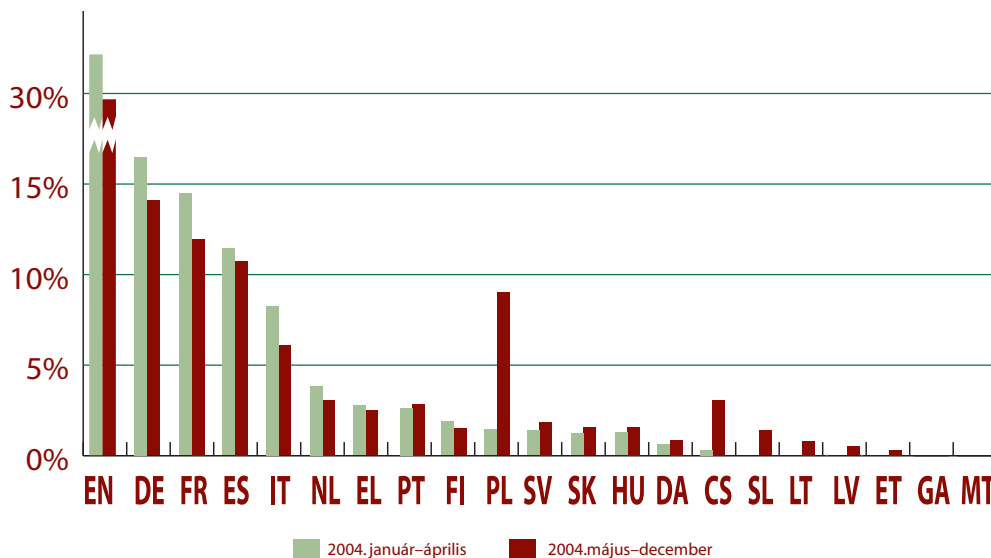
(Bizalmas ügy)

Az EK-Szerződés 195. cikke felhatalmazza az ombudsmant, hogy „lefolytassa az általa indokoltnak ítélt vizsgálatokat”. Néhány esetben az ombudsman úgy ítélt meg, hogy a vizsgálat megindítására nincs elegendő ok, bár a panasz elfogadható. Például ha a panasszal már, mint petícióval foglalkozott az Európai Parlament Petíciós Bizottsága, az ombudsman általában nem talál elég okot a vizsgálat megindítására, hacsak új bizonyítékot nem terjesztenek be.

2.4 A 2004-BEN VIZSGÁLT PANASZOK ELEMZÉSE

2004-ben az ombudsman 3 726 új panaszbeadványt kapott, ez 2003-hoz képest 53%-os növekedést jelent. Az 53%-os teljes növekedés 51%-a (657 panaszbeadvány) a 2004. május 1-jén az Unióhoz csatlakozott 10 új tagállamból érkezett panaszbeadványokkal magyarázható. A fennmaradó 49% a 15 régi tagállamból és a világ többi részéből küldött panaszbeadványok számának növekedését jelenti. Összesen 310 panaszbeadvány és négy hivatalból indított vizsgálat került áthozatalra 2003-ból.

A következő ábra a bővítés nyelvi hatását mutatja, összehasonlítva a panaszbeadványok nyelv szerinti felosztását 2004. május 1. előtt és után.

Panaszbeadványok 3 536 esetben közvetlenül magánszemélyektől, 190 esetben pedig egyesületektől és vállalatoktól érkeztek. Az ombudsman 8 hivatalból indított vizsgálatot is folytatott.

2004-ben a panaszok hatáskör, elfogadhatóság valamint vizsgálat indítására való indok megléte szempontjából történő feldolgozása az esetek 95%-ában befejeződött. Az összes megvizsgált panasz 25%-a bizonyult az ombudsman hatáskörébe tartozónak. Ezekből 490 volt elfogadható, de 147 panasz esetében nem volt elegendő indok a vizsgálat megkezdésére. Vizsgálatot így 343 panasz esetében indítottak.

A vizsgálathoz vezető esetek többségét az Európai Bizottság ellen nyújtották be (69%). Mivel a Bizottság a legfontosabb közösségi intézmény, amelynek határozatai közvetlenül érintik a polgárokat, természetes, hogy a panaszok döntő többsége a Bizottság ellen irányul. 58 panaszt nyújtottak be az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO), 48 panaszt az Európai Parlament, valamint 22 panaszt az Európai Unió Tanácsa ellen.

Az állítólagos hivatali visszaessékok főbb típusai az alábbiak voltak: az átláthatóság hiánya, beleértve a tájékoztatás megtagadását (127 eset), a hátrányos megkülönböztetés (106 eset), az ügykezelés indokolatlan késedelmé (67 eset), nem megfelelő eljárások (52 eset), méltánytalanság vagy a hatalommal való visszaélés (38 eset), a kötelezettségek teljesítésének elmulasztása, azaz az Európai Bizottság azon mulasztása, amikor a tagállamokkal szemben nem tölti be a „Szerződések Órének” szerepét (37 eset), hanyagság (33 eset), és jogi hibák (26 eset).

2.5 ÁTTÉTEL ÉS TANÁCSADÁS

Ha egy panasz nem tartozik az ombudsman hatáskörébe vagy nem elfogadható, az ombudsman mindig megpróbál tanácsot adni a panaszosnak a tekintetben, hogy van-e olyan szerv, amelyik foglalkozni tudna a panasszal, különösen olyan esetben, ha az eset a közösségi jogot érinti. Ha lehetséges, a panaszt az ombudsman egyenesen egy illetékes szervhez továbbítja a panaszos beleegyezésével, feltéve, hogy a panasz indokoltnak tűnik.

Az ombudsman 2004-ben 71 panaszt továbbított. Ezekből 54-et a nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, 13-at az Európai Parlamenthez, hogy petícióként foglalkozzon vele, és 4 ügyet az Európai Bizottsághoz továbbítottak.

Az ombudsman 2117 esetben adott tanácsot. Ezekből 906 ügyben azt tanácsolták a panaszosnak, hogy forduljon a nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, 179 panaszosnak pedig azt, hogy nyújtson be petíciót az Európai Parlamentnek. 359 esetben azt tanácsolták, hogy vegyék fel a kapcsolatot az Európai Bizottsággal. Ez utóbbi szám néhány olyan esetet is tartalmaz, amelyben a Bizottság elleni panaszt elfogadhatatlannak minősítették, mivel a megfelelő igazgatási eljárást nem vették igénybe. 613 esetben a panaszos azt a tanácsot kapta, hogy egyéb szervezetet keressen fel, főként a panaszra szakosodott ombudsmanokat vagy a tagállamok panaszkezelő szerveit.

Példák másik intézményhez vagy szervhez továbbított ügyekre

A HOLLAND RENDŐRSÉG ÁLTAL ÁLLÍTÓLAG ELKÖVETETT MULASZTÁS

Egy másik tagállam állampolgára, aki Hollandiában lakik, azt állította, hogy a holland rendőrség mulasztást követett el négy éves gyermeke szexuális zaklatásának alapos kivizsgálása ügyében.

Felvették a kapcsolatot a panaszossal, hogy megszerezzék hozzájárulását az ügy továbbításához, majd az európai ombudsman továbbította az ügyet a holland ombudsmanhoz.

(Bizalmas ügy)

UTAZÁS HARMADIK ORSZÁGBELI LAKOSOKNAK

A panaszt az Egyesült Királyság biztonsági hivatalának calais-i útlevél ellenőrzése ellen nyújtották be. A panaszosok szüleinek, akik tanzániai állampolgárok és hivatalosan tartózkodnak Belgiumban, megtiltották a belépést az Egyesült Királyságba, mert nem volt vízumuk. A panaszosok a biztonsági szolgálat bánásmódja miatt tettek panaszt, és amiatt, hogy tanzániai állampolgárok, akik belgiumi lakosok és belga személyazonosító igazolvánnyal rendelkeznek, nem utazhatnak szabadon az EU-ban.

Kijelentették, hogy hivatalos bocsánatkérést kellene kapniuk, és hogy azon belgiumi lakosoknak, akik nem európai polgárok, meg kellene engedni, hogy akadályoztatás nélkül utazhassanak az EU-n belül, és létre kellene hozni egy európai uniós szervet, amely lehetővé teszi az utazást az EU-n belül azon személyeknek, akik rendelkeznek valamely tagállam személyazonosító igazolványával.

A biztonsági hivatal elleni panasz tekintetében az európai ombudsman azt tanácsolta a panaszosoknak, hogy használják az Egyesült Királyság illetékes kormányzati osztályának panaszbeadási eljárását és forduljanak az Egyesült Királyság parlamentjének ombudsmanához, ha a panaszbejelentési eljárás nem járt sikerrel.

A panaszosoknak az EU területén történő utazással kapcsolatos általános kijelentései tekintetében az európai ombudsman továbbította a panaszt az Európai Parlamenthez, hogy petícióként foglalkozzanak vele.

3300/2004/AU ügy

2.6 AZ OMBUDSMAN ELJÁRÁSAI

Az ombudsmannak küldött valamennyi panaszbeadványt regisztrálják és visszaigazolják, általában a kézhezvételtől számított egy héten belül. Az átvételi elismervény tájékoztatja a panaszost az eljárásról, és tartalmazza annak a személynek a nevét és telefonszámát, aki foglalkozik a panaszbejelentéssel. A panaszt megvizsgálják, hogy megállapítsák, kell-e vizsgálatot indítani, és

hogy a panaszost tájékoztatták-e a vizsgálat eredményéről. Rendes körülmények között ez egy hónapon belül megtörténik.

Ha nem indítanak vizsgálatot, a panaszost tájékoztatják annak okáról. Amikor csak lehetséges, a panaszt továbbítják, vagy megfelelő tanácsot adnak a panaszosnak az illetékes szervről, amelyhez fordulhat.

2.6.1 Vizsgálat megindítása

Egy vizsgálat első lépése, hogy továbbítják a panaszbeadványt az érintett intézményhez vagy szervhez és kéri, hogy küldjenek véleményt az ombudsmannak, rendes körülmények között három naptári hónapon belül.

2004 májusában az ombudsman kérte az Európai Parlamentet, Tanácsot és Bizottságot, hogy fogadjanak el egy rövidebb, két hónapos időkorlátot a dokumentumokhoz való hozzáférés visszautasításával kapcsolatos panaszok esetén. Az ombudsman rámutatott annak fontosságára, hogy az állampolgárok a hozzáférhetőség lehetőségét olyan gyorsan élvezhessék, amennyire csak lehetséges, és hogy a két szakaszból álló kérvényezési folyamat az 1049/2001³ rendelet értelmében alkalmat ad az intézményeknek arra, hogy alaposan megvizsgálják a jogi és a ténymegállapításokat, mielőtt a panaszbeadvány létrejönne. Az Európai Parlament és a Bizottság elfogadta az indítványt, de a Tanács nem. A Tanács azonban azt vállalta, hogy továbbra is mindent elkövet, hogy a lehető legrövidebb idő alatt válaszoljon.

2.6.2 Tisztességes eljárás

A tisztességes eljárás elve megköveteli, hogy egy panaszbeadvánnyal kapcsolatban az ombudsman határozata nem vehet figyelembe olyan információkat, amelyek vagy a panaszos, vagy a Közöségi intézmény vagy szerv által biztosított dokumentumokban találhatók, hacsak a másik félnek nincs alkalma megtekinteni a dokumentumokat és véleményt nyilvánítani.

Ezért az ombudsman elküldi a közösségi intézmény vagy szerv véleményét a panaszosnak a megjegyzések benyújtására való felhívással. Ugyanezt az eljárást követik, ha további vizsgálatokat folytatnak a panaszbeadvánnyal kapcsolatban.

Sem a Szerződés, sem az alapokmány nem rendelkezik fellebbezésről, vagy más jogorvoslatról az ombudsman határozata ellen, a panaszbeadvány kezelését és annak kimenetelét illetően. Minden más közösségi intézményhez és szervhez hasonlóan azonban, az ombudsmanra is vonatkozik a kártérítési intézkedés, az EK Szerződés 288. cikke alapján. 2004-ben a Bíróság kimondta, hogy elméletben lehetséges az ombudsman ellen az okozott károkért eljárást indítani, ha egy panaszt nem megfelelően kezel. Az esettel kapcsolatban a Bíróság megerősítette az Elsőfokú Bíróság határozatát, amely szerint az ombudsman nem követett el köteleességszegést (C-234/02 P. számú ügy, *Európai Ombudsman kontra Frank Lamberts*, a Bíróság 2004. március 23-i ítélete).

2.6.3 Akták megtekintése és tanúk meghallgatása

Az Ombudsman-alapokmány 3.2 cikke előírja, hogy a közösségi intézmények és szervek kötelesek az ombudsman rendelkezésére bocsátani minden általa kért információt, továbbá biztosítani számára

³

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről, HL 2001 L 145/43.

az ügyre vonatkozó aktákhoz való hozzáférést. A fenti kérés kizárólag megalapozott titoktartási okból utasítható el.

Az ombudsman azon joga, hogy az aktákat megtekintse, lehetővé teszi, hogy megerősítse azon információk teljességét és hitelességét, amelyeket az érintett közösségi intézménytől vagy szervtől kapott. Így ez egy fontos garancia a panaszosnak és a nyilvánosságnak, hogy az ombudsman mélyreható és teljes vizsgálatot folytat le.

Az alapokmány 3.2 cikke előírja azt is, hogy a közösségi intézmények és szervek tisztviselői és egyéb alkalmazottai az ombudsman kérésére tanúvallomást tegyenek. Vezetőik nevében és az általuk adott utasítások értelmében nyilatkoznak, és továbbra is köti őket a szakmai titoktartás kötelezettsége.

2004-ben az ombudsman két esetben élt az akták megtekintésére vonatkozó hatáskörével. A tanúk meghallgatásának jogával nem éltek 2004-ben.

2.6.4 Nyílt eljárás

Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványokat nyilvánosan kezelik, kivéve, ha a panaszos bizalmas eljárást kér.

A végrehajtási rendelkezések 13. cikke megállapítja, hogy a panaszos jogosult betekinteni saját ügyének ombudsmani aktáiba. A 14. cikk az ombudsman birtokában lévő dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréstről rendelkezik, amelyre ugyanazon feltételek és korlátozások vonatkoznak, mint az 1049/2001 rendeletben meghatározottak. Ha azonban az ombudsman megvizsgálja az érintett intézmény vagy szerv aktáját, vagy bizonyítékot szerez egy tanútól, sem a panaszos, sem a nyilvánosság nem férhet hozzá semmilyen, a megtekintés vagy meghallgatás eredményeképpen megszerzett bizalmas dokumentumhoz vagy bizalmas információhoz (13. cikk (3) bekezdés és 14. cikk (2) bekezdés). Ennek a kizárásnak az a célja, hogy megkönnyítse az ombudsman vizsgálati hatáskörének gyakorlását.

A 2004. március 31-én Loyola De PALACIO-val, az Európai Bizottság alelnökével való találkozón az ombudsman kifejtette, hogy a vizsgálati során csak akkor tudja figyelembe venni a közösségi intézmény vagy szerv által biztosított – a hivatali visszasság vádjának kétségbevonására irányuló – dokumentumokat, ha a panaszosnak lehetősége van arra, hogy megtekintse és ezáltal észrevételezze azokat a dokumentumokat. Ha egy intézmény vagy szerv bizalmas dokumentumokkal rendelkezik, amely alátámasztja az álláspontját, be kellene nyújtania a vélemény lényeges pontjainak nem bizalmas összefoglalóját. Ha az ombudsman úgy ítéli meg, hogy ez hasznos lenne, megvizsgálhatja a bizalmas dokumentumokat, annak érdekében, hogy megerősítse a nem bizalmas összefoglaló teljességét és alaposságát.

2.7 A VIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Egy vizsgálat során a panaszos minden egyes új lépésről tájékoztatást kap. Amikor az ombudsman úgy határoz, hogy lezár egy vizsgálatot, tájékoztatja a panaszost a vizsgálat eredményéről és a következtetéseiről. Az ombudsman határozatából a panaszos vagy az érintett intézmény, illetve szerv részére nem származnak jogilag érvényesíthető jogok vagy kötelezettségek.

2004-ben az ombudsman 251 vizsgálatot zárt le. Ezek közül 247 panaszbeadvány vizsgálata volt, négy pedig hivatalból indított vizsgálat volt.

Ha egy vizsgálat egynél több váddal vagy kijelentéssel foglalkozik, ezek az ombudsman különböző megállapításait eredményezhetik.

2.7.1 Nem történt hivatali visszasság

2004-ben 113 esetet zártak le azzal a megállapítással, hogy nem találtak hivatali visszasságot. Ez nem szükségszerűen negatív végeredmény a panaszosok számára, akik az érintett intézménytől vagy szervtől legalább megkapják a teljes magyarázatot arról, hogy az intézmény vagy szerv mit tett. Továbbá, még ha az ombudsman nem is talál hivatali visszasságot, az intézmény vagy a szerv számára feltárhat egy lehetőséget arra, hogy a jövőben javítsa ügyintézésének minőségét. Ilyen esetekben az ombudsman további észrevételeket tesz.

2.7.2 Az intézmények által rendezett ügyek és békés megoldások

Amikor csak lehetséges, az ombudsman igyekszik mindent egybevetve pozitív, a panaszos és az érintett intézmény számára is meglegedést nyújtó eredményre jutni. A Közösség intézményeinek és szerveinek együttműködése elengedhetetlen az ilyen eredmények eléréséhez, amelyek segítik javítani az intézmények és a polgárok közötti kapcsolatokat és elkerülhetővé tehetik, hogy szükség legyen drága és időigényes pereskedésre.

2004-ben 65 ügyet zárt le maga az intézmény vagy szerv az ombudsmanhoz beérkezett panasz után. Ebből 46 esetben az ombudsman közbenjárásával sikerült megszerezni a gyors választ a megválaszolatlan levelezésre (lásd az 1998. évi éves jelentés 2.9 szakaszát az ilyen esetekben alkalmazott eljárás részleteiért).

Ha egy vizsgálat során megállapításra kerül a hivatali visszasság, az ombudsman mindig megpróbál békés megoldást elérni, ha lehetséges. 2004 folyamán 12 békés megoldást javasoltak. 5 eset zárult le, miután elérték a békés megoldást (beleértve két ügyet, amelyekben a javaslatot 2003-ban tették). 2004 végén 11 békés megoldásra irányuló javaslat még mindig vizsgálat tárgyát képezte.

Amikor az ombudsman hivatali visszasságot talál, minden lehetséges esetben megpróbál békés megoldásra jutni. Néha békés megoldás születhet azáltal, hogy az adott intézmény vagy szerv kártérítést ajánl fel a panaszosnak. Bármely ilyen ajánlat ex gratia történik: vagyis jogi felelősség elismerése és precedens teremtése nélkül.

2.7.3 Kritikai észrevételek, ajánlástervezetek és külön jelentések

Ha a békés megoldás nem lehetséges, vagy a békés megoldás keresése sikertelen, az ombudsman vagy lezárja az esetet az érintett intézményhez vagy szervhez intézett kritikai észrevétellel, vagy ajánlástervezetet készít.

Kritikai észrevétel általában akkor készül, ha az érintett intézmény már nem tudja megszüntetni a hivatali visszasságot, a hivatali visszasságnak valószínűleg nincsenek általános következményei, és az ombudsman részéről nem tűnik szükségesnek további intézkedés. Kritikai észrevétel készül akkor is, ha az ombudsman úgy ítéli meg, hogy az ajánlástervezet nem szolgál hasznos célt, vagy ha külön jelentés benyújtása nem megfelelő egy olyan eset kapcsán, ahol az érintett intézmény vagy szerv nem fogadja el az ajánlástervezetet.

Egy kritikai észrevétel megerősíti a panaszost abban, hogy panasza indokolt, és jelzi az érintett intézménynek vagy szervnek, hogy mit csinált rosszul, annak érdekében, hogy a jövőben elkerüljék a hivatali visszasságot. 2004-ben az ombudsman 36 kritikai észrevételt tett.

Eleget téve az Európai Parlament javaslatának, az ombudsman időről időre tájékoztatta az intézményeket és szerveket azon szándékáról, hogy információt kér valamely kritikai észrevételt követő eljárásával kapcsolatban. 2004-ben a Bizottság 11 kritikai észrevételre válaszolt. A válaszok e fejezet következő szakaszában (2.8) kerülnek megtárgyalásra.

Az olyan esetekben, ahol az ombudsman kritikai megjegyzést követő eljárása szükségesnek tűnik (azaz ahol az érintett intézmény meg tudja szüntetni a hivatali visszasságot, vagy olyan ügyek, ahol a hivatali visszasság fölöttébb komoly, vagy általános következményekkel jár), az ombudsman általában készít egy ajánlástervezetet az érintett intézménynek vagy szervnek. Az Ombudsman-alapokmány 3. cikkének (6) bekezdése értelmében az intézménynek vagy szervnek részletes véleményt kell küldenie három hónapon belül. 2004-ben 17 ajánlástervezet készült. Ezenkívül öt 2003-as ajánlástervezet 2004-ben határozathoz vezetett. Hét ügy az év folyamán lezárult, amikor az intézmény elfogadta az ajánlástervezetet. Egy ügy az Európai Parlamenthez benyújtott külön jelentéshez vezetett. Öt ügy más okok miatt zárult le. 2004 végén kilenc ajánlástervezet vizsgálata még folyamatban volt.

Ha egy közösségi intézmény vagy szerv elmulasztja, hogy kielégítően megválaszolja az ajánlástervezetet, az ombudsman külön jelentést küldhet az Európai Parlamentnek. A külön jelentés tartalmazhat ajánlásokat. Az Európai Parlamentnek elküldött külön jelentés az utolsó lényeges lépés, amelyet az ombudsman megtesz egy ügygel kapcsolatban, mivel az állásfoglalások elfogadása és a Parlament hatáskörének gyakorlása a Parlament politikai ítéletének kérdése. Az ombudsman természetesen bármilyen információt vagy támogatást megad, amelyet a Parlament igényelhet a külön jelentéssel kapcsolatban. 2004-ben egy különjelentés készült (OI/2/2003 ügy: a továbbiakat lásd a következő szakaszban és a 3. fejezetben).

2.8 A 2004. ÉVI ÜGYEKET LEZÁRÓ HATÁROZATOK

A esetek lezáró határozatok általában az ombudsman weboldalán (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) angolul, és ha a panaszbeadvány nyelve nem angol, a panaszos nyelven vannak feltüntetve.

A 3. fejezet a 2004-es, összesen 251 ügyet lezáró határozatból 59 összefoglalóját tartalmazza. Az összefoglaló tükrözi a témák és az intézmények fajtáit, amelyekre az ombudsman vizsgálatai kiterjedtek, és az eredmények különböző típusait. A tartalomjegyzékben az ügy hivatkozási száma; az érintett közösségi hatáskör területének szempontjából általános témájú ügyek; és a panaszos által állított hivatali visszasság típusa szerint szerepelnek az ügyek.

A 2. fejezet hátralevő része a 2004-es ombudsmani határozatok leglényegesebb jogi és ténybeli megállapításait elemzi. Ez a rész a tárgykörök horizontális osztályozása szerint van rendezve. A fejezet az ombudsman és a panaszosok Bizottsággal való kapcsolatának értékelésével végződik, amelyeket a 2004. évi határozatok és a további észrevételekre és kritikai észrevételekre az év folyamán adott európai bizottsági válaszok tükröznek.

2.8.1 Dokumentumokhoz való hozzáférés és adatvédelem

A dokumentumokhoz⁴ való nyilvános hozzáférésről szóló rendelet jogorvoslati lehetőséget biztosít a kérelmezőknek: megtámadhatják eljárásban a hozzáférés visszautasítását vagy az EK-Szerződés 230. cikke értelmében bírósági, vagy az ombudsmanhoz intézett panasszal.

2004-ben az ombudsman 11 ilyen panasz esetében hozott határozatot, amelyekből kilenc a Bizottság ellen, és egy-egy az OLAF és a Tanács ellen irányult. A panaszokból nyolcat nem-kormányzati szervezetek, egyet egy ipari társaság és kettőt magánszemélyek nyújtottak be. Három panaszt az intézmény oldott meg: egy esetben egy kérelem megválaszolásával (2183/2003/TN) és a másik két

⁴

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről, HL L 145/43.

esetben az érintett dokumentumokhoz való hozzáférés biztosításával (220/2004/GG; 520/2004/TN). Egy eset békés megoldáshoz vezetett, amelyben a Bizottság a panaszost (akinek a hozzáférésre irányuló kérelme általános volt) a Kereskedelmi Világszervezetben (WTO) való tárgyalások vonatkozó dokumentumainak listájával látta el. A panaszos így megkapta a szükséges információt a még pontosabb kérelem elkészítéséhez (415/2003/TN).

Hat esetben az ombudsman nem talált hivatali visszasságot, mert az érintett intézmény jogosan utasította vissza a hozzáférést a rendeletben felsorolt kivételek alapján. Ezen esetek közül négy a rendelet 4. cikkének (1) bekezdésére vonatkozott. A 900/2003/TN, 1286/2003/JMA és a 1304/2003/PB esetekben az ombudsman véleménye szerint a Bizottság jogosan alkalmazta a 4. cikk (1) bekezdése a) pontjának harmadik bekezdését (nemzetközi kapcsolatok), és az 1044/2004/GG esetben a negyedik franciabekezdést (a Közösség vagy egy tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaság politikája). Ezen esetek közül az elsőben az ombudsman rámutatott, hogy a 4. cikk (1) bekezdése nem írja elő a nyomós közérdek lehetőségét a nyilvánosságra hozatallal kapcsolatban, és hogy ezért különösen fontos, hogy az intézmények egyértelműen indokolják, hogy miért alkalmazzák ezt a rendelkezést.

Az ombudsman két, a Rendelet 4. cikk (2) bekezdésére hivatkozó döntést hozott. A 2371/2003/GG eset egy, a Tanács jogi szolgálata által készített véleményhez való hozzáférésre irányuló kérelemről szólt. Az ombudsman ajánlástervezetet készített a Tanács számára, de azzal zárta az ügyet, hogy nem talált hivatali visszasságot, miután az Elsőfokú Bíróság meghozta ítéletét, amely arra a következtetésre jutott, hogy a Tanács visszautasíthatja a jogi szolgálatai által készített véleményeihez való hozzáférést⁵. Az 1481/2003/OV esetben az ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság jogosan alkalmazta a 4. cikk (2) bekezdése harmadik francia bekezdését (a felülvizsgálatok, vizsgálatok és könyvvizsgálói ellenőrzések céljából), hogy megvédje egy jelentés egyes részeit, és hogy ezen részek nyilvánosságra hozatalával kapcsolatban nem állt fenn ezt felülbíráló közérdek.

A fenti esetek közül kettő további megjegyzéseket vetett föl. Az 1286/2003/JMA esetben az ombudsman bátorította a Bizottságot, hogy fontolja meg, hogyan folytasson nyíltabb és átláthatóbb módon egyeztetéseket a WTO keretében. Az 1304/2003/PB eset során az ombudsman elfogadta, hogy a Bizottság jogosan utasította el a hozzáférést az Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatal egyik kiküldetési jelentésének bizonyos részeihez. Az ombudsman azt javasolta, hogy a jövőben hasznos lenne a nem bizalmas információkat a bizalmastól elkülönítetten kezelni, amennyire ez lehetséges, és így leegyszerűsíteni a részleges hozzáférés biztosítását. Ezt követően a Bizottság több információt szolgáltatott az omb+udsmannak az Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatal gyakorlatáról e tekintetben.

Kritikai megjegyzés született az 1874/2003/GG esetben, melyben a Bizottság mind a Rendelet 4. cikk (1) bekezdés b) pontját (az egyén személyisége és integritása, különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi szabályozással összhangban), mind pedig a 4. cikk (3) bekezdést (amely szerint az intézményeknek van „megfontolásra terük”) annak igazolására, hogy miért tagadta meg a hozzáférést a Bizottság két szolgálatának és alkalmazottai közötti, egy szerződéssel kapcsolatos ügyintézés tárgyában írott e-mailekhez. Az ombudsman azon a nézetén volt, hogy a pusztán tény, hogy egy dokumentum belső használatra szánt véleményeket tartalmaz, nem elégséges annak megállapításához, hogy a nyilvánosságra hozatal jelentős kárt okozna, mert a 4. cikk (3) bekezdés rendelkezései szerint az ilyen dokumentumoknak fő szabályként elérhetőeknek kell lenniük. A határozat arra is rámutatott, hogy a Bizottság indoklása ellentmondásos volt, mivel csak a 4. cikk (3) bekezdésre hivatkozhatott volna azon az alapon, hogy a két szervezet alkalmazottai közötti e-mailváltás belső üzenetekkel volt egyenértékű, és a Bizottság nem érvelt azzal, hogy a saját alkalmazottai által írott e-mail üzenetekhez való hozzáférést azért kellene megtagadni, hogy az érintettek nevei ne kerüljenek nyilvánosságra.

Adatvédelmi kérdések még két további esetben felmerültek. A 821/2003/JMA esetben a panaszos általános elvi kérdésként vitatta, hogy az Európai Parlament elutasította, hogy kiadja a gyakornoki állásokra felvett személyek listáját. A Parlament az adatvédelmi megfontolások alkalmazásával

kívánta az elutasítást igazolni. Az ombudsman szerint a Parlament dönthetett volna úgy, hogy azok neveit, akik elfogadják az Európai Parlamentnél felajánlott gyakornoki pozíciót, nyilvánosságra hozzák, és erről a jelentkezőket megfelelően értesítik is. A Parlament jelenlegi szakmai gyakorlatra vonatkozó szabályai azonban nem tartalmazzak ilyen rendelkezést. Az ombudsman ezért azt javasolta, hogy a Parlament fontolja meg, hogy felülvizsgálja ezen szabályokat, hogy egyértelművé váljon az, hogy azon személyek névsora, akik elfogadják a felajánlott gyakornoki pozíciót, nyilvános dokumentum lesz.

A 2046/2003/GG esetben a Tanács megtagadta, hogy a kinevezésre jogosult hatóság és a személyzeti bizottság képviselőiből álló vegyesbizottságának kiadja azok személyi anyagát, akiknek a korkedvezményes nyugdíjjal kapcsolatos kérelmét elfogadták. Az ombudsman rámutatott, hogy bár a személyi adatok nyilvánosságra hozatala csak a 45/2001-es rendeletnek megfelelő módon történhet⁶, ha volt bármilyen akadálya a nyilvánosságra hozatalnak, akkor azt maga a Tanács hozta létre, mely elmulasztotta értesíteni a jelentkezőket, hogy személyi adataikat a vegyesbizottságnak meg lehet adni. Ezért kritikai megjegyzéssel zárult az ügy azzal kapcsolatban, hogy elmulasztották megfelelően bevonni a vegyesbizottságot az előnyugdíjazási jelentkezések elbírálásába.

2.8.2 A Bizottság, mint a „Szerződés őre”

A jogrend az Európai Unió egyik alapelve, és az egyik legfontosabb feladat a Bizottság számára, hogy a „Szerződés őre” legyen⁷. A Bizottság cselekedhet saját kezdeményezésre, panaszok alapján, vagy az Európai Parlament felkérésére petíciókkal foglalkozhat. A Szerződés 226. cikke általános eljárást hoz létre, amely alapján a Bizottság vizsgálatokat folytathat, és a Bírósághoz fordulhat a közösségi jog tagállamok általi feltételezett megsértése esetén. Különböző eljárások léteznek a különböző szakterületekkel kapcsolatban, például az állami támogatás vagy a versenyjogra vonatkozóan.

A 3. fejezet kilenc határozat összefoglalóját tartalmazza, melyek azt mutatják be, hogy miként kezeli az ombudsman a „Szerződés őre” ellen benyújtott panaszokat. A legfontosabb kérdések a panaszok nyilvántartásba vételének elmulasztása, az indokolatlan késlekedés és a megfelelő vizsgálat elmulasztása.

Két esetben (2007/2002/ADB és 701/2003/IP) az ombudsman kritikai észrevételt tett a panaszok nyilvántartásba vételének elmulasztása miatt. A Bizottság az utóbbi határozatra válaszul a jövőbeni levelezés folyamán egyértelműbb válaszadást ígért, amennyiben a versenyjog tagállamok általi megsértéséről van szó és, indokolni fogja, ha a levelezést nem panaszként veszik nyilvántartásba. Az 1769/2002/ELB ügyben a Bizottság elfogadott egy ajánlástervezetet, amely szerint panaszként vesz nyilvántartásba egy levelet és az Európai Parlamenthez és az Európai Ombudsmanhoz intézett, a panaszossal való kapcsolattartásról szóló európai bizottsági közleményében foglalt eljárások szerint⁸ foglalkozik azzal.

Két esetben (2333/2003/GG és 2185/2002/IP), az ombudsman kritikai észrevételt tett a panaszok kezelésében történt indokolatlan késedelem miatt. Ajánlástervezetet készített az 1963/2002/IP számú esetben, amikor a Bizottság nem adott kielégítő magyarázatot arra vonatkozóan, hogy miért nem volt képes határozatot hozni az esetben majdnem hét és fél évig. A Bizottság azzal válaszolt, hogy ígéretet tett a végső határozat elfogadására 2004 márciusára.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról, HL 2001 L8/1.

⁷ Az EK 211. cikke előírja, hogy a Bizottság „gondoskodik e szerződés rendelkezéseinek és az e szerződés alapján az intézmények által hozott rendelkezéseknek az alkalmazásáról.” Az Európai Alkotmány megerősíti e szerep fontosságát az I-26. cikkben.

⁸ HL 2002 C 244/5.

Három olyan esetben, ahol a panasz nem kellő alaposságu vizsgálatot feltételezett, nem derült fény hivatali visszasságra (841/2003/OV, 849/2003/JMA és 480/2004/TN). A 841/2003/OV ügyben érdemi félreértés történt a Bizottság vizsgálatának köre tekintetében, és a panaszos köszönetet mondott az ombudsmannak, hogy az tisztázta a helyzetet. A 480/2004/TN ügyben az ombudsman további megjegyzést tett, amelyben ösztönözte a Bizottságot, hogy a jövőben a lehető legerőteljesebb és legegyszerűsebb módon magyarázza meg, hogy miért zárja le a 226. cikk hatálya alá tartozó panaszokat. A 849/2003/JMA ügyben az ombudsman úgy találta, hogy a Bizottság megfelelő magyarázattal szolgált a panaszos számára, érdemi döntésével kapcsolatban. A Bizottság ezen kívül elnézést kért a panaszostól, mert nem adta meg neki a lehetőséget, hogy észrevételt tegyen azon döntések indokaival kapcsolatban, hogy nem történt jogsértés.

A 480/2004/TN ügyről szóló határozat általános jelentőségű kérdéssel kapcsolatos a 226. cikk hatálya alá tartozó eljárásban. A panaszos által a Bizottsághoz intézett panasz egyik állítása arra vonatkozott, hogy egy tagállam elmulasztotta megfelelően végrehajtani a szerzett jogokról szóló irányelvet egy, a nemzeti bíróság által hozott határozat miatt. Az ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottságnak megfelelő alapja van jogsértési eljárás meg nem indítására a bíróságok függetlenségének alapelve miatt: ha valaki a nemzeti bírósághoz fordul azzal a váddal, hogy a nemzeti hatóságok nem felelnek meg a közösségi jognak, akkor a megfelelő jogorvoslat a nem kielégítő bírósági ítélet ellen a rendelkezésre álló fellebbezési lehetőségek kihasználása.

2.8.3 Szerződések és juttatások

A Közösség intézményei és szervei szerződések révén szerzik be a feladataik ellátásához szükséges árukat és szolgáltatásokat és igazgatnak juttatásokat és támogatásokat különféle programok keretében.

Az ombudsmanhoz érkeznek panaszok mind a szerződések odaítélésével, mind az azokkal kapcsolatos ügyintézésrel kapcsolatban. Amennyiben azonban szerződésszegés kérdése merül fel, akkor az ombudsman vizsgálatát arra korlátozza, hogy a közösségi intézmény vagy szerv összefüggő és értelmes magyarázatot ad-e arra, hogy mi a jogalapja cselekedeteinek és miért gondolja úgy, hogy szerződéses pozíciója indokolt.

A 3. fejezet kilenc olyan határozat összefoglalóját tartalmazza, melyek az ombudsmannak a szerződésekre és támogatásokra vonatkozó panaszokkal kapcsolatos munkáját szemléltetik. Az alapvető kérdések a felmerült esetekben a szerződéskötést megelőző eljárásokról, az egyes cégekkel kapcsolatos részrehajlás gyanújáról, és a késedelmes fizetésről szóltak.

Ami a szerződéskötést megelőző eljárásokat illeti, az ombudsman az 1878/2002/GG ügyben úgy találta, hogy a Bizottság egy kis vállalatnak nem adott elégséges időt arra, hogy egy kutatás-fejlesztési pályázatra javaslatát elkészíthesse. A Bizottság elfogadott egy ajánlástervezetet, hogy fizessen kompenzációt *ex gratia* alapon. A 1986/2002/OV ügyben azonban a Bizottság elutasította az ajánlástervezetet, miszerint tegyen megfelelő ajánlatot a panaszosnak, akinek a számára elmulasztotta tisztázni, hogy nem köt vele szerződést. A 221/2004/GG ügyben a Bizottság félreértelmezett egy postabélyegzőt, és emiatt tévedésből utasított el egy pályázatot azzal, hogy határidő után nyújtották be. Az ombudsmannál történt panasztételt követően a Bizottság gyorsan és konstruktívan intézkedett, hogy ezt a hibát kijavítsa.

Két ügy vezetett kritikai észrevételhez a vállalatokkal vagy szervezetekkel kapcsolatos gyanúk kezelésében tapasztalható helytelen bánásmód miatt. A 278/2003/JMA ügyben az ombudsman általános elvként határozta meg, hogy a Közösség pénzügyi érdekeinek védelme érdekében tett intézkedések során a Bizottságnak igazságos egyensúlyra kell törekednie a magánszemélyek érdeke és az általános közérdek között. A határozat rámutat továbbá arra, hogy nehéz előre látni, hogy hogyan tudja ezt megtenni a Bizottság, kivéve, ha közli a pályázóval az összes olyan kétségét, mely a pályázó jogi helyzetével kapcsolatos, és ezek után kész meghallgatni a választ illetve reagál a pályázó által rendelkezésre bocsátott információkra. Az ombudsman azt tanácsolta a Bizottságnak, hogy szolgálatai számára hasznos lenne kiadni egy útmutatót a kérdéssel kapcsolatosan. A

953/2003/OV ügyben az Európai Parlament és a Tanács megszüntették szerződésüket egy céggel, azon rendelkezést alkalmazva, mely szerint a céget írásban kellett volna értesíteniük arról, hogy mely szerződésben foglalt kötelezettségét mulasztotta el teljesíteni. Az ombudsman szerint a pusztá hivatkozás „egy OLAF vizsgálat eredményeire” mindenféle további információ nélkül nem minősült megfelelő tájékoztatásnak.

Három késedelmes fizetéssel kapcsolatos ügy került megoldásra. A 435/2004/GG ügyben a Bizottság kifizette a számlákat, melyekkel a cégnek tartozott. További megjegyzésében az ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy fontolja meg azt is, hogy késedelmi pótlékot fizessen, és ez meg is történt. A másik két esetben a Bizottság szerződött felei fizettek késedelmesen harmadik félnek. A 2124/2003/ADB ügyben a Bizottság tájékoztatta az ombudsmant, hogy nem érti, hogy a szerződő fél miért nem fizetett. Nem sokkal ezt követően a panaszos megkapta a teljes összeget. Az 1949/2003/TN ügyben a *CESD-Communautaire* nem fizetett egy munkáért, melyet a panaszos az Eurostat instrukciói szerint elvégzett. A Bizottság kifizette az érintett összeget a *CESD-Communautaire* számára, mely ezt követően a panaszosnak fizetett.

Egy ügyben (1889/2002/GG) nem született kielégítő megoldás. Egy cég pénzügyi támogatást kapott a Bizottságtól két projektjéhez. A Bizottság úgy határozott, hogy behajtja az egyik projekttel kapcsolatos pénzt és a cég tiltakozott a beszédési utalvány ellen az Elsőfokú Bíróságnál. A Bizottság ekkor felfüggesztette a másik projekttel kapcsolatos kifizetéseket, azzal érvelve, hogy a szerződési feltételek ezt lehetővé teszik. Alapos vizsgálatot követően, melybe beletartozott az is, hogy a Bizottság aktáit átvizsgálták és kihallgatták a Bizottság részlegvezetőjét, az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság nem támasztotta alá koherens és indokolható módon az álláspontját. A Bizottság visszautasított két kísérletet is a békés megoldás elérésére, illetve az ajánlástervezetre vonatkozóan. Az ombudsman kritikai megjegyzéssel zárta le az ügyet.

2.8.4 Felvételi és személyzeti ügyek

A 3. fejezet 15 olyan panaszról szóló határozatot tartalmaz, melyek az EU intézményeihez és szerveihez való felvétellel és az ezek keretében fennálló munkaviszonyokkal kapcsolatosak. Az Európai Parlament egy ügyet megoldott (1600/2003/ADB), egy másikban pedig békés megoldás született a Bizottsággal (1320/2003/ELB). A 1196/2003/ELB számú esetben a panaszos elérte célját, hogy tisztázódjon a helyzet, és így eldönthette, hogy milyen jogorvoslattal éljen.

Öt határozat foglalkozott általános jelentőségű ügyekkel.

Az 1571/2003/OV ügyben az ombudsman nem talált jogalapot az Europol személyzeti rendeletében arra, hogy ideiglenes alkalmazottakat a helyi alkalmazottaknak megfelelő feltételekkel alkalmazzanak. Az ombudsman kritikai észrevételt tett felhívta az Europol figyelmét e gyakorlat felülvizsgálatának szükségességére. Az Europol pozitív választ adott.

A 260/2003/OV ügyben a határozat kifogásolta, hogy az Európai Parlament elmulasztotta a megfelelő intézkedések megtételét az épületeiben való dohányzásról szóló rendelkezések betartásának hatékony előmozdítására. Az ombudsman rámutatott, hogy a füst miatti veszélyeztetettség káros egészségi hatásaira való tekintettel a Parlamentnek különös figyelmet kellene fordítania a betartás hatékony előmozdításának szükségességére, mivel a dolgozók füstnek való kitettsége a munkahelyeken a jogi felelősséggel kapcsolatos kérdéseket vethet fel.

A 2216/2003/MHZ ügyben a panaszos egy, az Európai Közösségek Személyzeti Felvételi Hivatala által hozott határozat ellen tiltakozott, mely szerint a jelentkezőkkel folytatott levelezésüket csak angol, francia vagy német nyelven folytatták. Az ombudsman kritizálta az EPSO-t, mert elmulasztotta kifejezni a határozat indokolását, amely az indokolás felülvizsgálata érdekében.

Egy saját kezdeményezésre indított vizsgálat (OI/1/2003/ELB) ahhoz vezetett, hogy a Bizottság beleegyezett, hogy 2005 márciusáig létrehoz egy eljárást a kirendelt nemzeti szakemberek panaszaira.

Egy másik saját kezdeményezésre indított vizsgálat (OI/2/2003/GG) során az ombudsman azt a következtetést vonta le, hogy a Bizottság nem szolgáltatott összefüggő és meggyőző magyarázatot arra, hogy miért sorolt be számos sajtótisztviselőt alacsony fokozatba a külső delegációkban. Mivel a Bizottság elutasította azt a javaslattervezetet, hogy vizsgálja felül az ezen beosztások besorolásával kapcsolatos szabályait, az ombudsman külön jelentést készített az Európai Parlament számára 2004 decemberében.

2.8.5 A Bizottság válasza az ombudsman vizsgálataira

Az EU intézményeinek és szerveinek együttműködése létfontosságú ahhoz, hogy az ombudsman képes legyen gyors és hatékony választ adni az egyének számára és hogy biztosítható legyen a hivatali ügyintézés minőségének rendszeres javítása.

A Bizottság együttműködése különösen fontos, mert az ombudsman vizsgálatainak közel 70%-a a Bizottsággal kapcsolatos. A Bizottság válasza az ombudsman javaslataira és ajánlásaira általában pozitív volt a 2004-es év során. A módszeres javítások tekintetében a Bizottsággal való jó együttműködés példái között szerepel olyan egyezség, amely szerint létrehoznak a kirendelt nemzeti szakértők számára egy panasztételi eljárást (OI/1/2003/ELB, 2.8.4. szakasz), és pozitív választ adtak az európai Iskolák igazgatásának javítására irányuló ombudsmani javaslatok esetében is (OI/5/2003).

A Bizottság reagált egy további megjegyzésre is az 1876/2002/OV ügygel kapcsolatban, azáltal, hogy tájékoztatta az ombudsmant arról, hogy az újonnan bevezetett elektronikus dokumentumkezelő rendszer biztosítani fogja a hatékonyabb ügyintézés az ügyekkel kapcsolatos összes dokumentumra vonatkozóan, és így lehetővé fogja tenni a Bizottság számára, hogy jobban segítse az ombudsmant a polgárok panaszainak a lehető leggyorsabb és leghatékonyabb ügyintézésében.

Másrészt, a Bizottság nem adott pozitív választ a 253/2003/ELB ügy megjegyzésére. Az ombudsman azon állásponton volt, hogy a Bizottság részéről helyénvaló lenne szabályozni a családtagok alkalmazásának kérdését az olyan projektek esetében, mint a TACIS, de azt javasolta, hogy az ilyen szabályozás céljait a részrehajlás-mentesség és az átláthatóság egyidejű biztosítása mellett jobban el lehetne érni a jövőben, ha elfogadnák és megfelelően nyilvánosságra hoznák az alkalmazott szabályokat és alapelveket. A Bizottság válaszában jelezte, hogy inkább esetenként vizsgálná a szerződéses alkalmazottak családtagjainak alkalmazási ügyét.

Az egyének jogorvoslata tekintetében a 2.8.1 –től a 2.8.3-ig kiemelt esetek nagy része arra utal, hogy a Bizottság hajlamos az ügyek megoldására, a bocsánatkérésre hibák esetén, és a helyesbítésre, beleértve a kártérítés megfizetését is *ex gratia* alapon.

Két kiemelt esetben a Bizottság azonban elutasította az ombudsman békés megoldásra irányuló javaslatait és az ezeket követő ajánlástervezeteket is.

Egy harmadik ilyen eset volt az 1435/2002/GG. Az ombudsman többször felhívta a Bizottság figyelmét a panaszos azon állítására, hogy belső félreértés történt az Információstársadalmi Főigazgatóságon belül egy álláshely elérhetősége tekintetében. Ennek ellenére a Bizottság nem fűzött megjegyzést ehhez a ponthoz. Az ügyet kritikai észrevétellel lezáró határozatban az ombudsman azon nézetét fejezte ki, hogy a Bizottság hozzáállása nem volt összhangban azon rendelkezésekkel, melyeket az EU jogszabályok a közösségi intézményekre előírnak az ombudsmannal és a panaszosokkal való kapcsolatok tekintetében.

Tekintettel mind az Európai Unió polgárai és lakosai számára az intézmények és szervek által nyújtott szolgáltatások minőségének maximalizálására és ebből következő küldetésének teljesítésére, az ombudsman örömmel látná a Parlament olyan kezdeményezéseit, amelyek bátorítanák a Bizottságot abban, hogy az összes jövőbeni ügyre terjessze ki a 2004. évi ügyek legnagyobb részében tanúsított jó együttműködést.

BEVEZETÉS

1 ÖSSZEFOGLALÓ

2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

3 VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK

4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

5 KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

6 KÖZLEMÉNYEK

7 MELLÉKLETEK

3 VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK

Az e fejezetben tárgyalt ügyek teljes határozatai a „Határozatok jegyzékében” találhatóak az európai ombudsman weboldalon (<http://www.euroombudsman.eu.int/decision/en/default.htm>). A kérdéses határozathoz a minden egyes esetben az ügy összefoglalója alatt található ügyszámmal lehet hozzáférni. A teljes határozatok angol nyelven érhetők el a weboldalon, illetve a panaszos nyelvén, ha az különbözik az angoltól. A weboldalon található határozat nyomtatott verziója az európai ombudsman irodájától kérhető.

Az e szakaszban tárgyalt ügyek teljes határozatai 2005 második felében egyetlen elektronikus dokumentumként lesznek elérhetőek az ombudsman weboldaláról, angol, francia és német nyelven. Ez hozzáférhető lesz a weboldal „éves jelentések” című linkjén keresztül (<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/en/default.htm>). A dokumentum nyomtatott, illetve CD-rom változata az európai ombudsman irodájában kérhető.

3.1 ESETEK, AMELYEK SORÁN NEM TALÁLTAK HIVATALI VISSZÁSSÁGOKAT

3.1.1 Az Európai Parlament

AZ EURÓPAI PARLAMENT GYAKORNOKOKRA VONATKOZÓ SZABÁLYAI

Az Európai Parlament ellen benyújtott 821/2003/JMA panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy spanyol állampolgár panasszal élt az ombudsman felé, miután gyakornoki pályázatát az Európai Parlament elutasította. Azt állította, hogy (i) az Európai Parlament a gyakornoki pályázattal kapcsolatos elutasító határozata nem volt kellően megindokolva; (ii) az európai Parlament gyakorlata a gyakornokok kiválasztásában nem egyértelmű, és nem ad lehetőséget fellebbezésre; és (iii) hogy a kiválasztott gyakornokok listájába való betekintésének a Parlament által az adatvédelemre való hivatkozással történő elutasítása a nyilvános versennyel összefüggésben nem helyénvaló.

Ami a kiválasztási eljárást illeti, a Parlament megjegyezte, hogy a 2002. december 18-i, az Európai Parlament gyakornoki és tanulmányi útra vonatkozó szabályzatának 6. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményrendszernek megfelelően, szolgálataik minden pályázatot az érdem, az aktuális szükségletek és az alkalmasság alapján bíráltak el. A jelöltek kiválasztásakor, mindegyik főigazgatóság úgy próbálja összehangolni hozni az elvégzendő feladatokat a jelöltek egyedi képességeivel, hogy a kiválasztott gyakornokok a leghasznosabb tapasztalatokat szerezhessék.

A Parlament emlékeztet továbbá arra, hogy az Európai Parlament szabályzatának gyakornoki és tanulmányi útra vonatkozó rendelkezései a gyakornokok kiválasztásának minden szempontját figyelembe veszik, beleértve a fellebbezés lehetőségét is. A részvételt szabályozó általános feltételeket világosan meghatározza a szabályzat 5. cikke, a felvételi eljárás menetét a 6. cikk írja le, a jogvitákra vonatkozó szabályokat pedig a 24. cikk tartalmazza. A Parlament szerint az eljárás világos és egyértelmű.

A Parlament úgy véli továbbá, hogy a kiválasztott gyakornokok listája nem hozható nyilvánosságra az 1049/2001/EK⁹ rendelet 4. cikke (1) bekezdés b) pontjában található kivétel értelmében, mely kimondja, hogy a dokumentumhoz való hozzáférést meg kell tagadni, amennyiben a közzététel sértené a magánélethez való jog védelmét és az egyén feddhetetlenségét.

Az Európai Parlamentnek a panaszos leveleire adott válaszára, és a vizsgálat során adott magyarázatokra tekintettel az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy nem történt hivatali visszásság. Ennek ellenére a következő megjegyzéseket tette:

Az állampolgárokkal való hatékony kommunikáció érdekében a Parlament a szabályzataiban különleges felvilágosítást közölhetne, arról, hogy a kritériumok, melyek alapján a pályázatokat elbírálják, magukban foglalják a szolgálat aktuális szükségleteit.

Az ombudsman véleménye szerint az Európai Parlamentnek meg kellene fontolnia, a gyakornoki és tanulmányi utakra vonatkozó szabályzatának felülvizsgálatát, amelynek eredményeként előírnák, hogy a gyakornoki állást elfogadó személyek nevét tartalmazó lista nyilvános dokumentum legyen. Ez a lépés tájékoztatná a gyakornoknak jelentkezőket és világossá tenné a lista jogi helyzetét a jövőre vonatkozóan is.

További megjegyzés

Mivel ezen ügyben a határozat érintette mind a személyes adatok feldolgozása tekintetében az egyének védelméről szóló 45/2001/EK¹⁰ rendelet tárgyát mind annak kapcsolatát az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendelettel, az ombudsman tájékoztatásul továbbított egy másolatot az Európai Adatvédelmi Biztosnak. Az Adatvédelmi Biztos válaszában kifejtette, hogy az ügy szemlélteti az átláthatóság és az adatok védelme közötti feszültségek lehetőségét. Emlékeztetett rá, hogy támogatja az ombudsman gyakorlatias megközelítését az ilyen ügyekben.

AZ EURÓPAI PARLAMENTI KÉPVISELŐK NYUGDÍJRENDSZERE

Az Európai Parlament ellen benyújtott 907/2003/ELB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy francia állampolgár az Európai Parlamenti képviselője volt 1984 és 1989 között, és 55. életéve betöltése után jogosulttá vált nyugdíjra. Egy hat hónapos időkeretet vezetett be 1995-ben a nyugdíj rendszerbe való jelentkezésre. 2002. augusztus 6-án az Európai Parlament tájékoztatta a panaszost az új rendelkezésről. Ő 2002. szeptember 29-én jelentkezett a nyugdíjrendszerbe. A nyugdíjra vonatkozó jogokat 2002 októberétől biztosították számára.

A panaszos azt állította, hogy az Európai Parlament elmulasztotta megfelelően tájékoztatni a nyugdíjrendszerre vonatkozó szabályokról, és hangot adott azon igényének, hogy a nyugdíjjal kapcsolatos jogok 1998. novemberétől biztosítva kellett volna hogy legyenek, ugyanis ekkor töltötte be az 55. életét.

A Parlament véleményében kifejtette, hogy az összes levél, melyet a panaszos ismert címeire küldött, visszaérkezett. A francia nemzetgyűlés nem tudott felvilágosítást adni a panaszos címéről, és az internetes keresés is eredménytelennek bizonyult. Amikor a Parlament egy véletlen folytán tudomást szerzett a panaszos címéről, felvette vele a kapcsolatot és egy levelet küldött amely tartalmazta a kitöltendő dokumentumokat.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről, HL 2001 L 145/43.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról, HL 2001 L 8/1.

Az ombudsman megjegyezte, hogy az Európai Parlament által küldött három levél akkor érkezett meg a panaszos által megadott címekre, amikor az elhagyta a Parlamentet. Az ombudsman a panaszos és a Parlament által feltárt tényekből arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos elmulasztotta a Parlament tudomására hozni lakcímváltozását miután 1989-ben elhagyta a Parlamentet. Az ombudsman megállapította, hogy az Európai Parlament értesült a panaszos lányának születéséről, és az Európai Parlament egy tisztviselőjével kötött házasságáról, és hogy rendszeres kapcsolatot tartottak fenn a családi juttatások miatt. Az ombudsman ugyanakkor megjegyezte, hogy az Európai Parlamentben két különböző szolgálat volt felelős a tisztviselők családi juttatásaiért és a parlamenti képviselők nyugdíjjal kapcsolatos ügyeiért. Az ombudsman véleménye szerint nem volt szükségszerű, hogy a családi juttatásokat felügyelő szolgálatnak tudomása legyen arról, hogy a panaszos aktuális lakcíme hasznos lehet a Parlament egy másik szolgálatának is. Arra sincs bizonyíték, hogy kimutatható lenne az, hogy a korábbi parlamenti képviselők nyugdíjjal kapcsolatos jogaival foglalkozó szervezetnek tudomása kellett volna hogy legyen arról, hogy a panaszos kapcsolatban áll a családi juttatásokat felügyelő szolgálattal.

Az ombudsman úgy vélte, hogy az Európai Parlament megfelelő lépéseket tett annak érdekében, hogy felvegye a kapcsolatot a panaszossal és tájékoztassa a nyugdíjrendszerről, és ezért arra a következtetésre jutott, hogy ebben az ügyben hivatali visszasság nem történt.

3.1.2 Az Európai Unió Tanácsa

AZ EURÓPAI ÉLELMISZER-BIZTONSÁGI HATÓSÁG IGAZGATÓSÁGI TAGJAINAK KINEVEZÉSE

Az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 2126/2003/PB panaszról szóló határozat összefoglalása

Az 1990-es évek élelmiszer botrányait követően az Európai Unió elhatározott az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (EFSA) felállítását, melyet a 178/2002/EK rendelettel hoztak létre.¹¹ A rendelet 24. cikke meghatározta, hogy az EFSA-t egy igazgatótanácsnak kell irányítania, mely tizennégy tagból áll, és akiket a Tanács, az Európai Parlamenttel történő konzultáció után egy, a Bizottság által összeállított listából választ ki. A tanács tagjainak kiválasztásakor a legmagasabb szintű alkalmasság, a széles körű szakértelem szolgál szempontként és ezekkel összhangban az Unión belüli lehető leg szélesebb földrajzi eloszlást kell figyelembe venni. 2002 július 15-én a Tanács kinevezte az igazgatótanács tagjait.

A panaszt az Európai Fogyasztók Szervezete / Bureau Européen des Unions de Consommateurs (BEUC) terjesztette elő, mely szerint a Tanács túlzó számban nevezett ki nemzeti közalkalmazottakat. Úgy vélte továbbá, hogy a jelöltek nemzetiségük és nem pedig az alkalmasságuk alapján kerültek kinevezésre.

A Tanács kifejtette, hogy a közsférában szerzett tapasztalat semmiképpen nem jelentéktelen tényező egy európai, független hatóság vezetésében, különösen mivel a hatóságnak a tagállamokkal kell együtt dolgoznia. A közigazgatásban szerzett tapasztalat, fontos kritériumként, kifejezetten szerepelt a 178/2002/EK rendeletben. Továbbá a kinevezett tagok nagyon széles körű szakmai tudással rendelkeztek. Ezért a Tanács véleménye szerint a panaszos nem tudta bizonyítani, hogy hivatali visszasságok történtek volna.

¹¹

Az Európai Parlament és a Tanács 2002. január 28-i 178/2002/EK rendelete az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról, HL 2002 L 31/1.

Az ombudsman megjegyezte, hogy ebben az esetben a kinevezési eljárás nagy mozgásteret engedélyezett a Tanács döntésének, és hogy az ombudsman feladata az ilyen döntési gyakorlatnál szükségszerűen annak kiderítésére korlátozódik, hogy a döntés nem az eljárás megszegésével történt-e, illetve a felmerülő hibák felbecsülését jelenti. Az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy ezen ügyben nincs bizonyíték sem az eljárás megszegésére, sem pedig a fent említett hibák meglétére.

HOZZÁFÉRÉS A JOGI SZOLGÁLAT VÉLEMÉNYEIHEZ

Az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 2371/2003/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A Tanács visszautasította a nyilvános hozzáférést egy, a jogi szolgálat egy véleményéhez, az 1049/2001/EK¹² rendelet 4. cikk (2) bekezdésében található jogi tanácsadáshoz kapcsolódó kivételre való hivatkozással. A panaszos, a Münchener Egyetem egyik kutatója, vitatta az elutasító határozatot. Azzal érvelt, hogy a kivétel ebben az esetben nem volt alkalmazható.

A Tanács szerint a jogi szolgálat véleményeit, ha azok nyilvánosságra kerülnek, felhasználhatják arra, hogy jogi úton megtámadják a Tanács intézkedéseit. Az ebből eredő bizonytalanság, a jogalkotási intézkedések jogszerűsége tekintetében káros következményekkel járhat a közérdek szempontjából. A Tanács véleménye szerint az egyetlen lehetséges értelmezése a kivételnek az volt, hogy minden jogi tanácsot tartalmazó dokumentumot magában foglalt, és a panaszos ezek közzétételéhez fűződő tudományos érdekei nem jelentenek kiemelkedő közérdeket.

Az ombudsman kiemelte, hogy egy az Európai Parlamenthez küldött külön jelentésben (1542/2000/(PB)SM, 2002. december 12.), arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jogi szakvélemények a jövőbeli lehetséges bírósági eljárások függvényében hasonlatosak az ügyvéd és az ügyfele közti információcseréhez. Ennek értelmében nem kerülhetnek nyilvánosságra a 1049/2001/EK rendelet 4. cikk (2) bekezdése értelmében. Ezzel szemben jogalkotási tervezetokről szóló vélemények hozzáférhetőek kell hogy legyenek, amikor a törvényhozási folyamat már lezárult. Kivétel ez alól, ha az intézmény be tudja mutatni, hogy a közzététel súlyosan nehezítené a döntéshozási folyamatot, és amennyiben a közzététel nem szolgál kiemelkedő közérdeket sem.

Ami a jelen ügyet illeti, az ombudsman megjegyezte, hogy a Tanács nem érvelt azzal, hogy a jogi vélemény jövőbeli lehetséges bírósági eljárásokat érintene. Amellett sem érvelt, hogy a vélemény jogalkotási aktusokkal van kapcsolatban. Az ombudsman ezért ajánlástervezetet készített, melyben kéri a Tanácsot, hogy vizsgálja felül a hozzáférést elutasító határozatot.

A Tanács részletes véleménye azzal érvelt, hogy az ombudsman ajánlástervezete, a kifogás minden lényegi elemét kimeríti. A Tanács szerint a jogi vélemények kategóriák szerinti szétválasztását nem támasztja alá jogszabály, ezért mesterségesek, és figyelmen kívül hagyják az ilyen eszközök célját.

2004. november 23-án az Elsőfokú Bíróság meghozta döntését a T-84/03 (Turco kontra Tanács) ügyben. Ebben a döntésben a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Tanácsnak joga volt visszautasítani a hozzáférést a jogi szolgálat jogi véleményeihez. (I. az ítélet (62) és (74) bekezdését) Ennek az ítéletnek az értelmében, és miután lehetőséget adott a panaszosnak, hogy megjegyzéseket terjesszen elő, az ombudsman lezárta az ügyet, és nem állapított meg hivatali visszasságot.

¹²

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK RENDELETE az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről, HL 2001 L 145/43.

3.1.3 Az Európai Bizottság

EGY „INFORMÁCIÓS TÁRSADALOM” PROJEKTBŐL VALÓ KIZÁRÁS

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1876/2002/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy holland tanácsadó cég meghívást kapott egy konzorciumhoz való csatlakozásra, a Bizottság Információstársadalmi főigazgatósága által az 5. Információstársadalmi Technológia program keretein belül kezelt projektjébe. Miután a cégnek a projektben való részvételéről kezdetben pozitív döntés született, a Bizottság további anyagi garanciákat kért a cégtől. A cég teljesítette a kérést, de miután a Bizottság a birtokába jutott a cég anyagi ügyeire vonatkozó adatoknak hét és fél hónapra visszamenőleg, úgy döntött, hogy a társaság nem vehet részt a konzorciumban. Ez a határozat a szerződés Bizottság általi aláírásának várható időpontja előtt egy munkanappal történt.

2002. október 30-án a cég az európai ombudsmanhoz benyújtott egy panaszt, amelyben 96 000 euró értékű kártalanítást kért. A követelt kompenzáció összege megfelelt a jövedelem kiesésének, az elmaradt megbeszélésre vásárolt repülőjegy árának, a futár és a telefon költségeinek, valamint az iratok előkészítésére fordított időnek.

A Bizottság a panaszról szóló véleményében azzal érvelt, hogy a tárgyalásokat érintő jelentősebb késedelmek a határidők kiterjesztése miatt következtek be, mellyel a Bizottság lehetővé tette a konzorcium számára, hogy a kötelező jogi dokumentumokat, köztük a panaszos iratait is, rendelkezésre bocsáthassa. A Bizottság továbbá megjegyezte, hogy a panaszos elmulasztotta bemutatni a szerződő felektől igényelt pénzügyi dokumentációkat a meghatározott évekre lebontott mérlegről és profit- eredménykimutatásról, amelyek szükségesek lettek volna annak bizonyítására, hogy a cég megfelelő anyagi háttérrel rendelkezik a projekt lebonyolításához.

Az ombudsman alapos vizsgálatnak vetette alá a vizsgálat során keletkezett dokumentumokat. Arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság akkor, amikor már rendelkezett hét és fél hónap információival, további pénzügyi adatokat igényelt, ezáltal indokolatlan késedelem állt elő, ami hivatali visszásságnak minősül. Ezért 2003 júniusában az ombudsman egy békés megoldást javasolt a Bizottságnak. Azt javasolta, hogy a Bizottság fizessen megfelelő összegű kompenzációt. A Bizottság második véleményében nem szolgáltatott újabb bizonyító erejű dokumentumot annak bemutatására, hogy a panaszos által említett hét és fél hónap alatt felvette volna a kapcsolatot akár a projekt koordinátorával, akár a panaszossal. Az ombudsman ezért 2003 novemberében újra írt a Bizottságnak megismételve a békés megoldásra irányuló javaslatát.

A második javaslatról szóló véleményében a Bizottság új írásos bizonyítékokat küldött, nevezetesen két e-mailt. Az e-mailekből úgy tűnt, hogy a hét és fél hónap alatt a Bizottság kétszer is felvette a kapcsolatot a projekt koordinátorával a szerződés véglegesítéséhez szükséges kiegészítő pénzügyi információkat kérve. Az ombudsman 2004. június 17-i határozatában úgy vélte, hogy ezen új bizonyítékokra tekintettel, a korábbi előzetes megállapítás a hivatali visszásságról, nem támasztható alá tovább, és lezárta az ügyet, megállapítva, hogy nem történt hivatali visszasság.

Az ombudsman egy további megjegyzésében azonban reményének adott hangot, miszerint a Bizottság a jövőben elküldi az eredeti véleményét alátámasztó iratokat.

További megjegyzés

A Bizottság egy 2004. augusztus 31-i levelében tájékoztatta az ombudsman, hogy egy újonnan bevezetett elektronikus dokumentumkezelő rendszer, nagyobb hatékonyságot fog biztosítani az ügyhöz szükséges dokumentumok eljuttatásában. Különösen az elektronikus levél-regisztrációs rendszer kiegészítő funkciói teszik lehetővé használóinak, hogy egyidőben regisztrálják és iktassák az e-mailjeiket. A Bizottság így eleget tud majd tenni az ombudsman kérésének és hatékonyabban hozzá tud majd járulni az ombudsman munkájához, hogy az állampolgárok panaszaival időben és a lehető leghatékonyabban foglalkozzon.

BIZTOSÍTÁSI IRÁNYELVEK ÁTÜLTETÉSE A GÖRÖG JOGSZABÁLYOKBA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 841/2003/(FA)/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

Az Intersalonika görög biztosítási cég, más szolgáltatások mellett, szállítási eszközt is nyújtott betegeinek. 2001-ben panaszt nyújtott be a Bizottsághoz, mivel mentőautóinak és helikoptereinek megtiltották a betegek szállítását, mert ez a fajta segítségnyújtás a Görög Nemzeti Vészhelyzeti Segítségnyújtási Központ (EKAB) kizárólagos joga. A vállalat azt állítja, hogy a görög hatóságok nem helyesen ültették át a 84/641/EGK¹³ („segítségnyújtási irányelv”) és a 92/49/EGK¹⁴ irányelveket. A Bizottság tájékoztatta a panaszost, hogy az EK Szerződés 226. cikke¹⁵ értelmében a jogsértési eljárások indultak Görögország ellen, de ezek a további görög jogszabályok módosítása miatt meg fognak szakadni.

2003 áprilisában a panaszos benyújtotta panaszát az ombudsmanhoz. Ebben azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta biztosítani a biztosítási irányelveknek a görög jogszabályokba való helyes átültetését, különös tekintettel a Görögországban működő görög biztosítási vállalatokra, összehasonlítva más tagállamokból való vállalatokkal. A panaszos arra is felhívta a figyelmet, hogy a Bizottság egy 2001 novemberi válaszában elismerte, hogy semmilyen korlátozást nem szabad alkalmazni az Air Intersalonikával szemben. A Bizottság szerint, „megalapozottnak tűnik kivizsgálni, hogy a görög hatóságok miért nem hagyták helyben az Air Intersalonika működési engedélyre voantkozó kérelmét.”

A Bizottság a panaszról szóló véleményében kijelentette, hogy miután 2002 márciusában a szabálysértési eljárások megszakadtak, úgy tűnik nincs további akadálya a segítségnyújtás-biztosítási társaságoknak. A Bizottság arra is felhívta a figyelmet, hogy a biztosítási irányelvek egy olyan minimális rendszert írnak elő, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy szigorúbb intézkedéseket alkalmazzanak azon vállalatokkal szemben, amelyeket a saját hatóságaik hagynak jóvá.

Az ombudsman határozatában arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság a panaszos levelére adott, az engedély elutasításával kapcsolatos válaszában hasznos magyarázatot adott a kérdéses jogi keretekre vonatkozóan. Ami a fent említett válaszból a panaszos által idézett részt illeti, az ombudsman megjegyezte, hogy a Bizottság a jelek szerint úgy vélte, hogy hasznos megjegyzéseket tett. A Bizottság kifejtette, hogy milyen lehetőségei vannak a panaszosnak, ahelyett, hogy ígéreteket tett volna arra, hogy a Bizottság milyen lépéseket fog tenni. A jelek szerint a panaszos félreértette ezt a mondatot, úgy értelmezve a fentieket, hogy a Bizottság maga fog vizsgálatokat indítani. Annak ellenére, hogy az ombudsman sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság nem használt egyértelműbb szövegezést, megállapította, hogy hivatali visszasság nem történt.

2004 májusában a panaszos egy levélben köszönte meg az ombudsmannak a döntést, melyben kifejtette, hogy az lehetővé tette számára, hogy átlássa a Bizottság szerepvállalását az ügyben, és egyben arra irányította a figyelmét, hogy milyen lehetőségek állnak nyitva előtte, amelyek révén az ügy lényegét érintő lépéseket tehet a továbbiakban.

¹³ 'A Tanács 1984. december 10-i irányelve az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységek megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 73/239/EGK első irányelvnek elsősorban az utazási segítségnyújtás vonatkozásában történő módosításáról (84/641/EGK)(73/239/EGK) HL 1984 L 339/21.

¹⁴ 'A Tanács 1992. június 18-i 92/49/EGK irányelve az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, valamint a 73/239/EGK és 88/357/EGK irányelv módosításáról (harmadik nem-életbiztosítási irányelv), HL 1992 L 228/1.

¹⁵ Az EK Szerződés 226. cikke felhatalmazza a Bizottságot, hogy eljárást indítson egy tagállam ellen, ha az megsértette a Közösségi jogot. A Bizottsághoz bárki panaszt nyújthat be (a 226. cikk szerinti panasz) egy tagállam ellen, az állam intézkedéseivel vagy igazgatási gyakorlatával kapcsolatban, ha a beadvány benyújtója azokat összeegyeztethetetlennek tartja a közösségi joggal.

A BIKAVIADALRÓL SZÓLÓ PORTUGÁL JOGSZABÁLYOK

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 849/2003/JMA számú panaszról szóló határozat összefoglalása

2002 szeptemberében az Európai Bizottsághoz hivatalos panaszbeadványt nyújtottak be a portugál hatóságok ellen. A beadvány egy újonnan elfogadott portugál jogszabályt érintett, amely legalizálta a spanyol típusú bikaviadalt, ahol a viadal végen megölik az állatot.

A panaszos ezt követően egy közleményt kapott az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóságtól, amelyben tájékoztatta őt a Bizottság azon szándékáról, hogy lezárja az ügyet, mivel nincs megfelelő jogi alapja annak, hogy jogsértési eljárást indítsanak a portugál hatóságok ellen.

A panaszos az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványában azt kifogásolta, hogy a Bizottság az ügy lezárására vonatkozó határozatban nem vette figyelembe az Európai Unió meglévő szabályait, különösen a 93/119/EK¹⁶ irányelvet, mely a levágás vagy megölés előtt álló állatok védelmével foglalkozik.

A Bizottság azzal érvelt, hogy alaposan megvizsgálta a beadványt. Ennek során arra a következtetésre jutottak, hogy a panaszos állításai nem eléggé megalapozottak ahhoz, hogy az EK Szerződés, 226. cikke¹⁷ alapján a Bizottság szabálysértési eljárást indítson Portugália ellen. A Bizottság erős kételyeinek adott hangot, hogy a szerződés állatok védelméről és kíméletéről szóló 33. jegyzőkönyve alkalmazható-e a bikaviadalra, amely, mint előadás vagy szórakoztatás kívül esik a jegyzőkönyvben említett politikán. Ezen felül a Bizottság megjegyezte, hogy a 93/119/EK tanácsi irányelv nem vonatkozik kulturális vagy sporteseményeken megölt állatokra.

Az ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság azon határozata, mely szerint nem indít jogsértési eljárást, és ezáltal lezárja a hivatalos panaszbeadványt, lényegét tekintve indokolt lépésnek tűnik.

Azonban megjegyezte, hogy a panaszosnak küldött bizottsági levél, amelyben bejelenti az ügy lezárásával kapcsolatos szándékát, nem kínált fel lehetőséget a panaszosnak, hogy kifejezze észrevételeit. Az ombudsman felhívta a figyelmet a Bizottság közleményére a 226. cikk¹⁸ szerinti panaszokkal kapcsolatban. Ez kimondja, hogy ha a Bizottság nem szándékozik további lépéseket tenni egy panaszbeadvány ügyében, erre külön fel kell hívni a panaszos figyelmét az elküldött levélben. Ennek a levélnek egyben tartalmaznia kell, hogy a Bizottság milyen alapon javasolja az ügy lezárását, és hogy a panaszos négy héten belül megjegyzéseket nyújthat be. A Bizottság véleményében sajnálatának adott hangot, hogy ezt elmulasztotta, elnézését fejezte ki és egyben felkérte a panaszost, hogy nyújtsa be észrevételeit, amelyeket korábban megtenni kívánt.

¹⁶ 'A Tanács 1993. december 22-i 93/119/EK irányelve az állatok levágásuk vagy leölésük során való védelméről HL 1993 L 340/21.

¹⁷ Az EK Szerződés 226. sz. cikke felhatalmazza a Bizottságot, Ha a Bizottság megítélése szerint egy tagállam az e szerződésből eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette, az ügyről indokolással ellátott véleményt ad, miután az érintett államnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére. Ha az érintett állam a Bizottság által meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a véleményben foglaltaknak, a Bizottság a Bírósághoz fordulhat.

¹⁸ A Bizottság közleménye az Európai Parlament és az Európai Ombudsman felé a panaszossal kapcsolatban, a közösségi jog megsértése tekintetében a panaszossal fennálló viszonyokról szóló az Európai Parlamenthez és az Európai Ombudsmanhoz intézett európai bizottsági közlemény (Com/2002/0141, végleges); HL 2002. C 244/5.

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG VEGYESBIZOTTSÁGÁNAK EGY NYILATKOZATTERVEZETÉHEZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS.

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 900/2003/(IJH)TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A Polielektrolit Gyártók Csoportja panaszbeadványt nyújtott be a Bizottság ellen, mivel az elutasította jóváhagyási kérelmüket a 1049/2001/EK¹⁹ rendelet alapján, az EGT egyezményről szóló EGT vegyesbizottsági nyilatkozattervezethez való hozzáférésükre vonatkozóan.

A panaszos a következő állításokat tette: a Bizottság jogalapja az elutasításra, azaz a rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik franciabekezdése értelmében a közérdek védelmének a nemzetközi kapcsolatok viszonylatában történő esetleges aláaknázása összeegyeztethetetlen volt az EFTA (Európai Szabadkereskedelmi Társulás) titkársága alapvető indoklásával, amely a 4. cikk (3) bekezdésén alapul, és az intézmények döntéshozó folyamatainak esetleges aláaknázásával foglalkozik; a Bizottság nem fejtette ki, hogy a dokumentum nyilvánosságra hozatala, milyen módon jelentene komoly veszélyt a tárgyalási folyamatokra és a döntéshozatali eljárásokra az EGT egyezményben; nem tájékoztatta a panaszost, hogy a dokumentum másolatát a harmadik féltől kellene kérnie; rosszul ítélte meg az érintett érdekeket, és jogsértést követett el; nem volt igaz a Bizottság állítása, hogy a dokumentum az EFTA titkárságától származik; feltételezte, hogy a szóban forgó dokumentum szerzője az EFTA titkársága, és ezáltal érdekellentét keletkezett a hozzáférési kérelemmel kapcsolatos döntésben, mert az EFTA titkársága érintve volt az eljárásokban, melyek a kapcsolódó közösségi jogszabályoktól való eltérésekre vonatkoztak; és végül a Bizottság megsértette a panaszos védelemhez való jogát.

A Bizottság az állításokra reagálva részletes választ küldött az ombudsmannak, amit ő alaposan tanulmányozott. Megjegyezte, hogy annak ellenére, hogy az EFTA titkárságának indokai hasonlítottak a 4. cikk (3) bekezdésének szövegezésére, nem tűnt összeegyeztethetetlennek a Bizottság által felhozott jogalappal. Az ombudsman nem talált olyan szabályt vagy elvet, amely arra kötelezne egy intézményt, hogy tájékoztassa a kérelmezőt, hogy hozzáférési kérelmével forduljon a szerzőhöz. Nem talált jogsértést, ugyanakkor megjegyezte, hogy a 4. cikk (1) bekezdése tekintetében, a közösségi jogalkotó előírta, hogy abban az esetben, ha egy dokumentum nyilvánosságra hozása aláaknázhatná a közérdeket a nemzetközi kapcsolatok tekintetében, ez utóbbi érdek kerül előtérbe a közzétételhez fűződő közérdekkel szemben. Az ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság magyarázata a szerzőséget illetően összhangban áll az EGT egyezmény jogi kereteivel. Nem talált semmilyen bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a bizottság döntése elfogult lett volna, és végül nem talált semmilyen olyan szabályt vagy elvet, amelynek értelmében a Bizottságnak alkalmat kellett volna adnia a panaszosnak, hogy véleményét kifejezésre juttassa az EGT vegyesbizottság által hozandó határozatokról.

Az ombudsman hangsúlyozta, hogy mivel a 4. cikk (1) bekezdésének kivételére nem vonatkozik a közzétételhez fűződő nyomós közérdek, különösen fontos, hogy az intézmények, amikor erre a cikkekre hivatkoznak, világosan kifejtsek, a kivétel alkalmazásának indokait. Az ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság eleget tett ennek.

A fenti elemzés fényében az ombudsman lezárta az ügyet, és megállapította, hogy nem történt hivatali visszasság.

¹⁹

¹⁹Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről, HL 2001 L 145/43.

HOZZÁFÉRÉS A KERESKEDELMI VILÁGSZERVEZET TÁRGYALÁSI DOKUMENTUMAIHOZ

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1286/2003/JMA panaszról szóló határozta összefoglalása

A „Föld Barátai” (FoE) szervezet 2003 februárjában írt a Bizottság Főtitkárságának, hogy hozzáférést kérnek, a Kereskedelmi Világszervezet néhány folyamatban lévő, a dohai fejlesztési napirend megfelelő szolgáltatás-kereskedelmi tárgyalási dokumentumaiba.

2003 áprilisában a Bizottság elutasította a hozzáférést azon az alapon, hogy a dokumentumok közzététele aláaknázná a közérdeket a nemzetközi kapcsolatok terén, amint azt a 1049/2001/EK rendelet 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja²⁰ előírja.

Az ombudsmanhoz intézett panaszában a FoE azt állította, hogy a Bizottság nem tudta (i) bemutatni, hogy a közzététel aláaknázná közérdek védelmét, (ii) indokolni a tárgyalások természetét, (iii) egyensúlyba hozni az érintett érdekeket.

A panaszról szóló véleményében a Bizottság úgy vélte, hogy megfelelően kezelte a panaszosnak a dokumentumok hozzáférésére vonatkozó kérelmét mind a kezdeti, mind a jóváhagyási szinteken. Az intézmény úgy vélte, hogy szervei nem követtek el hibát a közérdek fogalmának nemzetközi kapcsolatok vonatkozásában történő jogi értelmezésében, és helyesen alkalmazták ebben az ügyben.

Az ombudsman döntésében megállapította, hogy a WTO szokásos tárgyalási módszere hagyományosan magába foglalja az ügyfelek közötti bizalmas ajánlatokat és ellenajánlatokat. Ezzel összefüggésben a dokumentumok közzététele harmadik felek számára kizárt, mivel ez megszakíthatná a folyamatot. Az ombudsman ezért úgy vélte, hogy nem lehet arra következtetni, hogy a Bizottság értékelése ésszerűtlen lenne, ha úgy határozna, hogy a kérdéses dokumentumok közzététele valószínűleg aláásná a közérdeket a nemzetközi kapcsolatok terén. Az ombudsman megjegyezte, hogy a közösségi jogalkotó megállapította, hogy abban az esetben ha a dokumentumok közzététele aláásná a közérdeket a nemzetközi kapcsolatok terén, az utóbbi érdek súlyosabb a dokumentumok közzétételéhez fűződő bármely más közérdeknél. Az ombudsman ezért nem találta helyénvalónak a panaszos érvelését, amely szerint a Bizottság nem tudta egyensúlyba hozni a szóban forgó érdekeket.

Bár az ombudsman nem talált hivatali visszasságot a Bizottság részéről, mégis tett egy további megjegyzést. Úgy vélte, hogy még akkor is, ha a nyilvános hozzáférés korlátozása a WTO-n belüli tárgyalások természetéből kifolyóan jogszerűen elfogadható, a Bizottságnak tekintettel kellene lennie e fontos politikai területen számos állampolgár elvárására az átláthatóság és nyitottság tekintetében. Ez különösen igaz, tekintettel az átláthatóság fontosságának elismerése a WTO szolgáltatás-kereskedelmi tárgyalásairól szóló iránymutatásokban és eljárásokban. Az átláthatóság nem érhető el az információk nyilvános hozzáféréseinek teljes mértékű kirekesztésével. Az ombudsman ezért megjegyezte, hogy tanácsos lenne ha a Bizottság fontolóra venne további eszközöket, amelyek átláthatóbbá és nyitottabbá tennék a tárgyalásokat az állampolgárok részére, ezzel megkönnyítve a felek közötti információcsere nyilvános hozzáférést.

²⁰

²⁰Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről

HOZZÁFÉRÉS A ROMÁNIÁRÓL SZÓLÓ ÉLELMISZER- ÉS ÁLLATEGÉSZSÉGÜGYI JELENTÉSHEZ

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1304/2003/(ADB)PB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy német állatjogi szervezet alapítója, a Bizottság Élelmiszerügyi- és Állategészségügyi Hivatalának romániai látogatásáról szóló jelentéshez való hozzáférést kérvényezte. A Bizottság hozzáférhetővé tette a küldetésről szóló jelentés azon részeit, amelyek az export ellenőrzésekre vonatkoztak, de megtagadta a hozzáférést a jelentés Románia EU csatlakozására vonatkozó részeihez. A Bizottság a 1049/2001/EK rendelet 4. cikk (1) bekezdése a) pontjának harmadik franciabekezdésére (nemzetközi kapcsolatok)²¹ alapozta elutasítását.

A panaszos az ombudsmanhoz fordult azt állítva, hogy a Bizottság helytelenül utasította el a hozzáférést a teljes küldetésről szóló jelentéshez. Azzal érvelt, hogy a küldetés valójában elsősorban „export” témákhoz kapcsolódott, illetve hogy az „export” jellegű jelentéseket mindig is közzétették.

A Bizottság fenntartotta a hozzáférés elutasítását a jelentés csatlakozásra vonatkozó részeihez. Azt állította, hogy a vizsgálatra önkéntes alapon került sor Romániában, tudomásul vette azt, hogy az általa eredményezett jelentés nem kerül közzétételre. Azon megállapítások közzététele, amelyek Románia előrehaladásáról és az EU szabványok eléréséről szólnak az élelmiszerbiztonság és állatjólét terén, megzavarnák a csatlakozási tárgyalásokat, és súlyosan befolyásolnák a Bizottság román hatóságokkal való kapcsolatát. Veszélyeztetné beleegyezésüket az ilyen vizsgálatok és a Bizottsággal való együttműködés tekintetében. Továbbá, a közzététel nem kívánatos eredményekhez vezethetne, mivel gátolná az Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatal jövőbeli látogatásait a csatlakozási felkészülés során.

Az ombudsman úgy találta, hogy a Bizottság jogosultan hivatkozott azokra a kivételekre, amelyeket annak érdekében idézett, hogy a küldetés jelentésének bizonyos részei ne legyenek hozzáférhetőek. Az ombudsman tett egy további megjegyzést. A jövőben hasznos lenne, amennyiben a gyakorlat engedi, a bizalmas információkat a nem bizalmas információtól elkülönítve rögzíteni. Ez különösen leegyszerűsítene a dokumentumok részleges hozzáféréseire vonatkozó kötelezettség alkalmazását.

További megjegyzés

A Bizottság ezt követően értesítette az ombudsmant, hogy az 1049/2001/EK rendelet végrehajtása valójában egy, a bizalmas és nem bizalmas dokumentumok tisztább különválasztásához vezetett, különösen azoknál az osztályoknál, ahol gyakran kérelmezik a dokumentumok betekintését. Az Élelmiszerügyi és Állat-egészségügyi Hivatallal kapcsolatban a Bizottság kijelentette, hogy a hivatal általában kétfelé választja a jelölt országokban készült jelentéseket. Az exporthoz kapcsolódó vizsgálatokról szóló jelentéseket általában az Interneten teszik közzé, míg a bővítéssel kapcsolatos beszámolókat bizalmasan kezelik. Azonban ha egy bővítéssel összefüggésben végzett kiküldetés a jóváhagyott export ágazathoz kapcsolódó problémákat azonosít, külön jelentést készítenek és tesznek közzé az Interneten e problémákról.

²¹

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről

HOZZÁFÉRÉS AZ EURÓPAI SZOCIÁLIS ALAP KÜLDETÉSI JELENTÉSÉHEZ

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1481/2003/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy belga non-profit szervezet a 1049/2001/EK rendelet²² alapján hozzáférést kért a Bizottságtól az Európai Szociális Alap (ESF) ellenőrző küldetés 3. célkitűzés 3. prioritására vonatkozó program ellenőrző küldetéséhez kapcsolódó valmennyi dokumentumhoz a flamand régióban. A Bizottság visszautasította a kérést a rendelet 4. cikk (2) bekezdés harmadik franciabekezdése alapján, mivel azok egy olyan projektet finanszírozó uniós források felhasználására irányuló vizsgálati kiküldetésre vonatkoztak, amelyet a tagállamok vitáltak. A panaszos megerősítő kérelmét is elutasította a Bizottság Főtitkársága, amely arra a következtetésre jutott, hogy nem állt fenn nyomós közérdek a kérelmezett dokumentumok hozzáférhetőségét illetően, mivel a panaszos érdeke személyes és nem közérdekű volt.

A panaszos 2003 júliusában panaszt nyújtott be az Európai ombudsmanhoz igényelve, hogy a Bizottság biztosítson kell a hozzáférést a kért dokumentumhoz.

A Bizottság a panaszról szóló véleményében megjegyezte, hogy a panaszos már megkapta a saját projektjét illető kivonatokat a vizsgálati jelentésből. A jelentés azon részei, amelyek nem voltak hozzáférhetőek a panaszos számára, nem relevánsak, mivel a nem hozzáférhető részek más átvizsgált projektek és a Flamand ESF Ügynökség központi managementjére vonatkoztak. A teljes hozzáférés visszautasításának okait illetően a Bizottság kijelentette, hogy a beszámolóhoz való hozzáférés e szakaszban aláásná a jelenlegi vizsgálatokat, és a Bizottsági ellenőrök által feltárt ideiglenes megállapítások, amelyekre még az átvizsgált felek nem reagáltak, nyilvánossá válnának. A Bizottság megismételte, hogy nem fűződik nyomós közérdek a beszámolók közzétételéhez. A Bizottság véleményét továbbították a panaszoshoz, aki nem tett megjegyzést.

Az ombudsman határozatában megjegyezte, hogy a kért beszámoló egyértelműen vonatkozik a vizsgálatok tevékenységeire ahogyan erre a 1049/2001/EK rendelet, 4. cikkének (2) bekezdése utal. Rámutatott, hogy amikor a panaszos 2003 márciusában igényelte a küldetési beszámoló közzétételét, még folyamatban volt a Bizottság és a Flamand ESF Ügynökség pénzügyi ellenőrző vizsgálata, ahogyan ezt a 1260/1999/EK rendelet 38. cikke²³ előírta. A Bizottság a Flamand ESF Ügynökség válaszával tette függővé, hogy kezdeményez-e pénzügyi korrekciókat a 448/2001/EK rendelet²⁴ 4. cikke alapján. A Bizottság így jogszerűen juthatott arra az álláspontra, mely szerint a küldetési jelentés egyéb részei aláashatnák a vizsgálat céljának védelmét. Ezen körülmények között között a közösségi bíróságok esetjogának megfelelően, a Bizottság jogosult volt visszautasítani a hozzáférést a 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik franciabekezdése alapján, kivéve ha a közzétételhez kiemelkedő közérdek fűződik. Az ombudsman megállapította, hogy a panaszos nem igazolta megfelelően, hogy ilyen érdek fűződne a beszámoló más részeinek közzétételéhez. Ezért nem találtak hivatali visszasságot.

LEONARDO DA VINCI PROGRAM

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 221/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

Az Európai Bizottság élethosszig tartó tanulási újításokra irányuló Leonardo da Vinci programjának jakánlattételi felhívására, egy német tanácsadó válaszolt. A Bizottság tájékoztatta, hogy előzetes-javaslat nem kerülhet kiválasztásra, mert lekészte a benyújtási határidőt. A panaszos kifogásolta ezt

²² Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstről

²³ A Tanács 1999. június 21-i 1260/1999/EK rendelete a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról, HL 1999 L 161/1.

²⁴ A Bizottság 2001. március 2-i 448/2001/EK rendelete a strukturális alapok keretében nyújtott támogatások pénzügyi korrekciós eljárásai tekintetében az 1260/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtása részletes szabályainak megállapításáról, HL 2001 L 64/13.

a határozatot, azzal érvelve, hogy betartotta a határidőt, mivel ajánlva küldte el előzetes indítványát egy nappal a határidő előtt. Azt kérte a Bizottságtól, hogy fogadja el projektjét határidőn belülinek, mert ellenkező esetben bírósághoz fordul.

Ugyanezen a napon a panaszos továbbította ezt a levelet az ombudsmannak, kérve, hogy vizsgálja ki az ügyet. Az ombudsman elutasította kérését (33/2004/GG panasz), mert a Bizottságnak nyilvánvalóan még nem volt ideje foglalkozni az ügygel. Három héttel később a panaszos értesítette az ombudsmant, hogy szándékában áll megújítani panaszát. Ezt a levelet egy új panasznak tekintették, amit az ombudsman elfogadhatónak talált, mivel a panaszos semmiféle visszajelzést nem kapott a köztes időben.

A Bizottság elismerte, hogy az eset ismételt kivizsgálása a panaszos igazát bizonyította. Három pecsét volt a levélen, egyik közülük, amelyre a Bizottság a nem-alkalmas ítéletét alapozta, a területi levél elosztó központ pecsétje volt és nem a helyi postáé. Ezért a Bizottság készített egy „kivételes jelentést”, amelyben a panaszos előzetes javaslatát egy teljes javaslatra terjesztették fel.

A panaszos azonban nem fogadta el ezt az eljárást arra hivatkozva, hogy nem kapott ugyanannyi napot, mint más előzetes-javaslat kezdeményezők. A Bizottság elismerte, hogy ez egy egyenlőtlen elbánás volt és készített egy új kivételes jelentést, amely ugyanannyi napot biztosított a panaszos számára, hogy elkészítse teljes javaslatát.

A panaszos ezzel egyetértett. Megjegyezte azonban, hogy a hátrányát csak a második felszólításra orvosolták. Azt állította, hogy neki nem állt ugyanannyi információ rendelkezésére, mint más jelentkezőknek.

Az ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság gyorsan és építő jelleggel járt el annak érdekében, hogy helyrehozza a hibát. Azt, hogy a Bizottság nem biztosított információkat a panaszos részére, az Ombudsman új állításnak tekintette, amelyet az nem hozott fel a Bizottság előtt. Megjegyezte, hogy a panaszosnak jogában áll további panaszt benyújtani, abban az esetben, ha úgy véli, hogy az információhiány miatt hátrányt szenvedne a teljes javaslatról szóló bizottsági határozatban. Az eredeti panaszt illetően az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy nem tűnt ki hivatali visszasság.

KIVÁLASZTÁSI ELJÁRÁS 'EUROPEAID' PROJEKTHEZ

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 326/2004/IP panaszról szóló határozat összefoglalása

Három cég konzorciuma vett részt abban a ajánlati felhívásban, amelyet 2003 októberében indított az Európai Bizottság egy EuropeAid projektre. A konzorciumot nem választották ki, mivel a Bizottság szerint nem tudta a gyakorlati útmutató 2.3.3 szakaszában előírt összes dokumentumot biztosítani. Az ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság hibásan nem választotta ki a konzorciumot, illetve a 2004. január 9-i levelére sem válaszolt. A panaszos azt követelte, hogy a Bizottság vizsgálja felül döntését, amely szerint nem a konzorciumot választotta ki, illetve tisztázza a gyakorlati útmutató tartalmát, hogy elkerülhetőek legyenek az értelmezési problémák.

A vizsgálat során szerzett információk alapján nem tűnt ki, hogy a panaszos a gyakorlati útmutató 2.3.3 szakaszában előírt minden dokumentumot biztosította volna a Bizottság számára. Az ombudsman ezért azon az állásponton volt, hogy a Bizottság ésszerű magyarázattal szolgált arra, hogy miért nem választotta ki a konzorciumot. A Bizottság állítólagos nem létező válaszát illetően az intézmény elismerte, hogy a levél késett és ezért bocsánatot kért a panaszostól. Az ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság helyes hivatali magatartási kódexének²⁵ megfelelően, a Bizottság válaszolni köteles a Bizottságnak címzett levélre az átvételtől számított tizenöt munkanapon belül. Ebben az esetben

a Bizottság nem a saját szabályainak megfelelően járt el. Az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy nincs szükség további vizsgálatokra, mivel kiderült, hogy a köztes időben a Bizottság válaszolt a panaszos levelére és bocsánatot kért a késésért.

A panaszos első igényét illetően az ombudsman úgy vélte, hogy mivel a Bizottság megfelelő magyarázattal szolgált arra, hogy a konzorcium miért nem került kiválasztásra, ezért nem tűnik szükségszerűnek tovább foglalkozni ezzel az üggyel. A panaszos második állítását illetően az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a gyakorlati útmutató 2.3.3 bekezdésének tartalma nem átláthatatlan és, hogy a Bizottság megfelelő magyarázattal szolgált e szabályok értelmezésére.

JOGSÉRTÉSI PANASZOK ÁLLÍTÓLAGOS NEM MEGFELELŐ KEZELÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 480/2004/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

Az Előadók Foglalkoztatási Tanácsadó és Tevékenységi Egyesülete (LEAF) panasszal fordult az ombudsmanhoz, a Bizottság két 226. cikk szerinti²⁶ panasz kezelése során történt hivatali visszassággal kapcsolatban. A LEAF többek közt azzal érvelt, hogy a Bizottság egyáltalán nem vette figyelembe a panaszok súlyosságát és nem erősítette meg a Szerzett Jogok Irányelvében (77/187/EGK)²⁷ foglalt védelmet.

Az ombudsman megjegyezte, hogy a LEAF 226. cikk szerinti Bizottsághoz intézett panasza azt állította, hogy az Egyesült Királyság nem hajtotta megfelelően végre a Szerzett Jogok Irányelvében foglaltakat. Az ombudsman úgy találta, hogy a Bizottság egyértelmű és ésszerű alapot szolgáltatott, hogy ne folytasson szabálysértési eljárást az Egyesült Királysággal szemben.

A panaszos panaszában az Egyesült Királyság nemzeti bírósága által hozott döntésre hivatkozott a kérdéssel kapcsolatban, amelyre az ombudsman válaszában megjegyezte, hogy a Bizottság szerint a 226. cikk nem a nemzeti bíróságok által hozott ítéletek pótlólagos fellebbezését, vagy felülvizsgálatát szolgálja. Az ombudsman úgy értelmezte, hogy a LEAF-nek nem állt szándékában nemzeti bíróság elé vinni az ügyet a fellebbezés lehetőségével élve. Ezért úgy vélte, hogy a Bizottság elfogadható indokkal határozott úgy, hogy ezen állítás alapján ne folytasson jogsértési eljárást az Egyesült Királysággal szemben.

Miután megvizsgálta a LEAF valamennyi érvelését az ombudsman nem talált hivatali visszasságot a Bizottság részéről a 226. cikk szerinti panasszal kapcsolatosan. Tudomásul vette a Bizottság kiterjedt magyarázatát e tekintetben. Mindazonáltal úgy találta, hogy a Bizottság a két 226. cikkről szóló panaszt lezáró határozatának lényeges okait sokkal egyszerűbben és érthetőbben is elmagyarázhatta volna. Ezért úgy vélte, hogy helyénvaló lenne a következő megjegyzést tenni:

A Bizottság és az állampolgárok között a jó kapcsolat fenntartása érdekében az ombudsman azt javasolja a Bizottságnak, hogy a jövőben tegyen kísérletet a 226. cikk szerinti panaszokat lezáró határozatok okát vagy okait a lehető legegyszerűbb és legerőteljesebb módon elmagyarázni az állampolgárok számára.

26

Az EK Szerződés 226. cikke felhatalmazza a Bizottságot, hogy eljárást indítson egy tagállam ellen, ha az megsértette a Közösségi jogot. A Bizottsághoz bárki panaszt nyújthat be (a 226. cikk szerinti panasz) egy tagállam ellen, az állam intézkedéseivel vagy igazgatási gyakorlatával kapcsolatban, ha a beadvány benyújtója azokat összeegyeztethetetlennek tartja a közösségi joggal.

27

A Tanács 1977. február 14-i 77/187/EGK irányelve a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek és üzletrészek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről, HL 1977 L 61/26.

HOZZÁFÉRÉS NÉMETORSZÁG KÖLTSÉGVETÉSI HELYZETÉNEK ÉRTÉKELÉSÉHEZ

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1044/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

Az Európai Politikai Tanulmányok (CEPS) egyik brüsszeli kutatója az Európai Stabilitási és Növekedési Egyezményről szóló dokumentumokat igényelt a Bizottságtól. A kérdéses dokumentum egy tanácsi határozatról szóló bizottsági ajánlás volt, amely értesítette Németországot, hogy intézkedjen a hiány szükséges csökkentéséről, amely orvosolja a túlzott deficit helyzetet. A Bizottság azon az alapon utasította vissza a hozzáférési kérelmet, hogy a dokumentumok közzététele aláásná Németország gazdasági és pénzügyi politikájának védelmét. A részleges hozzáférést szintén elutasította.

Az ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos nem fogadta el az elutasítást, rámutatva, hogy akadémikusként EU gazdasági és intézményi fejlesztéssel foglalkozik és számára szükséges hozzájutni minden fontos forráshoz. Azt állította, hogy a Bizottság az ajánlásának tartalmát már közzétette egy sajtóközleményben, és amennyiben az ajánlás nem tartalmazott további információkat, nem értette, hogy miért ne lehetne közzétenni. Amennyiben az ajánlás tartalmaz más – főként negatív – információt Németország államháztartásáról, akkor a Bizottság közérdekű információt titkolt el és lehet, hogy szándékosan félretájékoztatta a nyilvánosságot.

A Bizottság véleménye szerint a sajtó közleménye révén a nyilvánosság elé terjesztett minden gazdasági és pénzügyi adatot, amelyet az ajánlásban figyelembe vettek, illetve a stabilitási és konvergencia programok technikai értékelése elérhető volt az Interneten. Annak érdekében azonban, hogy megvédjék a Bizottság bizalmas érvelését ebben az érzékeny témában, az ajánlást magát nem publikálták. Az ajánláshoz tartozó indokolás a Bizottság saját értékelését tartalmazta Németország költségvetési helyzetéről. A Bizottság azzal érvelt, hogy az ajánlás teljes közzététele a pénzügyi piac negatív megítéléséhez vezetne és gátolná a költségvetési konszolidációt. Így hátrányosan befolyásolná Németország gazdasági és pénzügyi politikáját. A Bizottság hozzátette, hogy nem titkolt el releváns makrogazdasági információt a nyilvánosság előtt és, hogy a panaszos törvényes tudományos érdekét ez nem befolyásolta.

Az ombudsman megjegyezte, hogy pusztán az a tény, hogy Németországot értesítették, hogy tegyen lépéseket a költségvetési hiány csökkentés ügyében, befolyásolta a pénzügyi piac megítélését Németországról. Azonban úgy vélte, hogy a Bizottság azon álláspontja, hogy az ajánlás indokolásának közzététele mégis negatív megítéléshez vezethetne, nem megalapozatlan. Továbbá megjegyezte, hogy mivel a Bizottság elutasította a részleges hozzáférést a dokumentumhoz és mivel a panaszos ezt a kérdést nem említette panaszában, ezért a részleges hozzáféréssel nem szükséges foglalkoznia. Ezen érvek alapján az ombudsman megállapította, hogy a Bizottság részéről nem történt hivatali visszasság.

3.1.4 Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatala

AZ INDOKLÁSSAL ELLÁTOTT MAGYARÁZAT ÁLLÍTÓLAGOS HIÁNYA EGY KIVÁLASZTÁSI ELJÁRÁSBAN

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatala ellen benyújtott 1110/2003/ELB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszost kizárták a COM/A/3/02 versenyvizsgából, mivel a pontszámai a feleletválasztós előválogatáson nem voltak elegendők. Három kérdést illetően vitatta a felvételi bizottság választát. Azt állította, hogy az Európai Személyzeti Felvételi Hivatala (EPSO) nem adott indokolt magyarázatot a vitatott kérdésekre adandó helyes válaszokra.

Az EPSO szerint a felvételi bizottság figyelmesen és lelkiismeretesen megvizsgálta a panaszos megjegyzéseit a vitatott kérdésekben csakúgy, mint a kérdések tartalmát és a szövegezését, mielőtt fenntartották volna a kérdéseket.

Az ombudsman megjegyezte, hogy a panaszost értesítették pontszámáról, kapott egy példányt a saját, javított tesztjéből és, hogy a felvételi bizottság mit tekintett helyes válaszoknak a vitatott kérdésekben. Az ombudsman szintén megjegyezte, hogy a panaszos nem fogadta el a felvételi bizottság által helyesnek vélt válaszokat a vitatott kérdésekben. Az ombudsman emlékeztetett azonban arra, hogy a különböző teszteken szerzett pontszámoknak az esetjog²⁸ szerint tartalmaznia kell azokat a megfelelő indokokat, amelyekre felvételi Bizottság alapozza döntését. Azonfelül, az ombudsman nem találta úgy, hogy a panaszos a vizsgálat során bizonyítékkal szolgált arra, hogy a felvételi bizottság indokolatlanul, vagy törvényes jogosultságai korlátain túl járt el a vitatott feleletválasztós kérdések helyes válaszainak meghatározásánál. Az ombudsman ezért nem talált hivatali visszasságot.

3.2 AZ INTÉZTMÉNY ÁLTAL MEGOLDOTT ESETEK

3.2.1 Az Európai Parlament

A FELVÉTELI BIZOTTSÁG HATÁROZATA EGY PÁLYÁZATRÓL

Az Európai Parlament ellen benyújtott 1600/2003/ADB panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy olasz rendőr szakképzett munkaerő felételére jelentkezett az általános biztonság területén. A PE/22/D²⁹ nyílt pályázatra irányuló felvételi bizottság pályázatát visszautasították, mert az FB úgy vélte, hogy nem rendelkezik a megkövetelt kötelező három év gyakorlattal a magán vagy az állami általános biztonság területén. A jelölt ezért két esetben fordult a Parlamenthez, hogy rámutasson közel öt év gyakorlatára, amit rendőrként szerzett és ami a pályázati kiírások követelményeinek meg kell feleljen. A Parlament válaszában hiányában az ombudsmanhoz nyújtotta be panaszát a versenyből való kizárása ellen.

A Parlament tájékoztatta az ombudsmant, hogy röviddel azután, hogy elindította vizsgálatát, a felvételi bizottság felülvizsgálta a panaszos jelentkezését és úgy határozott, bevonja a felvételi eljárás következő szakaszába.

Az ombudsman hivatala felvették a kapcsolatot a panaszossal, aki kijelentette, hogy a Parlament lezárta ügyét a számára legkedvezőbb kimenetellel. Az ombudsman ezért úgy vélte, hogy a Parlament megtette a szükséges lépéseket az ügy megoldására.

²⁸ Lásd: *Parlament kontra Innamorati*, C-254/95, [1996] ECR I-3423.

²⁹ HL 2002. C 303, A.

3.2.2 Az Európai Bizottság

A SZOLGÁLTATÁSOK KIFIZETÉSÉNEK ELMULASZTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1949/2003/(TN)(IJH)TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A panasz a Bizottság szervei közé tartozó Európai Közösségek Statisztikai Hivatala (Eurostat) utasítására végzett szolgáltatások kifizetésének állítólagos elmulasztásáról szólt. Az Eurostat utasítására a panaszos a kazahsztáni statisztikai helyzet teljes kiértékelését végezte el. A szerződéseket hivatalosan a CESD-Communautaire nevű szervezetettel kötötték, de az Eurostat határozott a teljesítési feltételekről és minden beszámoló az Eurostatnak készült. Az Eurostat 2003 augusztusában jóváhagyta a panaszos munkajelentését, de a panaszos panaszának benyújtásáig, 2003 októberéig még nem fizették ki. A panaszos azt gyanította, hogy az Eurostaton belül felmerült problémák miatt a CESD-Communautaire részére történő kifizetéseket leállították. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság nem tudta biztosítani a bizonyos szerződésekben foglalt szolgáltatások kifizetését. A panaszos azt követelte, hogy szolgáltatásaiért elmaradt kifizetését megkapja.

A Bizottság 2004 januárjában benyújtott véleményében hangsúlyozta, hogy nem áll szerződéses viszonyban a panaszossal. A Bizottság szerint a CESD-Communautaire még akkor is nyújthatott be számlákat neki a szerződések keretein belül. A panaszos részére a CESD-Communautaire által benyújtott számlák, addig a napig, amíg a Bizottság véleménye az ombudsman elé került, késedelem nélkül kifizetésre kerültek 2003. december 9-én, a CESD-Communautaire bankszámlájára.

2004 áprilisában a panaszos tájékoztatta az ombudsman hivatalát, hogy a pénz nagy részét, amivel tartoztak neki, megkapta és, hogy a fennmaradó összeg többi része a közte és a CESD-Communautaire közti még megoldandó kérdések függvénye volt. A panaszos ezért úgy vélte, hogy a Bizottsághoz intézett panaszja kielégítő kimenetelű volt. Az ombudsman ezért úgy vélte, hogy a Bizottság megtette a szükséges lépéseket, hogy rendezze az ügyet és így kielégítse a panaszost.

KIFIZETÉS ELMULASZTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2124/2003/ADB panaszról szóló határozat összefoglalása

Az IBC SOLAR AG nevében egy német állampolgár fordult panasszal az ombudsmanhoz. Az IBC SOLAR AG egy CIESMA (Centre International d'Energie Solaire Morocco-Allemand) nevű vegyesvállalat része, amely 1998 májusában az Európai Bizottságtól elnyert egy támogatást az 'ECIP 4' támogatási program keretében. Az támogatás 75 626 Euró volt. A CIESMA már 37 813 Eurót megkapott. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság többszöri megkeresése, illetve az alátámasztó dokumentumok 2001 augusztusáig való elküldésének ellenére sem kapta meg a CIESMA a fennmaradó összeget 2003 novemberéig.

A panaszos a fennmaradó összeget követelte.

A Bizottság tájékoztatta az ombudsman, hogy az ECIP program egy pénzügyi eszköz volt, amelyet a Bizottság decentralizált módon pénzügyi intézmények hálózatán keresztül biztosított és kezelt. A program keretén belül a Bizottság szerződést kötött egy német bankkal, aki pedig ennek fejében szerződést kötött a CIESMA-val. A banknak másodszor akkor kellett volna fizetnie a CIESMA-val kötött szerződés szerint, amikor a Bizottság hitelesíti és elfogadja a projekt utolsó beszámolóját. 2003 júniusában a projekt utolsó beszámolójának elfogadása után a Bizottság tájékoztatta a bankot, hogy fizetnie kell. 2003 júliusában és októberében további szerződések kötöttek. 2003 novemberében a bank tájékoztatta a Bizottságot, hogy kifizetik az utolsó összeget, ami 2003. december 5-én meg is történt.

A panaszos kijelentette, hogy ügye számára teljesen kielégítő módon lezárult. Az ombudsman ezért úgy vélte, hogy a Bizottság megtette a szükséges lépéseket, hogy rendezze az ügyet.

EGY VASÚTI TERVVEL KAPCSOLATOS DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2183/2003/(TN)(IJH)TN és 520/2004/TN panaszokról szóló határozat összefoglalása

A panasz a Bizottság 2003. április 24-én kiadott, a Svédországhoz intézett „Botniabanan” (Botnia vonal) vasútfejlesztési tervről szóló véleményéhez kapcsolódó egyes dokumentumok kiadására vonatkozó kéréssel volt kapcsolatos. Miután a panaszos kérte a dokumentumokhoz való hozzáférést, az ügy egy ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadvány tárgyává vált (2183/2003/(TN)(IJH)TN panasz), és a Bizottság ezt követően küldte meg azon dokumentumokat a panaszosnak, amelyekről azt gondolta, hogy a kérvény azokra vonatkozott. De a panaszos igényét nem elégítették ki a neki megküldött dokumentumok, és ismét panaszbeadvánnyal fordult az ombudsmanhoz. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság mulasztást követett el azon dokumentumok rendelkezésre bocsátásában, melyekben a tervek kritikai értékelése kerül bemutatásra, és hogy elmulasztottak válaszolni egy e-mailre, melyben a panaszos kifejtette véleményét az üggyel kapcsolatban. A panaszos állítása szerint a Bizottságnak hozzáférést kellene biztosítania a tervvel kapcsolatos kritikai észrevételeket tartalmazó bizottsági dokumentumokhoz.

A Bizottság azzal érvelt, hogy kezdettől fogva úgy érezték, hogy a panaszos e-mailjével az ombudsmannak a 2183/2003/(TN)(IJH)TN üggyel kapcsolatos további vizsgálatai során kell foglalkoznia, és ezért nem is küldtek közvetlen választ a panaszosnak. A későbbiekben azonban az ügy átgondolása után azonban a Bizottság mégis küldött választ a panaszosnak, csatolva a megfelelő dokumentumokat is.

Miután megkapta a megfelelő dokumentumokat, a panaszos értesítette az ombudsman hivatalát, hogy megoldottnak tekinti az ügyet.

Az ombudsman megállapította, hogy a Bizottság megtette az ügy megoldásához szükséges lépéseket, és így az ügyfél igényét kielégítette.

SZOLGÁLTATÁSOK KÉSEDELMES KIFIZETÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 435/2004/GG számú panaszról szóló határozat összefoglalója

A panaszos, egy kis, számítástechnikai elektronikával foglalkozó német cég ügyvezető igazgatója azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta teljesíteni fizetési kötelezettségét négy számlával kapcsolatban, amelyeket 2003-ban nyújtottak be nekik a Bizottságnak végzett munka tekintetében. A panaszos szerint a cége felé fennálló tartozások összege 17437 Euró volt, és hét emlékeztető ellenére (ezek közül többször ajánlott levélben) sem kaptak választ a Bizottságtól. A panaszos az ombudsman segítségét kérte az esedékes követelése ellenértékének megszerzéséhez, ezáltal elkerülendő, hogy cégében embereket kelljen elbocsátania és egyéb kárai keletkezzenek.

Véleményében a Bizottság kifejtette, hogy a költségvetési eljárásokban az új pénzügyi rendelet alkalmazásából származó technikai változások következtében sajnálatos módon nem volt lehetséges a panaszos számláinak rendezési folyamatának befejezése az erre rendelkezésre álló 60 napos időtartamon belül. A részleg átszervezését és egy pénzügyi egység létrehozását követően most felülvizsgálták az ügyeket. A négy, összesen 17437 Eurót kitevő számlát 2004. február végén kifizették. A Bizottság véleménye szerint ez azt jelenti, hogy a panasz már aktualitását veszítette.

2004. június 21-én a panaszos értesítette az ombudsman hivatalát, hogy az ügyet megoldottnak tekinti.

Az eset lezárása során az ombudsman továbbiakat fűzött hozzá, melyekben megjegyezte, hogy a szóban forgó számlák közül az első kettőt 11 illetve 10 hónappal a kifizetés megtörténtét megelőzően nyújtották be a Bizottsághoz. megjegyezte, hogy figyelembe kell venni azt, hogy a kis- és

középvállalkozások különösen sérülékenyek a fizetési késedelmek hatásaira. Az ombudsman ezért felkérte a Bizottságot, hogy vegye fontolóra, hogy a panaszosnak késedelmi pótlékot fizessen.

További megjegyzés

2004. december 6-án a Bizottság értesítette az ombudsmant, hogy úgy döntött, hogy 387 Euró összegű késedelmi pótlékot fizet ki a panaszosnak.

3.2.3 Az Európai Csaláselleni Hivatal

HOZZÁFÉRÉS NUKLEÁRIS BIZTONSÁGI ÜGYEK DOKUMENTUMAIHOZ

Az Európai Csaláselleni Hivatallal ellen benyújtott 220/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos egy bizottsági tisztviselő, aki a karlsruhe-i Transzurán Elemek Intézetében (TEI/ITU) dolgozott. Az ITU a Közös Kutatóközpont (KKK/JRC) része, amely az Európai Bizottság egyik főigazgatósága. A panaszos munkakörébe tartozott a radioaktív anyagok szállítása a ITU „nukleáris biztonság és infrastruktúra” részlegén belül. Miután számos szabálytalanságot állította ITU tevékenységében, arra kérte a Bizottságot, hogy folytasson vizsgálatot a radioaktív anyagok sugárzása elleni védelemről és szállításáról. Számos állítást tett, pl. hogy a radioaktív anyagokat kezelő alkalmazottak nem kapták meg a szükséges képzést és hogy szándékosan szállítottak radioaktív anyagokat törvénybe ütköző módon. A Bizottság az ügyet az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) elé terjesztette, ahol meghallgatták a panaszost és lefolytatták a vizsgálatot.

Az eljárás egy későbbi szakaszában a panaszos hozzáférést kért az ügyét érintő számos dokumentumhoz, melyek különböző bizottsági főigazgatóságok és az OLAF birtokában voltak. Azonban ezekkel a kérelmekkel - a panaszos szerint - nem foglalkoztak megfelelően. Ezért az ombudsmanhoz fordult. Az ombudsman úgy döntött, hogy a panaszos az OLAF-fal szemben megfogalmazott állításait külön panaszként iktatja, figyelembe véve, hogy az OLAF-ot saját jogú európai intézményként kezeli. Az ombudsman még mindig vizsgálja az Európai Bizottság ellen benyújtott (100/2000/GG) panaszt, amely lényegében a panaszos ITU-ra vonatkozó állításra is kitér.

Az OLAF ellen benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy az OLAF helytelenül nem biztosított számára hozzáférést a dokumentumokhoz és kérésével nem foglalkozott időben. Követelte, hogy a dokumentumokat adják ki, illetve az OLAF adjon magyarázatot, ha valamelyik nincs meg. Ha ez nem lehetséges, akkor az ombudsman, annak alkalmazottai vagy az Európai Parlament képviselői vizsgálják meg a dokumentumokat.

Szakvéleményében az OLAF rámutatott, hogy kimerítő választ adott a panaszos kérelmére. Három dokumentum másolatát adta át a panaszosnak és kifejtette, hogy a panaszos által kért többi dokumentum nem létezik. Az OLAF ugyanakkor elismerte, hogy csak a válaszadási határidő után három nappal adott választ. Indoklása szerint ennek az volt az oka, hogy az ügy intézéséért felelős személyt éppen egy másik munkakörbe osztották be és számos, előre nem látható üggyel kellett foglalkoznia. Az OLAF elismerte, hogy helyesebb lett volna, ha a panaszost értesíti, hogy a határidőt meg kell hosszabbítani. Megjegyezte, hogy válaszáról időközben egy másolatot küldött a panaszosnak.

Az OLAF véleményének és a válaszlévélnek a kézhezvételekor a panaszos kifejezésre juttatta, hogy az OLAF ellen benyújtott panaszra adott válasszal meg van elégedve. Ezt az eredményt megköszönte az ombudsmannak. Az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy az OLAF lépéseket tett az ügy rendezésére és így kielégítette a panaszos igényét.

3.3 AZ OMBUDSMAN ÁLTAL ELÉRT BÉKÉS MEGOLDÁSOK

HOZZÁFÉRÉS A KERESKEDELMI TÁRGYALÁSOKRA VONATKOZÓ DOKUMENTUMOKHOZ

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 415/2003/(IJH)TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, aki a Corporate Europe Observatory (Európai Társasági Megfigyelőközpont) nevében nyújtott be panaszt, a kérelmét az 1049/2001/EK rendelet³⁰ alapján terjesztette elő annak érdekében, hogy hozzáférjen „a WTO-n belüli többoldalú befektetési keretekre vonatkozó lehetséges tárgyalásokkal kapcsolatos bizottsági előkészületekre vonatkozó valamennyi dokumentumhoz”. A Bizottság megtagadta a hozzáférést azon dokumentumokhoz, amiket „a WTO-n belüli Doha fejlesztési cselekvési program folyamattal kapcsolatos dokumentum-tervezetekre vonatkozó belső előkészítő munkaként határozott meg”. A panaszos jóváhagyási kérelmére, amely tisztázta, hogy a kérelem a Doha előtti dokumentumokra is vonatkozott, a Bizottság úgy válaszolt, hogy a kért dokumentumokat azon elméleti dokumentumok előkészítő munkájaként határozta meg, amelyek elkészítését a dohai miniszteri nyilatkozatban említett mind a hét témakör tekintetében vállalta. A dohai miniszteri találkozót megelőző időből nem származott dokumentum, mivel abban az időben a WTO-nak nem volt felhatalmazása a többoldalú befektetésekre. A Bizottság az előkészítő dokumentumokhoz való hozzáférést a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján tagadta meg, arra hivatkozva, hogy a dokumentumok nyilvánosságra hozatala kedvezőtlenül befolyásolná a mozgásteret a harmadik országokkal folytatott tárgyalások során.

Az ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos elsődleges állítása az volt, hogy a Bizottság túlságosan szűken határozta meg azon dokumentumok körét, amelyekre a hozzáféréssről szóló kérelme vonatkozott. Úgy érvelt, hogy a kérelme dokumentumok hosszú sorára irányult, továbbá hogy azok nem csak az elméleti dokumentumokkal kapcsolatos dokumentumokra vonatkoztak, valamint hogy – mivel a Bizottság már legalább 1999. óta kampányolt a WTO befektetési tárgyalások érdekében – a kért dokumentumok egy része Doha előtt készült.

A Bizottság fenntartotta azon álláspontját, mely szerint kizárólag az elméleti dokumentumok vonatkoztak a többoldalú befektetéssel kapcsolatos esetleges tárgyalásokra.

Az ombudsman megállapította, hogy az 1049/2001/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy ha a hozzáférésre irányuló kérelem nem elég pontos, az intézmény felkéri a kérelmezőt, hogy pontosítsa a kérelmet és ennek során a kérelmező számára segítséget nyújt, például azzal, hogy tájékoztatja a nyilvános dokumentum-nyilvántartások használatáról. Az ombudsman megjegyezte, hogy a Bizottság nem adott választ a kérelmezőnek a dokumentum-kategóriákra vonatkozó listájára, viszont nem is utalta egyetlen nyilvános dokumentum-nyilvántartáshoz sem. Az ombudsman úgy vélte, hogy ez a helytelen ügykezelésnek minősült. Ezért békés megoldást javasolt, amely abból állt, hogy a Bizottság adja ki a kérelmezőnek az általa felsorolt kategóriákba tartozó meglévő dokumentumok teljes listáját. A listának tartalmaznia kellett minden, a dohai miniszteri konferencia előtről származó meglévő dokumentumot is.

Válaszában a Bizottság kifejtette, hogy kiterjesztette a kutatását és elemzett minden dokumentumot 1998 vége és a dohai miniszteri konferencia között, és hogy egy 296 dokumentumot tartalmazó listát bocsátott rendelkezésre, amely a reményei szerint megfelelt az ombudsman kérésének.

Az észrevételeiben a panaszos kifejtette, hogy véleménye szerint békés megoldás született, továbbá hogy új, a hozzáférésre vonatkozó kérelmet fog benyújtani a Bizottság által rendelkezésre bocsátott dokumentumlista alapján. A panaszos megköszönte az ombudsman segítségét.

³⁰

³⁰ Az Európai Parlament és a tanács 2001. Május 30-i 1049/2001/ek rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréssről, HL 2001 L 145/43.

HOZZÁFÉRÉS VEZETŐI VIZSGA EREDMÉNYEIHEZ

Az Európai Bizottsággal ellen benyújtott 1320/2003/(ADB)ELB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos egy kisegítő sofőri állást pályázott meg az Európai Bizottságnál és felkérték, hogy vegyen részt egy országúti vizsgán, amelyet az autós iskola szervezett. A panaszost úgy tájékoztatták, hogy ezen a vizsgán nem felelt meg. Hiába kérte eredményei nyilvánosságra hozatalát, mivel meg volt róla győződve, hogy sikerült a vizsgán átmennie, tekintettel a vezetői tapasztalatára, a képzettségére és az autósiskola egyik alkalmazottjától kapott információra.

A panaszos azt állította, hogy egymásnak ellentmondó válaszokat kapott a Bizottságtól és, hogy bár arról értesítették, hogy nem volt a sikeres pályázók között, nem tájékoztatták a vizsgákon elért tényleges eredményeiről. A panaszos követelte, hogy a Bizottság tájékoztassa az egyes vizsgákon elért eredményéről, valamint a sikeres pályázók számáról és azok eredményeiről.

Véleményében a Bizottság kifejtette, hogy az autós iskola vezetője arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy a panaszos és három másik pályázó nem felelt meg a vizsgán. Azt állította, hogy nem kapta meg az összes részletes értékelést, csak egy általános eredményt és egy nyilatkozatot, miszerint a pályázó átment-e vagy sem az egyes vizsgákon.

A panaszos észrevételében arra az ellentmondásra utalt, amely a Bizottság magyarázata és egy felelős tisztviselővel való találkozásakor kapott tájékoztatás között talált. A szóban forgó tisztviselő arról tájékoztatta a panaszost, hogy a Bizottság az országúti vizsga részét képező öt vizsga mindegyikének eredményét megkapta. A Bizottság tisztviselőjénél a találkozásakor ott volt ez az irat. De - mivel az az összes pályázó eredményeit tartalmazta - megtagadta, hogy a panaszosnak másolatot adjon arról. A tisztviselő azonban szóban tájékoztatta az eredményeiről.

Az ombudsman megvizsgálta a Bizottság dossziéját. Úgy tűnt, hogy a vizsgálat eredményei azt támasztják alá, hogy - a Bizottság által kiadott tájékoztatással ellentétben - az tényleg megkapta minden pályázó részletes értékelését. Az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy, bár a Bizottságnak volt jogszerű indoka arra, hogy ne közölje a többi pályázó eredményeit a panaszossal, a Bizottság nem szolgáltatott olyan indokot, amely miatt a panaszosnak nem lehetett volna a saját eredményeihez hozzájutnia.

Az ombudsman ezért békés megoldást javasolt. Azt javasolta, hogy a Bizottság vizsgálja felül a panaszos azon kérését, hogy hozzáférhessen az országúti vizsga eredményeihez.

A Bizottság elfogadta a békés megoldásra vonatkozó javaslatot és elküldte az ombudsmannak az országúti vizsga részét képező különféle vizsgákon a panaszos által elért eredményeket. A panaszos tájékoztatta az ombudsman hivatalát, hogy úgy véli, hogy békés megoldást értek el.

További megjegyzés

A panaszos ezt követően levélben fordult az ombudsmanhoz, melyben kifejtette azon nézetét, hogy nem lenne helyes, ha büntetlenek maradnának az elkövetett hibák az olyan fontos európai intézményekben, mint például a Bizottságban dolgozó személyekkel kapcsolatban. Erre válaszul az ombudsman kifejtette, hogy a Személyzeti Szabályzat speciális eljárásokat határoz meg a hivatalnokok és egyéb tisztviselők fegyelmezésére, és hogy nem az ombudsman feladata ezen eljárásokat helyettesíteni. Az ombudsman felhívta a panaszos aggodalmaira a Bizottság, mint kinevezésre jogosult hatóság a figyelmét.

3.4 AZ OMBUDSMAN KRITIKAI ÉSZREVÉTELÉVEL ZÁRULT ESETEK

3.4.1 Az Európai Parlament

DOHÁNYZÁSRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK VÉGREHAJTÁSA

Az Európai Parlament ellen benyújtott 260/2003/OV számú panaszról szóló határozat összefoglalása

Az Európai Parlamentnél Luxembourgban dolgozó tisztviselőt aggasztotta a dohányzás a Parlament épületeiben. A tisztviselő szerint nyolc évvel azt követően, hogy a Parlament belső szabályokat fogadott el a létesítményeiben való dohányzásról (a főtitkár 1994. július 12-i határozata), a vezetés még mindig nem vezette be és kényszerítette ki a szabályokat a létesítményekben. A hölgy 1996. február óta több levelet írt az adminisztrációnak az ügygel kapcsolatban. Ennek ellenére alig történtek lépések.

A tisztviselő 2003. február 5-én panaszt nyújtott be az Európai ombudsmannak azt állítva, hogy a Parlament adminisztrációja elmulasztotta bevezetni és betartatni a valamennyi létesítményben a dohányzásra vonatkozó belső szabályokat. Az ügy alátámasztásaként a hölgy hivatkozott a Bizottságnak a személyzet dohányfüsttel szembeni védelmére vonatkozó 2003. július 16-i határozatára, és hozzátette, hogy a Parlamentnek ezt a példát kellene követnie³¹.

A panaszról szóló véleményében a Parlament fenntartotta azon véleményét, hogy igazgatása megtett minden szükséges műszaki és igazgatási intézkedést a szabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében. Az ilyen intézkedések közé tartozott számos „Dohányozni tilos!” tábla kihelyezése, továbbá a szabályokkal kapcsolatos számos közlemény megküldése mind a személyzet, mind a parlamenti képviselők részére történő. A Parlament mindazonáltal hozzátette, hogy „egyes emberek sajnos úgy érzik, hogy rájuk nem vonatkoznak a szabályok és megszegik azokat függetlenül az igazgatás által tett erőfeszítésektől”. Rámutatott arra, hogy „mindenkinek a saját döntése, hogy felelősen cselekszik-e, és lehetővé teszi-e a dohányzók és a nemdohányzók együttélését.” Észrevételezte továbbá, hogy nem alkalmazott olyan szabályokat, amik radikálisan eltértek a Bizottság által meghatározott szabályoktól.

Döntésében az ombudsman rámutatott arra, hogy azzal, hogy a létesítményeiben való dohányzásról szabályokat fogadott el és azokat különböző értesítésekben kommunikálta a személyzet és a képviselők felé, a Parlament ésszerű elvárást alakított ki a nemdohányzók körében arra, hogy meghoz minden szükséges intézkedést a szabályok hatékony betartásának támogatása érdekében. Az ombudsman továbbá úgy vélte, hogy a dohányfüst lehetséges hátrányos hatásaira tekintettel a Parlamentnek különös figyelmet kellene szentelnie annak szükségességére, hogy támogassa a dohányzásra vonatkozó belső szabályainak hatékony betartását. Rámutatott arra, hogy a személyzet dohányfüstnek való munkahelyi kitettsége jogi felelősséggel kapcsolatos kérdéseket vonhat maga után. Miközben elismerte a Parlament által megtett intézkedéseket, az ombudsman nem osztotta azon álláspontját, hogy a szabályok be nem tartására kielégítő válasz az, hogy minden ember saját maga dönti el azt, hogy felelősen cselekszik-e. Ezért kritikai észrevételt tett.

További megjegyzés

2004. július 13-án az Európai Parlament Elnöksége elfogadott egy határozatot (PE 346.287/BUR), amely az Európai Parlament létesítményeiben való dohányzásra vonatkozó új szabályokat vezetett be. A 2004-2009-es Parlamenti ciklus első napján hatályba lépett határozat 1. cikke kimondja, hogy „az Intézmény célja az, hogy teljesen dohányfüst-mentes környezetet valósítson meg az épületeiben

³¹

A Bizottság szabályai, amelyek a létesítményeket teljesen dohányfüst-mentessé teszik, 2004. május 1-jén léptek hatályba.

legkésőbb 2007. január 1-ig". A határozat ugyanakkor átmeneti rendelkezéseket is bevezet 2007. január 1-jéig, például feljogosítja a biztonsági személyzetet arra, hogy eltávolítson bárkit a Parlament létesítményeiből, aki megtagadja ezen szabályok betartását.

3.4.2 Az Európai Unió Tanácsa

AKTÁKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS EGY KORKEDVEZMÉNYES NYUGDÍJAZÁSI ÜGYBEN

Az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 2046/2003/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A Tanács egyik tisztviselője ki szeretne volna használni a Tanács által bevezetett intézkedést, amely különleges korkedvezményes nyugdíjba vonulást (*dégagement*) ajánlott a tisztviselők számára az intézmény modernizálása keretében. A Tanács egy rendelete előírta, hogy a Tanács Főtitkárságának – a vegyesbizottsággal folytatott konzultációt követően – ki kell választania a kérelmezők listájából azokat a tisztviselőket, akik számára biztosítani kívánja a korkedvezményes nyugdíjazást. A vegyesbizottság a kinevezésre jogosult hatóság és a személyzeti bizottság egyenlő számú képviselőjéből áll. A rendeletet végrehajtó határozat szerint a Tanács főtitkár-helyettesének feladata volt a jelöltek listájának összeállítása, amit aztán véleményezésre benyújtott a vegyesbizottságnak.

Az ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a kérelmét azért utasították el, mert panasszal élt a Tanáccsal szemben. Kifogásolta azt a tényt, hogy a vegyesbizottság számára nem biztosítottak hozzáférést a kérelmezők személyes aktáihoz, ami – véleménye szerint – lehetetlenné tette a vegyesbizottság számára azt, hogy kellően alátámasztott véleményt nyújtson be a kinevezésre jogosult hatóságnak. Azt állította, hogy a rendeletet végrehajtó határozatot hatályon kívül kell helyezni. Igazoló dokumentumként a panaszos benyújtotta a vegyesbizottság tagjainak aláírás nélküli nyilatkozatát. A nyilatkozat szerint a vegyesbizottság tagjai több alkalommal kértek hozzáférést az aktákhoz, ami a kérelmezők hozzájárulásától függ, de az ilyen hozzáférést kategorikusan visszautasították.

Véleményében a Tanács azzal érvelt, hogy a határozat teljes mértékben összhangban volt a rendelettel. A vegyesbizottság rendelkezett minden olyan információval, amire szüksége volt ahhoz, hogy értékelje a jelöltek névsorát. A rendelkezésre bocsátott információk azonban – a 45/2001/EK Rendeletnek³² megfelelően – nem volt szabad nyilvánosságra hoznia személyes adatokat.

Az ombudsman elfogadta azt, hogy a határozat összhangban állt a Tanács rendeletével annyiban, hogy a tisztviselők listáját csak a vegyesbizottsággal folytatott konzultációt követően fogadták el. Azonban úgy vélte, hogy ahhoz, hogy a vegyesbizottság a véleményét képes legyen hasznos módon kialakítani és kifejezni, birtokában kell lennie minden vonatkozó információnak. Különben a konzultáció merő formalitássá válik. Az ombudsman tudatában volt annak, hogy személyes adatokhoz való hozzáférést kizárólag a 45/2001/EK rendelettel összhangban lehet biztosítani. Azonban az ilyen hozzájárulás elé maga a Tanács állított akadályt, hiszen elmulasztotta tájékoztatni a kérelmezőket, hogy a személyes adataikat benyújtják a vegyesbizottságnak.

Az ombudsmanarra a következtetésre jutott, hogy azzal, hogy a vegyesbizottságtól megtagadta a hozzáférést az aktákhoz, illetve elmulasztotta biztosítani az ilyen hozzáférés megadásának a lehetőségét, a Tanács nem adott lehetőséget a vegyesbizottság számára arra, hogy hasznosan kifejezze az álláspontját. A Tanács azon mulasztása, hogy konzultáljon a vegyesbizottsággal ily módon a hivatali visszasságnak minősült. Az ombudsman ezért kritikai észrevételt tett.

32

Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK Rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi szervek és intézmények által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról, HL 2001. L8/1.

3.4.3 Az Európai Bizottság

KEDVEZŐTLENEBB MINŐSÍTÉS A MUNKAERŐ-FELVÉTEL KÉSEDELME KÖVETKEZTÉBEN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1435/2002/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy svéd állampolgár sikeresen letette a főtisztviselők számára előírt bizottsági felvételi vizsgát. 1999 júliusában a neve felkerült a tartaléklistára. 1999 végéig az akkori új tagállamokból (Ausztria, Finnország és Svédország) származó jelöltek felvételére kedvezőbb szabályok vonatkoztak, különösen a fizetési kategóriákba való besorolásukat illetően.

1999 decemberében a jelölt szóban ajánlatot kapott két pozícióra a Bizottságnál. A férfi az Információtársadalmi Főigazgatóság Luxemburgi pozícióját fogadta el azt feltételezve, hogy a Bizottság intézkedik a szükséges írásbeli ajánlatról még az év vége előtt. Azonban kiderült, hogy a munkakör kutatási munkakör volt, amit még át kellett alakítani állandó munkakörre. A jelölt ezt belső félreértésnek tartotta. Állítása szerint akkor tájékoztatták a problémáról, amikor más túl késő volt ahhoz, hogy elfogadja a neki ajánlott másik pozíciót. Írásbeli ajánlatot végül 2000 májusában kapott, és a jelölt 2000 szeptemberében kezdett el dolgozni az Információtársadalmi Főigazgatóságnál. A Bizottság azonban egy alacsonyabb fizetési kategóriába sorolta be annál, mint amibe akkor került volna, ha a kedvezményes szabályokat alkalmazták volna rá.

Az ombudsmanhoz írt panaszában a jelölt azzal érvelt, hogy az ugyanazon listán szereplő személyeknek ugyanolyan elbánásban kell részesülniük. Úgy vélte, hogy a Bizottság tehetett volna feltételes munkaajánlatot a kedvezményes szabályok lejáratát megelőzően.

A Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszt éppen úgy kezelték, mint a bővítési pályázatokon részt vett és 1999 végét követően felvett minden más jelöltet. Ami pedig a feltételes ajánlat lehetőségét illeti: úgy érvelt, hogy ilyen ajánlatot csak akkor lehet tenni, hogy a pozíció hivatalosan megvan, ami ebben az esetben nem állt fenn.

Mivel a Bizottság nem támadta a panaszos által előadott tényeket, az ombudsman úgy vélte, hogy a panaszt arra vezették, hogy előnye származik a felvételére vonatkozó kedvezményes szabályokból. Álláspontja szerint a felvétel belső félreértés miatt szenvedett késedelmet, és ezzel lehetetlenné tette a panaszos számára azt, hogy egy másik munkaajánlatot fogadjon el. Ezért az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottságnak a panaszos besorolására vonatkozó határozata hivatali visszáságnak minősült. Békés megoldásra tett javaslatot, amiben felkérte a Bizottságot, hogy fontolja meg a panaszos besorolásának felülvizsgálatát. A Bizottság visszautasította a javaslatot és az ombudsman azt követő ajánlásterveztét.

Az ombudsman helytelenítette a Bizottság által tanúsított magatartást. Az a tény, hogy a Bizottság nem fűzött semmilyen észrevételt az állított belső félreértéshez, álláspontja szerint nem volt összhangban azzal a kötelezettséggel, amire az EU jogszabályok a közösségi intézményeket kötelezik az ombudsmannal és a panaszosokkal való kapcsolatukat illetően. Ezért kritikai észrevételt tett.

KIFIZETÉSEK Felfüggesztését igazoló indokolás hiánya

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1889/2002/GG számú panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy belga cég szerződést kötött az Európai Bizottsággal annak a felhasználóbarát információs társadalommal kapcsolatos kutatási, technológia-fejlesztési és demonstrációs programja, az ún. „IST Program” keretében. A cég projektet nyújtott be (az „IST projekt”), és a Bizottság vállalta,

hogy közel 450.000 EUR pénzügyi támogatást biztosít. Miután a cég már két kifizetést megkapott, a Bizottság megtagadta a harmadik és negyedik kifizetés teljesítését. Azt állította, hogy beszédési utalványt bocsátottak ki azt követően, hogy a cég által a Bizottság felé benyújtott korábbi projektet (az „Esprit” projekt) pénzügyi ellenőrzésnek vetették alá. A cég fellebbezést nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz az „Esprit projekt”-tel kapcsolatban, a Bizottság pedig arról tájékoztatta a céget, hogy az új szerződéssel kapcsolatos kifizetéseket a Bíróság döntéséig felfüggeszti.

Az ombudsmanhoz benyújtott panaszában a cég azt állította, hogy a Bizottság önkényesen járt el és visszaélt a hatalmi pozíciójával. Azt nyilatkozta, hogy a Bizottság két tisztviselője egy találkozó során kifejezetten azt közölte, hogy a Bizottság nem fogja megkísérelni az „Esprit projekt” alapján adott összegek behajtását az „IST projekt” alapján teljesített kifizetések terhére.

A Bizottság nem vitatta, hogy a kifizetéseket az „IST szerződés”-sel nem összefüggő okok miatt függesztette fel. Úgy érvelt azonban, hogy erre jogosult volt, mert biztosítani kellett a Közösség pénzügyi érdekeinek védelmét. Hivatkozott az „IST szerződés” azon rendelkezésére, amely lehetővé tette azt, hogy a Közösségnek járó összegeket beszámítsa „bármilyen jellegű” összeggel szemben.

Az ombudsman úgy vélte, hogy hivatali visszasság fedezhető fel az olyan ügyekben, ahol az EU intézményei és szervei által kötött szerződésekből folyó kötelezettségek teljesítéséről van szó. Mivel úgy vélte azonban, hogy egy szerződés állítólagos megszegésével kapcsolatos kérdéseket hatékonyan a bíróság döntheti el, a vizsgálatot ebben az ügyben arra korlátozta, hogy vajon a Bizottság következetes és ésszerű magyarázatot adott-e számára az eljárása jogi alapját illetően.

Alapos vizsgálatot követően, amely magában foglalta a Bizottság vonatkozó aktájának az áttekintését és a Bizottság egységvezetőjének a vallomását is, az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság nem adott teljes mértékben következetes és ésszerű magyarázatot az eljárására. Nem győzték meg arról, hogy az „IST szerződés” vonatkozó pontjában szereplő „bármilyen jellegű összeg” egy másik szerződésben szereplő összegre is vonatkozhat. Ami ennél is fontosabb: a beszámítás a szerződésre alkalmazandó jog szerint kizárt volt, ha a követelés komoly vita tárgyát képezte. Az ombudsman úgy vélte, hogy ez volt a helyzet ebben az esetben, mivel a panaszos folyamatosan vitatta a Bizottság által az „Esprit projekt” alapján támasztott igényt, és végül az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé vitte. Az ombudsman megjegyezte továbbá, hogy az „IST szerződés” vonatkozó rendelkezése csak arra jogosította fel a Bizottságot – bizonyos körülmények között –, hogy eljárjon a beszámítás érdekében. Azonban nem engedte azt, hogy egyszerűen visszatartsa kifizetéseket.

A Bizottság visszautasította az ombudsman békés megoldásra tett kísérletét és az azt követő ajánlástervezetét. Mivel nem volt egyértelmű, hogy az Európai Parlament milyen lépéseket tudott tenni az ombudsman és a panaszos támogatására ebben az ügyben, az ombudsman úgy döntött, hogy nem nyújt be külön jelentést a Parlamentnek. Ezért kritikai észrevételt tett azért, mert a Bizottság elmulasztotta megindokolni azt, hogy milyen alapon volt jogosult felfüggeszteni a kifizetéseket.

TITKÁRSÁGI KÖLTSÉGEK MEGTÉRÍTÉSÉNEK MEGTAGADÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1986/2002/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy dán intézet a Fenntartható Fejlődés Városi Fórumai Európai Hálózatának (European Network of Urban Forums for Sustainable Development) egyik fóruma, amely programot a Bizottság Oktatásügyi és Kulturális Főigazgatósága szervezte. Bár a Bizottság szóban biztosította arról, hogy megtéríti a Hálózat részére nyújtott titkársági szolgáltatásokkal kapcsolatban felmerülő költségeit, a Bizottság végül elutasította az igényt. Az Intézet 2002 novemberében fordult az ombudsmanhoz, hangsúlyozva hogy több alkalommal fordult írásban a Bizottsághoz azzal a kéréssel, hogy kössenek hivatalos szerződést az általa nyújtott titkársági támogatásra. Az intézet által igényelt összeg több, mint 170.000 euró.

A Bizottság azzal érvelt, hogy a szerződéses ügyeket mindig írásban rendezi. Jelezte azt is, hogy a panaszost szóban tájékoztatták arról, hogy a javaslatot nem tudják figyelembe venni. Bár sajnálta, hogy nem válaszolt írásban a panaszos leveleire, kijelentette, hogy az, hogy a panaszos ismerte

a Bizottság szokásos eljárásait, nem vezethette volna őt olyan feltételezésre, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt.

Az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy az, hogy Bizottság elutasította a megtérítésre vonatkozó igényt, tisztességtelennek tűnt és a nem világos tájékoztatáson alapult. Az ombudsman szerint a Bizottság azon érvelése, miszerint a panaszos feltehetőleg ismerte a Bizottság szokásos eljárásait, sem jogi, sem meggyőző indok nem volt. Bár a Bizottság jelezte, hogy a szerződéses ügyeket mindig írásban rendezi, elmulasztott írásban válaszolni a panaszos 1997. július 4-i és október 7-i leveleire. Az ombudsman felkérte a Bizottságot arra, hogy a békés megállapodás érdekében vizsgálja felül az álláspontját, és hozzátette, hogy ebbe beletartozhat egy ésszerű ajánlat, amely kevesebb, mint a követelt összeg. Mivel a Bizottság visszautasította a javasolt békés megoldást és az ombudsman azt követő ajánlástervezetét, mely szerint a Bizottságnak meg kellene térítenie az intézet költségeit, az ombudsman az ügyet kritikai észrevétellel zárta le.

További megjegyzés

A Bizottság egy 2004. november 17-i levélben reagált a kritikai észrevételre, és azt állította, hogy a sajnálja, hogy a panaszos az elvárásait nem nyújtotta be írásban ésszerű határidőn belül megfelelő és egyértelmű módon. Rámutatott arra is, hogy a helyes igazgatásra vonatkozó elveket, amelyeket szerveinek be kell tartaniuk, egyértelműbben a Helyes Hivatali Magatartás Kódexe rögzíti, amit a Bizottság 2000. október 17-én fogadott el.

A 226. CIKKRE ALAPOZOTT PANASZOK NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELÉNEK ELMULASZTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2007/2002/ADB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy olasz munkások jogait védő olasz szervezet, közelről figyelemmel kísérte az Olaszország által annak érdekében tett intézkedéseket, hogy megfeleljen az Európai Községek Elsőfokú Bírósága által a vendégmunkások társadalombiztosításáról szóló ítéletének³³. A panaszos aggodalmát fejezte ki amiatt, ahogy Olaszország kiszámította a nyugdíját az olyan nyugdíjasoknak, akik a munkásaik egy részét Olaszországban töltötték, azonban külföldön éltek.

A panaszos megfelelően nyújtott be panaszt az ombudsmanhoz, azt állítva, hogy (i) a Bizottság nem foglalkozott kielégítően az Olaszország ellen benyújtott panaszaival, (ii) elmulasztott intézkedéseket hozni Olaszország ellen, és (iii) hibás válaszokat adott az Európai Parlament egy képviselője (MEP) által hozzá írásban benyújtott kérdésre.

A Bizottság elismerte, hogy bár halogató válaszokat küldtek több alkalommal, a panaszos leveleire 2003 februárját megelőzően valóban nem adtak érdemi választ. A Bizottság kijelentette továbbá, hogy kétségek merültek fel azzal kapcsolatban, hogy szükséges-e panaszként nyilvántartásba venni a panaszos leveleit. A közösségi jog³⁴ megsértésével kapcsolatban a panaszossal fennálló viszonyáról kiadott bizottsági közleményben a Bizottság kijelentette, hogy ilyen kételyek nem maradhatnak fenn. A Bizottság álláspontja szerint az ítélet értelmezése széles körű vitákhoz vezetett a Bizottságon belül, illetve a tagállamokkal. Úgy vélte, hogy a szolgálatai, illetve a panaszos eltérő módon értelmezték a közösségi jogot, különösen az azon nyugdíjasokra vonatkozó rendelkezéseket, akik egy Olaszországon kívüli tagállamban élnek és Olaszországtól jogosultak nyugdíjat kapni. A panaszoshoz intézett levelében a Bizottság elutasította a panaszos azon igényét, miszerint a Bizottságnak fel kellene lépnie Olaszországgal szemben. Végezetül a Bizottság kifejtette, hogy nem osztja a panaszos azon véleményét, hogy az európai parlamenti képviselőnek adott válasza hibás lett volna.

³³ Ügyszám: C-132/96, Antonio Stinco kontra Ciro Panfilo kontra Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), [1998] ECR I-5225.

³⁴ Bizottsági közlemény az Európai Parlamenthez és az Európai Ombudsmanhoz a közösségi jog megsértésével kapcsolatban a panaszossal fennálló viszonyáról (COM/2002/0141 végleges); HL 2002. C 244/5.

Az ombudsman nem talált hivatali visszasságot a panaszos második és harmadik állításával összefüggésben, amelyek egy ítélet értelmezési különbségeire vonatkoztak. Ami pedig a panaszos leveleire adott megfelelő válaszok hiányát illeti, az ombudsman megjegyezte, hogy már azelőtt is, hogy a Bizottság kiadta a fent említett közleményt, a szokásos gyakorlat az volt, hogy minden panaszt kivétel nélkül nyilvántartásba vettek. Az, hogy a panaszos esetében ezt elmulasztották, hivatali visszaélés esetét valósította meg. Mivel az ügynek ez a szempontja meghatározott múltbeli eseményekre vonatkozott, nem volt helyénvaló békés egyezségekre törekedni. Ezért az ombudsman kritikai észrevételt címzett a Bizottságnak.

ÁLLAMI TÁMOGATÁSRA VONATKOZÓ PANASZ KEZELÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2185/2002/IP panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos két panaszt terjesztett elő a Bizottságnál 2000. április 17-én, illetve május 22-én, a portugál kormány által a portugál élelmiszer-csomagoló cégek részére adott állami támogatásokkal kapcsolatban. Az ombudsmanhoz küldött panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság nem foglalkozott megfelelően a 2000. április 17-én benyújtott panaszával, illetve nem adott elismervényt a 2002. május 22-i panaszra kézhezvételéről.

Ami az első panaszt illeti: a Bizottság azzal érvelt, hogy a szervei felvették a kapcsolatot a portugál hatóságokkal, és szóban forgó témában felvilágosítást kért azoktól. A portugál hatóságok választ követően 2001 januárjában nyitották meg az állami támogatásra vonatkozó dossziét. 2001 júliusában a Bizottság további tájékoztatást kért a portugál hatóságoktól. Ami pedig a második panaszt illeti: a Bizottság 2002. szeptember nyitotta meg az aktát, és 2002 novemberében kért tájékoztatást a portugál hatóságoktól. Választ azonban nem kapott. A Bizottság elnézést kért azért, hogy elmulasztott elismervényt adni a panaszos 2002. május 22-i levelének kézhezvételéről.

2003 júliusában az ombudsman írásban fordult a Bizottsághoz. Arról kért tájékoztatást, hogy megkapta-e már a választ a portugál hatóságoktól a 2001 júliusi és 2002 novemberi megkereséseire. Arra az esetre, ha nem kapta volna meg a választ, arra kérte a Bizottságot, hogy mutassa be, milyen lépéseket tett vagy szándékozik tenni a kért információ megszerzése érdekében.

Ami az első panaszt illeti, a Bizottság azt válaszolta, hogy a portugál hatóságok arról tájékoztatták, hogy a portugál sajtó információt közölt arról, hogy az Azori-szigetek regionális önkormányzata esetleg eladja a részesedését a szóban forgó cégben. A portugál hatóságok figyelemmel kísérik az ügy fejleményeit és tájékoztatják a Bizottságot.

Ami pedig a második panaszt illeti: a portugál hatóságok 2003 júniusában további információkat juttattak el a Bizottságnak. Ezen információk alapján a Bizottság 2003. július 18-án további tájékoztatást tartott szükségesnek a portugál hatóságoktól.

Az ombudsman 2003. november 24-én újabb levélben fordult a Bizottsághoz, amelyben arra kérte az intézményt, hogy mutassa be, milyen lépéseket tett annak érdekében, hogy információt szerezzen a portugál hatóságoktól. Arra is kérte a Bizottságot, hogy adjon véleményt a panaszosnak az észrevételeiben tett azon állítására, amely szerint az intézménynek jogsértési eljárást kellene indítania Portugália ellen.

A Bizottság azt válaszolta, hogy az első panasz kivizsgálását elvégezte a portugál hatóságoktól kapott legfrissebb tájékoztatás alapján. Ami pedig a második panaszt illeti, a Bizottság további tájékoztatást kért a portugál hatóságoktól 2003 júliusában. Az intézmény rámutatott továbbá arra, hogy mindkét dossziéval az állami támogatásokra vonatkozó eljárásoknak megfelelően foglalkoztak.

Ezért nem volt releváns a panaszos által a Portugália ellen az EK Szerződés 226. cikkén³⁵ alapuló eljárás megindításának lehetőségére vonatkozóan felvetett kérdés.

A panaszos megjegyezte, hogy az ombudsman működésének következményeként a Bizottság szervei intézkedéseket tettek a panaszra tekintetében.

Az ombudsman határozatában kritikai észrevételt tett a Bizottság részére. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság – az ombudsman erre irányuló kifejezett kérése ellenére – nem mutatott fel semmilyen meggyőző magyarázatot arra, hogy miért telt el majdnem két év anélkül, hogy bármilyen lépést tett volna azzal kapcsolatban, hogy a portugál hatóságok nem adták meg a kért tájékoztatást.

További megjegyzés

A Bizottság 2004. június 15-én levélben válaszolt a kritikai észrevételre. Elnézést kért a panaszos panaszának vizsgálata során felmerült késedelemért, és azt nyilatkozta, hogy kérte a portugál hatóságokat, hogy 2004 június végéig adjanak további tájékoztatást az intézmény részére.

A NYELVTANÁROK TELJES MUNKAIDŐBEN VALÓ FOGLALKOZTATÁSÚVÁ NYILVÁNÍTÁSÁNAK AZ ELMULASZTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2204/2002/MF panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos portugál nyelvtanár, aki az Európai Bizottságnál dolgozott. 2003. november 1-jén vonult nyugdíjba. A panaszos 1986-tól folyamatos, a belga jog alapján létrejött munkaszerződéssel rendelkezett, és heti 20 órát dolgozott. A belga Foglalkoztatási és Nyugdíjügyi Minisztérium számos alkalommal jelezte, hogy a heti húsz órára vonatkozó munkaszerződés teljes munkaidős oktatási foglalkoztatásnak minősül, amennyiben a munkáltató ezt az illetékes belga hatóságokhoz intézett nyilatkozatban megerősítette. A Bizottság azonban ilyen nyilatkozatot az 1986 és 2002 közötti időszak csak egy részére adott a belga hatóságok részére. Ennek súlyos következménye volt az érintett tanárok nyugdíjának kiszámítására, mivel ennek következtében csak a felét kapták annak a nyugdíjnak, amire jogosultak lettek volna azokra az évekre, amelyek tekintetében a nyilatkozatot helytelenül állították ki.

A panaszos 2002. december 13-án panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz. Azt állította, hogy a Bizottság a belga hatóságok irányában elmulasztotta teljes munkaidejű oktatási foglalkozással nyilvánítani a heti húsz órára vonatkozó szerződést. Azt állította továbbá, hogy a Bizottság nem adott egyértelmű választ a nyelvtanárok képviselőinek a belga hatóságok részére adott nyilatkozatával kapcsolatban feltett kérdésére.

A panaszról szóló véleményében a Bizottság kijelentette, hogy 2000. március 9-én nyilatkozatot küldött a belga Foglalkoztatásügyi Minisztériumnak, amelyben kérte, hogy a heti húsz órára vonatkozó szerződést tekintsék teljes munkaidejű oktatási foglalkoztatásnak. A Bizottság és a nyelvtanárok 2001 novemberében nyilatkozatot szövegeztek meg, amit a Bizottság jogi szolgálata jóváhagyott, és amelyben a Bizottság kijelentette a belga Foglalkoztatásügyi Minisztérium irányában azt, hogy a heti húsz órára vonatkozó szerződés teljes munkaidejű oktatási foglalkozásnak tekintendő. A Bizottság azonban végül úgy gondolta, hogy nem helyes megküldeni a nyilatkozatot a belga hatóságoknak azért, mert téves vagy pontatlan információt tartalmazhat a tanárok által ledolgozott óraszámok listájáról. A Bizottság 2003. március 7-én felvette a kapcsolatot a belga hatóságokkal annak érdekében, hogy választ kapjon a 2000. március 9-i keltezésű levelére. Azon a napon, amelyen benyújtotta a panasszal kapcsolatos álláspontját, a Bizottság még mindig nem kapott választ.

³⁵

Az EK Szerződés 226. cikke felhatalmazza a Bizottságot arra, h eljárást indítson bármely tagállam ellen a közösségi jog megsértése miatt. Bárki nyújthat be panaszt (a „226. cikkre alapozott panasz”) a Bizottsághoz bármely tagállam ellen bármilyen olyan állami intézkedéssel vagy igazgatási gyakorlattal kapcsolatban, amit a közösségi joggal ellentétesnek gondol.

2003 szeptemberében az ombudsman arra kérte a Bizottságot, hogy adjon magyarázatot arra, hogy miért gondolta úgy, hogy eleget tett minden, az üggyel kapcsolatos kötelezettségének. Azt is kérte, hogy a Bizottság jelölje meg, hogy milyen lépéseket tett annak érdekében, hogy választ kapjon a belga hatóságoktól a 2000. március 9-i levelére, illetve hogy figyelemmel kísérte-e a 2001-i közös nyilatkozat-tervezetet.

A Bizottság kijelentette, hogy 2000. március 30-án találkozót tartott az érintett belga hatóságokkal. A Bizottság 2003. március 7-én felvette a kapcsolatot a belga hatóságokkal, hogy választ kapjon a 2000. március 9-i levelére. Újabb találkozót tartottak 2003. július 17-én, amelynek során megállapodtak a közösen követendő eljárásban. A Bizottság úgy vélte, hogy eleget tett a kötelezettségeinek azzal, hogy megküldte a belga hatóságoknak a 2003. október 3-i és 29-i keltezésű leveleit, amelyekhez mellékelte minden, a rendelkezésére álló dokumentációt. A belga hatóságoknak 2003. november 11-én küldött levelében további nyilatkozatot adott ki az 1992. előtti időszakra.

A panaszos elismerte, hogy a Bizottság és a belga hatóságok közötti 2003. július 17-i találkozón a Bizottság kijelentette, hogy a heti 20 órára vonatkozó szerződés teljes munkaidejű oktatási foglalkozásnak minősül, azaz évi 660 órának.

Az ombudsman véleményében úgy tekintette, hogy a Bizottság a jelek szerint eleget tett a panaszos kérelmének. Azonban úgy vélte, hogy még ha azt is feltételezzük, hogy a Bizottság által leírt megközelítés elegendőnek tekinthető az adott összefüggésben, továbbra is tény marad az, hogy a Bizottság nem adott magyarázatot arra, hogy miért nem cselekedett 2001 májusa és 2003 márciusa között. Az ombudsman ezért kritikai észrevételt tett a Bizottsággal szemben azt kijelentve, hogy a helyes igazgatás elvei megkövetelik a Bizottságtól azt, hogy gondosan és ésszerű időn belül foglalkozzon az ilyen jellegű kérelmekkel.

Tekintettel arra, hogy levelezés-váltás történt a nyelvtanárok képviselői és a Bizottság között 2002 első félévében, az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy nincs szükség a panaszos azon állításának a további vizsgálatára, mely szerint a Bizottság nem adott határozott választ a képviselők számára a belga hatóságoknak címzett nyilatkozattal kapcsolatban.

Megjegyzés

Hasonló következtetése jutott az ombudsman a 2137/2002/MF ügyben.

KÖRNYEZETVÉDELMI SZERVEZETTEL SZEMBENI TISZTESSÉGTELEN BÁNÁSMÓD

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 278/2003/JMA (Bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy spanyol környezetvédelmi szervezet pénzügyi támogatásra pályázott a nem-kormányzati környezetvédelmi szervezetek támogatására vonatkozó közösségi cselekvési terv keretében. A Bizottság azért utasította el a kérelmet, mert abban az időben jogi eljárás volt folyamatban a szervezet ellen a spanyol bíróságok előtt. Az ombudsmanhoz benyújtott panaszában a szervezet azt állította, hogy Bizottságnak a kérelem elutasítására vonatkozó döntése nem az ajánlati felhívás rendelkezései alapján történt, és azt kérte, hogy a kérelmét vizsgálják felül.

A Bizottság azzal érvelt, hogy amikor jogi kötelezettséget vállal, a helyes pénzügyi gazdálkodás miatt meg kell győződnie a kedvezményezett jogi és pénzügyi helyzetéről, továbbá általános integritásáról. A Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy elegendő alap állt rendelkezésre annak a feltételezésére, hogy ezeket az általános feltételeket nem teljesítették.

Az ombudsman megjegyezte, hogy abban az időben, amikor a Bizottság értékelte a panaszos kérelmét, úgy tűnt, hogy a spanyol államügyész előzetes vizsgálatot folytatott a szervezet által állítólagosan elkövetett hamisítás ügyében. Ezen túlmenően, a Bizottság felvételi eljárása azt megelőzően lezárult, hogy a vizsgálatért felelős büntetőügyi bíró tisztázta a szervezetet.

Az ombudsman ésszerűnek tartotta, ha a Bizottság megvizsgálja, hogy a lehetséges kedvezményezettek jogi és pénzügyi alkalmassága, továbbá átfogó integritása megbízhatónak tűnik-e. Úgy gondolta azonban, hogy a Közösség pénzügyi érdekeinek védelmében tett lépések során a Bizottságnak tisztességes egyensúlyt kell keresnie a magánszemélyek érdekei és az általános közérdek között. Így a pénzügyi támogatások lehetséges kedvezményezettjeit egyszerre kell tisztességesen és az ártatlanság vélelmét tiszteletben tartva kezelni. Az ombudsman álláspontja szerint nehéz megmondani azt, hogy a Bizottság hogyan tud tisztességes egyensúlyt kialakítani, ha csak nem közöl a pályázóval minden, a kérelmező jogi helyzetével kapcsolatos kétséget. Ebben az esetben azonban késznek kell lennie arra, hogy meghallgassa a pályázót és választ adjon az általa biztosított információra.

Az ügyben az ombudsman megjegyezte, hogy az intézmény arra korlátozta az eljárását, hogy csak a büntető eljárás fennállását és az arra alapozott állításokat vette figyelembe anélkül, hogy bizonyosságot szerzett volna az információval kapcsolatban.

Az ombudsman szintén megjegyezte, hogy bár a Bizottság felkérte a panaszost arra, hogy nyújtson be bizonyítékot szervezete jogi státuszáról, jelek szerint nem válaszolt a bizonyítékokra azt követően, hogy azt megkapta.

Az ombudsman ezért úgy találta, hogy a Bizottság nem tudta bemutatni azt, hogy tisztességes egyensúlyt alakított volna ki a támogatásai helyes pénzügyi igazgatásával kapcsolatos igények, illetve a panaszos azon joga között, hogy vele tisztességesen és az ártatlanság vélelmének megfelelő tiszteletben tartásával bánjanak. Arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság nem bánt tisztességesen a panaszossal, amivel megsértette a Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexe 6. cikkének (2) bekezdését.

Az ombudsman arra a tényre is felhívta a Bizottság figyelmét, hogy a hasonló esetek elkerülhetők lennének, ha az intézmény utasításokkal látná el a szerveit arra vonatkozóan, hogy az ilyen ügyekben milyen módon teremtsenek tisztességes egyensúlyt a magánszemélyek érdekei és az általános közérdek között.

Az ombudsman továbbá észrevételt fűzött a Bizottság azon nyilatkozatához, mely szerint a 2002. évi költségvetési időszak már lezárult, és a panaszos támogatásra irányuló kérelme ezért nem teljesíthető. Rámutatott arra, hogy semmi sem akadályozhatja meg a panaszost abban, hogy finanszírozási támogatásra vonatkozó pályázatot nyújtson be bármilyen olyan eljárásban, amely még nyitva áll.

JOGI SZAKMÁHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS OLASZORSZÁGBAN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 701/2003/IP panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy olasz jogász, azzal a panasszal fordult a Bizottsághoz, hogy a jogi szakmához való hozzáférésre vonatkozó olaszországi rendszer ellentétes az Európai Unióról szóló Szerződésben foglalt versenyjogi szabályokkal. A panaszos szerint majdnem két év elteltével is csak halogató levelet kapott a Bizottságtól. A Bizottság nem vizsgálta mélységeiben az általa benyújtott panaszt. Azt állította, hogy az intézménynek újra meg kellene vizsgálnia a panaszát.

A Bizottság úgy érvelt, hogy nem volt szükség arra, hogy formálisan elutasítsa a panaszos panaszát, mivel már tájékoztatta őt arról, hogy a jogász szakmához való hozzáférést Olaszországban jogszabályok szabályozzák és – általános elvként – nem a versenyjogi szabályok hatálya alá tartozik.

Az ombudsman úgy találta, hogy – ami az ügy eljárási aspektusát illeti – a Bizottság azzal, hogy nem panaszként vette nyilvántartásba a panaszos által megküldött levelet, nem tett eleget az eljárási biztosítékoknak, amiket maga az intézmény állított fel a helyes eljárás biztosítása érdekében.

További megjegyzés

A Bizottság 2004. augusztus 2-án megjegyzéseket fűzött az ombudsman kritikai észrevételéhez. Hangsúlyozta, hogy bizonyos körülmények között „a Bizottság a levelezést nem vizsgálhatja panaszként, és ezért nem kerül iktatásra a panaszok központi nyilvántartásába”³⁶. A kritikai észrevételt követően azonban a jövőben már arra törekszik, hogy a közösségi versenyjog tagállamok általi állítólagos megsértésével kapcsolatos levelezésben egyértelműbben feltüntesse, hogy a küldeményt panasznak tekinti-e vagy sem, és amennyiben nem, akkor ennek mi az oka.

ELÉGTELEN TÁJÉKOZTATÁS EGY LOVAS KÖZPONT LEHETSÉGES FINANSZÍROZÁSÁRÓL

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 753/2003/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy német állampolgár aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy egy Berlinben levő, a mozgássérült és szociálisan hátrányos helyzetben levő gyermekeket és fiatalokat szolgáló lovas központ pénzügyi nehézségekkel nézett szembe. A férfi szerint a nehézségeket az állami finanszírozás csökkenése idézte elő. Levélben kérte a Bizottság Foglalkoztatási és Szociális Főigazgatóságától, hogy az EU tud-e pénzügyi támogatást nyújtani a lovas központnak, illetve milyen feltételeknek kell megfelelni az ilyen támogatás elnyeréséhez.

A panaszos 2001. április 21-én fordult az ombudsmanhoz azt állítva, hogy sem a levelére, sem a Bizottságnak küldött két emlékeztetőjére nem kapott választ. 2003 májusában kapott választ a Bizottságtól, azonban úgy tájékoztatta az ombudsman, hogy azt nem találta kielégítőnek. A Bizottság azt javasolta neki, hogy vegye fel a kapcsolatot Berlin tartomány kormányával, mert – a Bizottság szerint – bármilyen, a lovas központ számára elérhető pénzt a tagállamok kezeltek. A panaszos úgy érezte, hogy ez nem adott választ a tájékoztatást kérő levelére, mert elképzelhető, hogy a tagállamok nem mindig kezelik helyesen az EU-s pénzeket. 2003 szeptemberében a panaszos arra kérte az ombudsman, hogy terjessze ki a vizsgálatait arra, hogy a Bizottság elmulasztott válaszolni egy másik levelére, amit augusztusban küldött. A férfi által időközben egy német európai parlamenti képviselőtől kapott információ alapján úgy tűnt, hogy a lovas centrum számára lettek volna elérhető pénzforrások, azonban az ilyen forrásokra vonatkozó pályázatok benyújtási határideje már lejárt.

A Bizottság elismerte, hogy a panaszos első levelét tévesen kezelték, illetve sajnálatát fejezte ki a további levelei kezelésének késedelmével összefüggésben. Elismerte, hogy ez egyértelműen a saját magatartási kódexének a megszegése volt, és kijelentette, hogy mindent megtesz annak biztosítása érdekében, hogy ilyen esetek a jövőben a lehető legritkábban forduljanak elő. Azt is elismerte, hogy nehéz lehet információt szerezni az EU finanszírozási programokról, ugyanakkor állította, hogy mindent megtett, hogy segítséget nyújtson a vizsgálatokhoz. Mindazonáltal úgy vélte, hogy nem lett volna jó, ha a finanszírozási programok hosszú listájával és az azok mindegyikére vonatkozó pontos pályázati feltételekkel látta volna el a panaszost, mert nem fért volna sok kétség ahhoz, hogy a lovas központ azok egyikére sem lett volna jogosult. A legutolsó (2003 októberében küldött) levelében mégis feltüntette az Európai Tájékoztatási Központ berlini címét, ahol a panaszos maga tudja megvizsgálni a lehetséges EU finanszírozási programokat.

Határozatában az ombudsman kritizálta azt a tényt, hogy – jóllehet a Bizottság sajnálatát fejezte ki a késedelmek miatt – nem érezte át annak a szükségességét, hogy gyorsan válaszoljon legalább a panaszos legutolsó, 2003 augusztusi levelére. Kritikai észrevételt adtak ki. Az ombudsman hangsúlyozta, hogy külön figyelmet kellett volna fordítani a panaszoséhoz hasonló, tájékoztatásra vonatkozó kérelmeknek, hiszen 2003 a „Fogyatékos Személyek Európai Éve” volt. Nem fogadta el a Bizottság azon érvelését, hogy helytelen lett volna a panaszost a programok hosszú listájával ellátni. A felek a megkeresésekben mindössze három különböző programot említettek, azonban a világos és

36

Bizottsági közlemény az Európai Parlamenthez és az Európai Ombudsmanhoz a közösségi jog megsértésével kapcsolatban a panaszossal fennálló viszonyáról (COM/2002/0141 végleges), 3. cikk; HL 2002 C 244/5.

alapos tájékoztatás még szükségesebb lett volna, ha a releváns finanszírozási programokból valóban széles választék állt volna rendelkezésre. Függetlenül attól, hogy a lovas centrum sikeresen tudott volna-e folyamodni finanszírozásért a német európai parlamenti képviselő által említett program alapján, az ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottságnak tájékoztatnia kellett volna a panaszost az erre a programra vonatkozó pályázati felhívásról. A pályázati felhívás azon a napon jelent meg a Hivatalos Lapban, amelyen a Bizottság először írt a panaszosnak. Az ombudsman úgy gondolta, hogy a Bizottság nem biztosított elegendő információt a panaszos részére, és ezért kritikai észrevételt tett az ügy ezen szempontjával összefüggésben.

SZEMÉLYZETI JELENTÉS ELKÉSZÍTÉSÉNEK ÜTEMEZÉS

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1319/2003/ADB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos a Bizottság tisztviselője, aki tizenöt levelet és feljegyzést juttatott el a Bizottságnak, beleértve számos, a személyzeti szabályzat 90. cikkére alapozott kérelmet vagy panaszt. Ennek a levelezésnek egy része a panaszos személyzeti jelentésének a megfogalmazására vonatkozott. A személyzeti szabályzat 43. cikke szerint a tisztviselőket legalább két évente alá kell vetni ilyen jelentésnek.

Az ombudsmannak írt panaszában a panaszos azt állította, hogy – néhány kivételtől eltekintve – egyetlen kérelmével vagy panaszával sem foglalkoztak kielégítő módon. Azt is állította, hogy késedelmet szenvedett az ő személyzeti jelentés elkészítése, amit szerinte 2001. december 31-ig véglegesíteni kellett volna.

A Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kötelező határidőkön belül válaszolt a panaszos valamennyi megkeresésére, továbbá nem volt bizonyíték a rendszeres késedelemre vagy hozzá nem értésre. Ami a személyzeti jelentés megfogalmazását illeti, a Bizottság elismerte, hogy ebben a kérdésben volt egy kisebb késedelem. Azonban az Elsőfokú Bíróság által a *Liao kontra Tanács*³⁷ ügyben hozott ítélet szerint a kinevezésre jogosult hatóságot nem lehet felelőssé tenni a személyzeti jelentés elkészítésének semmilyen további késedeleméért, amit az idéz elő, hogy a tisztviselő a személyzeti jelentések vegyesbizottságához folyamodik. A jelen esetben a panaszos igénybe vette ezt a lehetőséget.

Az ombudsman megjegyezte, hogy a rendelkezésére álló dokumentumok szerint a Bizottság több levélre nem válaszolt, illetve más levelekre jelentős késedelemmel tette ezt. Ez a hivatali visszasság esetének minősül. Az ombudsman továbbá jelezte azt is, a személyzeti jelentést közel hét hónappal a végrehajtási rendelkezésekben meghatározott határidőt követően véglegesítették. Ahogy azt az Elsőfokú Bíróság a *Lavagnoli kontra Bizottság*³⁸ ügyben 2003. május 7-én hozott ítéletében kifejtette, a Bizottságot kötelezi a végrehajtási rendelkezésekben előírt pontos ütemezés. A Bizottság által idézett ítélet, a *Liao kontra Tanács*, csak olyan esetekben alkalmazható, ahol nincs ütemezés. Az, hogy a Bizottság elmulasztotta tiszteletben tartani a pontos ütemezést, a hivatali visszasság esetét valósította meg.

Amennyiben hivatali visszasság esetével találkozik, az ombudsman a lehetőségekhez képest megoldást igyekszik elérni az érintett intézménnyel vagy szervvel annak érdekében, hogy kiküszöbölje a hivatali visszasságot. Ebben az esetben azonban a panaszos kifejezetten kizárta ezt a lehetőséget. Az ombudsman ezért azzal zárta le az ügyet, hogy két kritikai észrevételt intézett a Bizottsághoz.

³⁷ T-15/96., *Liao kontra Tanács* [1995] ECR – SC ügy, IA-329.; II-897.

³⁸ T-327/01. *Luciano Lavagnoli v. Bizottság* [2003] ECR – SC ügy, IA-143. II-691.

További megjegyzés

A két kritikai észrevételre adott válaszában a Bizottság arról tájékoztatta az ombudsmant, hogy tudomásul vette a határozatot. A jövőben nem fogja a alkalmazottait egyetlen más polgártól sem eltérően kezelni, és tiszteletben fogja tartani a személyzeti jelentések elkészítésére előírt határidőt.

A HÁTRÁNYOS MEGKÜLÖNBÖZTETÉS TILALMA ELVÉNEK MEGSÉRTÉSE A FELVÉTEL SORÁN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1367/2003/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy francia/bolgár kettős állampolgár 2003 májusában megpályázott egy helyi, „elő-csatlakozási és politikai beszámolási tanácsadó” megnevezésű helyi alkalmazotti munkakört, amely megüresedett a Bizottság delegációjánál a bulgáriai Szófiában. A panaszos pályázatát azonban kettős állampolgársága miatt elutasították. A Bizottság Delegációja azzal indokolta az elutasítást, hogy idézte a Diplomácia Kapcsolatokról szóló 1961. április 18-i Bécsi Egyezmény 37. cikkének (2) bekezdését. A panaszos írásban pontosítást kért a Bizottságtól, azonban nem kapott választ.

2003 júliusában a panaszos panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz azt állítva, hogy a felvételi eljárásban nem volt megfelelő az átláthatóság. Véleménye szerint azzal, hogy a pályázatát a kettős állampolgársága miatt és az 1961. évi Bécsi Egyezményre alapozva utasította el, a Bizottság megsértette a megkülönböztetés tilalmának elvét.

A panaszra adott véleményben a Bizottság megjegyezte, hogy a szóban forgó üres pozíció egy „ALAT” (*agent local d'assistance administrative et technique*) feladat-menedzseré volt, amely pozíció sugallja az 1961. évi Bécsi Egyezmény 37. cikke (2) bekezdésének az alkalmazását. Az „ALAT” szerződéseket olyan jelölteknek tartják fenn, akik nem rendelkeznek annak az országnak az állampolgárságával, ahol a feladataikat el fogják látni és nem állandó lakosok abban az országban. Észrevételeiben a panaszos fenntartotta azt, hogy a Bizottság megsértette a megkülönböztetés tilalmának elvét, beleértve az állampolgárságra alapozott megkülönböztetés tilalmának elvét.

Határozatában az ombudsman először rámutatott arra, hogy a panaszos pályázatát bolgár állampolgársága, és nem a francia állampolgársága miatt utasították el. Az állampolgárságra alapozott megkülönböztetés tilalmának elvét az EK-Szerződés 12. cikke tartalmazza, és ezért irreleváns ebben az ügyben, hiszen nem EU-tagállamok állampolgárai közötti megkülönböztetésről van szó. Az ombudsman azonban megjegyezte, hogy a helyi ügynökökre vonatkozó egyetlen szöveg sem tett említést az „ALAT” kategóriáról vagy tartalmazott olyan rendelkezéseket, amelyek alapján a bolgár állampolgársággal rendelkező személyek ki lennének zárva a helyi ügynöki szerződésekből. Továbbá: az ombudsman nem értette, hogy miként alkalmazható a Bécsi Egyezmény 37. cikkének (2) bekezdése annak igazolására, hogy a bolgár állampolgárok miért nem minősülnek alkalmasnak a szóban forgó pozícióra. Ezzel szemben úgy tűnik, hogy azt írja elő, hogy az igazgatási és műszaki személyzet rendelkezhet a fogadó állam, jelen esetben Bulgária állampolgárságával. Az ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság nem tudott objektív indokot adni arra a döntésére, miszerint a panaszos pályázatát a bolgár állampolgársága miatt utasította el, és ezzel megsértette a megkülönböztetés tilalmának elvét. Úgy gondolta, hogy a szóban forgó munkakörre vonatkozó álláshirdetés nem adott meg minden szükséges információt a pályázóknak a munkaerő-felvételi eljárással kapcsolatban. Mivel a kérdéses pozíciót időközben betöltötték, az ombudsmannak nem volt lehetősége békés megoldásra törekedni az ügyben. Ezért két kritikai észrevételt intézett a Bizottság ellen.

SZAKÉRTŐI SZERZŐDÉS MEGHOSSZABBÍTÁSÁNAK ELMARADÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1624/2003/ELB panaszról szóló határozat összefoglalása

A Bizottság a panaszost azért vette fel, hogy szakértőként dolgozzon Nigerben egy évig. A Bizottság nem újította meg a férfi szerződését. Niger Állam nemzeti engedélyezésért felelős tisztségviselője

hivatalosan kérte a Bizottságot, hogy hosszabbítsa meg a panaszos szerződését. Mivel nem kapott választ, a nemzeti engedélyezésért felelős tisztségviselő a szerződés automatikus meghosszabbítását kérte a Loméi Egyezmény 314. cikke alapján.

A panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak azt a döntését, hogy nem újítja meg a szerződését, hivatalosan kellett volna közölnie vele az Európai Fejlesztési Alap (EFA) által finanszírozott szolgáltatási szerződések szerződéses feltételei által előírt határidőn belül. Azt is állította, hogy a Bizottságnak válaszolnia kellett volna Niger Állam hivatalos megkeresésére. Véleménye szerint a szerződését meg kell hosszabbítani, és díjazást kell kapnia vagy arra az időszakra, amely alatt nem foglalkoztatták vagy az általa elszenvedett valamennyi kárért. A panaszos azt is állította, hogy a szerződése megújításának elmaradása mögött a valós ok az volt, hogy a Bizottság el kívánta kerülni a Számvevőszék arra vonatkozó esetleges kritikáját, hogy az EFA forrásokat a Bizottság működésének finanszírozására használta fel, illetve hogy lehetővé tegye egy másik személy alkalmazását.

A Bizottság azt válaszolta, hogy egyéves magánjogi szerződést kötött a panaszossal a nigeri hatóságok nevében. A szerződésre a belga jog volt irányadó, és ezért az EFA által finanszírozott szolgáltatási szerződések szerződési feltételeire vonatkozó hivatkozás nem volt helytálló. A belga jog szerint a Bizottság nem volt köteles meghosszabbítani a panaszos szerződését. A panaszos helyzetét a Minisztérium és a Delegáció közötti kapcsolattartóként határozta meg. A panaszos egyetértett ezzel a minősítéssel. A Bizottság azt állította, hogy a panaszos pozíciója még mindig betöltetlen volt, továbbá hogy a Delegációjának nem volt szüksége erre a pozícióra ahhoz, hogy egy más személyt alkalmazzon.

Az ombudsman észrevételeket tett a Bizottságnak a szerződésre alkalmazandó joggal kapcsolatos megjegyzéseihez. Az alkalmazandó belga jog megvizsgálása alapján úgy tűnt, hogy abban nincs olyan rendelkezés, amely a határozott időtartamú szerződéssel rendelkező munkavállaló előzetes tájékoztatását írta volna elő. Az ombudsman nem fogadta el a panaszos azon érvelését, mely szerint a belga jog hatálya alá tartozó munkaszerződése egyszersmind szolgáltatási szerződés is volt, amire a Loméi Egyezmény rendelkezéseit kell alkalmazni. Az ombudsman szerint a szolgáltatási, illetve a munkaszerződések egymástól elkülönülő és egymást kölcsönösen kizáró jogi kategóriák.

Az ombudsman észrevételezte, hogy az az állítás, miszerint a panaszosnak a Delegációnál való foglalkoztatása rendhagyó volt, potenciálisan összetett jogi kérdéseket vetett fel az Európai Fejlesztési Alap és a közösségi költségvetési jog közötti kapcsolat tekintetében. Az ombudsman úgy gondolta, hogy nem lenne helyénvaló, további vizsgálódást végezni az ügygel kapcsolatban a panasz keretein belül. Az ombudsman mindazonáltal tájékoztatást kért a Számvevőszéktől az alapul szolgáló általános kérdéssel, azaz az EFA-szakértőknek a delegációknál való foglalkoztatásával összefüggésben.

EGY NEM KORMÁNYZATI SZERVEZETRE VONATKOZÓ AKTÁHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS INDOKOLATLAN MEGTAGADÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1874/2003/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy humanitárius segítségnyújtás területén működő nem kormányzati szervezet (NGO) a Bizottsággal közösen finanszírozott projektet hajtott végre Kazahsztánban. Azonban az ellenőrzési kiküldetés lezárását követően a Bizottság úgy döntött, hogy felmondja a szerződést, és kérte az NGO-t, hogy térítsen vissza közel 38.000 eurót.

Amellett, hogy a felmondásra vonatkozó döntés miatt emelt panaszt (49/2004/GG panasz – folyamatban), az NGO panaszt nyújtott be azért is, mert a Bizottság nem biztosított teljes hozzáférést az aktájához. A panaszos azt állította, hogy a visszautasítás önkényes volt, és megsértette a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréstről szóló 1049/2001/EK rendeletet³⁹.

³⁹

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről, HL 2001 L 145/43.

A Bizottság úgy érvelt, hogy a panaszosnak átadta a vonatkozó aktákkal kapcsolatos dokumentumok jegyzékét, és a panaszos megvizsgálta azokat az aktákat, melyekről a Bizottság úgy döntött, hogy közli vele. Úgy vélte, hogy a tanácskozások és előzetes konzultációk részeként elsősorban belső használatra szolgáló véleményeket tartalmazó további dokumentumok közzlése súlyosan sértené a Bizottság döntéshozatali eljárását.

Az akta megvizsgálását követően az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság érvelése nem volt kielégítő. Nem fejtette ki, hogy egyes dokumentumokat miért tárt fel, és miért tartott vissza más hasonló dokumentumokat. A jelek szerint nem vette figyelembe a szerződés felmondása óta eltelt időt sem. Az ombudsman ajánlástervezetet küldött a Bizottságnak, és kérte, hogy vizsgálja felül a panaszos kérelmét.

Részletes véleményében a Bizottság átvizsgált listákat nyújtott be, és bemutatta, hogy miért helyezkedett arra az álláspontra, hogy azon dokumentumokat, amelyekhez megtagadta a hozzáférést (öt dokumentum kivételével, amiket végül feltártak), miért nem lehet nem lehet feltárni. A Bizottság az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére⁴⁰ hivatkozott annak érdekében, hogy igazolja, miért tagadott meg két olyan szerv által megfogalmazott dokumentumokat, amiket a Bizottság a szerződés kezelésére vett igénybe. A Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ezen két szerv alkalmazottjai által küldött e-mailek közzé tételét jogosan tagadta meg a Rendelet 4. cikke (1) bekezdésének (b) pontja (titoktartás és az egyén integritása, különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi joggal összhangban) alapján. Ezt az álláspontot arra alapozta, hogy a közlés együtt járna személyes adatok (az alkalmazottak nevének) kezelésével, ami nincs összhangban az adatvédelemre vonatkozó közösségi joggal, azaz a 45/2001/EK Rendelettel⁴¹.

Az ombudsman elismerte, hogy a Bizottság jelentős mennyiségű munkát végzett az általa küldött ajánlástervezetre adott válasszal összefüggésben. Azonban emlékeztetett arra, hogy a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférést biztosító Rendelet a lehető legszélesebb körű hozzáférést vette célba, és minden kivételt megszorítóan kell értelmezni. Ésszerűnek tartotta a Bizottság azon véleményét, hogy a 4. cikk (3) bekezdése vonatkozik az általa a szerződés gondozására igénybe vett két testület által elkészített dokumentumokra. Azonban rámutatott arra, hogy a hozzáférés megtagadásának indokául idézett súlyos jogsérelem nem alapozható kizárólag arra a tényre, hogy az érintett dokumentumok belső használatra szánt véleményeket tartalmaznak, mivel a 4. cikk (3) bekezdése előírja, hogy az ilyen dokumentumokat elvben hozzáférhetővé kell tenni.

Ami pedig a nevek közzlését illeti, az ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság álláspontja logikátlan volt, hiszen nem azzal érvelt, hogy a saját személyzete által írt e-maileket azért kell visszatartani, hogy megvédjék azok neveit. Mivel a Bizottság maga is úgy vélte, hogy a szerződést kezelő két szervtől származó e-mailek a jellegüket tekintve hasonlóak a Bizottság saját személyzetétől származó e-mailek-hez, az ombudsman nem értette, hogyan alkalmazható az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja.

Az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság nem tudott jogszerű indokokat felhozni arra, hogy miért tagadta meg a hozzáférést száznál is több dokumentumhoz, ami a hivatali visszasság esetének minősül. Ezért kritikai észrevételt tett.

40

„Az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott állásfoglalásokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni a döntés meghozatalát követően is, amennyiben a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik..”

41

Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról, HL 2001 L 8/1.

VÁLASZADÁS ELMULASZTÁSA EGY SEGÉLYRE SIKERTELENÜL PÁLYÁZÓ LEVELÉRE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2239/2003/(AJ)TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A panasz az Európai Motorkerékpáros Egyesületek Szövetsége (FEMA) által az „Első motoros képzés Európában” elnevezésű projekt keretében bizottsági támogatásra benyújtott pályázatára vonatkozott. A FEMA szerint a Bizottság által a kérelemre adott válasza szerint a FEMA-t azért nem javasolták a támogatásra, mert „hasonló jellegű másik terv” magasabb pontszámot kapott. A Bizottság tisztviselőivel folytatott informális kommunikáció alapján a panaszos azonban arra a következtetésre jutott, hogy nem létezett más, a motorkerékpároknak és azok vezetőire vonatkozó pályázat. A FEMA írásban kért tisztázást a Bizottságtól, de nem kapott választ. Az ombudsmanhoz intézett panaszában a FEMA azt állította, hogy a Bizottság nem adott választ arra a kérelmére, hogy tájékoztatást kaphasson a Bizottság azon döntéséről, hogy nem finanszírozza a tervét, illetve a sikeres pályázóról.

Véleményében a Bizottság azzal érvelt, hogy a FEMA-t – az általa a Bizottsággal folytatott rendszeres informális kommunikáció keretében – kielégítően tájékoztatták a támogatási eljárás minden vonatkozó szempontjáról. Ezért a Bizottság nem tartotta szükségesnek azt, hogy hivatalos írásbeli választ adjon.

Észrevételeiben a FEMA elismerte, hogy rendszeres kapcsolata volt a Bizottság tisztviselőivel, azonban úgy érvelt, hogy ezek a tisztviselők maguk sem férhettek közvetlenül hozzá a FEMA pályázatára vonatkozó információkhoz. A FEMA szerint a tisztviselőknek a FEMA képviseletében kellett vizsgálatot folytatniuk, ami esetenként hiányos és félrevezető információhoz vezetett annak ellenére, hogy ezen tisztviselők mindig mindent megtettek annak érdekében, hogy segítsenek.

Az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy – a Bizottság és a panaszos közötti informális kapcsolatokat is figyelembe véve – nyilvánvaló volt a FEMA levelének tartalmából és szerkezetéből, hogy írásbeli válasza számított. Amennyiben a Bizottság úgy gondolta, hogy a kért információt nem hivatalosan már megadta a FEMA-nak, akkor erre kellett volna utalnia az írásbeli válaszában. Az, hogy a Bizottság elmulasztott válaszolni a FEMA levelére a Helyes Hivatali Magatartás Kódexének megfelelően, kimerítette a hivatali visszasság esetét. Ezért az ombudsman kritikai észrevétellel zárta le az ügyet.

További megjegyzés

Az ombudsman kritikai észrevételét követően a Bizottság írásban fordult az ombudsmanhoz, amiben elismerte, hogy nem válaszolt írásban a FEMA-nak, továbbá hogy nem tartotta teljesen tiszteletben a saját Helyes Hivatali Magatartás Kódexét. Ebben a tekintetben a Bizottság elnézést kért a mulasztásáért.

JOGSÉRTÉSI PANASZ ELBÍRÁLÁSÁNAK KÉSEDELME

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2333/2003/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

2001 novemberében egy német orvos azzal a kérelemmel fordult az Európai Bizottsághoz, hogy indítson jogsértési eljárást Németország ellen. Azzal érvelt, hogy Németország megsértette a munkaidő-szervezéséről szóló tanácsi irányelvet az orvosok által a kórházakban végzett tevékenység tekintetében. Az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy az orvosok által az elsődleges egészségügyi csoportokban telefonügyeletben töltött időt munkaidőnek kell tekinteni. A német hatóságok értelmezése szerint azonban az orvosok által telefonügyeletben töltött időre nem vonatkozott az Irányelv „munkaidő” meghatározása.

A 2003 decemberében az ombudsmanhoz írt panaszában a panaszos azt állította, hogy addig csak átvételi visszaigazolásokat és a további vizsgálatra vonatkozó értesítéseket kapott, érdemi választ azonban nem. Azt állította, hogy a Bizottság nem foglalkozott a panaszával ésszerű időn belül.

A Bizottság úgy érvelt, hogy a panasz kezelésének késedelmét az ügy technikai és jogi bonyolultsága idézte elő. A panaszos levelét formálisan panaszként iktatta 2002 áprilisában. 2003 februárjában írásban fordult a német hatóságokhoz, amelyek 2003 márciusában válaszoltak. A Bizottság 2003 márciusában úgy döntött, hogy tanulmányt rendel meg az Európai Bíróság ítéletének hatásairól. Rámutatott arra, hogy meg kívánta várni ezen tanulmány eredményét, hogyan döntene arról, miként lép tovább. Kiemelte, hogy a Bíróság értelmezése ellentétben állt a Bizottság és a tagállamok által adott értelmezéssel. Továbbá 2004 januárjában hatályba lépett egy új német jogszabály, ami – a Bíróság értelmezése szerint – összhangba hozta a nemzeti jogot az irányelvvel. Ezen jogszabálynak a közösségi joggal való összeegyeztethetősége vizsgálat alatt állt. A vizsgálat befejezését követően a Bizottság tájékoztatni fogja a panaszost a panasz kimeneteléről.

Az ombudsman felhívta a figyelmet a Bizottságnak a közösségi jog megsértésével kapcsolatban a panaszossal fennálló viszonyáról kiadott közleményére⁴², amely azt az általános szabályt rögzíti, hogy a Bizottságnak törekednie kell arra, hogy egy éven belül döntésre jusson. Bár a közlemény azt követően született, hogy a panaszos benyújtotta a panaszát, az ombudsman úgy vélte, hogy mégis hasznos mércének minősül.

Az ombudsman nem győzték meg arról, hogy a késedelmet nem az ügy technikai és jogi bonyolultsága okozta. A Bizottság maga is rámutatott arra, hogy a Bíróság ítélete ellentétes volt az irányelv Bizottság általi értelmezésével. Ezért úgy tűnt, hogy elfogadta azt, hogy a jogi helyzet már tisztázásra került. Mindenesetre az ügy technikai és jogi bonyolultsága nem adott magyarázatot arra, hogy miért telt el közel 15 hónap addig, hogy a Bizottság bármilyen lépést tett volna az ügy tisztázása érdekében. Az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság nem foglalkozott ésszerű időn belül a panaszos jogsértési panaszával, és ezért kritikai észrevételt tett.

3.4.4 Az Európai Parlament és az Európai Bizottság

FORDÍTÁSI SZERZŐDÉS INDOKOLATLAN MEGSZÜNTETÉSE

Az Európai Parlament és az Európai Bizottság ellen benyújtott 953/2003/(FA)OV panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy görög fordító cég, amely két külön társaságból állt, több fordítási szerződést kötött a Parlamenttel és a Bizottsággal. 2002 júniusában és júliusában azonban mindkét intézmény arról tájékoztatta a céget, hogy a szerződéseit azonnali hatállyal megszüntette vagy felfüggesztette, mert az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) vizsgálata kimutatta, hogy a fordító cég egy fordítási tevékenységet végző európai intézmény három tisztviselőjét alkalmazta. A panaszos azt állította, hogy nem volt tudomása erről.

2003 májusában a cég panaszt nyújtott be az Ombudsmanhoz azt állítva, hogy mindkét intézménynek a szerződések megszüntetésére, illetve felfüggesztésére vonatkozó döntése jogszerűtlen és helytelen volt. A panaszos rámutatott arra, hogy a Parlament és a Bizottság a szerződés egyetlen rendelkezésére sem hivatkozott, hogy jogi szempontból alátámassza a döntését. Ugyanezen az alapon a panaszos állításokat is tett azzal kapcsolatban, hogy a Parlament nem hosszabbította meg az egyik szerződését, illetve kizárta a Parlament által szervezett pályázati felhívásból.

A panasszal kapcsolatos véleményében mindkét intézmény azt állította, hogy a panaszos társasága ellen csalás miatt nyomozást folytatott az OLAF, amely felvette a kapcsolatot a görög igazságügyi

42

Bizottsági közlemény az Európai Parlamenthez és az Európai Ombudsmanhoz a közösségi jog megsértésével kapcsolatban a panaszossal fennálló viszonyáról (COM/2002/0141 végleges); HL 2002. C 244/5.

hatóságokkal is. Erről mindkét intézményt az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja tájékoztatta. A Parlament rámutatott, hogy az OLAF felszólította arra, hogy határozatának valós okait ne közölje a panaszossal, hogy a vizsgálatra ne derüljön fény.

Határozatában az ombudsman megállapította, hogy a szóban forgó szerződések megszüntetésére vonatkozó szabályok megkövetelték az intézményektől azt, hogy írásban értesítsék a panaszost, ha nem teljesített valamilyen, a szerződésből eredő kötelezettséget. Úgy vélte, hogy önmagában az, hogy az intézmények egyszerűen „az OLAF nyomozás eredményeire” hivatkoztak bármilyen további információ közlése nélkül, nem minősült ilyen értesítésnek. Az ombudsman ezért arra a következtetésre jutott, hogy sem a Parlament, sem a Bizottság nem adott következetes és ésszerű magyarázatot a fordító céggel fennálló szerződése megszüntetésére vonatkozó határozatukra. Ezért kritikai észrevételt tett mindkét intézménnyel szemben.

Mivel a panasz szerződéses vitával volt kapcsolatos, az ombudsman tájékoztatta a panaszost, hogy a szóban forgó szerződések lehetővé tették jogi eljárások indítását a vitákkal összefüggésben.

3.4.5 Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal

ÁLLÍTÓLAGOS TISZTESSÉGTELENSÉG ÉS AZ ÁTLÁTHATÓSÁG HIÁNYA A FELVÉTELI ELJÁRÁSBAN

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal ellen benyújtott 378/2003/MF panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) által 2002-ben meghirdetett szándéknyilatkozat benyújtására vonatkozó felhívást követő felvételi eljárásban vett részt, amelynek célja olyan adatbázis létrehozása volt, amely – az Unió bővítésére tekintettel – valamennyi európai uniós intézmény számára elérhető a nem állandó munkakörök betöltésére.

Az EPSO azon az alapon utasította el a panaszos kérelmét, hogy a jelölt szerint nyelvtudása a belépő államok kilenc nyelve közül az egyiket illetően „nagyon jó” volt, ugyanakkor a szándéknyilatkozat benyújtására vonatkozó felhívás „alapos” nyelvtudást követelt meg ezen nyelvek közül az egyiket illetően.

Az Ombudsmanhoz küldött panaszában a panaszos azt állította, hogy az előfelvételi eljárás tisztességtelen volt, mert az a jelöltek által a saját nyelvi készségeikre vonatkozó szubjektív értékelésen alapult. Úgy vélte, hogy fennállt annak a kockázata, hogy a készségeikkel kapcsolatban reális értékelést adó jelöltek sikertelenek lesznek, míg mások a saját irreális értékelésük alapján felelnek meg az előválogató vizsgákon. A panaszos azt is állította, hogy a kiválasztási eljárás nem volt átlátható. A férfi szerint a pályázatát figyelembe kellett volna venni, és a nevét fel kellett volna venni a listára, amit a Bizottság főigazgatóságának rendelkezésére bocsátottak.

A panaszról szóló véleményében az EPSO hivatkozott a honlapján közzétett „Útmutató pályázóknakra”, amely említést tesz arról, hogy a jelöltek saját maguk választják ki a nyelvet, amellyel kapcsolatos tudásukat fel kívánják tüntetni, és nekik kellett megjelölni a nyelvtudásuk szintjét is. Az EPSO arra is rámutatott, hogy a jelöltektől azt várták el, hogy a tíz csatlakozó állam nyelvei közül legalább az egyikből rendelkezzenek alapos tudással, továbbá jó nyelvtudással az angol, francia vagy német nyelvek közül. Az értékelő bizottság az „alapos tudást” úgy értelmezte, hogy az a fő vagy az anyanyelvnek illetve a „tökéletes” nyelvtudásnak felelt meg. Kérelmében a jelölt jelezte, hogy az anyanyelve a francia volt, továbbá hogy a szlovén nyelvtudása „nagyon jó” volt. Ezért nem felelhetett meg az értékelő bizottság által felállított szűrési kritériumoknak.

Határozatában az ombudsman nem talált hivatali visszasságot az ESPO részéről azzal összefüggésben, hogy az elő-válogatási eljárásban állítólag tisztességtelenül járt el, mivel a jelöltek saját maguk szubjektíven értékelték a nyelvi készségeiket. Úgy vélte, hogy a szándéknyilatkozat benyújtására vonatkozó felhívás egyértelműen előírta a pályázók számára azt, hogy jelöljék meg az anyanyelvüket/elsődleges nyelveiket, továbbá hogy tüntessék fel az egyéb nyelv(ek)ből tudásuk szintjét, amibe bele tartozott az, hogy a jelölteknek maguknak kellett értékelni a saját nyelvi készségeiket. Az ombudsman azonban úgy vélte, hogy bár az értékelő bizottság azon döntése, hogy nem vette fel a panaszos jelentkezését a vonatkozó adatbázisba, összhangban levőnek tűnt a megállapított szűrési kritériumokkal, arra a következtetésre jutott, hogy az ESPO nem tisztázta kellően a jelöltek által teljesítendő elvárt nyelvi követelményeket. Ezért megismételte a kritikai észrevételét, amit a 411/2003/GG számú panasszal kapcsolatban korábban már megtett az ESPO felé.

ELÉGTELEN INDOKOLÁS A NYELVI POLITIKÁVAL KAPCSOLATBAN EGY NYÍLT VERSENYVIZSGA ESETÉBEN

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal ellen benyújtott 2216/2003/(BB)MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

Az ombudsman panaszt kapott az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal azon határozata ellen, amely szerint a nyílt versenyvizsgán részt vevő jelentkezőkkel folytatott levelezését csal angol, francia vagy német nyelven folytatja. A panaszos maga nem volt jelentkező pályázatban. Az ESPO észrevételezte ezt az ombudsmannak küldött véleményében, aki azonban arra hivatkozott, hogy sem az EK-Szerződés 195. cikke, sem az ombudsman Alapokmánya nem követeli meg azt, hogy a panaszos személyesen érintett legyen az állítólagos hivatali visszasságban.

A panaszos azt állította, hogy az ESPO döntése megsértette a hivatalos nyelveknek és a munkanyelveknek a Tanács 1/1958. rendeletében⁴³ rögzített egyenjogúságát, továbbá azt az elvet, hogy bárki fordulhat írásban a Közösség intézményeihez a Szerződés valamely nyelvén, és hogy ugyanezen a nyelven kapjon választ (EK 21. cikk, Az Európai Unió alapjogi chartájának 41. cikke). Rámutatott, hogy az adott pályázaton való részvételhez nem követelték meg a pályázóktól azt, hogy ezen három nyelv közül bármelyiket is ismerjék.

Válaszában az ESPO azzal érvelt, hogy (i) az európai intézményeknek „linguas francas”-t kell alkalmazniuk a hatékony kommunikáció és az ésszerű időhatárokon belüli munkavégzés biztosítása érdekében, (ii) mivel a jelöltek az európai intézmények potenciális tisztviselői, az intézményeknek – az esetjog szerint – nem kell egy potenciális tisztviselőtől származó kérelemre vagy panaszra szükségszerűen az adott személy nyelvén válaszolniuk, és (iii) az Elsőfokú Bíróság esetjoga elismeri azt, hogy a nyelvek használatának az Unióban legszélesebb körben ismert nyelvekre való korlátozása helyénvaló és arányos.

Az ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a helyes igazgatás alapelvei megkövetelik azt, hogy azok a döntések, amelyek az egyének jogait érintik, a jogszabályokon alapuljanak, továbbá hogy a tartalmuk is összhangban legyen a jogszabályokkal (a Helyes Hivatali Magatartási Európai Kódexének 4. cikke). Úgy találta, hogy az ESPO által a határozatra adott magyarázat nem volt kielégítő, mert nem tartalmazta az alapul szolgáló indokolást, és így nem tette lehetővé az ilyen indokolás felülvizsgálatát. Ami az ESPO első érvét illeti: az ombudsmant nem győzte meg arról, hogy annak bármilyen jelentősége lett volna a vitatott határozat indokolását illetően, hiszen a jelentkezők úgy is részt vehettek a versenyvizsgán, hogy nem kellett ismerniük a három szóban forgó nyelv egyikét sem. A második érvet illetően pedig rámutatott arra, hogy az ESPO nem magyarázta meg a vitatott döntés alapjául szolgáló indokolást, hanem egyszerűen bemutatott egy indokot arra, hogy miért gondolta azt, hogy a jelentkezők nem jogosultak megtámadni a határozatát. Harmadszor: az ombudsman rámutatott arra, hogy a szóban forgó esetben a Bíróság úgy vélekedett, hogy a Tanács vonatkozó rendeletének

43

EGK-Tanács: 1. rendelet az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról, HL 1958. B 17/385.

rendelkezései elegendőek voltak az alapul szolgáló indokoláshoz, és az ilyen indokok felülvizsgálatához. Ahogy már említettük, az ombudsman úgy vélte, hogy az EPSO a jelen ügyben a támadott döntéssel kapcsolatban nem adott egyértelmű jelzést az alapul szolgáló indokok tekintetében.

Mivel ez egy „*actio popularis*” panasz volt, az ombudsman kijelentette, hogy nem volt helyénvaló az ügy békés rendezésére törekedni. Ezért kritikai észrevétellel zárta le az ügyet. A megállapítások tükrében úgy gondolta, hogy nem volt szükség arra, hogy álláspontot alakítson ki a panaszos által a Tanács 1/1958. rendeletével, az EK 21. cikkével, illetve a Charta 41. cikkével összefüggő érvelésével kapcsolatban. Mindazonáltal jelezte, hogy az EPSO nem közösségi intézmény, továbbá, hogy ezért úgy tűnik, hogy a három fent említett rendelkezés nem is alkalmazható rájuk közvetlenül. Azt is megjegyezte, hogy az Elsőfokú Bíróság jelezte, hogy a Szerződésben a nyelvek használatával kapcsolatban megfogalmazott hivatkozások nem tekinthetők bizonyítéknak a közösségi jog azon általános alapelveire, amelyek minden állampolgár számára minden körülmények között jogot biztosítanak arra, hogy a saját nyelvén megfogalmazott változatot kapjon bármilyen témában, ami az érdekeit érintheti.

3.4.6 Europol

FELVÉTELI SZEBÁLYOK FIGYELMEN KÍVÜL HAGYÁSA ADMINISZTRATÍV ASSZISZTENS FELVÉTELEKOR

Az Europol ellen benyújtott 1571/2003/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos adminisztratív asszisztensként dolgozott az Europolnál 2001. május 1-től 2003. április 1-ig. A felvételét követően kiderült, hogy a helyi személyzet tagjaként vették fel, és nem az Europol személyzetének tagjaként, ahogy azt az Europol személyzeti szabályzata előírta. A panaszos, mivel úgy gondolta, hogy kevésbé előnyös feltételekkel foglalkoztatták, írásban kért helyesbítést és kártérítést az Europol igazgatójától, de ezt a kérését – ugyanúgy, mint a későbbi fellebbezését – elutasították.

2003 augusztusában a panaszos panaszt nyújtott be az Ombudsmanhoz azt állítva, hogy az Europol nem tartotta tiszteletben a személyzeti szabályzatát (1., 2. és 3. cikkek, továbbá az 1. sz. melléklet) azzal, hogy őt az adminisztratív asszisztensi munkakörbe a helyi személyzet tagjaként és nem az Europol személyzetének tagjaként vették fel. A panaszos kártérítést is kért.

A panaszról kapcsolatos véleményében az Europol azt állította, hogy a munkaerő-felvételi rendszer rugalmatlansága miatt a helyi személyzetre vonatkozó feltételek szerint kénytelen volt alkalmazni ideiglenes személyzetet azokban a helyzetekben, ahol a személyzeti terv nem tüntetett fel Europol munkaköröket, és a munkateher akkora volt, hogy ideiglenes segítségre volt szükség. Még ha igaz is, hogy ez a politika azt vonta maga után, hogy a helyi személyzet tagjaként foglalkoztattak személyeket az Europol személyzeti szabályzatának 1. sz. mellékletében formálisan előírtaktól eltérő pozíciókban, az Europolnak erre lehetősége volt mindaddig, amíg a saját személyzeti költségvetésének keretei között maradt. Az Europol kétségbe vonta azt is, hogy a panaszos bármilyen pénzügyi kárt szenvedett. Rámutatott arra, hogy az Europol számára az egyetlen alternatíva az lett volna, ha egyáltalán nem alkalmazza a panaszost.

Döntésében az ombudsman hangsúlyozta, hogy az Europol személyzeti szabályzatának 1. sz. melléklete egyértelműen úgy fogalmazott, hogy az adminisztratív asszisztens pozíciójának Europol munkakörnek „kell lennie”. Továbbá: az ombudsman nem talált jogalapot az Europol személyzeti szabályzatában, ami igazolta volna az Europol azon gyakorlatát, hogy ideiglenes személyzetet alkalmazott a helyi személyzetre vonatkozó szabályok szerint olyan helyzetekben, ahol a személyzeti terv nem írt elő Europol pozíciókat. Az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy az Europol nem tartotta be a saját személyzeti szabályzatát azzal, hogy a panaszost adminisztratív asszisztensként helyi személyzeti szerződés alapján foglalkoztatta. Ezért kritikai észrevétellel élt. A kártérítési igény tekintetében az ombudsman azonban úgy gondolta, hogy a panaszos nem tudta igazolni, hogy

bármilyen veszteséget szenvedett a hivatali visszasság miatt, mivel nem tűnt ésszerűtlennek az Europol azon érvelése, miszerint az egyetlen alternatíva azzal szemben, hogy a helyi személyzet tagjaként alkalmazza a hölgyet, az lett volna, ha egyáltalán nem alkalmazza őt. Az ombudsman úgy vélte, hogy a kritikai észrevétel elegendő volt arra, hogy felhívja az Europol figyelmét annak szükségességére, hogy felülvizsgálja a személyzete felvételével kapcsolatos gyakorlatát.

További megjegyzés

Az Europol 2005. január 10-én levélben válaszolt a kritikai észrevételre. Az Europol megbízott igazgatója szerint a kritikai észrevétel hasznos volt az Europol számára, és megköszönte az ombudsmannak a vizsgálatát. Kijelentette, hogy az illetékes egységek már utasítást kaptak arra, hogy vizsgálják felül az Europol személyzeti felvételi gyakorlatát.

3.5 AZ INTÉZMÉNYEK ÁLTAL ELFOGADOTT AJÁNLÁSTERVEZETEK

3.5.1 Az Európai Bizottság

A RÖVID IDŐKERET HIBÁKHOZ VEZETETT EGY KUTATÁSI TERVEZETBEN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1878/2002/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy kis egyesült királyságbeli cég, tájékozási támogatásra kötött szerződést a Bizottsággal, amelynek célja egy CRAFT javaslat készítése volt a „Versenyképes és fenntartható növekedés” egyedi kutatási és technológiai program keretében. A javaslatok alkalmasságát érintő előzetes vizsgálatot végeztek azon javaslatok tekintetében, amelyeket a Bizottság 2002. február 7-ig megkapott. A panaszos a javaslatát 2002. február 12-én nyújtotta be, röviddel azt követően, hogy 2002. február 4-én kézhez vette a Bizottság által aláírt szerződését. A Bizottság végül alkalmatlannak minősítette és elutasította a panaszos javaslatát.

A panaszos az ombudsmanhoz fordult azt állítva, hogy az amit ő „nevetségesen rövid határidőnek” minősített, olyan feltételeket teremtett, amik közepette hibákat lehetett elkövetni. A panaszos szerint csak néhány napja volt arra, hogy elkészítse és a Bizottság által felajánlott alkalmassági előzetes vizsgálatra benyújtsa a javaslatát. A panaszos azt állította, hogy minden tőle telhetőt megtett a szerződésre való felkészülés érdekében saját kockázatára, idő- és költség-ráfordítással. Hozzátette, hogy a pályázata egyetlen szemponton bukott el, amit azonban nem kellően magyarázott el számára az ilyen pályázatok egyesült királysági nemzeti kapcsolattartási pontja, a Beta Technology Kft.

A Bizottság azzal érvelt, hogy elegendő idő állt a cég rendelkezésére arra, hogy jó pályázatot nyújtson be. Továbbá felvázolta azon eszközök és szolgáltatások skáláját, amelyek a társaság rendelkezésére álltak ahhoz, hogy elvégezze javaslata alkalmassági vizsgálatát.

Az ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság nem adott a cégnek ésszerű időszakot arra, hogy benyújtsa a pályázatát az előminősítési vizsgálatra. Végül ez vezetett arra, hogy a cég pályázatát alkalmatlannak minősítették a benne rejlő hiba miatt. Az ombudsman ezért ajánlástervezetet adott ki, amelyben felkérte a Bizottságot arra, hogy vegye fontolóra a cég kártalanítását az általa a Bizottság hivatali visszassága miatt elszenvedett veszteségek mértékében.

Az ajánlástervezetre adott részletes véleményében a Bizottság elismerte, hogy kivételes körülmények nehezítették a panaszos számára azt, hogy a szerződést helyesen teljesítse. Hangsúlyozta, hogy

ügyelt arra, nehogy sérelmet okozzon a kis- és középvállalkozásoknak. Úgy vélte, hogy az ombudsman által feltárt tények tükrében, de nem szükségszerűen egyetértve a következtetéseivel, az ügy rendkívüli jellege alapot adott kártalanítás fizetésére, kizárólag *ex gratia* alapon, a felmerült költségek egy része tekintetében.

Észrevételeiben a panaszos arról tájékoztatta az ombudsmant, hogy 21.000 euró összegű kártérítésről állapodtak meg. A panaszos megköszönte az ombudsman segítségét és gondosságát.

INDOKOLATLAN KÉSEDELEM JOGSÉRTÉSI ÜGY KEZELÉSÉBEN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1963/2002/IP panaszról szóló határozat összefoglalása

K. úr, egy teherautókat bérbe adó osztrák társaság tulajdonosa 1995-ben, szerződést kötött B. úrral, egy olasz teherautó-kereskedővel 99 teherautó megvásárlására. B. úr azonban tájékoztatta K. urat, hogy nem tudja a teherautókat a megállapodás szerint szállítani, mivel az olasz területre illetékes importőr nem volt hajlandó szállítani neki azért, mert a teherautókat egy osztrák ügyfélnek szánta, akinek a székhelye az olaszországi importőr szerződéses területén kívül volt. K. úr véleménye szerint a visszautasítás valódi oka az a tény volt, hogy szerződés megkötésének időpontjában a teherautók ára 25-30%-kal volt alacsonyabb Olaszországban, mint Ausztriában. 1996-ban K. úr panaszt emelt a Bizottságnál, kérve, hogy vizsgálja ki, hogy az importőr társaság eljárása megszegte-e a versenyjogi elveket.

A panaszos, aki K. úr nevében járt el, azt állította, hogy a Bizottság szükségtelenül késlekedett és hanyag módon járt el az 1996-ban általa benyújtott panasz ügyében.

A Bizottság szerint az adott ügyben választott eljárása összhangban volt azokkal az elvekkel, amiket az Elsőfokú Bíróság szankcionált, kimondva, hogy a intézmény jogosult különböző fontossági szinteket tulajdonítani a hozzá benyújtott ügyeknek az érintett közösségi érdek szempontjából. A Bizottság megtett minden szükséges intézkedést az ügy kivizsgálására, és arra a következtetésre jutott, hogy az ügy nem tartozott a prioritást élvező ügyek közé.

2003. szeptember 5-én az ombudsman ajánlástervezetet küldött a Bizottságnak, amelyben azt javasolta, hogy az intézmény legkésőbb 2003. november 30-ig fejezze be az ügy vizsgálatát. Úgy vélte, hogy az a helyes hivatali magatartás, ha ésszerű időn belül meghozza a döntését. Az ombudsman továbbá úgy vélte, hogy a Bizottság nem adott elfogadható magyarázatot arra, hogy miért volt képtelen döntésre jutni az ügyben, miközben közel hét és fél év eltelt. Megjegyezte, hogy a legutolsó közlemény a Bizottság részéről K. úr ügyében 2001. március 8-án volt, és hogy a Bizottság nem adott magyarázatot a hallgatására az elkövetkező két év során. A Bizottsághoz benyújtott panaszok kerelésére vonatkozó diszkrecionális jogkörsérelme nélkül, az ombudsman úgy vélte, hogy hét és fél év nem tekinthető ésszerű időnek egy ügygel való foglalkozás szempontjából.

Részletes véleményében a Bizottság kijelentette, hogy arra a következtetésre jutott, hogy nem állt rendelkezésre elegendő bizonyíték az EU versenyjogi szabályainak megsértésére, továbbá hogy az ügy nem jelentett elegendő közösségi érdeket, ami igazolta volna a további vizsgálatot. Az ombudsman ajánlástervezetét követően a Bizottság hivatalos eljárást folytatott le a panaszok elutasításával kapcsolatban. Levelet küldött K. úrnak, amelyben feltárta az álláspontját K. úr előtt. A K. úr által adandó észrevételektől függően a Bizottság úgy tervezte, hogy a panasszal kapcsolatos végleges határozatát legkésőbb 2004 márciusában meghozza.

Jóllehet a Bizottság nem hozta meg a végleges határozatát az ügyben az ombudsman által az ajánlástervezetében jelzett határidőig, az ombudsmannak nem volt oka azt feltételezni, hogy a Bizottság nem a kötelezettségvállalásának megfelelően járt el. Az ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy az intézmény tekintetbe vette az ajánlástervezet lényegi szempontját, és ezért lezárta az ügyet.

3.5.2 Az Európai Bizottság és az Európai Csaláselleni Hivatal

CSALÁS GYANÚJA A „BLUE DRAGON„ ÜGYBEN

Az Európai Bizottság és a Csaláselleni Hivatal ellen benyújtott 1769/2002/(IJH)ELB panaszról szóló határozat összefoglalása

2002. októberben a „Blue Dragon 2000” nevű cég igazgatói panaszt nyújtottak be a Bizottság és az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) ellen.

A panaszosok szerint ők a LEADER II program keretében nyújtott közösségi támogatásokkal összefüggő csalás áldozatai voltak. Ennek a programnak az igazgatásában részt vettek Katalónia regionális hatóságai és a magánszektorba tartozó „Local Action Group” („Helyi Akciócsoport”). 2000 őszén panaszosok tájékoztatták az OLAF-ot és a többi regionális hatóságot a gyanújukról, és felvették a kapcsolatot az OLAF nyomozóival. Később a panaszosok megtudták, hogy az ügyükkel foglalkozó OLAF-nyomozókat más feladatra helyezték át. Emellett jelentést kaptak a katalán helyi hatóság által folytatott vizsgálatról, amely azt javasolta, hogy a Blue Dragon projekt finanszírozását igényeljék vissza. A panaszosok panaszt nyújtottak be az Európai Bizottsághoz Spanyolország ellen, mert a Bizottság válasza arra utalt, hogy a panaszukat rendes levelezésként kezelte.

Az ombudsmanhoz intézett panasz azt állította, hogy a Bizottság és az OLAF nem foglalkozott megfelelően a csalással, továbbá, hogy a LEADER II forrásainak a magánszektorhoz tartozó szerveken keresztüli szétosztásával, és állították, hogy a Bizottság elégtelen ellenőrzése megkönnyítette a csalást. A panaszosok nyilvános elégtételt követeltek, továbbá azt, hogy kapják vissza, amit elloptak tőlük, és emellett kártérítést követeltek.

A panasz ezen felül széles körű összejárásra vonatkozó állításokat is tartalmazott. Az ombudsman tájékoztatta a panaszosokat, hogy a megbízatása a Közösség intézményeire és testületeire korlátozott, és hogy emiatt csak a Bizottsággal és az OLAF-fal kapcsolatos tényállításaikkal tud foglalkozni.

A panaszosok eredetileg bizalmas ügykezelést kértek, azonban 2003 áprilisában arról tájékoztatták az ombudsmant, hogy már nem kívánják a panaszuk bizalmas kezelését.

A Bizottságot érintő vizsgálat

A Bizottság a problémák természete miatt, továbbá azért, mert a Közösségek pénzügyi érdekei védve voltak, sürgősség nélkül tartotta azt, hogy a panaszosok levelét panaszként vegye nyilvántartásba.

Az ombudsman véleménye szerint a Bizottságnak panaszként kellett volna nyilvántartásba venni a levelet. Ajánlástervezetet küldött a Bizottságnak, hogy az vizsgálja meg még egyszer a panaszosok levelét, és azzal az Európai Parlamenthez és az Európai Ombudsmanhoz intézett a közösségi jog megsértésével kapcsolatban a panaszossal fennálló viszonyáról szóló bizottsági közleménynek⁴⁴ megfelelően foglalkozzon.

A Bizottság elfogadta az ajánlástervezetet, és ezért az ombudsman a Bizottság tekintetében 2004 márciusában lezárta az ügyet.

Az ombudsman felhívta a figyelmet, hogy a panaszosok új panaszt nyújthatnak be a jövőben az ombudsmanhoz, amennyiben a Bizottság vizsgálatát nem találják kielégítőnek.

⁴⁴

Bizottsági közlemény az Európai Parlamenthez és az Európai Ombudsmanhoz a közösségi jog megsértésével kapcsolatban a panaszossal fennálló viszonyáról (COM/2002/0141 végleges); HL 2002. C 244/5.

Az OLAF-ot érintő vizsgálat

Az OLAF kifejtette, hogy a vizsgálatot 2001 februárjában kezdte meg. Az OLAF a tervezett helyszíni vizsgálatot felfüggesztette, miután a Spanyol Mezőgazdasági Minisztérium jelezte, a regionális hatóságok a Local Action Group valamennyi tevékenységének az ellenőrzését tervezték. Az OLAF a spanyol hatóságok jelentéseit 2001 júliusában kapta kézhez, és úgy vélte, hogy nem volt indokolt azok megállapításainak a megkérdőjelezése, és ezért úgy döntött, hogy nem végez további vizsgálatot. Az OLAF ügyvezető testülete a zárójelentést 2002 decemberében hagyta jóvá. E jelentés szerint a spanyol hatóságok megállapításai nem tették lehetővé számukra, hogy visszaigazolják a Local Action Group által állítólagosan elkövetett szabálytalanságokat, viszont szabálytalanságokat találtak a Blue Dragon projektben. A jelentés azt javasolta, hogy az ügyet pénzügyi nyomkövetéssel zárják le, hogy visszaszerezzék a Blue Dragon projekt számára biztosított összegeket.

Az ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a helyes igazgatás elvei megkövetelik, hogy az OLAF az adminisztratív vizsgálatokat gondosan, pártatlanul és objektívan végezze. A bizonyítékok megvizsgálása számos aggályos pontot tárt fel az OLAF vizsgálatának megfelelőségével kapcsolatban, beleértve azt is, hogy nyilvánvalóan eltérő volt a főigazgató aláírása a vizsgálat megnyitására vonatkozó határozaton, illetve az egyéb dokumentumokon. (Az OLAF-ot korábban nem kérdezték ebben a témában). Az ombudsman részletezte ezeket a pontokat a 2004 februári ajánlástervezetében, amely szerint az OLAF-nak meg kellene fontolnia az ügy újbóli megnyitását vagy új vizsgálat lefolytatását.

Az OLAF válaszolt az ajánlástervezetben felsorolt valamennyi kérdésre, és arra a következtetésre jutott, hogy nem volt szükség az ügy újbóli megnyitására vagy új vizsgálat indítására. Az OLAF részletes véleményének elemzése során az ombudsman figyelembe vette azt is, hogy a Bizottság vizsgálata a panaszosoknak a közösségi jog Spanyolország általi állítólagos megsértése miatti panaszáról még folyamatban volt. Úgy vélte, hogy a Bizottság vizsgálódásának adott helyzetében ésszerűnek tűnt az OLAF azon következtetése, hogy nincs szükség a saját vizsgálata újbóli megnyitására vagy új vizsgálat megindítására.

Az ombudsman ezért az OLAF tekintetében 2004 júliusában lezárta az ügyet.

A záró döntésében az ombudsman észrevételezte, hogy a Bizottság javaslatot terjesztett elő az OLAF nyomozására vonatkozó rendelet módosítására. A jogalkotónak ezért lehetősége volt változtatásokat végrehajtani abban, ahogy az OLAF a külső és belső vizsgálatait lefolytatja, továbbá ahogyan együttműködik a tagállamok hatóságaival. Az ombudsman észrevételt fűzött az OLAF azon magyarázatához, miszerint egy bizonyos időpontban az OLAF főigazgatója módosította az aláírását, hogy az olvashatóbb legyen. E tekintetben az ombudsman rámutatott arra, hogy a helyes igazgatás elveivel az lett volna összhangban, ha az OLAF hivatalos dokumentumok készített volna, ami tanúsítja a változást akkor, amikor az megtörtént.

3.6 EGYÉB OKOK MIATT LEZÁRT ÜGYEK

3.6.1 A Európai Unió Tanácsa

GYERMEKNEK AZ EU EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÁSI ELLÁTÁSÁRA VONATKOZÓ JOGOSULTSÁGÁNAK HIÁNYA

Az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 2210/2003/MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

2001 novemberében a panaszos SN 3736/01 szám alatt személyre szabott feljegyzést kapott az Egészségbiztosítási Hivatal Vezetőjétől. A feljegyzés arról tájékoztatta, hogy 2003. december 31-től a gyermekére a belga társadalombiztosítási rendszer vonatkozott, továbbá hogy a Közös Betegségbiztosítási Rendszer fedezetet csak kiegészítő alapon nyújtott.

2001. december 14-én a panaszos a Tanács két másik tisztviselőjével együtt közös levélben fordult a Személyzeti és Igazgatási főigazgató-helyetteshez, amelyben megjegyezte a feljegyzés diszkriminatív jellegét és támadta annak jogerősségét. A főigazgató-helyettes válasza nem érintette a panaszos által a Tanács jogi szolgálatához tanácsadási vélemény adása érdekében benyújtott kérelmét, hanem ehelyett azt tanácsolta neki, hogy vegye fel a kapcsolatot az Egészségbiztosítási Hivatal Vezetőjével. A panaszos ezért kapcsolatba lépett a személyzeti bizottsággal, amely sikertelenül próbált meg találkozót szervezni a panaszos és a főigazgató-helyettes között. Mivel a panaszos úgy tekintette, hogy őt nem kötelezi az SN 3736/01 számú feljegyzés, továbbra is a gyermeke orvosi költségeinek megtérítésére vonatkozó kérelmeket nyújtott be. 2003. március 28-án első ízben utasították el a panaszos megtérítési kérelmét.

2003. november 7-én a panaszos panaszt nyújtott be az ombudsmanhoz. Mivel a Tanács fent említett két másik tisztviselője ugyanezen a napon ugyanebben a témában szintén panaszt nyújtott be, a három panaszt együttesen kezelték. Az Ombudsmanhoz írt panaszában a panaszos azt állította, hogy az SN 3736/01 számú feljegyzés ellentétben állt a személyzeti szabállyal, diszkriminatív és jogilag nem kötelező volt. Azt állította, hogy a gyermekének ugyanolyan elsődleges orvosi ellátásra kell jogosultnak lennie, mint más uniós alkalmazottak gyermekeinek.

A panasszal kapcsolatos véleményében a Tanács kifejtette, hogy hogyan kezelte az ügyet. Kijelentette, hogy a panaszos formálisan nem támadta az SN 3736/01 számú feljegyzésbe foglalt döntést. Nem támadta meg továbbá a jogszabály által előírt határidőn belül az Egészségbiztosítási Hivatal által a megtérítés elutasítása tárgyában hozott döntéseket sem.

A Tanács hivatkozott a személyzeti szabályzat 72. cikkének (1) bekezdésére és az Európai Közösségek tisztviselőinek betegségbiztosítására vonatkozó szabályzat 6. cikkére, amelyek szerint a tisztviselők gyermekei egészségügyi költségeinek a megtérítését csak akkor lehet követelni, ha a tisztviselő nem kapott vagy nem igényelhet semmilyen megtérítést semmilyen más egészségbiztosítási rendszertől. A véleményéhez csatolta a Tanács benyújtotta a Belga Nemzeti Betegségi-Rokkantsági Biztosító Intézet nyilatkozatának másolatát. A nyilatkozat szerint a belga egészségbiztosítás kötelező az olyan gyermekekre, akinek a szülőjére kiterjed az ilyen biztosítás, még akkor is, ha a másik szülő EU tisztviselő.

Végezetül a Tanács megkérdőjelezte azt, hogy elfogadható-e a panasz az ombudsman részéről, hiszen a panaszos nem nyújtott be belső igazgatási panaszt a kinevező hatósághoz a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján. A panaszos kapcsolatfelvétele a főigazgató-helyetessel és a személyzeti bizottsággal nem volt egyenlőnek tekinthető az igazgatási panasszal.

A panaszos válaszolt a Tanács véleményére, és kijelentette, hogy a főigazgató-helyettesnek 2001. december 14-én küldött levelét információkérésnek és nem panasznak kell tekinteni.

Az ombudsman ezért ismételten megvizsgálta a panasz elfogadhatóságát. Jóllehet a vizsgálat megkezdésekor az ombudsman a panaszos javára ítélte meg a kétséges helyzetet és úgy vélte, hogy a főigazgató-helyettesnek írt levele valóban panasz volt, ezt már nem lehetett fenntartani a panaszos által e tekintetben tett észrevételek alapján. Az ombudsman ezért arra a következtetésre jutott, hogy a panasz ténylegesen nem volt elfogadható, mivel a panaszos nem merítette ki a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése által felkínált lehetőségeket. Az ombudsman ezért úgy tekintette, hogy a panaszos ejtette az ügyet, és nem folytatta a panaszos állításaival és igényeivel kapcsolatos vizsgálatát.

3.6.2 Az Európai Bizottság

TACIS SZOLGÁLTATÁSI SZERZŐDÉS ALAPJÁN BENYÚJTOTT SZÁMLÁK KIFIZETÉSÉNEK MEGTAGADÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 253/2003/ELB (Bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos elnöke és ügyvezető-igazgatója volt egy vállalatnak, amely TACIS szolgáltatási szerződést kapott. A szerződés végén a panaszos benyújtotta a hátralevő számlákat a Bizottsághoz, azonban a Bizottság megtagadta a kifizetést. Ezek a számlák egy tolmács díjára és napidíjára, saját jármű használatával kapcsolatos költségekre, a képzési és tanulmányúti költségvetés nem várt kiadásaira, további „hátráltatási”⁴⁵ napokra, továbbá az egyéni képzési kérések jóváhagyására vonatkoztak.

A panaszos azt állította, hogy a Bizottság jogosulatlanul tagadta meg a számlák kifizetését, mert a költségek elszámolhatók voltak a TACIS szerződés alapján. Azt is követelte, hogy a Bizottság fizesse ki a fennmaradó számlákat, továbbá kamatot a késedelmes fizetésért.

A Bizottság azt állította, hogy nem volt jogalapja a panaszos által követelt összegek kifizetésére. Úgy gondolta, hogy a tolmács foglalkoztatása nem igazolható, mivel a tolmács a Csoportvezető felesége volt. Elutasította a járműhasználat költségeit is, mert a benyújtott számla saját jármű használatával kapcsolatos költségeket tartalmazott, miközben előzetes jóváhagyást adtak gépkocsi bérelésére. Mindenesetre a panaszos által a számlában feltüntetett kilométerdíj – állítása szerint – nem felelt meg a francia adóhatóságok által megállapított hivatalos díjazásnak. Nem értett egyet a képzés és tanulmányút költségvetésében foglalt további összegek kifizetésével sem, mivel az alvállalkozó anélkül lépte túl a jóváhagyott összegeket, hogy kérte volna a módosított költségvetés jóváhagyását. Ami pedig az egyéni képzési kérelmeket illeti, a Bizottság azt az álláspontot képviselte, hogy nem voltak indokolatlan késedelmek.

A Bizottság véleményének és a panaszos észrevételeinek az alapos áttanulmányozását követően az ombudsman írásban azt kérte a Bizottságtól, hogy javasoljon békés megoldást. Az ombudsman azt ajánlotta, hogy Bizottság vegye fontolóra a panaszos által benyújtott számlák, továbbá a megfelelő mértékű kamat kifizetésének megtagadására vonatkozó határozatának a felülvizsgálatát.

A békés megoldásra vonatkozó javaslatra adott válaszában a Bizottság megerősítette, hogy nem fogadott el olyan szabályt, amely megtiltotta volna a nyugati TACIS projekt-személyzet családtagjainak azt, hogy ugyanarra a projektre alkalmazzák őket, és nem tett közzé tájékoztatót az ilyen irányú gyakorlatáról sem. Az ombudsman álláspontja szerint helyénvaló volt az, hogy

⁴⁵

Azaz olyan idő, amit nem a kedvezményezett országokban, hanem a projektigazgatóval az Európai Unióban töltött.

a Bizottság szabályozta a családtagok foglalkoztatását az olyan projektek keretében, mint a TACIS, azonban rámutatott arra, hogy az ilyen szabályozás céljai a jövőben jobban elérhetők lesznek, ugyanakkor biztosítani kell a tisztességet és az átláthatóságot azzal, hogy meghozza és megfelelően közzé teszi az alkalmazott szabályokat és elveket.

Ami a saját gépjármű használatával kapcsolatos költségeket illeti, a Bizottság vállalta ezen költségek megfizetését, amennyiben az a francia adóhatóságok által meghatározott hivatalos kilométerdíjon alapult. A panaszos nem értett egyet a Bizottság javaslatával. Az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a panasz ezen kérdésében nem érhető el békés megoldás.

Ami az egyéni képzési kérelem jóváhagyására fordított időt illeti: az ombudsman véleménye szerint a Bizottság következetes beszámolót adott számára az eljárása jogalapját, továbbá azt illetően, hogy szerinte miért volt helyes a szerződéses helyzettel kapcsolatos álláspontja. Véleménye szerint a Bizottság megfelelően járt el, amikor megtagadta a képzési és tanulmányúti költségvetésben a jóváhagyott felső határt meghaladó összegeket.

További megjegyzés

2004. november 18-án a Bizottság észrevételeket küldött a további megjegyzéshez. Bemutatta, hogy az Európai Közösségek általános költségvetéséből a harmadik országokkal való együttműködés keretében finanszírozott szerződési eljárásokra vonatkozó gyakorlati útmutató, amely 2003 májusa óta volt hatályban, nem szabályozta kifejezetten a vállalkozók családtagjainak foglalkoztatását. A költségvetési rendelet 94. cikke szabályozza a beszerzési eljárás során előforduló esetleges összeférhetlenségeket. Hasonló rendelkezés található a fent említett útmutatóban. Összeférhetlenség felmerülhet akkor is, ha a szerződést alvállalkozóknak adják. A Bizottság úgy vélte, hogy a vállalkozó családtagjainak foglalkoztatását eseti alapon kell vizsgálni, összhangban a költségvetési rendelettel és a gyakorlati útmutatóval.

TÖRPE SZAMÁRRA TEKINTETTEL ADOTT SEGÉLY MINŐSÍTÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1219/2003/GG és 760/2004/GG panaszokról szóló határozat összefoglalása

A környezetbarát mezőgazdasági termelési módszerekre vonatkozó egyik tanácsi rendelet segélyezési rendszert biztosított a külterjes termelés támogatására. A gazdák akkor kaphatnak segélyt, ha a hektáronkénti „Állatállomány Egységeik” („Livestock Units”, LSU) száma nem nagyobb, mint 1,4. A „hat hónapnál idősebb patás állatok” 1,0 LSU-nak, a juhok és a kecskék 0,15 LSU-nak számítanak.

Egy német gazda a karlsruhei régióban négy ló és egy törpe szamár tulajdonosa volt a háromhektárnyi földjén. A gazda úgy gondolta, hogy a szamár mérete körülbelül egy juh méretének felelt meg. Ezért úgy összesen 4,15 LSU-val számolt, és így a hektáronkénti LSU némileg 1,4 alá esett. A terület szerint illetékes hatóság azonban úgy vélte, hogy a törpe szamár esetében 0,16 LSU alkalmazandó, ami azt jelentette, hogy még mindig a határon belülre estek.

A Bizottságnak azonban egy mintaellenőrzés során tudomására jutott az eset, és arra a következtetésre jutott, hogy a szamár azon „patás állatok” csoportjába tartozott, amelyek esetében 1,0 LSU-val kell kalkulálni. Ezért visszakövetelte a 240 német márka (120 euró) összegű támogatást. A Bizottság továbbá arra az álláspontra helyezkedett, hogy a hiba „véletlenszerű” hiba volt, amely arányosan reprodukálja önmagát minden olyan ügyletben, amelyek közül a mintát kiemelték. Ezért úgy döntött (figyelembe véve az egyéb olyan kisebb hibákat, amik egyébként nem eredményeztek volna levonást), hogy a Németországnál felmerült, 927.401 euróra rúgó költségeket kiveszi a közösségi finanszírozásból.

Az ombudsmanhoz írt panaszában (1219/2003/GG) a *Regierungspräsidium Karlsruhe* elnöksége arra az álláspontra helyezkedett, hogy ez a döntés tisztességtelen és aránytalan volt.

Véleményében a Bizottság egy meghallgatásra hivatkozott, amelynek során a német hatóságok elismerték azt, hogy – az eredeti nyilatkozataikkal ellentétben – a hiba nem elszigetelt volt,

hanem felfedeztek néhány hasonló esetet. A Bizottság véleménye szerint ez megerősítette a hiba „véletlenszerű” jellegét.

Egy félreértés miatt a panaszos úgy döntött, hogy ejti az ügyet. A félreértés tisztázását követően azonban az ombudsman ismét vizsgálat tárgyává tette az esetet és új panaszként nyilvántartásba vette azt (760/2004/GG). Az ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság határozata első ránézésre nehezen volt összeegyeztethető a józan ésszel. Mindazonáltal megjegyezte, hogy az Európai Bíróság folyamatosan azt az álláspontot képviselte, hogy a Bizottságnak – az agrárpiacok közös szervezetére vonatkozó szabályok megsértésének a bizonyításához – csak az általa észlelt súlyos és ésszerű kétség vonatkozásában kellett bizonyítékot szolgáltatnia. Továbbá: a német hatóságok elfogadták, hogy a hiba nem elszigetelt volt. Az ombudsman ezért arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság eljárása nem valósította meg a hivatali visszasság esetét.

Azonban hozzátette, hogy a probléma elkerülhető lett volna, amennyiben a vonatkozó szabályozás figyelembe vette volna azt a lehetőséget, hogy a támogatásra pályázók esetleg törpe számmal is rendelkezhetnek. Kifejezte a meggyőződését, hogy a Bizottság ezt figyelembe veszi az erre a területre vonatkozó jövőbeli jogalkotási javaslataiban.

3.6.3 Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal

A KINEVEZÉSRE JOGOSULT HATÓSÁG VÁLASZÁNAK ÁLLÍTÓLAGOS HIÁNYA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1196/2003/ELB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos a COM/C/1/02 versenyvizsgára jelentkezett, amelynek célja az volt, hogy franciául beszélő gépirókból (C4/C5) álló tartalékos listát állítsanak össze. A nő pályázatát azonban elutasították, mert a szakmai tapasztalata nem volt elégséges. Először tisztázásra irányuló kérelmet küldött. A felvételi bizottság megerősítette azon határozatát, hogy kizárja a pályázatból. Újabb, tisztázásra vonatkozó kérelmet küldött, ami alapján behívták a másnapi vizsgára. A panaszos részt vett a teszten, azonban elégtelen eredményt ért el, és kizárták a pályázatból. Ezért a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt emelt.

Az ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a kinevezésre jogosult hatóság nem adott választ néhány, általa a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján emelt panaszban említett kérdésre.

A Bizottság megküldte a panasszal kapcsolatos véleményét, amelyet az ombudsman úgy értelmezett, hogy az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) és a Bizottság közös álláspontja volt. A Bizottság és az EPSO kifejtette, hogy szerintük válaszoltak a panaszos valamennyi, tisztázásra/megfontolásra vonatkozó kérdésére. A panaszos választ kapott a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján előterjesztett panaszára is.

Az ombudsman megjegyezte, hogy a panaszos által a 90. cikk (2) bekezdésére alapozott panaszára adott válasz igen részletes volt. Az ombudsman megjegyezte azt is, hogy a saját vizsgálódása keretein belül a Bizottság és az EPSO további magyarázatot adott a panaszos számára a jelentkezési forma-nyomtatványhoz csatolandó dokumentumokkal, a vizsgára való késői behívásával, a teszt tartalmával, a jogorvoslatokkal és a felvételi bizottság eljárásaival kapcsolatban. Ami pedig azt illeti, hogy a panaszos eredeti jelentkezését és első, tisztázásra vonatkozó kérelmét elutasították, míg a második kérelmét elfogadták, az ombudsman rámutatott arra, hogy a Bizottság és az EPSO által a panasszal kapcsolatos véleményük részeként a panaszosnak adott válasz látszólag eltért attól, amit a kinevezésre jogosult hatóság adott a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján előterjesztett panaszra. Az ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság és az EPSO által a véleményükben adott magyarázatból arra lehet következtetni, hogy a felvételi bizottság végül a pályázatra beküldött

eredeti jelentkezéséhez csatolt írásbeli bizonyíték alapján engedte meg a panaszosnak, hogy részt vegyen az írásbeli vizsgán.

Az ombudsman emlékeztetett arra, hogy a panaszos tisztázást kért, és jelezte, hogy az ilyen tisztázások alapján fontolóra fogja venni, hogy az ügyet bíróság elé viszi-e vagy új panaszt nyújt be az ombudsmanhoz. Az ombudsman úgy vélekedett, hogy a panaszos által az eredeti panaszában felvetett kérdésekre kielégítő választ kapott, és ezért nincs szükség további vizsgálódásra.

3.6.4 A Régiók Bizottsága

ÉTKEZÉSEK ÁRAI A GYAKORNOKOK SZÁMÁRA

A Régiók Bizottság ellen benyújtott 32/2004/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy a Régiók Bizottságánál dolgozó gyakornok megkülönböztetésként értékelte azt, hogy a Bizottság gyakornokai nem kaptak engedményt az étkezések áraiból a Bizottság brüsszeli étkezdéjében. A Bizottságnál, a Tanácsnál, a Parlamentnél és a Gazdasági és Szociális Bizottságnál dolgozó gyakornokok minden nap legalább egy ételt csökkentett áron (jellemzően a teljes ár 50%-áért) vásárolhattak meg.

Az ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos előadta, hogy a havi 740 eurónál is kevesebb fizetésből a gyakornokok képtelenek voltak minden nap egy legalább 4,50 euró árú ebédet megengedni maguknak. Azt állította, hogy a Régiók Bizottságánál dolgozó gyakornokokat ugyanúgy kell kezelni, mint a többi közösségi intézménynél és szervnél dolgozó gyakornokokat.

Véleményében a Régiók Bizottsága előadta, hogy a büféjét egy magáncég üzemeltette. A céggel kötött szerződés nem tartalmazott kedvezményes díjszabást. Ezért a szerződéses és jogi kötelezettségek nem tették lehetővé a Régiók Bizottsága számára azt, hogy a büfé üzemeltetőjét differenciált árak alkalmazására kötelezze. Az üzemeltető azonban írásban megerősítette, hogy hajlandó kedvezőbb árakat ajánlani a gyakornokoknak, miután a Régiók Bizottsága új épületbe költözése Brüsszelben megtörtént. A Régiók Bizottsága mindenesetre megpróbál új rendelkezést beilleszteni, amely lehetővé teszi a kedvezményes árat a gyakornokoknak, amikor a jövőben az új szerződésről tárgyal. Továbbá a Bizottság főtitkára úgy döntött, hogy a gyakornokok díjazását havi 735 euróról 1000 euróra emeli.

Határozatában az ombudsman kijelentette, hogy a Régiók Bizottsága érveit nem tartotta meggyőzőnek. Még akkor is, ha a jelenlegi szerződés nem teszi lehetővé a Bizottság számára azt, hogy az étkezdéjét üzemeltető magáncéget alacsonyabb árú ételek kínálására kötelezze, nem utalt arra, hogy a Régiók Bizottsága nem tehetett volna ilyen irányú javaslatot az üzemeltető felé. Az ombudsman úgy vélte továbbá, hogy a Bizottság álláspontját igencsak nehéz volt összeegyeztetni azzal a ténnyel, hogy a jelenlegi szerződés maradna hatályban azt követően is, hogy a Régiók Bizottsága új épületbe költözik, mindazonáltal a cég megerősítette, hogy a költözést követően kedvezményes árakat is fog alkalmazni. Az ombudsman megjegyezte azt is, hogy a jelenlegi szerződést azt követően kötötték, hogy a gyakornokot megillető olcsóbb étkezés kérdése felmerült. Ezért úgy vélte, hogy a Régiók Bizottsága által megküldött érvek nem tették lehetővé számára azt, hogy megbizonyosodjék arról, hogy a panaszos állításai megalapozottak-e.

Az ombudsman azt is megjegyezte, hogy a gyakornokok pénzügyi helyzete jelentősen javult a díjazásuk felemelését követően. A további összeg több mint elegendőnek bizonyult arra, hogy a napi étkezést a szokásos áron vásárolják meg. Ilyen körülmények között az ombudsman úgy vélte, hogy nincs alapja a vizsgálódás továbbfolytatására.

3.6.5 Az Európai Egyetemi Intézet

KORHATÁR A FELVÉTELNÉL

Az Európai Egyetemi Intézet ellen benyújtott 2225/2003/(ADB)PB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos által az Európai Egyetemi Intézetnél (EUI) levő pozícióra benyújtott pályázatát azért utasították el, mert nem felelt meg az állásra megállapított korhatárnak. A panaszos azt állította, hogy életkora miatt hátrányosan különböztették meg. Azt is követelte, hogy töröljék el az életkor szerinti megkülönböztetést a felvételi eljárásokban.

Az ombudsman megbízatása a „Közösségi intézményekre és szervekre” korlátozódik, amely fogalmat azonban sem a Szerződés, sem az ombudsman alapokmánya nem határozza meg. Egy korábbi vizsgálatnál (659/2000/GG) az ombudsman azt az álláspontot képviselte, hogy nem zárható ki, hogy az EUI közösségi szervnek tekinthető az ombudsman megbízatásának szempontjából. Abban a vizsgálatban az EUI nem nyújtott be észrevételeket az ügygel kapcsolatban. A jelenlegi vizsgálatban az EUI arról tájékoztatta az ombudsmant, hogy véleménye szerint nem tartozik az utóbbi hatáskörébe. Hivatkozott különösen arra a tényre, hogy az EUI-t „klasszikus” nemzetközi egyezményen alapították, nem pedig a Közösségi Szerződések alapján.

Ami a panaszosnak a diszkriminációra vonatkozó állításait illeti: az EUI megjegyezte, hogy az, hogy ebben az ügyben korhatárt alkalmazott, a „munkajog és a nyugdíjjogosultság” átfedésével függ össze. Ezért javaslatot terjeszt az EUI főtanácsa elé, hogy az válassza szét az EUI rendeletének ezen két aspektusát. Időközben az EUI utasítást adott arra, hogy semmilyen életkori határt ne tüntessenek fel a szóban forgó kategóriára vonatkozó egyetlen pályázati felhívásban sem.

Az EUI véleményének és a vonatkozó jogi szövegek gondos áttanulmányozását követően az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy ésszerűnek tűnt az EUI azon véleménye, miszerint nem minősül „közösségi szerv”-nek az ombudsman megbízatását tekintve. Mivel azonban a „közösségi szerv” kifejezés, ahogy arra a Szerződés fenti rendelkezése hivatkozik, nincs pontosan meghatározva a közösségi jogban, az ombudsman úgy vélte, hogy a jövőbeli jogszabályfejlesztésnek ki kell terjednie annak a kérdésnek az ismételt megvizsgálására, hogy az EUI tekinthető-e „közösségi szerv”-nek az ombudsman megbízatását tekintve.

A fenti megállapítások fényében az ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem volt hatásköre a panaszos állításainak kivizsgálására. Az ombudsman mindazonáltal üdvözölte az EUI azon döntését, hogy javaslatot tesz a főtanácsnak, hogy az hozzon intézkedéseket, amik lehetővé teszik, hogy a nyugdíjjogosultsággal kapcsolatos kérdéseket ne a felvétel során alkalmazott korhatárokkal, hanem más módon oldják meg, továbbá hogy időközben utasítást adott arra, hogy semmilyen életkori határt ne tüntessenek fel a szóban forgó kategóriára vonatkozó egyetlen pályázati felhívásban sem.

3.7 KÜLÖN JELENTÉST KÖVETŐEN LEZÁRT ÜGY

SAJTÓTISZTVISELŐI ÁLLÁSOK MUNKAKÖRÉNEK BESOROLÁSA A BIZOTTSÁG HARMADIK ORSZÁGBELI DELEGÁCIÓINÁL

Az OI/2/2003/GG (Bizalmas) saját kezdeményezésű vizsgálatról szóló határozat összefoglalása

2003. október 6-án az ombudsman panaszt kapott B. úrtól, az Európai Bizottság izslámábádi delegációjának sajtó- és tájékoztatási tisztviselőjétől. Panaszában B. úr azt állította, hogy

a besorolása megsértette a Bizottság szabályait, és hogy hátrányos megkülönböztetést szenvedett az állampolgársága miatt.

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés kimondja, hogy az ombudsman panaszt kaphat „az Unió bármely polgárától, illetve az Unió valamely tagállamában lakhellyel vagy székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személytől.”

Mivel B. úr a jelek szerint nem tartozott ezekbe a kategóriákba, az ombudsman 2003. október 21-én arról tájékoztatta, hogy nincs hatásköre a panaszának kezelésére.

Azonban a B. úr által felvetett kérdés súlyossága miatt az ombudsman úgy vélte, hogy ezeket a kérdéseket meg kell vizsgálni. Ezért úgy döntött, hogy hivatalból vizsgálatot indít.

Véleményében a Bizottság rámutatott arra, hogy a harmadik államokban levő delegációinál a sajtó és tájékoztatási tisztviselői pozíciókat vagy a II. csoportba vagy az I. csoportba sorolják, attól függően, hogy milyen funkciót kell ellátni, illetve összhangban „az Európai Közösségek Bizottsága által nem tagállamokban szolgálatot teljesítő helyi személyzet foglalkoztatási feltételeit rögzítő keretszabályozással”, amelyet az Igazgatási Közlemények (Administrative Notices) 1990. június 22-i számában tett közzé. Ezen pozíciók többsége (kétharmada) valóban az I. csoportba került, azonban az ilyen sajtó és tájékoztatási tisztviselők több, mint fele a delegációvezető közvetlen felelőssége alá került. A Bizottság előadta, hogy nem Pakisztán az egyetlen érintett ország, ahol a sajtótisztviselői pozíció a II. csoportba került. Ezért a Bizottság álláspontja szerint nem fogadható el az állampolgárságra alapozott diszkriminációra vonatkozó állítás.

Az ombudsman megjegyezte, hogy a „keretszabályozás” I. melléklete a sajtótisztviselőket példaként sorolja fel az olyan „igazgatási, tanácsadó és felügyeleti munkakörökre”, amelyek az I. csoportba tartoznak. Ezen rendelkezés tükrében az ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottságnak kell bemutatnia, hogy milyen jogi alapon és milyen kritériumok alkalmazásával lenne mégis jogosult arra, hogy egyes sajtótisztviselőket (különösen B. urat) a II. csoportba soroljon.

Az ombudsman megjegyezte, hogy a Bizottság nem tudta tisztázni e jogalapot és a kritériumokat annak ellenére, hogy az ombudsman számos tájékoztatást kérő megkeresést intézett hozzá.

Ilyen körülmények között az ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság nem tudott következetes és meggyőző magyarázatot adni arra a tényre, hogy B. úr (és más sajtótisztviselők) pozícióját miért sorolta a II. csoportba, jóllehet a saját „keretszabályozása” a sajtótisztviselőket példaként sorolja fel az ilyen „igazgatási, tanácsadó és felügyeleti munkakörökre”. Az ombudsman álláspontja szerint ez kimeríti a hivatali visszásság esetét.

B. úrnak azon állítását illetően, miszerint hátrányos megkülönböztetést szenvedett az állampolgársága miatt, az ombudsman úgy vélte, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok nem tették lehetővé számára annak a megállapítását, hogy ez az állítás megalapozott volt-e.

2004. július 19-én az ombudsman ajánlástervezetet küldött a Bizottságnak, amelyben arra szólította fel, hogy vegye fontolóra általában a harmadik országokban levő delegációinál alkalmazott sajtó és tájékoztatási tisztviselők, és különösen a B. úr besorolására vonatkozó szabályok felülvizsgálatát.

Mivel az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által az ajánlástervezetere adott válasz nem volt kielégítő, külön jelentést küldött a Parlamentnek, amelyben megismételte az ajánlástervezetét mint a Bizottsághoz intézett ajánlást.

3.8 AZ OMBUDSMAN HIVATALBÓL INDÍTOTT VIZSGÁLATAI

PANASZTÉTELI ELJÁRÁS HIÁNYA KIRENDALT NEMZETI SZAKÉRTŐK ESETÉBEN

Az Európai Bizottságot érintő OI/1/2003/ELB hivatalból indított vizsgálatról szóló határozat összefoglalása

A kirendelt nemzeti szakértők nemzeti és nemzetközi köztisztviselők vagy a magánszektorban foglalkoztatott személyek, akik átmenetileg az európai intézmények számára dolgoznak. A kirendelt nemzeti szakértőkre vonatkozó, a Bizottság által elfogadott szabályok szerint ezek a személyek a munkáltatójuk alkalmazásában állnak a kirendelés teljes ideje alatt, és továbbra is a munkáltató fizeti őket. Azonban a Bizottságtól is kapnak térítést a külföldön felmerülő költségeikre.

Az ombudsmannak nem volt tudomása arról, hogy bármilyen belső eljárás (különösen a személyzeti szabályzat 90. cikke) létezne a kirendelt nemzeti szakértők és a Bizottság közötti bármilyen vita rendezésére. Ezért tájékoztatást kért a Bizottságtól arról, hogy az kapott-e panaszt kirendelt nemzeti szakértőktől a kirendelésükre vonatkozó ügyekkel kapcsolatban, illetve arról, hogy milyen módon kezelte az ilyen panaszokat. Azt is kérdezte a Bizottságtól, hogy készen mutatkozna-e az esetleges viták rendezésére irányuló megfelelő rendelkezést felvenni a kirendelt nemzeti szakértőkre vonatkozó szabályzatba.

A Bizottság megerősítette, hogy a személyzeti szabályzat 90. cikke nem alkalmazható a kirendelt nemzeti szakértőkre, mert a személyzeti szabályzat nem vonatkozik rájuk, illetve a nekik adott juttatás sem a személyzeti szabályzaton alapul. A Bizottság szerint szolgálatai informális megoldásokat alkalmaztak az esetleges viták feloldására és a megkeresések megválaszolására annak érdekében, hogy elkerüljék az esetleges viták kiterjedését és súlyossá válását. A Bizottság elismerte, hogy a vitarendezés körét, lépéseit és csatornáit illetően a jogi helyzet nem volt teljesen világos, különösen mivel az alkalmazandó bizottsági határozat nem tartalmazott rendelkezést a panasztételi eljárásról. A Bizottság kijelentette, hogy kész arra, hogy a fent említett szabályzat soron következő felülvizsgálata alkalmával megfelelő rendelkezéseket építsen be a lehetséges viták rendezésére.

Az ombudsman üdvözölte a Bizottság pozitív választát, azonban megjegyezte, hogy nem szabott meg határozott időtartamot az intézkedésre. Az ombudsman felhívta a figyelmet arra, hogy az ésszerű határidőn belüli intézkedés elmaradása a hivatali visszasság egy formájának minősül, és ajánlástervezetet küldött a Bizottságnak, amelyben kifejtette, hogy a kirendelt nemzeti szakértők és a Bizottság közötti esetleges viták rendezésére panasztételi eljárást kell bevezetnie.

A Bizottság tájékoztatta az ombudsmant, hogy elfogadta az ajánlástervezetét, és jelezte, hogy a kirendelt nemzeti szakértőkre vonatkozó panasztételi eljárást 2005. márciusáig el lehet fogadni.

A vizsgálat alapján az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság elfogadta az ombudsman ajánlástervezetét, és hogy a Bizottság által annak végrehajtására tett intézkedések kielégítőek voltak, hiszen a Bizottság ésszerű intézkedési határidőt fogadott el.

AZ IGAZGATÁS MINŐSÉGE AZ EURÓPAI ISKOLÁKBAN

Az Európai Bizottságot érintő OI/5/2003/IJH hivatalból indított vizsgálatról szóló határozat összefoglalása

Az Európai Iskolákat 1957-ben alapították az uniós intézményeknél dolgozó alkalmazottak gyermekeinek oktatására. Nem tartoznak közvetlenül az ombudsman hatáskörébe, azonban a Bizottság képviselteti magát az Iskolák kormányzótanácsában és a finanszírozásuk jelentős részét is biztosítja. Ezért amikor az ombudsman panaszt kap az Iskolákkal kapcsolatban, véleményét

kér a Bizottságtól. Számos ilyen panasz, beleértve egy 2002. évi tömeges panaszt (845/2002/IJH), amely végül a Bizottsághoz intézett ajánlástervezettel zárult, egyfajta frusztráció és hatalomtól való megfosztottság érzését fejezte ki a szülők részéről.

2003. decemberben az ombudsman hivatalból indított vizsgálatot a Bizottság azon tervével kapcsolatban, hogy elősegítse az Iskolák helyes igazgatását. A vizsgálat rámutatott annak a fontosságára, hogy segíteni kell az Iskolákat, hogy biztosítsák a bizalom magasabb és megtartott szintjét azon csoportok között, amelyeknek az érdekeit képviselik (gyermekek, szülők, az intézmények és általában a polgárok), továbbá a magasabb szintű hatékonyságot a jövőben.

Válaszában a Bizottság egyetértett az intézkedés szükségességével, elismerte a szülőkkel való együttműködés fontosságát, és bejelentette, hogy hamarosan közleményben világít rá a fejlettebb irányítás és az átláthatóság fontosságára. A Bizottság kifejtette, hogy már felkérte az Iskolákat arra, hogy tegyenek azonnali intézkedéseket, beleértve az alapjogi charta dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló 42. cikkében foglaltakat is. A Bizottság rámutatott azonban arra, hogy korlátozott a befolyása a kormányzótanácsban, amely lassan hoz meg bármilyen határozatot és vonatkozik reformok bevezetésétől.

Az ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság megpróbálta meghatározni és kezelni a főbb működési gyengeségeket, amelyek a panaszok alapjául szolgáltak. Továbbá a hamarosan kiadandó közleményre vonatkozó javaslatai jelentős lehetőséget nyújtanak az Iskolák igazgatásának javítására. Az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság tökéletesen elismeri azt az általános felelősségét, hogy elő kell segítenie az Iskolák helyes igazgatását, mégpedig ugyanolyan értékek, elvek és előírások mentén, mint amelyek a közösségi intézményekre és szervekre vonatkoznak. Ezért azzal a megállapítással zárta le a vizsgálatot, hogy nem talált hivatali visszasságot a Bizottság részéről.

Az ombudsman azt is javasolta, hogy a Bizottság tájékoztassa a kormányzótanácsot a Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexéről, és ösztönözze annak alkalmazását az Iskolákban, és törekedjen annak biztosítására is, hogy maguk az Iskolák is elismerjék azt, hogy az alapvető küldetésük részeként fel kell hatalmazniuk a szülőket és meg kell nyerniük a szülők bizalmát.

Végezetül az ombudsman kifejezte a készségét arra, hogy segíti az Európai Iskolák igazgatása minőségének javítását, továbbá az átláthatóságuk és hatékonyságuk fokozását célzó jövőbeli folyamat felülvizsgálatát.

További megjegyzés

2004. szeptember 15-én a Bizottság pozitívan válaszolt az ombudsman javaslataira. Mellékelte a Tanácshoz és a Parlamenthez intézett közleményét az Európai Iskolák rendszere fejlesztési lehetőségeiről (COM (2004) 519 végleges).

BEVEZETÉS

1 ÖSSZEFOGLALÓ

2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

3 VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK

4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

5 KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

6 KÖZLEMÉNYEK

7 MELLÉKLETEK

4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

A 2004. év egyre kezdeményezőbb megközelítést mutatott az együttműködés irányába mind az európai ombudsman, mind pedig az Európai Unió intézményei és szervei részéről. Azon túlmenően, hogy ellátták a saját intézményi kötelezettségeiket, az ombudsman és a vele kapcsolatban álló személyek minden lehetőséget megragadtak, hogy együtt dolgozzanak a polgárok javára. Ez a fejezet áttekintést ad azokról a találkozókról és eseményekről, amelyeket az uniós intézmények és szervek tagjaival és tisztviselőivel tartottak 2004-ben. Először is kiemeli az ombudsman konstruktív munkakapcsolatát az intézményekkel és szervekkel. Ezek a kapcsolatok létfontosságúak a legmagasabb színvonalú igazgatás biztosítása szempontjából, továbbá azért, hogy erősítsék a polgárok tudatosságát arra vonatkozóan, hogy joguk van panaszt tenni, és hogy lehetővé tegye, hogy az ombudsman hivatala hatékonyan tudjon dolgozni. Különös figyelmet kap az ombudsman különleges kapcsolata az Európai Parlamenttel, amely megválasztja őt, és amelynek ő évente jelentést tesz.

Az együttműködés értéke – mindenki számára kedvező eredmény

A legmagasabb színvonalú igazgatás biztosítása: Az ombudsman felhasználja EP-képviselőkkel és a tisztviselőkkel tartott találkozókat arra, hogy ismertesse a munkája mögött meghúzódó gondolkodásmódot, hogy hogyan kell a legjobban válaszolni az általa a figyelmükbe ajánlott panaszokkal kapcsolatban, és hogy hogyan lehet javítani az eljárásokon. Ez segítséget nyújt az ombudsmannak ahhoz, hogy betöltse a kettős szerepét, amely egyrészt egy külső ellenőrzési mechanizmus, másrészt forrást jelent az igazgatás minőségének javításához. Az ombudsman ugyanilyen fontosnak tartja azt, hogy a munkatársai lépést tartsanak az uniós intézményeken és szerveken belüli fejleményekkel. Ezért 2004-ben számos intézménytől hívott meg előadókat, hogy tartsanak előadást az ombudsman munkatársainak.

A polgárok tájékoztatása a jogaikról: Az ombudsman az intézmények értékes támogatásában részesül a polgárok elérésére irányuló erőfeszítései során. A 2004-ben megrendezett események a jövőbeli együttműködés területeinek a feltárását szolgálták, beleértve a kezdeményezéseket a potenciális panaszosok megkeresésére, az ombudsman kiadványai széles körben történő terjesztésének biztosítására, és a munkájával kapcsolatos tudatosság erősítésére az Interneten keresztül.

Az ombudsman hivatala hatékony működésének lehetővé tétele: Az ombudsman az intézményközi együttműködést kulcsfontosságúnak tartja ahhoz, hogy a hivatala számára biztosított forrásokat a lehető legértelmebben használják fel. Különösen ez a helyzet számos költségvetési és igazgatási ügyben, ahol az ombudsman legfőképpen a Parlamenttel működik együtt (lásd a B mellékletet). Ez segít megelőzni a személyzet megkettőzését az ombudsman hivatalánál és, ahol lehetséges, biztosítja a méretgazdaságosságot. Annak biztosítására, hogy maga az intézmény megkapja azokat a forrásokat, amelyek elengedhetetlenek a hozzárendelt feladatok ellátásához, az ombudsman szorosan együttműködik az EU költségvetési hatóságával, találkozik az illetékes intézményi képviselőkkel, hogy bemutassa és megvédje az intézménye prioritásait. E tekintetben 2004-ben jelentős számú találkozón vett részt az ombudsman.

Az ombudsman és a Parlament – egy különleges kapcsolat

Az ombudsmant az Európai Parlament választja meg, és a Parlamentnek tesz jelentést. Gyümölcsöző a kapcsolata a Parlament Petíciós Bizottságával, amely az ombudsmannal folytatott kapcsolatért felelős és – többek között – elkészíti az ombudsman éves jelentéséről szóló jelentést. A Parlament évenkénti plenáris vitája az ombudsman tevékenységéről kiemelkedő esemény az ombudsman

naptárában, hiszen lehetőséget biztosít a végzett munkával és a jövőbeli kezdeményezésekkel kapcsolatos eszmecserére.

Az ombudsman kapcsolata a Petíciós Bizottsággal tovább javult 2004-ben, amelynek részeként az ombudsman megerősítette, hogy támogatja azt, hogy a Bizottság az ombudsmanok és hasonló szervek európai hálózatának teljes jogú tagjává váljék. Erre az ombudsman 2003. évi éves jelentéséről szóló DE ROSSA jelentésben lévő ajánlást követően került sor, és az a célja, hogy továbbfejlessze az európai polgárok számára nyújtott szolgáltatásokat.

Az éves jelentésen túlmenően az ombudsman valamennyi kiadványát az Európai Parlament képviselőinek rendelkezésére bocsátja azzal a céllal, hogy átfogó képet biztosítson számukra a tevékenységéről. 2004-ben nyolc kiadványt juttattak el 25 nyelven az EP-képviselőknek. Ezeket a kiadványokat a jelentés 6.5 fejezete tartalmazza.

Az ombudsman 2004-ben⁴⁶ számos találkozót és eseményt tartott EP-képviselőkkel és az uniós intézmények és szervek tisztviselőivel, amelyeket a 4.1-4.3 fejezetek sorolnak fel.

4.1 AZ EURÓPAI PARLAMENT

Január 13.: Találkozó Joan COLOM I NAVAL úrral (EP-képviselő), az Európai Parlament alelnökével.

Február 2: Előadás az Európai Parlament Jogi Szolgálat munkatársainak. A előadás házigazdája a Parlament jogtanácsosa, Gregorio GARZON CLARIANA úr volt.

Február 11.: Találkozó Julian PRIESTLEY úrral, az Európai Parlament főtitkárával.

Március 11.: Találkozó Malcolm HARBOUR úrral (EP-képviselő).

Március 30.: Találkozó Wilfried KUCKELKORN úrral (EP-képviselő), költségvetési előadóval.

Április 26.: Az ombudsman 2003. évi jelentésének bemutatása az Európai Parlament Petíciós Bizottsága részére.

Május 4.: Találkozó Roy PERRY úrral (EP-képviselő).

Május 4.: Az ombudsman 2003. évi jelentésének bemutatása az Európai Néppárt (kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták európai parlamenti képviselőcsoportja részére.

Május 7.: Találkozó Pat COX úrral, az Európai Parlament elnökével.

Június 7.: Előadás az Európai Parlament vezető igazgatási munkatársai számára. Több, mint 35 vezető munkatárs vett részt az ülésen, amelynek elnöke Julian PRIESTLEY úr volt.

Július 20.: Találkozók Esko SEPPÄNEN úrral (EP-képviselő) és Jan MULDER úrral (EP-képviselő) az ombudsman 2005. évi költségvetésének megtárgyalása céljából.

Július 21.: Találkozók Kathalijne Maria BUITENWEG asszonnyal (EP-képviselő), Reiner BÖGE úrral (EP-képviselő); Den DOVER úrral (EP-képviselő), Herbert BÖSCH úrral (EP-képviselő), Antonis SAMARAS úrral (EP-képviselő) és Anne Elisabet JENSEN asszonnyal (EP-képviselő) az ombudsman 2005. évi költségvetésének megtárgyalása céljából.

46

A találkozók és az események helyszíne Brüsszel, Luxembourg és Strasbourg volt.

Július 22.: Találkozó Ralf WALTER úrral (EP-képviselő), Kyösti Tapio VIRRANKOSKI úrral (EP-képviselő) és Markus FERBER úrral (EP-képviselő) az ombudsman 2005. évi költségvetésének megtárgyalása céljából.

Szeptember 2.: Az ombudsman 2005. évi költségvetéssel kapcsolatos prioritásairól szóló előadás az Európai Parlament Költségvetési Bizottságának ülésén.

Szeptember 13.: Találkozó Anne Elisabet JENSEN költségvetési előadó asszonnyal (EP-képviselő).

Szeptember 14.: Találkozó Bárbara DÜRKHOP DÜRKHOP asszonnyal (EP-képviselő) és Neena GILL asszonnyal (EP-képviselő) az ombudsman 2005. évi költségvetésének megtárgyalása céljából.

Szeptember 14.: Az ombudsman munkájának bemutatása az észt EP-képviselőknek: Toomas ILVES úrnak, Marianne MIKKO asszonynak és Siiri OVIIR asszonynak.

Szeptember 14.: Az európai ombudsman által adott vacsora a Petíciós Bizottság új elnöksége és koordinátorai tiszteletére: Marcin LIBICKI úr (EP-képviselő), a bizottság elnöke, Marie PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU asszony (EP-képviselő), a bizottság alelnöke, Proinsias DE ROSSA úr (EP-képviselő), DOBOLYI Alexandra asszony (EP-képviselő), és David HAMMERSTEIN MINTZ úr (EP-képviselő) vett részt a vacsorán.

Október 27.: Találkozó Sir Robert ATKINS-szel (EP-képviselő).

November 16.: Előadás az Európai Parlament tagállamokban levő tájékoztatási irodáinak vezetői részére. Az irodák több, mint 30 képviselője vett részt a találkozón, amelynek elnöke Francesca RATTI asszony, a Parlament Tájékoztatási Főigazgatója volt.

November 18.: Az ombudsman 2003. évi jelentésének ismertetése az Európai Parlament plenáris ülésén (lásd a 6.1 fejezetet).

4.2 AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG

Január 20.: Előadás az Európai Bizottság tagállamokban levő képviseleteinek vezetői részére. Ennek a találkozónak az elnöke Jorge de OLIVEIRA E SOUSA úr, a Bizottság Sajtó- és Tájékoztatási Főigazgatóságának főigazgatója volt.

Február 10.: Találkozó az Európai Bizottság Jogi Szolgálatának főigazgatójával, Michel PETITE úrral. Ezen a találkozón az ombudsman és a főigazgató megegyeztek, hogy a személyzeti képzési programjaikba felveszik az egymás tevékenységére vonatkozó információkat.

Március 30.: Michel PETITE úr, az Európai Bizottság Jogi Szolgálata főigazgatójának előadása az ombudsman jogi munkatársai számára.

Március 31.: Találkozó Loyola DE PALACIO asszonnyal, az Európai Bizottság alelnökével.

Július 13.: DIAMANDOUROS úr előadása a Bizottság Jogi Szolgálata számára „Az ombudsman kettős szerepe” című beszélgetés keretében.

4.3 EGYÉB INTÉZMÉNYEK ÉS SZERVEK

Február 11.: Találkozó Strasbourgbán Dick ROCHE úrral, az európai ügyek írást államminiszterével és a Tanács soros elnökével.

Február 23.: Találkozó Erik HALSKOV úrral, az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) (helyettes) főigazgatójával.

Március 8.: Találkozó Franz-Hermann BRÜNER úrral, az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) főigazgatójával.

Március 10.: Találkozó az európai adatvédelmi biztossal, Peter HUSTINX úrral, és a helyettesével, Joaquín BAYO DELGADO úrral.

Június 16.: Munkaebéd az Európai Számvevőszék tagjaival; a Számvevőszék elnöke, Juan Manuel FABRA VALLES úr elnökletével.

November 26.: Vassilios SKOURIS úr, az Európai Bíróság elnökének előadása az európai ombudsman munkatársai részére. SKOURIS úr előadása az alapvető jogoknak az Európai Alkotmány hatályba lépését követően történő, Európai Unió belüli védelméről szólt.

Vassilios Skouris, az Európai Bíróság elnöke, beszédet intéz az Európai Ombudsman személyzetéhez. Strasbourg, Franciaország, 2004. november 26.

BEVEZETÉS

1 ÖSSZEFOGLALÓ

2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

3 VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK

4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

5 KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

6 KÖZLEMÉNYEK

7 MELLÉKLETEK

5 KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

Az európai Ombudsman számára kulcsfontosságú a szoros munkakapcsolat nemzeti, regionális és helyi szinten dolgozó Ombudsman kollégáival. Ezáltal biztosítható, hogy a polgárok panaszait azonnal és érdemben tudják kezelni, és ez adja az Ombudsman reaktív szerepének központi elemét. De ez az együttműködés nélkülözhetetlen az Ombudsman számára a proaktív (kezdemenyező) cselekvés szempontjából is, mivel lehetővé teszi számára, hogy az ombudsmanok világának fontosabb fejleményeit folyamatosan figyelemmel kísérje, illetve folyamatos információcserét biztosít az európai uniós jogszabályokat illetően és a jó gyakorlat megosztására is alkalmas.

Ebben a fejezetben áttekintjük azokat a tevékenységeket, amelyekkel az Ombudsman 2004-ben foglalkozott annak érdekében, hogy a továbbfejlessze munkakapcsolatait az európai és az Európán kívüli ombudsmanokkal. Tekintettel a hivatal polgárok panaszbeadványainak kezeléséből adódó mindennapi munkájával kapcsolatos jelentőségére, a fejezet az ombudsmanok európai hálózatának bemutatásával és a hálózat elmúlt évi fejlődésének áttekintésével kezdődik.

5.1 AZ OMBUDSMANOK EURÓPAI HÁLÓZATA

Az ombudsmanok európai hálózata az első európai Ombudsman, Jacob SÖDERMAN úr kezdeményezéséből fejlődött ki, aki meghívta egy szemináriumra az ombudsmanokat és az EU-ban lévő hasonló feladatot ellátó szervezeteket 1996 szeptemberében Strasbourgba. A résztvevők megegyeztek abban, hogy elindítanak egy állandó együttműködési folyamatot annak érdekében, hogy elősegítsék a közösségi joggal és annak végrehajtásával kapcsolatos információk szabad áramlását, illetve, hogy a panaszok ahhoz a szervhez juthassanak el, amely a leghatékonyabban képes foglalkozni velük.

A hálózatban jelenleg 29 európai országból csaknem 90 iroda vesz részt. A közösségen belüli hálózat az európai, a nemzeti és a regionális szinten dolgozó ombudsmanokat és a hasonló feladatot ellátó szervezeteket öleli fel, míg Norvégia, Izland és az uniós tagjelölt országok nemzeti szinten képviseltetik magukat. Az EU-tagállamok összes nemzeti ombudsmanja és hasonló feladatot ellátó szervei, valamint Norvégia és Izland is kijelöltek egy összekötő tisztviselőt, aki tartja a kapcsolatot a hálózat tagjaival.

A hálózat határozott fejlődésnek indult és az ombudsmanok és munkatársaik számára az együttműködés hathatós eszközzé vált, és hatékony együttműködési mechanizmust jelent az ügyek kezelése során. A tapasztalatok és a legjobb gyakorlat átadása szemináriumok és találkozók, egy rendszeresen megjelenő hírlevél, egy elektronikus vitafórum, és egy naponta jelentkező elektronikus hírszolgálat útján valósul meg. Ebben a fejezetben ezek a tevékenységek, valamint az ügyek 2004. évi kezelése során megvalósult együttműködés kerül bemutatásra.

Az európai Ombudsman tájékoztatási célú látogatásai a tagállamokban és a tagjelölt országokban a hálózat fejlesztése vonatkozásában rendkívül hatékynak bizonyultak, és kiváló tudatosság-erősítő eszközt jelentenek az ezáltal elérhetővé tett kommunikációs eszközök számára. Ebből kifolyólag az 5.1 fejezet végén betekintést adunk az Ombudsman 2004. évi tájékoztatási célú látogatásaiba.

Nemzeti Ombudsman szemináriumok

Az ombudsmanok nemzeti szemináriumait az európai Ombudsman és egy nemzeti Ombudsman közös szervezésében két évente tartják meg. Az EU tagállamainak és a tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjainak következő szemináriumát 2005. szeptember 10-14. között Hágában rendezik, amelynek központi témája „Az ombudsmani intézmények és a hasonló feladatellátó szervek szerepe az EU jogszabályainak végrehajtásában”. Ez lesz a nemzeti ombudsmanok ötödik szeminárium, és éppen egybeesik az európai Ombudsman intézménye fennállásának tizedik évfordulójával. Ez lesz továbbá az EU bővítését követő első szeminárium, és így ez lesz az első alkalom, hogy immár 25 tagállam ombudsmanjai találkoznak, hogy megvitassák a közös érdeklődés számot tartó ügyeket. Mindezek a körülmények különleges dimenzióval fogják gazdagítani a 2005. évi szemináriumot.

A szeminárium komolyabb előkészületei 2004-ben, azzal a három találkozóval kezdődtek, amelyeken az európai Ombudsman és holland kollégája Roel FERNHOUT úr vett részt. A két Ombudsman és munkatársaik január 20-án Brüsszelben, június 21-én Strasbourgban, és október 15-én Hágában találkoztak.

A szeminárium főelőadója, Rick LAWSON úr a leideni Egyetemről jelen volt a második találkozón, amelyen a résztvevők a szemináriumra készülő kérdőív tervezetét vitatták meg. E kérdőívnek az a célja, hogy betekintést nyerhessenek általa azokba az „európai uniós ügyekbe”, melyekkel az ombudsmanok találkoznak napi munkájuk során, hogy felfedjék ezen ügyek gyakoriságát és jelentőségét, és megállapítsák, hogy mi az ilyen esetekben a helyes gyakorlat. Az EU, Norvégia és Izland területén részt vevő ombudsmani hivatalok mindannyian megkapták ezt a kérdőívet 2004 októberében. A hivataloktól december 31-ig kértek választ. A kérdőív segítségével szerzett információ fogja képezni az általános jelentés megalkotásának alapját, amely jelentést a szemináriumon fogják bemutatni és megvitatni.

2005-ben folytatódnak a szeminárium előkészületei, annak érdekében, hogy ez az ötödik találkozó nagyon sikeres legyen.

Az ügyek kezelése során megvalósuló együttműködés

A tagállamokban a nemzeti és a regionális szinten dolgozó ombudsmanok illetékessége sok olyan panasz kivizsgálása, amely nem tartozik az európai Ombudsman hatáskörébe, mivel nem a Közösség intézményeivel, szerveivel kapcsolatban merültek fel. 2004-ben az európai Ombudsman 906 panaszosnak tanácsolta azt, hogy forduljon a nemzeti, vagy a regionális szinten működő ombudsmanhoz, 54 panaszt pedig továbbított egyenesen az illetékes ombudsmanhoz. Ezen panaszokra vonatkozóan ismertet néhány példát a 2.5 fejezet.

Felkérésre az európai Ombudsman közreműködik a nemzeti és a regionális ombudsmanok vizsgálatainak lefolytatásában is, mégpedig oly módon, hogy választ ad az európai jogszabályokkal kapcsolatos kérdésekre, vagy a megfelelő közösségi intézményhez, illetve szervhez juttatja el a kérdést megválaszolásra. 2004-ben ilyen kérdést intézett az európai ombudsmanhoz az olasz Veneto régió ombudsmanja, az ír Ombudsman és Ciprus ombudsmanja.

Az európai ombudsmanok - Hírlevél

Az európai ombudsmanok - Hírlevél az európai ombudsman hálózat tagjainak és az Nemzetközi Ombudsman Intézet (IOI) Európai Régiója szélesebb tagsági körének szól. Angol, francia, német, olasz és spanyol nyelven jelenik meg, és európai, nemzeti, regionális és helyi szinteken 400-nál több hivatalnak küldik ki. A Hírlevél évente kétszer, áprilisban és októberben jelenik meg.

A Hírlevél elkészítésében egész Európából részt vesznek az ombudsmani hivatalok cikkek formájában. Ezekből állnak össze a Hírlevél fejezetei hírek, EU-jog, az ombudsmanok és a hasonló szervek munkája, szemináriumok és találkozók, közlemények témakörökben. A Hírlevél felelős kiadója az európai Ombudsman, aki vezércikkeiben hívja fel a figyelmet a hálózat szempontjából fontos témákra, és elemzi fontosságuk mibenlétét. A 2. fejezet – amely a „Nemzetközi Ombudsman

Intézet (IOI) közleményei” címet viseli – amelynek az IOI Európai Régiójának alelnöke a szerzője, és arra hivatott, hogy a tájékoztassa az IOI-Európa tagjait az aktuális fejleményekről, a közeljövő jelentőséggel bíró eseményeiről, kezdeményezéseiről.

A Hírlevélről bebizonyosodott, hogy kiemelkedően hasznos fóruma az információk cseréjének az európai jogszabályok és a helyes gyakorlat vonatkozásában. A 2004-ben tárgyalt témák között szerepelt az új Európai Alkotmány és annak következményei az ombudsmanokra nézve, a problémák, amelyekkel annak kell szembenéznie, aki a szabad mozgáshoz való jogával akar élni, a tagállamok egy részének bürokráciával kapcsolatos problémái, a gyermekek és az idős emberek jogai, a fogyatékkal élő emberek életét nehezítő akadályok.

Az elektronikus kommunikáció eszközei

2000 novemberében az Ombudsman indította útjára azt az internetes vitafórumot és weblapot, melyet az Európában dolgozó ombudsmanok és munkatársaik számára hoztak létre. 29 ország csaknem 90 ombudsmani hivatala regisztráltatta magát eddig, és kért jelszót a vitafórumra való belépéshez. Emellett az IOI-Európa tagjai közül azok is rendelkeznek egy közös felhasználónévvel és jelszóval, akik az európai ombudsman hálózatban vesznek részt, így ők is csatlakozhatnak a vitafórumhoz. A fórum tehát nap mint nap lehetőséget kínál a hivatalok számára az információk megosztására és az együttműködésre.

A vitafórum legnépszerűbb része Ombudsman hírlap nevű szolgáltatás, mely munkanapokon jelenik meg, és az ombudsmani irodák híreit tartalmazza. A nemzeti és regionális ombudsmani irodák Európa minden részéről írnak cikkeket a Hírlapba és olvassák a Hírlapot.

A vitafórum 2004-ben indult el igazán, lehetővé téve a hivatalok számára, hogy kérdéseiket vagy válaszaikat a fórumra elküldve, információikat megosszák. Számos lényeges vita zajlott 2004-ben a fórumon a legváltozatosabb témákban, az ombudsmanok munkájáról készült televíziós tudósításoktól az ombudsmanok bürokráciatörvények jogáig. A nemzeti hivatalok nagy része bekapcsolódott vitába, némelyikük egy, mások több téma erejéig.

A vitafórumban megtalálható az európai uniós tagállamok, Norvégia, Izland, valamint a tagjelölt országok nemzeti és regionális ombudsmanjainak hiteles listája is. Ezt a listát azonnal frissítik, mihamarabb megváltozik egy ombudsmani iroda elérhetősége, ezért nélkülözhetetlen információforrás az ombudsmanoknak Európa szerte.

Tájékoztatási célú látogatások

Az Ombudsman tájékoztatási célú látogatásainak kettős célja van: egyrészt tudatosítani az uniós polgáraiban, hogy panaszaikkal jogukban áll az európai ombudsmanhoz fordulni, másrészt az, hogy előmozdítsa az intenzívebb együttműködést az európai Ombudsman és Ombudsman kollégái között az európai Ombudsman keretében.

A tájékoztatási célú látogatások értékelése lakossági tudatosság növelésének szempontjából a jelentés 6.2 fejezetében olvasható, de fontos megjegyezni, hogy az európai Ombudsman ebben a vonatkozásban is felbecsülhetetlen segítséget kap Ombudsman kollégáitól. Az európai Ombudsman nagymértékben támaszkodik a tagállamokban és a tagjelölt államokban dolgozó kollégáira tájékoztatási célú látogatásai során. Kapcsolataik biztosítják a polgárok, ügyintézők és állami tisztviselők közvetlen elérését, így az Ombudsman utazásai hatékonyságának a maximalizálását.

Az európai ombudsman hálózaton belüli munkakapcsolatok továbbfejlesztésének szempontjából az európai Ombudsman látogatásai rendszeres lehetőséget nyújtanak arra, hogy az ombudsmanokkal és munkatársaikkal részletekbe menő, elmélyült tárgyalásokat folytasson. Ezek a találkozók nagyon értékesek a kölcsönös tanulás szempontjából. A hálózatban való aktívabb részvételre, a polgárok érdekében végzett munka új útjainak felfedezésére serkenthetnek. Ezek az erőfeszítések 2004-ben meghozták gyümölcsüket, hiszen a látogatásokat követően sok hivatal nagyobb érdeklődést mutatott a hálózaton keresztül elérhető eszköztár iránt.

2004. évi tájékoztatási célú látogatásai során az európai Ombudsman a következő országokba jutott el:

- Szlovénia; 2004. január 24-27; itt az európai Ombudsman az emberi jogok ombudsmanjával, Matjaž HANŽEK úrral és helyetteseivel, Aleš BUTALA és urakkal találkozott;
- Szlovákia, 2004. február 18-19.; itt Pavel KANDRÁČ úr, a személyhez fűződő jogok védelmének biztosja fogadta;
- Ciprus, 2004. február 29. – március 3.; itt Eliana NICOLAOU közigazgatási biztos asszonnyal találkozott az Ombudsman;
- Csehország, 2004. március 21-24.; itt Otakar MOTEJL úrral, a személyhez fűződő jogok védelmének biztosával találkozott az Ombudsman;
- Lettország, 2004. április 14-17.; itt Olafs BRŪVERS úrral, a Lett Nemzeti Emberi Jogi Hivatal igazgatójával találkozott az Ombudsman;
- Litvánia, 2004. április 17-21.; itt a litván parlament (Seimas) ombudsmani hivatalában fogadták az Ombudsmant kollégái, Romas VALENTUKEVIČIUS úr, a hivatal vezetője és az ombudsmanok, Elvyra BALTUTYTĖ asszony, Rimantė ŠALAŠEVIČIŪTĖ asszony, Kęstutis VIRBICKAS úr és Zita ZAMŽICKIENĖ asszony;
- Lengyelország, 2004. április 28. – május 2.; itt az Ombudsman meglátogatta Andrzej ZOLL urat, az állampolgári jogok biztosát;
- Ausztria, május 24-25.; ahol az ombudsmani tanács tagjaival, név szerint Rosemarie BAUER asszonnyal, a tanács elnökével, és Peter KOSTELKA úrral találkozott az Ombudsman;
- Románia, május 26-28., ahol fogadta az Ombudsmant Ioan MURARU úr, a nép ügyvédje
- Görögország, június 30. – július 2.; ahol fogadta az Ombudsmant Yorgos KAMINIS Ombudsman úr;
- Hollandia, szeptember 15-19., ahol az európai Ombudsman találkozott a nemzeti Ombudsman kollégájával Roel FERNHOUT úrral;
- Portugália, október 21-22.; ahol az európai Ombudsman meglátogatta Henrique NASCIMENTO RODRIGUES Ombudsman urat;
- Franciaország, december 1-2.; ahol fogadta az európai Ombudsmant nemzeti Ombudsman kollégája, Jean-Paul DELEVOYE úr.

5.2 EGYÉB OMBUDSMAN SZEMINÁRIUMOK ÉS KONFERENCIÁK

Az európai Ombudsman törekvése, hogy együttműködjön a nemzeti ombudsmanokkal, túlnyúlik az európai ombudsman hálózat tevékenységein. Mint az ombudsmani szervezetek rendszerének aktív tagja, részt vesz az Európában és az azon kívül szervezett konferenciákon és szemináriumokon. Szívesen vesz részt személyesen vagy legalább hivatalának képviselője által nemzeti és regionális ombudsmanok által szervezett összejöveteleken. A jogállamiság, az emberi jogok tiszteletben tartása és a helyes igazgatás Unión belül és azon túl történő előmozdítására irányuló munkájával összefüggésben az Ombudsman részt vesz új ombudsmani intézmények létrehozását célzó eseményeken is. Ez a fejezet áttekinti azokat az eseményeket, amelyeken az európai Ombudsman, valamint a munkatársai részt vettek 2004-ben.

Nyilvános szeminárium „A parlamentáris ellenőrzés és a parlamenti ombudsmanok hivatala” címmel - Stockholm, Svédország

2004. február 12-én DIAMANDOUROS úr részt vett egy Stockholmban rendezett nyilvános szemináriumon, mely „A parlamentáris ellenőrzés és a parlamenti ombudsmanok hivatala” címet viselte. A szemináriumot Claes EKLUNDH úr, Svédország parlamentje vezető ombudsmanjának visszavonulása alkalmából a svéd parlament (Riksdag) alkotmányügyi bizottsága rendezte.

DIAMANDOUROS úr „Az Ombudsman szerepe különböző rendszerekben – tapasztalatok és kilátások a jövőre nézve” címmel tartott beszédet, melyben elemezte a az ombudsmani intézménnyel kapcsolatos nemzetközi fejleményeket. A szemináriumot követően DIAMANDOUROS úr nem hivatalos találkozó keretében tárgyalt Svédország négy parlamenti ombudsmanjával, és Mats MELIN úrral, EKLUNDH úr utódjával a parlament vezető ombudsmanjának tisztségében.

Konferencia a schleswig-holsteini Ombudsman intézménye fennállásának tizenötödik évfordulóján – Kiel, Németország

Április 24-én Gerhard GRILL úr, vezető jogtanácsos részt vett egy konferencián, amelyet Schleswig-Holstein tartományban, Kielben a tartományi parlament rendezett ombudsmani intézménye fennállásának tizenötödik évfordulóján. A konferenciát Birgit WILLE-HANDELS asszony szervezte, aki a szociális ügyek ombudsmanja Schleswig-Holstein tartományban. Mintegy 70 résztvevő volt jelen a rendezvényen, amelynek része volt egy vitafórum is, WILLE-HANDELS asszony és Gerhard POPPENDIECKER úr, Schleswig-Holstein tartomány parlamentje petíciós bizottságának elnöke, Ulrich LORENZ úr Schleswig-Holstein belügyminisztériumának helyettes államtitkára, Ursula PEPPER asszony, Ahrensburg városának polgármestere részvételével.

„Az Ombudsman szerepe a jogállamiságot követő államban” című szeminárium - Nevşehir, Törökország

Május 9-én és 10-én az európai Ombudsman részt vett „Az Ombudsman szerepe a jogállamiságot követő államban” című szemináriumon a török Nevşehir városban. A szeminárium Alvaro GIL-ROBLES úr, az Európa Tanács emberi jogi biztosa és Mehmet ELKATMIS úr, Törökország Nagy Nemzetgyűlése által létrehozott emberi jogok megfigyelő bizottsága elnökének közös szervezésében valósult meg, központi témája pedig Törökország azon szándéka volt, hogy nemzeti ombudsmani hivatalt hoz létre.

Diamandouros úr beszédet mond a „Az ombudsman szerepe a jogállamiság által irányított államban” című szemináriumon. Nevşehir, Törökország, 2004. május 9.

A szeminárium török résztvevői között ott voltak Törökország Nagy Nemzetgyűlésének képviselői és vezető tisztviselői (elsősorban a Nemzetgyűlés emberi jogi megfigyelő bizottsága részéről), a bírói testület tagjai, a helyi és a nemzeti hatóságok, valamint a civil szervezetek képviselői. Az Európa Tanács képviselőjében GIL-ROBLES úr mellett jelen volt még Caroline RAVAUD asszony, az Európai Tanács tagállami kötelezettségek és vállalások tiszteletben tartását vizsgáló bizottság főtitkára is. Az ombudsmani és hasonló hivatalokat képviselték: Ermir DOBJANI úr, Albánia népügyvédje, Pierre-Yves MONETTE úr, Belgium szövetségi ombudsmanja, Safet PASIC úr, Bosznia és Hercegovina emberi jogi ombudsmanja, Morten ENGBERG úr, a dán ombudsmani hivatal részlegvezetője, Yorgos KAMINIS úr, görög Ombudsman, TAKÁCS Albert úr, a magyar állampolgári jogok országgyűlési biztosának általános helyettese, Branko NAUMOVSKI úr, Macedónia ombudsmanja, Roel FERNHOUT úr, holland Ombudsman, Matjaž HANŽEK úr, Szlovénia emberi jogi ombudsmanja, Kjell SWANSTRÖM úr, a svéd parlament ombudsmani hivatalának vezetője.

Május 10-én és 11-én DIAMANDOUROS úr továbbutazott Ankarába, hogy találkozzon a kormány tagjaival, köztisztviselőkkel, és a török civil társadalom képviselőivel. Tárgyaló partnere volt többek között Abdullah GÜL miniszterelnök-helyettes és külügyminiszter, Emin Murat SUNGAR úr az európai uniós ügyek főtitkára, Mustafa BUMIN úr, a török alkotmánybíróság elnöke, Ender ÇETINKAYA úr, az állami tanács elnöke, Cemil ÇİÇEK úr, igazságügyi miniszter, Zafer Ali YAVAN úr, Derya SEVINC asszony, és Eray AKDAG a török gyáriparosok és üzletemberek szövetsége részéről. DIAMANDOUROS úr találkozott Hansjörg KRETSCHMER úrral, az Európai Bizottság törökországi delegációjának vezetőjével is.

A brit és az ír Ombudsman szövetség éves találkozója - London, Egyesült Királyság

Május 28-án az európai Ombudsman jogi osztályának vezetője, Ian HARDEN úr részt vett a brit és ír Ombudsman szövetség (British and Irish Ombudsman Association - BIOA) éves találkozásán Londonban. A találkozó témája „Az ombudsmanok szolgáltatásai: helyük a palettán” címet viselte. Beszédet mondott többek között Walter MERRICKS úr, a BIOA elnöke, a pénzügyi Ombudsman szolgálatvezető ombudsmanja, Charlie MCCREEVY TD úr, ír pénzügyminiszter és Lord EVANS, a Lordok Házának szóvivője alkotmányügyi, kereskedelmi és ipari ügyekben. A találkozó alatt Lord Evans jelezte, hogy a jövőben megfontolás tárgyává teszik, hogy az „Ombudsman” címet jogilag védetté teszik az Egyesült Királyságban.

Az európai regionális ombudsmanok első kerekasztal megbeszélése - Barcelona, Spanyolország

2004. július 2. és 3. között az Európa Tanács Emberi Jogi Biztosa, Alvaro GIL-ROBLES úrnak és Katalónia regionális ombudsmanja, Rafael RIBÓ úr (akinek posztját július 1. óta Antón CAÑELLAS úr tölti be) megszervezte az európai regionális ombudsmanok első kerekasztal megbeszélését Barcelonában. A rendezvény a város Kultúrák Fóruma 2004 elnevezésű rendezvényének kereteibe illeszkedett. José MARTÍNEZ ARAGÓN úr, az európai Ombudsman hivatalának vezető jogtanácsosa vett részt ezen az eseményen, melyet BENACH úr, Katalónia parlamentjének elnöke, GIL-ROBLES úr és RIBÓ úr nyitott meg hivatalosan. Három témát jártak körül a kerekasztal ideje alatt: (i) a regionális és a nemzeti ombudsmanok feladatai és hatáskörei; (ii) regionális ombudsmanok és a lakhatáshoz való jog (iii), regionális ombudsmanok és az egészséges környezethez való jog. A konferencia végén GIL-ROBLES úr elvállalta, hogy továbbviszi ezt a kezdeményezést és két évente hasonló összejöveteleket fog szervezni az Európa Tanácshoz tartozó országok regionális ombudsmanjai számára.

A Nemzetközi Ombudsman Intézet 8. Világkonferenciája - Quebec, Kanada

Szeptember 7. és 8. között DIAMANDOUROS úr részt vett a Nemzetközi Ombudsman Intézet 8. Világkonferenciáján a kanadai Quebec városában. A konferencia „Az állampolgári kötelezettségek és a személyi szabadságjogok és felelősség közötti egyensúly megteremtése – az Ombudsman szerepe” címet viselte, házigazdája Quebec ombudsmanja, Pauline CHAMPOUX-LESAGE volt. 77 országból 430 résztvevője volt ennek a nemzetközi konferenciának, melynek ideje alatt számos hivatalos IOI-találkozó is lezajlott.

A konferencia fő témája a személyiségi jogok és a kollektív biztonság közötti egyensúly globalizáció és privatizáció korában történő keresésének szükségessége volt. Szeptember 9-én az európai Ombudsman tartotta a vitaindító előadást a harmadik plenáris ülésén, mely a „Túlél-e a személyiségi jogok és a személyi szabadsághoz való jog a biztonság növelésére irányuló nyomást?” címet viselte. Az Ombudsman azokról a veszélyekről beszélt, amelyek a közbiztonság igényei és a személyi és szabadságjogok szembeállításából fakadnak. Tartós jogi, intézményi és politikai keretek kialakulását kell lehetővé tenni, amelyek mentén lehetséges igazságos és ésszerű egyensúlyt kialakítani a két érdek között – mondta az Ombudsman – külön kiemelve, hogy az ombudsmanok aktív szerepet vállalhatnak, és kell is vállalniuk ezen a területen, méghozzá oly módon, amely fenntartja és megerősíti a jogállamiságot, és a polgárokat felhatalmazza.

Vezérszónoka volt még a konferenciának többek között őexcellenciája, méltóságos Adrienne CLARKSON asszony, Kanada főkormányzója és Louis LEBEL, törvényszéki bíró a kanadai Legfelső Bíróságról.

Szeptember 9-én, délután az IOI régiói (Afrika, Ázsia, Ausztrálázsia és a Csendes-óceán térsége, Európa, Latin-Amerika, a Karib-térség és Észak-Amerika) megtartották külön találkozóikat, melyek alkalmával megválasztották az IOI új igazgatóit és a regionális alelnököket. Tom FRAWLEY úr, (észak-írországi parlamenti Ombudsman), Peter KOSTELKA (az osztrák Ombudsman bizottság elnöke), Riitta-Leena PAUNIO asszony (a finn parlament ombudsmanja) lettek az IOI európai régiójának új igazgatói. Szlovénia emberi jogi ombudsmanja, Matjaž HANŽEK úr igazgatói mandátuma még két évig érvényes, őt nem kellett újraválasztani. A választást követően az IOI európai régió igazgatói megállapodtak abban, hogy KOSTELKA úr lesz az IOI európai alelnöke.

Szeptember 10-én reggel kezdődött a NOI közgyűlése, ahol a leköszönő elnök, egyben Ontario állam ombudsmanja Clare LEWIS asszony elővezette a 2000-2004 közötti időszakra vonatkozó jelentését, ezt követte a titkár, a kincstárnok és a regionális alelnökök beszámolója. Délután összeült az új igazgatótanács.

A fent részletezett hivatalos programon túlmenően a konferencia számos lehetőséget kínált a hálózatépítésre és informális eszmecserékre. Szeptember 7-én este Quebec ombudsmanja adott vacsorát, ahol Monique GAGNON-TREMBLAY asszonnyal, Quebec miniszterelnök-helyettesével, valamint a nemzetközi kapcsolatokat és a frankofon ügyekért felelős miniszterrel együtt az európai Ombudsman és felesége a díszvendégek között kapott helyet. A záróvacsorát szeptember 9-én este rendezték, ahol a résztvevőknek újra lehetőségük nyílt a világ minden részéről érkezett kollégáikkal találkozni.

„A délkelet-európai Ombudsman: A regionális együttműködés fejlesztése” című konferencia - Szerbia-Montenegró, Belgrád

Szeptember 28-29-én az európai Ombudsman részt vett „A délkelet-európai Ombudsman: A regionális együttműködés fejlesztése” című konferencián, amelyet Belgrádban, Szerbia és Montenegro parlamentjében rendeztek meg. A konferencia az Európa Tanács és a görög Ombudsman Eunomia projektjének égisze alatt, a Délkelet-európai Stabilitási Egyezmény, valamint Szerbia és Montenegro helyi önkormányzati minisztériuma közös szervezésében valósult meg.

A konferencia résztvevői között ott volt Zoran SAMI úr, Szerbia és Montenegro parlamentjének elnöke, Zoran LONCAR úr, Szerbia és Montenegro közigazgatási és helyi önkormányzati minisztere, Maurizio MASSARI úr, nagykövet, az EBESZ misszió vezetője Szerbia és Montenegróban, Elisabeth REHN asszony a Délkelet-európai Stabilitási Egyezmény I. munkaasztalának elnöke, Dragan MILKOV úr, az Újvidéki Egyetemről, Jorgen GRUNNET úr, az Európa Tanács belgrádi kirendeltségének vezetője és Markus JAEGER úr, az Európa Tanács emberi jogi biztosának igazgatóhelyettese. Szintén jelen voltak Albánia, Bosznia és Hercegovina, Katalónia, Macedónia, volt Jugoszláv Köztársaság, Görögország, Koszovó, Montenegro, és a Szerb Köztársaság ombudsmanjai, valamint Görögország gyermekjogi ombudsmanjának helyettese.

Az európai Ombudsman tartott egy beszédet „Az Ombudsman intézménye Délkelet-Európában: jelenlegi kihívások, jövőbeli kihívások” címmel, amelyet kerekasztal beszélgetés követett.

Résztvevők „Az ombudsman Délkelet-Európában: a regionális együttműködés erősítése”
témájú konferencián. Belgrád, Szerbia és Montenegró, 2004. szeptember 29.

Az ír Ombudsman hivatala fennállásának 20. évfordulója alkalmából rendezett konferencia - Dublin, Írország

Október 15-én az Ombudsman jogi osztályvezetője, Ian HARDEN úr, valamint kommunikációs és sajtóreferense, Rosita AGNEW asszony részt vettek egy konferencián Dublinban, mely a „Elszámoltathatóság, felelősségteljes kormányzás és az Ombudsman” címet viselte. A konferencián, amelyet az ír Ombudsman hivatala fennállásának 20. évfordulója alkalmából rendezett, több mint 100 ember vett részt, köztük ombudsmanok, köztisztviselők, és a civil társadalom képviselői. Emily O'REILLY asszony, ír Ombudsman és tájékoztatási biztos tartotta meg a nyitó és a záró beszédet, míg egy sor érdekes újdonsággal szolgált Dick ROCHE úr, Írország környezetvédelmi, örökségvédelmi és önkormányzati minisztere, Ann ABRAHAM asszony, az Egyesült Királyság parlamenti ombudsmanja és Anglia egészségügyi ombudsmanja, Tom FRAWLEY úr, panaszbiztos és észak-írországi országgyűlési Ombudsman, Eddie SULLIVAN úr, a pénzügyminisztérium közszolgálati és fejlesztési részlegének főtthkára, Donncha O'CONNELL úr, az Ír Nemzeti Egyetem (Galway) jogász óraadó egyetemi tanára.

„Egy ombudsmani intézmény felállítása” című konferencia - Isztambul, Törökország

December 10-11-én DIAMANDOUROS úr vezérszónokként részt vett az Isztambulban rendezett „Egy ombudsmani intézmény felállítása” című konferencián. A konferenciát Törökország Nagy Nemzetgyűlése és a görög Ombudsman közös szervezésben valósította meg, együttműködve az isztambuli Bilgi Egyetemmel. A rendezvény pénzügyi háttérét az Európa Tanács és a görög Ombudsman Eunomia projektje biztosította. A konferencia fő célja a török nemzeti ombudsmani intézmény felállításával kapcsolatos második jogszabálytervezet háttérének megvitatása volt. Az 1997-es első jogszabálytervezet „Az Ombudsman szerepe a jogállamban” című, 2004. május 9. és 10. között Nevşehir városában rendezett (egy korábbi fejezetben már bemutatott) szeminárium alkalmával képezte vita tárgyát.

A török résztvevők között ott volt az igazságügyi miniszter, Cemil ÇİÇEK úr, a Bilgi Egyetem jogi karának dékánja, Turgut TARHANLI úr, az Állami Tanács elnöke, Ender ÇETINKAYA úr és Selçuk HONDU úr, a Selçuk University jogi karának dékánja, Zehra ODYAKMAZ asszony, Törökország Nagy Nemzetgyűlésének képviselői és rangidős hivatalnokai, a bírói testület tagjai és a civil társadalom képviselői.

Emellett DIAMANDOUROS úr és görög nemzeti Ombudsman kollégája, Yorgos KAMINIS úr mellett a külföldi résztvevők között ott volt Jean-Paul DELEVOYE úr, francia Ombudsman, Markus JAEGER úr, az Európa Tanács emberi jogi biztosának helyettes igazgatója, Allar JÖKS úr, észt igazságügyi miniszter, Peter KOSTELKA, az osztrák Ombudsman bizottság elnöke, és a Nemzetközi Ombudsman Intézet európai regionális alelnöke, Mats MELIN úr, a svéd parlament ombudsmani hivatalának vezetője, Rafael RIBÓ úr, katalán Ombudsman, Stephan SJOUKE úr, a holland ombudsmani hivataltól, Pat WHELAN úr, az ír ombudsmani hivatal igazgatója, Herman WUYTS úr, Belgium szövetségi ombudsmanja és Andrzej ZOLL úr, lengyel Ombudsman.

5.3 EGYÉB RENDEZVÉNYEK AZ OMBUDSMANOK ÉS MUNKATÁRSAIK RÉSZVÉTELÉVEL

Kétoldalú találkozók ombudsmanokkal

A szemináriumokon és konferenciákon kívül az európai Ombudsman és munkatársai a tájékoztatási célú látogatások alkalmával kétoldalú találkozókat is tartanak, 2004-ben is sokrétű kapcsolatok bontakoztak ki az európai és az Európán kívül tevékenykedő ombudsmanokkal:

Január 27. és 29. között az európai Ombudsman az olasz Friuli Venezia-Giulia régióban, Triesztben találkozott Caterina DOLCHER regionális ombudsmannal.

Február 9-én DIAMANDOUROS úr Strasbourghban találkozott BAIKADAMOV úrral, kazah ombudsmannal.

Február 9-én Andrzej ZOLL úr, lengyel Ombudsman előadást tartott az európai Ombudsman munkatársainak Strasbourghban. Február 10-én kétoldalú találkozót tartott a két Ombudsman, majd Pat COXszal, az Európai Parlament elnökével és Neil KINNOCCKkal, az Európai Bizottság alelnökével találkozott. Még aznap ZOLL úr és DIAMANDOUROS úr előadást tartott az Európai Parlamentben dolgozó lengyel megfigyelőknek és az uniós intézményekben dolgozó lengyel gyakornokoknak.

Andrzej Zoll (balról a második), Lengyelország ombudsmanja, beszédet intéz az Európai Ombudsman személyzetéhez. Strasbourg, Franciaország, 2004. február 9.

Február 13-án DIAMANDOUROS úr találkozott Yorgos KAMINIS úrral, görög ombudsmannal és Alvaro GIL-ROBLES úrral, az Európa Tanács emberi jogi biztosával Strasbourgban, az Eunomia projekt – ez a projekt az Európa Tanács és a görög Ombudsman felügyelete alatt működik, és a délkelet-európai ombudsmanokat és más kormányzati intézményeket célozza meg – megvitatása céljából.

Március 10-én Sayora RASHIDOVA asszony, Üzbegisztán ombudsmanja látogatta meg DIAMANDOUROS urat Strasbourgban.

Március 25. és 28. között az európai Ombudsman meglátogatta az olasz Liguria regionális ombudsmanját, Antonio DI GIOVINE urat Genovában.

Június 7-én DIAMANDOUROS úr találkozott a belga szövetségi ombudsmanok képviselőivel, Herman WUYTS úrral és Pierre-Yves MONETTE úrral Brüsszelben.

Június 9-én DIAMANDOUROS úr találkozott MUGICA úrral, a spanyol ombudsmannal Madridban.

Június 15-én az újonnan kinevezett francia Ombudsman, Jean-Paul DELEVOYE úr látogatást tett az európai Ombudsmannál Strasbourgban annak érdekében, hogy az intézmények közötti együttműködés kereteiről tárgyaljanak.

Június 16-án DIAMANDOUROS úr Luxemburgba utazott, hogy találkozzék Marc FISCHBACH úrral, aki Luxemburg első ombudsmanjaként éppen akkor foglalta el ombudsmani irodáját.

Szeptember 20-án DIAMANDOUROS úrnak alkalmat nyílt találkozni Mats MELIN úrral, Svédország vezető parlamenti ombudsmanjával egy munkaebéden, amelyet a strasbourgi Európa Tanácsba delegált állandó képviselő adott.

Szeptember 27-én Arne FLIFLET úr, Norvégia ombudsmanja tett látogatást DIAMANDOUROS úrnál Strasbourgban.

November 29-én DIAMANDOUROS úr találkozott Brüsszelben az első európai ombudsmannal, Jacob SÖDERMAN úrral.

Jean-Paul Delevoeye, francia ombudsman és Diamandouros úr.
Strasbourg, Franciaország, 2004. június 15.

Az európai Ombudsman munkatársait érintő események

Az Ombudsman munkatársainak szintjén lezajlott események a következők:

Május 26-án Olivier VERHEECKE úr, jogi főtanácsadó és Rosita AGNEW asszony, sajtó és kommunikációs referens előadást tartott az észti igazságügy minisztérium 11 tagú csoportjának, akik tanulmányi látogatáson voltak az EU brüsszeli intézményeiben.

Az előadás az európai Ombudsman szerepkörét és az európai ombudsman hálózat munkáját mutatta be

Június 3-án Olivier VERHEECKE úr egy konferencián mutatta be az európai Ombudsman munkáját, amelyet az Association des Juristes Namurois szervezett és a „Mediáció a közszolgáltatásokban: a viták feloldására szolgáló alternatív módszer” címet viselte.

Frédéric BOVESSE úr, valloni Ombudsman, Bernard HUBEAU úr flamand Ombudsman, Marianne DE BOECK, Belgium francia anyanyelvű közösségének ombudsmanja és Philippe VAN DE CASTEELE úr, a belga szövetségi ombudsmanok hivatalának igazgatója, mindannyian részt vettek a kerekasztal vitában.

Június 23-án Erwin JANSSENS úr, a flamand Ombudsman szolgálat részéről felkereste az európai Ombudsman hivatalát Brüsszelben. Olivier VERHEECKE megismertette vele az európai Ombudsman eljárását a hivatalból indított vizsgálatok vonatkozásában a legfontosabb példák bemutatása révén.

Július 7-én Gerhard GRILL úr, vezető jogtanácsos előadást tartott Észak-Rajna-Vesztfália tartomány parlamentje petíciós bizottsága 10 tagú csoportjának az Ombudsman szerepéről és munkájáról. A csoportot Barbara WISCHERMANN asszony, a bizottság elnöke vezette, akit Johannes WAHLENBERG úr, a tartományi parlament titkárságának vezetője, a látogatás szervezője kísért el.

BEVEZETÉS

1 ÖSSZEFOGLALÓ

2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

3 VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK

4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

5 KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

6 KÖZLEMÉNYEK

7 MELLÉKLETEK

6 KÖZLEMÉNYEK

6.1 AZ ÉV KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEI

AZ UNIÓ BŐVÍTÉSÉNEK ÜNNEPE LENGYELORSZÁGBAN

Az európai Ombudsman Andrzej ZOLL nemzeti Ombudsman kollégájával Varsóban tartózkodott május 1-jén a történelmi jelentőségű bővítés megünneplése céljából. Április 30-án éjjélkor Lengyelország elnökével, Aleksander KWASNIEWSKI úrral és a parlament alsó és felsőházának elnökeivel együtt az európai Ombudsman részt vett a Pilsudski téren tartott ünnepségen. Május elsején a nap egy találkozóval kezdődött Lengyelország elnökével, amit a bővítés tiszteletére Varsó királyi várában rendezett ünnepség követett, és amelynek házigazdája a lengyel elnök és a lengyel kulturális miniszter volt.

Diamandouros úr és Aleksander Kwasniewski, Lengyelország elnöke, nézi az európai zászló felvonását a Pilsudski téren. Varsó, Lengyelország, 2004. május 1.

Az európai Ombudsman látogatása Lengyelországban a végállomását jelentette egy, a csatlakozó országokban tett tájékoztatási célú körutazásnak, amely 2003-ban Észtországban kezdődött.

Az Ombudsman intenzív erőfeszítései, amelyeket annak érdekében tett, hogy tájékoztassa a csatlakozó országok polgárait arról, hogy 2004 májusától panasztételi joggal rendelkeznek, ha az EU intézményei és szervei részéről hivatali visszasságot tapasztalnak, nagyrészt sikeresnek bizonyultak. 2004 végére az összes panasz 18%-a a csatlakozó országokból érkezett.

„ALAPÍTÓK WORKSHOPJA”

Június 25-én és 26-án az európai Ombudsman workshopot szervezett Strasbourgban, ahová azokat az embereket hívta meg, akik fontos szerepet játszottak az intézmény megalapításában, annak érdekében, hogy az intézmény eredetét, megalapítását és a kezdeti fejlődését megvitassák. Ez a workshop volt az első esemény abban rendezvénysorozatban, amelyet az ombudsmeni intézmény fennállásának 10. évfordulója megünneplésére szerveztek 2005-ben.

Az alapítók munkaértekezletének résztvevői. Strasbourg, Franciaország, 2004. június 26.

A workshop célja kettős: egyrészt felidézni és végiggondolni azt, hogy milyen tényezők indokolták az európai Ombudsman intézményének létrehozását, másrészt megalapozni egy intézményi emlékezet létrehozását, amely alapját képezheti jövőbeli kezdeményezéseknek, amelyek növelni kívánják az intézményi ismeretbázist, és megünnepelni az intézmény első évtizedét, valamint meghatározni a jövőbeni politikai lehetőségeket. 4 ülésből állt a workshop: I - A Szerződés rendelkezéseinek eredete, II – Az Ombudsman-alapokmány, III – A hivatal megalapítása, IV - Zárás

Az alapítók workshopja élénk vitákat keltett a jól felkészült és jól tájékozott résztvevők között. A vitából értékes információk származtak az intézmény megalapításával és fejlődésével kapcsolatban. Olyan információk, melyek ezideig nagyrészt feljegyzés nélkül maradtak. Az Ombudsman egy megemlékező kötetet fog kiadni az intézmény fennállásának 10 éves évfordulója alkalmából. A workshop vitáinak tanulságai kiváló kiindulási alapul szolgálnak ehhez a kiadványhoz.

A FÖNIX REND FŐPARANCSNOKA

Az európai Ombudsmanként végzett munkájának elismeréseként, Kostis STEFANOPOULOS úr, Görögország elnöke DIAMANDOUROS urat a Főnix Rend Főparancsnoka címmel tüntette ki a 2004. évi újévi kitüntetések keretében. Ez volt a legmagasabb fokozatú Főnix Rend kitüntetés, amelyet 2003-ban odaítéltek, a másik kitüntetett Vassilios SKOURIS, az Európai Bíróság elnöke volt. DIAMANDOUROS Ombudsman úr február 26-án, Strasbourgban vette át a kitüntetést az Európa Tanács görög állandó képviselőjétől, Constantine GEROKOSTOPOULOS nagykövettől. A Főnix Rend címét annak a görög állampolgárnak ítélik oda, aki a közigazgatásban, a tudományok, művészetek és az irodalom, a kereskedelem, az ipar és a hajózás terén kitűnik. A főparancsnoki cím a rend öt fokozata közül a második legmagasabb fokozat.

Constantine Gerokostopoulos nagykövet, Görögország az Európa Tanácsba delegált állandó képviselője Diamandouros úrnak ajándékozza a Főnix Érdemrend Tiszti Fokozatát. Strasbourg, Franciaország, 2004. február 26.

A 2003. ÉVI ÉVES JELENTÉS

Az éves jelentés az európai Ombudsman legfontosabb kiadványa. Az Ombudsman egész éves munkájának összefoglalását adja, részletezve a panaszosok és közvetve az unió polgárai és lakosai javára elért eredményeket. Ebből kifolyólag különösen fontos a jelentést minél szélesebb nyilvánosság számára elérhetővé tenni. Két, 2004. évi fejlemény nagyban növelte az ombudsmani jelentés hozzáférhetőségét. Mindenekelőtt 11-ről 20-ra bővült az EU hivatalos nyelveinek száma. A jelentés ezért most először 20 nyelven jelent meg, így a kibővült unió polgárainak tájékozódási lehetőségei is bővültek az Ombudsman szolgáltatásaival kapcsolatban. Másodszor a 2003-as jelentés egy vezetői összefoglalót tartalmazott. Ebben található volt egy reprezentatív válogatás a 2003-ban kezelt ügyekről, és bemutatta az európai Ombudsman és a európai polgárok, az uniós intézmények és szervek, valamint a világ és Európa Ombudsman közössége közötti kapcsolatok kiemelkedő eseményeit. A szélesebb körű hozzáférés érdekében ezt a könnyen értelmezhető statisztikákkal bővített összefoglalót külön adták ki.

Az európai Ombudsman április 26-án mutatta be 2003. évi éves jelentését az Európai Parlament Petíciós Bizottságának. Ez adott lehetőséget számára, hogy áttekintse az elvégzett munkát és első hivatali évének eredményeit és bemutassa azon célkitűzések megvalósulását, amelyeket a bizottság előtti első ombudsmani meghallgatásakor tűzött ki maga elé.

Proinsias DE ROSSA úr, EP-képviselő készítette el az európai Ombudsman 2003. évi tevékenységéről készített bizottsági jelentést. November 18-án az EP-képviselők 530 igen, 9 nem szavazattal, 20 tartózkodás mellett elfogadták ezt a jelentést, gratuláltak az Ombudsmannak a munkájához és a Petíciós Bizottsággal fenntartott jó kapcsolatához.

NYÍLT NAPOK

Brüsszel

Az Európai Parlament május 1-jén, az Unió bővítésének megünneplésére nyílt napot rendezett. Az ombudsmani hivatal részt vett a nyílt napon, és kihasználva az alkalmat, itt vezette be „Az

európai Ombudsman – rövid áttekintés” című prospektust, amelyet 24 nyelven készítettek el. Az Ombudsman munkatársai a nap folyamán válaszoltak a feltett kérdésekre, becslések szerint 30 000 résztvevője volt a programnak.

Az ombudsman standjához látogató polgárok a nyílt napon Strasbourgban, Franciaország, 2004. május 9.

Strasbourg

Május 9-én az ombudsmani hivatal részt vett az Európai Parlament strasbourgi nyílt napján. Az európai Ombudsman munkáját bemutató kiadványokat, köztük „Az európai Ombudsman – rövid áttekintés” című új prospektust, 24 nyelven osztották ki a látogatóknak. Az Ombudsman standjánál egy vetélkedőt szerveztek, amelynek az Ombudsman finnországi tájékoztatási célú látogatásáról készült videófelvétel képezte az alapját. Az Ombudsman munkatársai egész nap jelen voltak és válaszoltak a kérdésekre. Több mint 32 000 ember látogatta meg a Parlamentet a nyílt napon.

6.2 TÁJÉKOZTATÁSI CÉLÚ LÁTOGATÁSOK

Annak érdekében, hogy a polgárokból tudatosítani lehessen, hogy jogukban áll panaszt tenni az európai Ombudsmannál, és hogy tovább lehessen erősíteni a munkakapcsolatokat nemzeti Ombudsman kollégáival, az európai Ombudsman 2004-ben növelte látogatásainak számát a tagállamokban, a csatlakozó és a tagjelölt országokban egyaránt.

Május elsejéig az Ombudsman meglátogatta mind a tíz csatlakozó országot, és az év végéig öt további országot, ami talán a leglátványosabb aspektusa volt a polgárok felé irányuló kezdeményező munkájának. Az európai Ombudsman minden látogatása során találkozott polgárokkal, lehetséges panaszosokkal, ügyintézőkkel, a bírói testületek tagjaival és vezető politikusokkal. Minden útjára elkísérte jogi osztályának és kommunikációs személyzetének egy tagja.

Az Ombudsman tájékoztató látogatásainak célja, hogy a polgárok jobban megértsék a szolgáltatásokat, amelyeket nyújtani tud számukra. 2004-ben a nagyközönség számára rendezett számos találkozó alkalmával az Ombudsman példákkal szemléltette a hozzá érkező panaszok típusait.

Az európai Ombudsman munkája azonban túlmutat a panaszok kezelésén, és találkozói során tudatában volt annak, hogy ezen átfogóbb szerep ismertségét fokozni kell. Beszédei és előadásai alkalmával DIAMANDOUROS úr kiemelte az Ombudsman intézményének fontosságát a jogállamiság, a demokrácia és az emberi jogok előmozdítása szempontjából.

A 2004 júniusában megrendezett kormányközi konferencia előkészületei során az Ombudsman keményen dolgozott a kormányok képviselőivel folytatott tárgyalásai során annak érdekében, hogy hangoztassa a bíróságon kívüli jogorvoslathoz való hozzáférés Európa alkotmányának tervezetében való felvételének fontosságát.

Az alkotmánytervezet elfogadását követően az európai Ombudsman kifejezte a készségét arra, hogy együttműködjön a nemzeti és a regionális hatóságokkal annak érdekében, hogy az alkotmány létét és a polgároknak nyújtott előnyeit tudatosítsa.

Végül a kétoldalú ombudsmani találkozók alkalmával a résztvevők áttekintették a jövőbeli együttműködés kereteire vonatkozó elképzeléseiket, és mindeközben tanultak egymás tapasztalataiból és a megosztották egymással a legjobb gyakorlatot.

Az Ombudsman tagállamokban és tagjelölt országokban dolgozó kollégái mélyreható, fontos szakmai programokat és találkozókat szerveztek az európai Ombudsman számára minden ilyen látogatás alkalmával, és gyakran az egész út során elkísérték őt. A következő fejezetben áttekintjük a lezajlott találkozók hosszú sorát, felsorolva a párbeszédben részt vevő fontos személyeket, megemlítve az egyetemeken, nyilvános könyvtárakban, az Európai Unió külső irodáiban és másutt megtartott előadásokat. A tájékoztató látogatások keretében lezajlott médiaeseményeket e jelentés 6.4 fejezete tartalmazza.

SZLOVÉNIA

Az európai Ombudsman január 24. és 27. között látogatta meg Szlovéniát.

Matjaž Hanžek, a szlovéniai emberi jogok ombudsmanja és Diamandouros úr.
Ljubljana, Szlovénia, 2004. január 26.

Az Ombudsman látogatása az emberi jogok ombudsmanjával, Matjaž HANŽEK úrral és helyetteseivel Aleš BUTALA úrral, France JAMNIK úrral és Mr Jernej ROVŠEK úrral lefolytatott eszmecserével kezdődött, melyet a szlovén nemzeti Ombudsman munkatársainak készített előadás követett. Ezt követően DIAMANDOUROS úr találkozók során vett részt, köztük a szlovén miniszterelnökkel,

Anton ROP úrral, Szlovénia elnökével, Janez DRNOVŠEK úrral, az országgyűlés elnökével, Borut PAHOR úrral, a nemzetgyűlés képviselőcsoportjainak képviselőivel és az európai ügyek miniszterével, Janez POTOČNIK úrral. Az Ombudsman találkozott továbbá Aloz PETERLE úrral, aki korábban az Európai Konvent elnökségi tagja volt, és Mihael BREJC úrral, a Konvent póttagjával. A magas szintű találkozók sorába illeszkedett az alkotmánybíróság elnökével, Dragica WEDAM LUKIČ asszonnyal, Ciril RIBIČIČ bíró úrral, Marija KRISPER KRAMBERGER és Mirjam ŠKRK bíró asszonnyal, és Jandranka SOUDAT főtitkár asszonnyal megtartott találkozó. Mialatt Szlovénia fővárosában tartózkodott, DIAMANDOUROS úr találkozott még Ljubljana polgármesterével, Danica SIMŠIČ asszonnyal is.

Diamandouros úr, Matjaž Hanžek (jobbról a második), a szlovéniai emberi jogok ombudsmanja és Janez Potočnik, a szlovén európai ügyek minisztere. Ljubljana, Szlovénia, 2004. január 26.

Annak érdekében, hogy eljusson a polgárokig és tájékoztathassa őket munkájáról, az Ombudsman beszédet tartott „Az Európai Unió: jogok, jogorvoslat és az európai Ombudsman” címmel az Európa Központban, amely otthont ad az Európai Bizottság delegációjának Ljubljanában. EU-ügyekben érintett nem kormányzati szervezeteket, egyesületeket és a sajtót hívták meg a találkozóra. DIAMANDOUROS úr tartott egy előadást „Az Ombudsman szerepe a demokrácia minőségi javításában” címmel mintegy 200 egyetemista előtt a Ljubljana Egyetem Politikatudományi Karán, ahol Anuška FERLIGOJ asszony, az egyetem dékánja és Drago ZAJC úr köszöntötte. Az Európai Parlament ljubljana-i tájékoztatási irodájának vezetője, Paolo RIZZO úr az Ombudsman látogatása alkalmából ebédet adott, és itt az Ombudsmannak lehetősége nyílt nem hivatalos, kötetlen eszmecsere folytatnia a szlovén ombudsmannal, HANŽEK úrral, és helyetteseivel BUTALA és ROVŠEK urakkal, POTOČNIK úrral, az európai ügyek miniszterével, egy alkotmánybíróval, Mirjam ŠKRK asszonnyal és KAUFMANN úrral az Európai Bizottság delegációjából.

SZLOVÁKIA

Február 18-án és 19-én Szlovákiában tartott az Ombudsman találkozót, előadásokat, és médiaeseményeket. Pozsonyi látogatása alkalmával az Ombudsman vitákon vett részt Pavol HRUŠOVSKÝ úrral, a Szlovák Nemzeti Tanács elnökével, az emberi jogi, nemzetiségi, és a nők helyzetével foglalkozó bizottság tagjaival, és Ján FIGEL úrral, a Szlovák Nemzeti Tanács külügyi bizottságának elnökével. Az Ombudsman találkozott Dobroslav TRNKA úrral, Szlovákia főügyészével és helyettesével, Martin LAUKO úrral, valamint Milan KARABIN úrral, a Legfelső Bíróság elnökével és Marián VRABKO úrral, a Comenius Egyetem Jogi Karának dékánjával.

Pozsonyi tartózkodása alatt DIAMANDOUROS úr „Demokrácia, jogállamiság és az európai Ombudsman” címmel előadást tartott a Comenius Egyetem Jogi Karán. Találkozott Azelio FULMINI

úrral, az Európai Parlament szlovákiai hivatalának vezetőjével és az EU ír elnökségéből adódóan Thomas LYONS nagykövet úrral, a szlovákiai ír misszió vezetőjével. Az Ombudsman előadást tartott az EU nagyköveteinek találkozóján is a Szlovák Nemzeti Tanács Hivatalának épületében.

Diamandouros úr és Pavel Kandráč, a szlovák közjogok védője.
Pozsony, Szlovákia, 2004. február 18.

CIPRUS

Február 29. és március 3. között az európai Ombudsman egy sor találkozón vett részt, előadást tartott és médiaszerepléseket vállalt Cipruson. Az idő alatt, melyet DIAMANDOUROS úr Nicosiában töltött, lehetősége nyílt tárgyalni Tassos PAPADOPOULOS úrral, Ciprus elnökével, Andreas CHRISTOU úrral, a belügyminiszterrel, Solon NIKITAS úrral, a legfőbb ügyésszel, az Európai Unióhoz delegált korábbi ciprusi nagykövettel és a ciprusi kormány Európai Konventbe delegált tagjával, Mihalis ATTALIDIS úrral.

Az európai Ombudsman találkozott a képviselőház szóvivőjével, Dimitris CHRISTOFIAS úrral is, aki egyben a Dolgozók Haladó Pártjának vezetője (AKEL), Nicos ANASTASIADES úrral, a Demokratikus Nagygyűlés Pártjának vezetőjével (DISY) és Glafcos CLERIDES úrral, Ciprus korábbi elnökével és a Demokratikus Nagygyűlés Pártjának korábbi vezetőjével (DISY). Látogatásának második napján DIAMANDOUROS úr találkozott Yiannakis OMIROU úrral, a Szociáldemokrata Mozgalom vezetőjével (KISOS-EDEK), George VASSILIOU úrral, Ciprus korábbi elnökével és egyben az Egyesült Demokrata Párt (EDI) vezetőjével, és Nicos CLEANTHOUS úrral a Demokrata Párt (DIKO) helyettes vezetőjével. DIAMANDOUROS úr nicosiai látogatása is eredményesnek bizonyult, mert találkozott Adriaan VAN DER MEER úrral, az Európai Bizottság ciprusi delegációjának vezetőjével és Anthony COMFORT úrral, az Európai Parlament ciprusi irodájának vezetőjével is.

DIAMANDOUROS úr ciprusi látogatása alatt előadást tartott a Ciprusi Központi Bank konferenciatermében megrendezett „A közigazgatás elszámoltathatósága, mint a demokrácia megerősítésének tényezője – az európai Ombudsman szerepe” című konferencián. Ezt az eseményt a Társadalom Modernizálásáért Fórum (OPEK) és Strovolos város önkormányzata szervezte. Beszédet tartott Eliana NICOLAOU asszony, Ciprus közigazgatási biztosa, Andreas CHRISTOU úr, belügyminiszter, Savvas ILIOFOTOU, Strovolos polgármestere és Larkos LARKOU úr, az OPEK elnöke. Élénk vita bontakozott ki a közönséggel, amelyet Pavlos PAVLOU újságíró vezetett. Nicosiában az Ombudsman a Ciprusi Egyetem Közgazdasági és Menedzsment Karán is tartott egy nyilvános előadást, amelynek címe „Jogállamiság, demokrácia és az Ombudsman intézménye Közép-Kelet- és Délkelet-Európában”.

Eliana Nicolaou, Ciprus közigazgatási biztosa, Diamandouros úr és Andreas Christou, a ciprusi belügyminiszter. Nicosia, Ciprus, 2004. március 2.

Végül a görög és a török ciprusiakkal szervezett találkozón DIAMANDOUROS úr előadást tartott az európai Ombudsman szerepéről, a Társadalom Modernizálásért Fórum (OPEK) és a ciprusi törökök „Ez a mi országunk” nem kormányzati szervezetének közös szervezésében. Az előadásra az ENSZ ciprusi központjának épületében, a Ledra Palotában, Nicosia semleges zónájában került sor.

CSEH KÖZTÁRSASÁG

Március 21. és 24. között az európai Ombudsman Csehországban, azon belül Prágában és Brno városában tett látogatást. Március 22-én az Otakar MOTEJL cseh ombudsmannal Brno városában lezajlott találkozót követően DIAMANDOUROS úr együtt ebédelt az Alkotmánybíróság és a Legfelső Bíróság tagjaival. Délután DIAMANDOUROS úr meglátogatta a Masaryk Egyetem Jogi Karát Brnóban, ahol előadást tartott az európai Ombudsman szerepéről és munkájáról. Mintegy 140 diák vett részt az előadáson.

Március 23-án fogadta az Ombudsmant Zuzka RUJBROVÁ asszony, a Cseh Köztársaság Képviselőháza petíciós bizottságának elnöke, az elnök helyettese és a bizottság titkárságának vezetője. Délután DIAMANDOUROS urat fogadta Jan RUMIL úr, a Cseh Köztársaság parlamentje szenátusának alelnöke, Jaroslava MOSEROVÁ asszony (a szenátus magas rangú tagja), Helena RÖGNEROVÁ asszony és Josef JÁRAB úr, akik a szenátus tagjai. Kora este Prágában DIAMANDOUROS úr nyilvános előadást tartott szerepéről és munkájáról az Európai Unió Tájékoztató Központban (EUIP), melynek mintegy 40 résztvevője volt. Ezt követően a Cseh Köztársaság igazságügyi miniszterhelyettese meghívta az Ombudsmant vacsorára.

Március 24-én reggel fogadta az Ombudsmant Lubomír ZAORÁLEK úr, a Cseh Köztársaság Képviselőházának szóvivője. Később Pavel VOŠALÍK úr, a Cseh Köztársaság külügyminiszterhelyettese látta vendégül DIAMANDOUROS urat.

Diamandouros úr diákoknak ad elő a brnoi Masaryk Egyetem jogi karán,
Cseh Köztársaság, 2004. március 22.

Otakar Motejl, cseh ombudsman, Diamandouros úr és Pavel Vošalík, a Cseh Köztársaság
külügyminiszter-helyettese. Prága, Cseh Köztársaság, 2004. március 24.

LETTORSZÁG

Az Ombudsman április 14. és 17. között Rigába látogatott.

DIAMANDOUROS úr találkozott lett nemzeti Ombudsman kollégájával, Olafs BRŪVERS úrral, a lett Nemzeti Emberi Jogi Iroda igazgatójával, aki közreműködött DIAMANDOUROS úr lett útjának megszervezésében, és aki elkísérte az Ombudsman urat a lett köztisztviselőkkel szervezett találkozóra is. Többek között találkozott Nils MUIŽNIEKS úrral, Lettország társadalmi integrációs ügyekkel kapcsolatos különleges feladatok miniszterével, Ina DRUVIETE asszonnyal, a lett Országgyűlés emberi jogi és közügyi bizottságának elnökével és a bizottság további tagjaival, Rihards PĪKS úrral, Lettország külügyminiszterével, Aivars ENDZIŅŠ úrral, a lett Alkotmánybíróság elnökével. Rigai tartózkodása alatt DIAMANDOUROS úr látogatást tett Andrew RASBASH úrnál, az Európai Bizottság lettországi delegációjának vezetőjénél is.

Diamandouros úr, Olafs Brüvers, a lett Emberi Jogok Nemzeti Hivatalának igazgatója és Aivars Endziņš, Lettország alkotmánybíróságának elnöke. Riga, Lettország, 2004. április 16.

Annak érdekében, hogy az Ombudsman munkájára felhívja a lett polgárok figyelmét, DIAMANDOUROS úr nyilvános előadást tartott a Rigai Jogi Doktori Iskolában „A polgárok jogai, a jogorvoslat útjai és az európai Ombudsman” címmel, amelyen az iskola hallgatói és a lett civil társadalom képviselői voltak jelen.

LITVÁNIA

Lettországot követően az Ombudsman Vilniusba utazott, ahol április 17. és 21. között tartózkodott.

DIAMANDOUROS úr először nemzeti kollégájával – az ombudsmani hivatal vezetőjével, Romas VALENTUKEVIČIUS úrral – valamint a többi ombudsmannal, név szerint Elvyra BALTUTYTĖ asszonnyal, Rimantė ŠALAŠEVIČIŪTĖ asszonnyal, Kęstutis VIRBICKAS úrral és Zita ZAMŽICKIENĖ asszonnyal találkozott a litván Országgyűlés Ombudsmani Hivatalában. Később magas beosztású tisztviselőkkel találkozott, többek között Česlovas JURŠĖNAS úrral, a litván Országgyűlés jelenlegi elnökével, Petras AUŠTREVIČIUS úrral, a kormány EU-ügyekért felelős miniszterének helyettesével, Gediminas DALINKEVIČIUS úr, az Országgyűlés emberi jogi bizottságának elnökével, Vytenis ANDRIUKAITIS úrral, az Országgyűlés elnökhelyettesével, az európai ügyek bizottságának elnökével és Gintaras STEPONAVIČIUS úrral, az európai ügyek bizottságának tagjával. Az Ombudsmannak lehetősége volt találkozni és eszmecsere folytatnia Gražina IMBRASIENĖ asszonnyal, gyermekjogi ombudsmannal és Aušrinė BURNEIKIENĖ asszonnyal, a litván esélyegyenlőségi ombudsmannal is. Találkozott továbbá Zenonas NAMAVIČIUS úrral és Vytautas SINKEVIČIUS úrral, a litván Alkotmánybíróság bírásaival.

Látogatása során DIAMANDOUROS úr nyilvános előadást tartott a Martynas Mažvydas Litván Nemzeti Könyvtárban, amely „A polgárközpontú Európa építése – az európai Ombudsman szerepe” címet viselte. Több mint 50 polgár és a litván civil társadalom képviselői vettek részt az előadáson. DIAMANDOUROS úr a Litván Jogi Egyetemen is tartott előadást „Demokrácia, felelősség és az európai Ombudsman intézménye” címmel, amelyen csaknem 200 hallgató és kutató vett részt. Ez a rendezvény teremtett alkalmat a találkozásra Alvydas PUMPUTIS úrral, a Litván Jogi Egyetemen dékánjával és az egyetem más képviselőivel. Vilniusi tartózkodása során DIAMANDOUROS úr találkozott Michael GRAHAM úrral, az Európai Bizottság litvániai képviselőjének vezetőjével.

Česlovas Juršėnas, Litvánia parlamentjének (Seimas) ügyvivő elnöke, Romas Valentukevičius, a litván Seimas ombudsmani hivatalának vezetője és Diamandouros úr.
Vilnius, Litvánia, 2004. április 19.

LENGYELORSZÁG

Április 28. és május 2. között az európai Ombudsman találkozót, előadásokat és média eseményeket tartott Lengyelországban.

Diamandouros úr és Andrzej Zoll, Lengyelország ombudsmanja.
Varsó, Lengyelország, 2004. április 30.

A látogatás Krakkóban kezdődött egy ebéddel, melyen Andrzej ZOLL úr, a polgári jogok védelmének lengyel biztosa volt a házigazda. Részt vett ezen az ebéden Maria NOWAKOWSKA asszony, a Kutatás és Nemzetközi Kapcsolatok Jagelló Egyetemének alelnöke és Fryderyk ZOLL úr, a Jagelló Egyetem Jogi Karának adjunktusa is.

Április 29-én DIAMANDOUROS úr tárgyalt Jacek MAJCHROWSKI úrral, Krakkó polgármesterével. Ezt követően ismét a Kutatás és Nemzetközi Kapcsolatok Jagelló Egyetemére vezetett az útja, ahol fogadta őt Maria NOWAKOWSKA alelnök asszony.

DIAMANDOUROS úr nyilvános előadást tartott a Jogi Karon „Jogállamiság, demokrácia és az ombudsmani intézmény – egy európai perspektíva” címmel, a rendezvény házigazdája Fryderyk ZOLL úr, a jogi kar adjunktusa volt. 60-nál több hallgató volt jelen ezen az előadáson. Április 30-án Varsóban DIAMANDOUROS úr első találkozója Bruno DETHOMAS nagykövet úr, az Európai Bizottság lengyelországi delegációjának vezetője és Toon STREPPÉL úr, az Európai Parlament Tájékoztatási Irodájának vezetője részvételével zajlott. DIAMANDOUROS úr találkozott a polgári jogok biztosával, majd azt követően a biztosi hivatal egységeinek igazgatóival és részlegvezetőivel. Az ebédet követően ZOLL úr elnökletével egy találkozóra került sor különböző nem kormányzati szervezetek képviselőivel. DIAMANDOUROS úr, a polgári jogok biztosának helyettese, Jerzy ŚWIĄTKIEWICZ úr társaságában tárgyalt Marek SAFJAN úrral, az Alkotmánybíróság elnökével, Roman HAUSER úrral, a Legfelső Bíróság elnökével, és Longin PASTUSIAK úrral, a Szenátus szóvivőjével.

Diamandouros úr diákoknak ad elő az Európai Kollégium natolini campusának európai fórumán.
Natolin, Lengyelország, 2004. április 30.

Később, immár este DIAMANDOUROS úr nyilvános előadást tartott „Polgári jogok, a jogorvoslat módjai és az európai Ombudsman” címmel az Európai Natolin Főiskola Európai Fórumán. Az intézmény több mint 60 korábbi és jelenlegi hallgatója vett részt az előadáson, amelyet Piotr NOWINA-KONOPKA úr, az Európai Főiskola rektor-helyettese vezetett fel. Ezt követően az Ombudsman Andrzej ZOLL társaságában részt vett a Pilsudski téren megrendezett EU-bővítési ünnepségen, ahol találkoztak Lengyelország elnökével Aleksander KWASNIEWSKI úrral és a parlament alsó- és felsőházának elnökeivel.

Május 1-jén, a nap úgy kezdődött, hogy az Ombudsman tárgyalt Lengyelország elnökével, Aleksander KWASNIEWSKI úrral, amely eseményt egy villásreggeli követett a Varsói Királyi Várban a bővítés tiszteletére, amelynek házigazdája a kulturális miniszter és az elnök volt.

AUSZTRIA

Május 24. és 25. között az Ombudsman Ausztriába látogatott.

Május 24-én Bécsben DIAMANDOUROS úr egy sor találkozáson vett részt Heinz FISCHER úrral, Ausztria megválasztott elnökével, Andreas KHOL úrral, a parlament alsóházának elnökével,

Franz FIEDLER úrral, a számvevőszék elnökével. Dieter BÖHMDORFER úr, igazságügy miniszter DIAMANDOUROS úr tiszteletére ebédet adott.

Peter Kostelka, az Osztrák Ombudsmani Testület elnöke, Diamandouros úr és Heinz Fischer, Ausztria megválasztott elnöke. Bécs, Ausztria, 2004. május 24.

Másnap az Ombudsman tanácskozott Beate WINKLER asszonnyal, a Rasszizmus és Idegengyűlölet Európai Megfigyelőközpontjának igazgatójával és Michael REINPRECHT úrral, az Európai Parlament ausztriai tájékoztatási irodájának vezetőjével. DIAMANDOUROS látogatása itt is egy „Jogállamiság, demokrácia és az európai Ombudsman” című nyilvános előadással zárult a Diplomáciai Akadémián Bécsben, amely az Akadémia és az Európai Bizottság bécsi képviselete közös rendezésében valósult meg.

ROMÁNIA

Május 26. és 28. között az Ombudsman meglátogatta Romániát.

DIAMANDOUROS urat a román népügyvéd, Ioan MURARU ÚR, a helyettese, Gheorghe IANCU úr, az intézmény főtitkára, Niculae LAPA úr, Andreea ABRUDAN asszony, a külkapcsolatok szakértője köszöntötte. Késő délután DIAMANDOUROS úr meglátogatta az Európai Bizottság Bukaresti delegációját, ahol találkozott Anne de LIGNE asszonnyal, a PHARE részleg vezetőjével, Raluca PRUNA feladatirányító és Camelia SUICĂ bel- és igazságügyi csoportvezető asszonnyal.

Május 27-én DIAMANDOUROS úr meglátogatta a népügyvéd hivatalát, ahol találkozott az ombudsmannal és a hivatalvezető tisztségviselővel. Délután a román igazságügyi minisztériumban tett látogatást, ahol DIAMANDOUROS úr találkozott Simona-Maya TEODOROIU igazságügyi államtitkár asszonnyal. Május 28-án DIAMANDOUROS úr meglátogatta a román alkotmánybíróságot ahol Ruxandra SABĂREĂNU asszony, az intézmény főtitkára fogadta. Az Ombudsman látogatásának lezárásaként tárgyalt Nicolae POPA úrral, az alkotmánybíróság elnökével.

Ioan Muraru, a romániai nép ügyvédje, Diamandouros úr és Nicolae Popa, a román alkotmánybíróság elnöke. Bukarest, Románia, 2004. május 28.

GÖRÖGORSZÁG

Június 30. és július 2. között DIAMANDOUROS úr találkozókat, előadásokat és média eseményeket tartott Görögországban. Yorgos KAMINIS úr, a görög nemzeti Ombudsman kísérté el ezekre az eseményekre.

Yorgos Kaminis, görög ombudsman, Kostas Karamanlis, Görögország miniszterelnöke és Diamandouros úr. Athén, Görögország, 2004. július 2.

Június 30-án reggel DIAMANDOUROS úr találkozott Prokopis PAVLOPOULOS úrral, a belügy-, közigazgatási és decentralizációs miniszterrel. Ezt követően találkozott Costas SIMITIS úrral, korábbi miniszterelnökkel és Nicos CONSTANTOPOULOS úrral, a Synaspismos Párt vezetőjével. Délután DIAMANDOUROS urat fogadta Anna BENAKI-PSAROUDA asszony, a görög parlament elnöke,

majd Aleka PAPARIGHA asszony, a görög Kommunista Párt főtitkára, és George KARATZAFERIS úr, az Ortodox Néppárt vezetője (LAOS).

Este DIAMANDOUROS úr nyilvános előadást tartott a Nemzeti Kutatási Alapítvány épületében. Az előadás, amelynek házigazdái az „OPEK”, a „Paremvassi” és a „Polgárok mozgalma” nevű nem-kormányzati szervezetek voltak, és a címe „Az európai Ombudsman, mint az európai polgárok alapvető jogai védelmének eszköze” volt. Másnap DIAMANDOUROS úr nyilvános előadást tartott az Esperia Palace Hotelban. Ezt az előadást az ELIAMEP (Hellén Alapítvány az Európai és Külpolitikáért) szervezte, és „Az európai Ombudsman, az európai közigazgatás és az európai polgárok: fejlődő kapcsolatok” címet viselte.

Még aznap DIAMANDOUROS úr találkozott George PAPANDREOU úrral, a Pánhellén Szocialista Mozgalom (PASOK) vezetőjével. Este az elnöki palotában találkozott Kostis STEFANOPOULOS úrral, Görögország elnökével.

Július 2-án DIAMANDOUROS úr találkozott Kostas KARAMANLIS úrral, Görögország miniszterelnökével. Ugyanaznap találkozója volt az Államtanács elnökével Christos GERARIS úrral, valamint az Európai Parlament és az Európai Bizottság athéni képviselteinek vezetőivel, George KASIMATIS úrral és George MARKOPOULIOTIS úrral.

HOLLANDIA

DIAMANDOUROS úr Hollandiát (Rotterdam, Hága, Leiden és Nijmegen) szeptember 15. és 19. között látogatta meg.

Diamandouros úr és Roel Fernhout, Hollandia ombudsmanja. Hága, Hollandia, 2004. szeptember 17.

Hágában DIAMANDOUROS úr találkozott nemzeti kollégájával Roel FERNHOUT úrral, Hollandia ombudsmanjával, aki elkísérte tárgyalásaira is, Atzo NICOLAÏ úrral, Hollandia európai ügyekért felelős miniszterével, Pieter VAN DIJK úrral, az Állami Tanács tagjával, aki korábban az Emberi Jogok Európai Bíróságának bírója volt. Hágai tartózkodása alatt DIAMANDOUROS úr találkozott Lambert VAN NISTELROOIJ úrral, EP-képviselővel, Hans Blokland EP-képviselővel, Corien WORTMANN-KOOL EP-képviselővel, valamint Nico WEGTER úrral, az Európai Bizottság hollandiai képviselőjének igazgatójával, Sjerp VAN DER VAART úrral, az Európai Parlament tájékoztatási irodájának igazgatójával, Marion VAN EMDEN asszonnyal, Hollandia Európai Mozgalmának igazgatójával.

Rotterdami tartózkodása alatt az európai Ombudsman két nyilvános előadást tartott. Az egyik „Az Ombudsman kettős szerepe” címmel a 3. Európai Közigazgatási Minőségbiztosítási Konferencián, a második „Az európai Ombudsman: a helyes igazgatás őre” címmel az Erasmus Egyetem Jogi Karán hangzott el. A Leideni Egyetem Jogi Karán is beszédet mondott „Az Európai Unió Alkotmánya és az európai Ombudsman szerepe” címmel. Rotterdami tartózkodása alatt DIAMANDOUROS úr tárgyalta az önkormányzat ombudsmanjával, Migiel VAN KINDEREN úrral.

Szeptember 19-én vasárnap Nijmegen városában, DIAMANDOUROS úr és FERNHOUT úr részt vett a „Market Garden” hadművelet 60. évfordulója alkalmából rendezett megemlékezéseken. A megemlékezés részeként Nijmegen polgármestere beszédet mondott a városházán, a szövetséges veteránok díszszemlét tartottak és megkoszorúzták a háborús emlékművet. Mindkét eseményen részt vett DIAMANDOUROS úr és FERNHOUT úr is, és az általuk képviselt intézmények nevében elhelyezték koszorúikat.

PORTUGÁLIA

Október 21-én és 22-én az Ombudsman Portugáliába látogatott.

Diamandouros úr, Henrique Nascimento Rodrigues (a második balról), Portugália ombudsmanja és személyzetének tagjai. Lisszabon, Portugália, 2004. október 21.

Kétnapos lisszaboni tartózkodása alatt az Ombudsman találkozhatott a miniszterelnökkel, Pedro SANTANA LOPES úrral, a külügyminiszterrel, António MONTEIRO úrral, és az igazságügy miniszterrel, José AGIAR BRANCO úrral. Találkozott továbbá João MOTA AMARAL úrral, az országgyűlés elnökével, aki egy ebédet adott, amelyen magas rangú parlamenti képviselők voltak jelen, és minden politikai párt képviseltette magát. Az Ombudsman nem hivatalos eszmecsere folytatott António VITORINO úrral, bel- és igazságügyi európai biztossal, és részt vett a portugál Ombudsman vacsoráján, amelyen szintén részt vett a Legfelső Bíróság elnöke, Manuel Fernando DOS SANTOS SERRA úr, az Alkotmánybíróság jelenlegi elnöke, MOURA RAMOS úr és Jaime GAMA úr, a korábbi külügyminiszter, jelenleg országgyűlési képviselő, továbbá Jorge MIRANDA úr a Lisszaboni Egyetem részéről. Az Ombudsman ottléte alatt Paulo SANDE úr, az Európai Parlament irodájának vezetője munkaebédre hívta meg, amelyen részt vettek az Európai Parlament portugál képviselői is, köztük Assunção ESTEVES asszony a kereszténydemokrata képviselőcsoport (ENP-EO) részéről, Luís Manuel CAPOULAS SANTOS úr, Fausto CORREIA úr, António COSTA úr, Edite ESTRELA asszony, Emanuel JARDIM FERNANDES úr, Elisa FERREIRA asszony, Ana Maria GOMES asszony, Jamila MADEIRA asszony a szocialista képviselőcsoport (PES) részéről,

valamint Ilda FIGUEIREDO asszony és Sérgio RIBEIRO úr a Nemzetek Európájáért Uniója (UEN) képviselőcsoportja részéről.

A polgárok elérése érdekében, az Ombudsman felszólalt az Európai Bizottság portugáliai képviselőjének vezetője, Margarida MARQUES asszony által rendezett eseményen. Az Ombudsman beszédének címe „Polgárközpontú Európa építése: az európai Ombudsman és az európai alkotmány” volt. Több mint 30 ember vett részt a találkozón és a kérdések és válaszok élénk megvitatásán, amely olyan kérdésekkel foglalkozott, mint a bevándorlás, hátrányos megkülönböztetés, az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés, a helyes ügyintézés. A találkozót fogadás követte, melynek során az Ombudsman saját munkájáról beszélgetett a közönséggel. Látogatásának második napján az Ombudsman a Lisszaboni Egyetem Jogi Karán tartott beszédet „Alapvető jogok az Európai Unióban és az európai Ombudsman” címmel. Az Ombudsmant Jorge MIRANDA úr mutatta be hallgatóságának, amelyet körülbelül 50 hallgató és egyetemi oktatóik képezték.

FRANCIAORSZÁG

2004. december 1-jén és 2-án az Ombudsman Párizsba látogatott.

A francia ombudsmannal Jean-Paul DELEVOYE úrral folytatott rövid, kétoldalú találkozót követően az európai Ombudsman eszmecsere-t folytatott a francia ombudsmani hivatal vezetésével, amelyet Bernard DREYFUS igazgató úr vezetett. Ezt követően az Ombudsman úr a korábbi francia ombudsmannal Bernard STASI úrral közös munkaerőben vett részt, melynek során megvitaták STASI úr jelenlegi szerepét a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem és egyenlőség biztosításának céljából felállítandó francia főhatóság létrehozásában. Ezt követően az Ombudsman találkozott Eric WOERTH úrral, az állami reformok lebonyolításáért felelős államtitkárral, később Pascale ANDREANI asszonnyal, aki a miniszterelnök tanácsadója európai ügyekben. Látogatásának második napján az Ombudsman tárgyalt Renaud DENOIX DE SAINT-MARC úrral, az Állami Tanács alelnökével, Jean-Claude COLLIARD úrral, az alkotmányügyi tanács tagjával, és Claudie HAIGNERE asszonnyal, az európai ügyek miniszterével.

Kétnapos párizsi látogatása alatt az Ombudsman 35 hallgató számára tartott előadást a Politikai Tanulmányok Intézetében „Az európai Ombudsman és az európai polgárság” címmel. Renaud DEHOUSSE úr mutatta be az Ombudsmant, míg Florence DELOCHE-GAUDEZ asszony, a Politikatudományi Kar Európai Fórumának főtárgya elnökölt az eseményen. Párizsi tartózkodása során az Ombudsman találkozhatott Jean-Guy GIRAUD úrral, az Európai Parlament párizsi tájékoztatói irodájának vezetőjével, és Yves GAZZO úrral, az Európai Bizottság képviselőjének vezetőjével.

6.3 EGYÉB KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK

Az Ombudsmant egyre többször hívják meg az Európában megrendezett konferenciákra és szemináriumokra. Az ezek alkalmával megtárgyalt témák az EU polgárok felé irányuló kommunikációs erőfeszítéseitől az Európai Alkotmányig, új Uniós Alapjogi Ügynökség létrehozására tett javaslatától az Unió intézményei és szervei számára alkotott, a helyes ügyintézés szabályozó jogszabály lehetőségéig terjednek. Az Ombudsman nagy örömmel vesz részt ezeken a találkozókon, amelyek segítenek felhívni a kulcsszereplők figyelmét az ő munkájának jelentőségére is. Amennyiben nem tud személyesen részt venni az eseményen, az Ombudsman munkatársai közül az adott témában kompetens személyt bízta meg az intézmény képviselőjével.

Az Ombudsman a politikusokkal, társadalmi szervezetekkel, érdekcsoportokkal, egyetemi hallgatókkal és a polgárokkal (hogy csak a legfontosabbakat említsük) folytatott párbeszéd alkalmával mindig tudatosítani igyekszik munkájának jelentőségét, illetve azokat a kérdéseket,

melyeknek kezelésére fel szokták kérni. Ebben a vonatkoztatásban az Ombudsman munkatársai is aktívak. A 2004. év ilyen jellegű tevékenységeit tekinti át a következő fejezet.

AZ OMBUDSMAN BEVONÁSA

Nem hivatalos miniszteri konferencia „Európa kommunikálása” címmel - Wicklow, Írország

Április 6-án és 7-én az Ombudsman részt vett az ír európai ügyekért felelős miniszter, Dick ROCHE úr által Wicklow megyében, Írországból rendezett nem hivatalos miniszteri konferencián. A konferencia „Európa kommunikálása” címet viselte, és a tagországok, csatlakozó és tagjelölt országok európai ügyekért felelős miniszterei és titkárai, nyugat-balkáni küldöttségek, és az EU-intézmények képviselői vettek részt rajta. ROCHE miniszter hivatalos megnyitóját az Európai Parlament elnöke, Pat COX úr és António VITORINO úr, európai biztos beszéde követte, majd DIAMANDOUROS úr is felszólalt a konferencián. Hangsúlyozta, hogy az Ombudsman fontos szerepet játszik a polgárok jogaikkal kapcsolatos tájékoztatásában, jogérvényesítő képességének erősítésében. Ily módon az Ombudsman is segíthet abban, hogy a kibővült Európa polgárai „Európa kommunikálása” kihívásának meg tudjanak felelni – mondta az Ombudsman. DIAMANDOUROS úr hangsúlyozta, hogy szükség van arra, hogy a polgárok számára kézzelfogható eredményeket mutassanak fel azáltal, hogy képessé teszik őket arra, hogy a lehető legnagyobb mértékben kihasználhassák az Unióhoz kapcsolódó jogait.

Nemzetközi konferencia „Az alkotmánybíróságok helyzete az Európai Unióba történő integrációt követően” címmel - Bled, Szlovénia

Az Ombudsman részt vett „Az alkotmánybíróságok helyzete az Európai Unióba történő integrációt követően” címmel szeptember 30. és október 2. között Bled városában, Szlovéniában megrendezett nemzetközi konferencián. A konferenciát Dragica WEDAM LUKIĆ asszony, a szlovén alkotmánybíróság elnöke nyitotta meg. A felvezető beszédeket Erwan FOUÉRE úr, az Európai Bizottság szlovéniai delegációjának vezetője, Christos ARTEMIDES úr az Európai Alkotmánybíróságok Nemzetközi Konferenciájának elnöke, Didier MAUS úr, az Andorrai Köztársaság Alkotmánybíróságának bíróját, Luzius WILDHABER úr, az Emberi Jogok Európai Bíróságának elnöke, Vassilios SKOURIS úr, az Európai Közösségek Bíróságának elnöke és DIAMANDOUROS úr tartotta.

Ezután néhány EU-tagállam alkotmánybíróságainak EU jogrendszerrel kapcsolatos tapasztalatait összefoglaló előadás következett. Ausztria, Németország és Olaszország alkotmánybíróságainak képviselői tartottak előadást.

Október 1-jén a Cseh Köztársaság, Magyarország, Lettország, Litvánia, Lengyelország és Szlovénia alkotmánybíróságainak, valamint Ciprus és Észtország legfelső bíróságának képviselői tartottak előadást az EU-csatlakozás miatt szükséges alkotmánymódosításokról, az alkotmánybíróságok szerepéről az EU-integrációt követően, és az új kihívásoknak való megfelelési készség értékeléséről.

Dragica WEDAM LUKIĆ asszony tartotta a záróelőadást.

Diamandouros úr beszédet mond „Az alkotmánybíróságok helyzete az Európai Unióba történő integrációt követően” témájú nemzetközi konferencián. Bled, Szlovénia, 2004. szeptember 30.

34. Asser Kollokvium az európai jogról - Hága, Hollandia

Október 15-én DIAMANDOUROS úr részt vett a 34. Asser Kollokviumon az európai jogról, melynek „Az EU-Alkotmány: A legjobb út előre?” volt a címe. DIAMANDOUROS úr az „Európai Unió demokratikus élete” III. A. párhuzamos ülésen tartotta meg „Az európai Ombudsman és az Európai Alkotmány” című előadását. Az ülést Deirdre CURTIN asszony, az utrechti Vezetéstudományi Iskola professzora elnökölte.

Előadás az Athéni Egyetemen - Görögország

December 22-én az Ombudsman előadást tartott az Athéni Egyetem Politikatudományi és Közigazgatási Tanszékén. Az előadás része volt a tanszék európai és nemzetközi tanulmányok posztgraduális képzésének. Az Ombudsman előadásának címe: „A jogállamiság, a demokrácia, az elszámoltathatóság és az Ombudsman intézménye”.

Egyéb

Január 19-én DIAMANDOUROS úr Párizsban találkozott Noelle LENOIR asszonnyal, Franciaország európai ügyek miniszterével, és megvitattak számos, az európai ombudsmani hivatallal kapcsolatos adminisztratív ügyet.

Január 28-án az Ombudsman nyilvános előadást tartott Olaszországban, az Udinei Egyetem Jogi Karán. Furio HONSELL úr, az egyetem rektora köszöntötte DIAMANDOUROS urat. Körülbelül 100 fő hallgatta meg az előadást, köztük Maurizio MARESCA úr, a nemzetközi jog professzora, és Caterina DOLCHER asszony, Friuli Venezia-Giulia regionális ombudsmanja.

Diamandouros úr az Udinei Egyetem jogi karának diákjaival, Olaszország, 2004. január 28.

Ugyanezen a napon az Ombudsman találkozott Riccardo ILLY úrral, az olaszországi Friuli Venezia-Giulia régió elnökével. A találkozón az Ombudsman bemutatta a Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexét, amely nagyon érdekelte az elnököt. Az elnök azután javasolta, hogy a Kódexet alkalmazzák Friuli Venezia-Giulia regionális közigazgatásában.

Aznap később az Ombudsman ismertette a munkáját a trieszti kereskedelmi kamara képviselőinek. Alessandro ZANMARCHI úr, Trieszt ombudsmanja szintén részt vett ezen a találkozón.

Január 29-én DIAMANDOUROS úr beszédet mondott a Trieszti Egyetem Jogi Kara hallgatóinak Olaszországban. Bemutatták Sergio BARTOLE úrnak, a Jogelmélet Tanszék vezetőjének.

Február 11-én García VALLEDOR úr, Asztúria (Spanyolország) tartományi kormányának külkapcsolati minisztere látogatást tett az európai Ombudsmannál Strasbourgban. Elkísérte őt a kabinetfőnöke, Jorge PRADO úr, Maria Luisa BERGAZ EP-képviselő és Dionisio FERNÁNDEZ úr, az Egységes Európai Baloldal politikai tanácsadója. García VALLEDOR úr kifejezte Asztúria kormányának hajlandóságát arra, hogy benyújtsanak egy jogalkotási javaslatot a regionális parlamentnek egy Ombudsman létrehozásáról. DIAMANDOUROS úr üdvözölte a kezdeményezést, és felajánlotta maga és munkatársai segítségét.

Március 9-én DIAMANDOUROS úr találkozott az Európai Parlament fogyatékkal élőket segítő csoportjának (EPDSG) több képviselőjével, köztük Marie LUIJTEN asszonnyal, Saija JARVENTAUSTA asszonnyal, Helge POULSEN úrral és Philip SCOTT úrral. Az EPDSG, mely a Parlament tisztviselőiből áll és fogyatékkal élőkkel kapcsolatos ügyekben érdekelt, kifejezte támogatását az Ombudsman fogyatékkal élők integrációjára irányuló munkájával kapcsolatban. A csoport képviselői üdvözölték az Ombudsman hivatalból indított, a fogyatékkal élő emberek integrációját célzó vizsgálatát és az állásfoglalását a fogyatékkal élő gyermekek európai iskolákba történő integrációjával kapcsolatos panaszokról. DIAMANDOUROS úr ismertette az e téren hozott intézkedéseit, és kérte az EPDSG-t, hogy bocsássonak rendelkezésére további olyan információkat, amelyek segíthetik őt a vizsgálatok során.

Március 12-én BÁRÁNDY Péter úr, Magyarország igazságügyi minisztere, DEMETER Judit asszony, HOLTZ Lipót úr, SOMOGYVÁRI István úr és TAUBNER Zoltán úr, Magyarország Európa Tanácsba delegált nagykövete társaságában látogatást tett DIAMANDOUROS úrnál Strasbourgban. Különböző témákat érintettek a beszélgetésük során, többek között a magyar országgyűlési biztosok és az európai Ombudsman közti együttműködést, tekintettel Magyarország uniós csatlakozására.

Március 25-én az európai Ombudsman nyilvános előadást tartott Olaszországban, a Genovai Egyetem Politikatudományi Karán. DIAMANDOUROS urat bemutatták Adriano GIOVANNELLI úrnak, a kar dékánjának. Körülbelül 70 ember hallgatta meg az előadást.

Ugyanezen a napon DIAMANDOUROS úr volt a vitaindító Genovában, a Società di letture e conversazioni scientifiche által rendezett konferencián. A társaság nevében az elnök, Umberto COSTA úr és Gianpaolo GANDOLFO úr köszöntötte. DIAMANDOUROS úr a „Jogállamiság, demokrácia és az Ombudsman intézménye: egy európai perspektíva” témaköréről beszélt.

Március 26-án DIAMANDOUROS úr találkozott Genovában a Liguria tanácsának elnökével, Francesco BUZZONE úrral, és megvitatták az európai Ombudsman szerepét.

Március 27-én DIAMANDOUROS úr találkozott az olaszországi Lericiben a lerici önkormányzat polgármesterével, Emanuele FRESCO úrral, hogy emlékeztetessék a hivatal közönségszolgálati irodájának felavatását.

Szeptember 14-én DIAMANDOUROS úr Strasbourgban találkozott a japán parlament képviselőivel, Taro NAKAYAMA, Yoshito SENGOKU, Yukio EDANO, Okiharu YASUOKA és Motohiko KONDO urakkal. A képviselőket, akik a japán alkotmány kutatói bizottságának képviselői, elkísérte Ryuichi SHOJI úr is, Japán strasbourgi főkonzulja. Az Európai Unió alkotmányos rendszeréről és az európai Ombudsman szerepéről és munkájáról tartottak megbeszélést.

November 16-án DIAMANDOUROS úr több mint 100 olasz egyetemista előtt beszélt, akik kétnapos kiránduláson vettek részt az Európai Parlamentben. A tanulók egy verseny győztesei voltak, melyet a Parlament szervezett, azzal a céllal, hogy növeljék az ismereteket az EU-ról. Az Ombudsman elmagyarázta a diákoknak a saját szerepét, és válaszolt a munkáját érintő különböző kérdésekre.

December 10-én DIAMANDOUROS úr egy konferencián tartózkodott Isztambulban, Törökországban, és ez alkalomból meglátogatta BARTHOLOMEW Őszentségét, Konstantinápoly érsekét, az ortodox keresztény egyház újrómai és ökumenikus pátriárkáját.

AZ OMBUDSMAN MUNKATÁRSAINAK RÉSZVÉTELE

Események és találkozók

Február 24-én Olivier VERHEECKE úr, jogi főtanácsadó találkozott Anar CAHANGIRLI úrral és Anar KARIMOV úrral az azerbajdzsáni EU-misszióról annak érdekében, hogy a közelmúltban alapított azeri Ombudsman és az európai Ombudsman közötti együttműködés lehetséges formáiról tárgyaljanak.

Május 13-án Kostas KOURTIKAKIS úr, a Pittsburgh-i Egyetem (USA) doktorandusza látogatást tett az európai Ombudsman brüsszeli irodájában, hogy interjút készítsen az Ombudsman internet-kommunikációs tisztviselőjével, Ben HAGARD úrral, és sajtófelelősével, Rosita AGNEW asszonnyal, az európai ombudsman hálózattal kapcsolatban. KOURTIKAKIS úr ezt követően Strasbourgba utazott, ahol az ombudsmannal, jogi osztályának vezetőjével, Ian HARDEN úrral, és egyik jogászával, Peter BONNOR úrral készített interjút. Ebben az interjúban arra kereste a választ, hogy az európai jog korrekt érvényesítésében milyen szerepet tölt be az európai ombudsman hálózat a tagállamok szintjén.

Október 1-jén Olivier VERHEECKE úr válaszolt Alexandros TSADIRAS úr, az ombudsmani hivatal korábbi gyakornoka, az Oxford Egyetem doktorandusza kérdéseire, melyek az Ombudsman munkájával kapcsolatban merültek fel. Október 8-án VERHEECKE úr találkozott Neeltje SMITSKAMP-pal, az Amszterdami Egyetem hallgatójával egy hasonló interjú céljából.

Október 5-én Ian HARDEN úr és Rosita AGNEW asszony Amszterdamba utazott a „Európa kommunikálása” című nem hivatalos miniszteri találkozóra. Ez a találkozó a folytatása volt az áprilisban az írországi Wicklow-ban hasonló témában tartott konferenciának. A konferencia összehívója Atzo NICOLAÏ, Hollandia európai ügyekért felelős minisztere arra a kérdésre keresi

a választ, hogy hogyan lehetne a polgároknál elérni, hogy jobban érezzék érintettségüket az európai ügyekben, különösen annak fényében, hogy közeleg a népszavazás az Európai Alkotmányról. A 25 tagállamból és a tagjelölt országokból egyaránt érkeztek miniszterek, köztisztviselők a konferenciára, jelen volt António VITORINO úr és Margot WALLSTRÖM asszony, európai biztosok és az Európai Parlament elnöke, Josep BORRELL úr. Az Európai Parlament korábbi elnöke, Pat COX volt a találkozó moderátora. Bár az Ombudsman nem tudott személyesen jelen lenni az eseményen, „Európa kommunikálása – lehetőségek az Alkotmányban” című kiadványát elküldte és kiosztották a konferencia összes résztvevőjének, valamint a sajtónak. A konferencia nyilvános volt.

November 23-án Olivier VERHEECKE úr fogadta a brüsszeli irodában Sinisa RODIN urat, a Zágrábi Egyetem alkotmányjogi és európai jogi professzorát, aki „Az Európai Unió Látogatók Programjának” keretén belül látogatta meg az EU intézményeit.

December 6-án és 7-én a svéd közigazgatási hivatal nem hivatalos szakértői találkozót rendezett annak megvitatására, hogy milyen kilátásai vannak európai uniós közigazgatási jogszabályok megalkotásának, és hogy mérlegeljük egy Európai Közigazgatási Terület bevezetésének lehetőségét. Több mint 50 ember vett részt a találkozón, köztük köztisztviselők és akadémikusok Európa minden tájáról. Ian HARDEN úr és Rosita AGNEW asszony képviselte az ombudsmani hivatalt. Az első ülés, melynek címe „A helyes közigazgatás szabályozása az EU intézményeiben: az eddigi tapasztalatok és a III-398. cikkben foglalt lehetőségek” volt, HARDEN úr beszédet tartott a Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexéről. A második napon a konferencia központi témája „A tagállamok igazgatásainak integrációja: lehet-e menetrendet adni az Európai Közigazgatási Területhez?” volt.

December 9-én Olivier VERHEECKE úr fogadta a brüsszeli ombudsmani hivatalban Lodewijk BOS urat, Hollandia állandó EU-képviselőjének kereskedelmi titkárát, és tájékoztatta a vállalatok számára nyitva álló panasztételi lehetőségről.

December 15-én Olivier VERHEECKE úr részt vett a magas szintű munkacsoportban, amelyben a „Javaslat az EU Emberi Jogi Ügynökségének létrehozására; egy koherens emberi jogi politika lehetőségei” témáját vitatták meg, és amelyet a brüsszeli agytröszt „A Központ” szervezett. Az ülésen Walter VAN GERVEN, a Leuveni Katolikus Egyetem professzora, az Európai Bíróság korábbi főügyésze elnökölt. A munkacsoport felszólalói Jonathan FAULL úr, az Európai Bizottság Igazságügyi Szabadság- és Biztonságügyi Főigazgatóságának főigazgatója, Jorg POLAKIEWICZ úr az Európa Tanács részéről, és Alpha CONNELLY asszony, az ír emberi jogi bizottság vezérigazgatója voltak. Az egyes előadásokat élénk vita követte.

Csoportok számára megtartott előadások

2004-ben DIAMANDOUROS úr és munkatársai a következő csoportoknak mutatták be az Ombudsman szerepét és munkáját:

Január

- Tanulók csoportja Németországból; *Hochschule Magdenburg-Stendal*;
- Hallgatók egy csoportja Franciaországból, a strasbourgi Robert Schuman Egyetem keretében működő *Institut des Hautes Etudes Européennes*-ből;

Február

- 50 hallgató a Twente-i Egyetemről, Hollandiából Willem BONEKAMP úr kíséretében;
- 10 nem kormányzati szervezet képviselője Lettországból;
- A nottinghami Trinity School 40 hallgatója az Egyesült Királyságból, Michael McKEEVER úr vezetésével.
- Közalkalmazottak a Német Szövetségi Közigazgatási Akadémiáról, ennek a csoportnak kísérője Christiane BÖDDING szemináriumvezető volt;

Március

- 10 magas rangú köztisztviselő, akik egy Strasbourgban rendezett szemináriumon vettek részt. Szervező: a francia *Ecole Nationale d'Administration* (ENA), Strasbourg, Franciaország;
- 7 köztisztviselő a dán parlament EU-ügy osztályáról;
- 50 olasz egyetemi hallgató Padovából, az Európai Joghallgatók Szövetségéből (ELSA);
- A „Club des médiateurs du service public” nevű klub tagjai Párizsból. Ezt a találkozót Cyrille DE LA FAYE, Párizs városi közlekedési hatóságának (RATP) ombudsmanja szervezte.
- Hallgatók csoportja a Dél-Dániai Egyetemről, Odense városából ;
- 45 hallgató a Chemnitzi Műszaki Egyetemről, Németországból, a *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.* által szervezett strasbourgi tanulmányút keretében. A résztvevők kísérője Elke FEILER volt a *Bildungswerktől*;

Április

- 45 hallgató, tanáruk, GRAF úr kíséretével. *Staatliche Berufsschule Landsberg am Lech*, Bajorország, Németország;
- 50 hallgató a Saarbrückeni Egyetem Európa Intézetéből, Németországból. A hallgatókat HÖRRMANN asszony és ELSNER asszony kísérte el az Európa Intézetből;
- 17 diák az olaszországi Agrigento tartományból. A diákok az „Európai Identitás” elnevezésű versenyen nyerték az utat Strasbourgba;
- 27 gyakornok Romániából, akik az *Ecole Nationale d'Administration* (ENA) közigazgatási szemináriumának résztvevői voltak Strasbourgban, Franciaországban;
- 50 résztvevő az edinburghi székhelyű Európai Tájékoztatási Szövetség éves konferenciájáról. A konferencia „Változó Európa: kihívások és lehetőségek a tájékoztatási szakember számára” címet viselte;
- 50 résztvevő a Nemzetközi Kolping Szövetség Európai Szemináriumáról, élükön Anton SALESNY úrral;

Május

- 20 hallgató a tübingeni Karls Eberhard Egyetemről, Németországból. A látogatást Rudolf HRBEK úr szervezte;
- 16 tisztviselő Ázsia különböző országaiból, akik egy képzésben vettek részt a *Centre des Etudes Européennes de Strasbourg* szervezésében. Ezt a csoportot Felix MÜLLER úr kísérte el;
- 35 hallgató Közép- és Kelet-Európából, a látogatás szervezője Elke FEILER asszony a *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.* részéről. FEILER asszony szervezett látogatást a szászországi kereskedelmi szervezetek 35 képviselőjéből és üzletemberekből álló csoportnak is azzal a céllal, hogy halljanak az Ombudsman munkájáról.
- A Dán Szociáldemokrata Párt 34 tagja Koppenhágából;
- 30 hallgató Frankfurt an der Oder Viadrina Egyeteméről, Németországból
- 30 diák a Herne városában működő ápolónőképzőből, Németországból a Königswinterben működő *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett szemináriumhoz kapcsolódóan;
- A kétnapos „Szeminárium a petíciókról és az európai uniós polgárok jogairól” résztvevői, az Európai Bizottság Bővítési Főigazgatósága (TAIEX Iroda) rendezésében az új tagállamok, valamint Románia, Bulgária és Törökország parlamenti képviselőinek részére;

- 30 látogató a svéd katasztrófavédelmi ügynökségtől, Ing-Marie PERSSON asszony kíséretében;
- 30 köztisztviselő Aragónia régióból (Spanyolország), az Európai Közigazgatási Intézet (European Institute of Public Administration - EIPA) által szervezett szeminárium résztvevői;

Június

- Az Európai Közigazgatási Intézet (EIPA) által szervezett „Minőségi közigazgatás a versenyképesség támogatásáért” című szeminárium résztvevői;
- 50 hallgató a Potsdami Egyetemről, Németországból Eckart KLEIN úr kíséretében;
- Politikatudományi hallgatók csoportja, Francesca VASSALLO, a Southern Maine Egyetem (USA) adjunktusa kíséretében;
- A *Volksbank Bühl* felügyelő-bizottságának tagjaiból álló 23 fős csoport. A csoport kísérője Klaus GRAS úr volt;
- A kétnapos „Szeminárium a petíciókról és az európai uniós polgárok jogairól” résztvevői, az Európai Bizottság Bővítési Főigazgatósága (TAIEX Iroda) rendezésében a bolgár parlament képviselői és a Bizottság bolgár szakembereinek részére;
- A Londonban a *Justice* által a Monckton Kamarával és Doughty Street Kamarával közösen rendezett „Az emberi jogok és az Európai Unió” című szeminárium résztvevői;
- A Kiwanis Club 30 tagja Offenburgból (Németország);
- 50 diák Ausztriából, Badenből.

Július

- 30 francia jogász az *Entretiens communautaires* című szakmai nap alkalmából. Az eseményt a *Délégation des Barreaux de France* (Brüsszel) szervezte;
- A németországi Mittelfranken régió Iskolaügyi Osztályának 35 képviselője;

Szeptember

- 40 hallgató Németországból, a Königswinterben működő *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett szeminárium résztvevői. A hallgatók Benjamin WITTEKIND úr kíséretében érkeztek;
- Látogatók csoportja a Kínai Népköztársaság levelezési és telefonhívási államhivatalából;
- 30 köztisztviselő különböző német minisztériumokból, a *Bundesakademie für Öffentliche Verwaltung* által szervezett brüsszeli látogatásuk részeként;
- 30 iskolatitkár Észak-Rajna-Vesztfália tartományból, a Königswinterben működő *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett szeminárium részeként;

Október

- A Közügyek és Lobbizás Európai Intézetének (European Institute of Public Affairs and Lobbying - EIPAL) 19. gyűlésén részt vevő egyetemi hallgatók;
- A Königswinterben működő *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett szeminárium 30 résztvevője;
- A *Bildungswerk für Demokratie, soziale Politik und Öffentlichkeit* egy csoportjának 20 tagja Németországból;
- Látogatók egy csoportja a görög Info-pontoktól;

- Anémetsországi CDU (Kereszténydemokrata Unió) 25 alkalmazottja, a Königswinterben működő *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett szeminárium részeként;

November

- Nyílt Társadalom Archívum és a magyar adatvédelmi biztos, PÉTERFALVI Attila úr által Budapesten közösen rendezett „Az információ szabadsága ma és holnap” című konferencia résztvevői.
- A *Club Europe* 60 tagja, Pascal MANGIN úr, Strasbourg (Franciaország) polgármesterének európai és nemzetközi ügyeihez rendelt attaséja vezetésével;
- Az AKEL Párt által rendezett szeminárium 120 résztvevője Nicosiában (Ciprus);
- 30 köztisztviselő és újságíró Görögországból, akiket Maria MATSOUKA asszony, EP-képviselő, a Petíciós Bizottság alelnöke hívott meg;
- Anémetsországi CDU (Kereszténydemokrata Unió) 25 alkalmazottja, a Königswinterben működő *Karl-Arnold-Stiftung* által szervezett szeminárium részeként;
- Magas rangú horvát köztisztviselők, a Francia Nemzeti Közigazgatási Iskola (*Ecole Nationale d'Administration* - ENA) által szervezett szeminárium részeként, Strasbourg, Franciaország;

December

- Az európai közigazgatási jogra szakosodott kutatók, akik az olaszországi Firenzében működő Európai Egyetemi Intézet Jogi Osztályán dolgozó Jacques ZILLER úr által szervezett szemináriumon vettek részt.

6.4 MÉDIAKAPCSOLATOK

A média létfontosságú szerepet játszik az Ombudsman reaktív és proaktív (kezdemenyező) munkája hatásának megerősítésében. Azzal, hogy tudósít a panaszok kezeléséről és az Ombudsman kommunikációs tevékenységéről, a nyomtatott sajtó, az elektronikus sajtó, valamint a rádió és a televízió segíthet a polgárok tájékoztatásában az Ombudsman által nyújtott szolgáltatásokról. Hasonlóképpen fontos, hogy a média felhívhatja a figyelmet olyan ügyekre, amelyekben szükség lehet a nyilvánosság bizonyos fokú nyomására, mégpedig azokban az esetekben, amikor az Ombudsman kritikai észrevétel megtételét, vagy ajánlástervezet, illetve az Európai Parlamentnek beadandó külön jelentés elkészítését tartja szükségesnek. Ilyen esetekben a média hozzájárulhat az ügy fontosságának hangsúlyozásához és így ösztönözheti az intézményt vagy szervet a megoldás megtalálására a polgárok számára. Végül az Ombudsman időnként számot adhat a prioritásairól, nézeteiről és az azokat alátámasztó okokról.

Az Ombudsman médiával kapcsolatos tevékenysége kiterjed az interjúktól a sajtóértekezletekig, az újságcikkektől a sajtóközleményekig. Ezek a kezdeményezések kapcsolódhatnak olyan eseményekhez, mint például az Európai Parlament Petíciós Bizottságának benyújtandó éves jelentés bemutatása. Minden egyes kapcsolat a sajtóval lehetőség, hogy az Ombudsman válaszoljon a feladatát érintő kérdésekre, kifejtse nézeteit a fontosabb kérdésekben, hangsúlyozza munkájának fontosságát, valamint, hogy ismertesse törekvéseit.

Az Ombudsman 2004-ben 34 sajtóközleményt jelentetett meg, ami átlagosan 11 naponta jelent egyet. Ezen sajtóközlemények, melyeket az újságírók és érdekeltek között egész Európában terjesztettek, hozzájárultak az év folyamán kezelt legjelentősebb esetek ismertetéséhez. Többek között felmerült a radioaktív anyagok kezelésével kapcsolatos probléma a németországi Transzurán Elemek

Intézetében, a mozgáskorlátozott személyek integrációja az Európai Bizottság által, és egy állítólagos csalás OLAF általi vizsgálatának lehetséges hiányosságai is.

Az Ombudsman 2004-ben több mint 40 interjút adott a nyomtatott és elektronikus sajtó, valamint a rádió és televízió képviselőinek Strasbourgban, Brüsszelben és – tájékoztatási célú látogatásai keretein belül – még sok más helyen. Bemutatta munkáját, válaszolt a sajtótájékoztatón, konferenciákon, ebédeken felmerült kérdésekre. A következőkben felsorolásra kerülnek az Ombudsman és munkatársai által 2004-ben adott interjúk és a 2004. évi médiaesemények.

- Január 8-án az Ombudsman interjút adott Cai REINACKER úrnak, a német közszolgálati rádió, az ARD képviselőjének. A kérdések az Ombudsman prioritásairól, a sikeresen kezelt németországi ügyekről, és a nemzeti illetve regionális ombudsmanokkal és hasonló szervezetekkel való együttműködésről szóltak.
- Január 13-án a *Strasbourg Magazine* képviselőjének, Lise LANCONnak adott interjút az Ombudsman. Az újságíró általános kérdéseket tett fel az Ombudsman munkájáról, pl. a panaszok számáról és fajtájáról és az Ombudsman ismertségének fokozására tett erőfeszítésekről.
- Január 14-én egy olasz újságíró, Paolo MAGAGNOTTI úr készített interjút DIAMANDOUROS úrral egy rövid, az európai Ombudsman szerepét bemutató dokumentumfilmhez, amely Olaszországban és másutt is bemutatásra kerül.
- Január 15-én az Ombudsman telefonon adott interjút Tina SPILIOTInak a *Neos Typos* című ciprusi hetilap újságírójének. A hölgy főleg a csatlakozó országokban végzett munkájáról kérdezte az Ombudsmant.
- Január 26-án szlovéniai látogatása kapcsán az ombudsmannal interjút készített a szlovén közszolgálati televízió. DIAMANDOUROS úr az európai Ombudsman szerepével kapcsolatos kérdésekre válaszolt, valamint a kapcsolatáról a szlovén emberi jogi ombudsmannal, Matjaz HANZEKkel.
- Január 27-én a szlovén ombudsmani hivatal szervezett egy sajtóértekezletet az európai Ombudsman szlovéniai látogatásának lezárásaként. A tájékoztatón 15 újságíró vett részt és tett fel kérdéseket, főleg az EU igazgatásának minőségéről és az Ombudsman vizsgálataira adott válaszokról. Kíváncsiak voltak az európai ombudsmanhoz benyújtott panaszok konkrét példáira is.
- Aznap még interjút készített az ombudsmannal a szlovén nemzeti napilap, a *Vecer* újságírója, Urska MLINARIC, valamint Barbara KUZNIK, a közszolgálati rádió, és Tanja TASTANOSKA, a *Zurnal* nevű hetilap újságírója is.
- Január 29-én az európai Ombudsman és Caterina DOLCHER a Friuli-Venezia-Giulia tartomány regionális ombudsmanja részt vett egy sajtóértekezleten, amelyet az olaszországi Trieszt Regionális Tanácsa szervezett. Az esemény során DIAMANDOUROS úr válaszolt az *Il Piccolo* újságírója, Pietro COMELLI úr, a *Messaggero Veneto* újságírója, Luciano SANTIN úr, az ANSA újságírója Sonia SICCO asszony, az *Antenna 3* újságírója, Alvisé SFORZA úr, a *LUXA TV* riportere, Duccio PUGLIESE úr, valamint a *Centro Tv* riportere, Pierpaolo DOBRILLA úr kérdéseire.
- Február 11-én Olivier VERHEECKE jogi főtanácsadó élő interjút adott SIMONOT asszonynak, a brüsszeli Radio *BFM* riportérének az Ombudsman Európai Parlamentnek benyújtott, az EP épületeiben történő dohányzásról hozott határozatáról.
- Február 19-én Szlovákiában tett látogatása keretén belül az Ombudsman és Pavel KANDRÁC úr, a személyhez fűződő jogok biztosa részt vett egy sajtótájékoztatón, melyet a Szlovák Nemzeti Tanács irodájában szervezett meg Azelio FULMINI úr, az Európai Parlament szlovákiai irodájának vezetője.
- Március 1-jén DIAMANDOUROS úr sajtóértekezletet tartott a ciprusi közigazgatási biztos irodájában. A sajtóértekezleten 15 újságíró jelent meg.

Diamandouros úr és Eliana Nicolaou, Ciprus közigazgatási biztosa egy sajtótájékoztatón beszélnek.
Nicosia, Ciprus, 2004. március 1.

- Aznap még DIAMANDOUROS úr egy 35 perces televízió-interjút adott a Ciprusi Rádió-Televízió Testület (CYBC) újságírójának, Kyriakos PIERIDES úrnak. A CYBC közvetítette azt az előadást is, amelyet DIAMANDOUROS úr március 3-án tartott a társadalom modernizációjáért fórum (OPEK) és az „Ez az ország a miénk” ciprusi török nem kormányzati szervezeti platform által szervezett ciprusi görög-török találkozón. Mindkét eseményről az európai Ombudsman szerepéről szóló adásban tudósítottak.
- Március 2-án DIAMANDOUROS úr különböző rádióknak és televízióknak adott interjút a ciprusi belügyminiszter, Andreas CHRISTOU úr irodájában.
- Március 9-én az olasz *Radio 24* riporternője, Christina Carpinelli készített interjút DIAMANDOUROS úrral az európai uniós ügyekről szóló műsor részére.
- Március 11-én az *Európa 2004* producere, a spanyol közszolgálati televízió riportere, Miguel Adrover készített interjút az ombudsmannal. A riport célja a spanyol polgárok tájékoztatása volt az Ombudsman munkájáról.
- Március 11-én Rosita AGNEW sajtó és kommunikációs tisztviselő telefonon adott interjút Christophe NONNENMACHER úrnak a *Strasbourg Magazine* újságírójának. Az újságíró az Ombudsman kommunikációs tevékenységéről tett fel kérdéseket.
- Március 24-én az Ombudsman ellátogatott a Cseh Köztársaságba, a látogatás egy sajtóértekezlettel zárult. Az értekezletet a cseh Európai Unió Információs Központban (EVIC) tartottak Prágában. Legalább 15 ember vett részt az eseményen, amelyet több interjú is követett.
- Március 27-én az Ombudsman egy találkozón bemutatta a munkáját újságíróknak Olaszországban egy találkozón, amelyet a Liguriai Tanács Elnökségének irodája szervezett.
- Március 31-én Luísa GODINHO asszony a portugál televíziótól interjút készített DIAMANDOUROS úrral a 2004-es európai parlamenti választás előkészületei során készített interjúsorozat részeként. A riporternő arra kérte DIAMANDOUROS urat, hogy ismertesse a nézők számára, hogy miért értékes a munkája, sorolja fel a fő kihívásait és fejtse ki az intézménye jövőjére vonatkozó elképzelését.
- Április 16-án az európai Ombudsman sajtótájékoztatót tartott a litván emberi jogi hivatalban, Rigában. Az Ombudsman munkáját és megbízatását érintő előadást egy hosszú beszélgetés követte, ahol a sajtó egy tucat képviselője számtalan kérdést tett fel különböző témákban. A kérdések az Ombudsman munkaterhelésével, valamint a nemzeti és regionális ombudsmanokkal

folytatott együttműködéssel, a közösségi jog nemzeti szinten történő megsértésére vonatkozó vizsgálatokkal, a korrupciós ügyekkel és a nyelvi politikával voltak kapcsolatosak.

- A sajtóértekezlet után az ombudsmannal a *Lauku Avize*, valamint az orosz nyelvű *YAC magazine* újságírója készített interjút.
- Április 19-én az ombudsmannal Danutė Jokubeninene úr készített interjút a litván *Ekstra* magazin számára.
- Április 20-án az Ombudsman az *Euro-Integration News* magazin újságírója, Auste STOSKUTE asszony számára adott interjút Vilniusban.
- Április 21-én DIAMANDOUROS úr sajtótájékoztatót tartott a litván parlamentben, a Seimasban. A litvániai látogatásáról szóló beszámolója után az Ombudsman válaszolt a hozzá beérkezett panaszokat, a litván ombudsmannal való együttműködését, valamint az uniós csatlakozás után Litvániából várt panaszokat érintő kérdésekre.
- A sajtóértekezlet után az Ombudsman Jurate NEDVECKAITE asszony számára adott interjút, aki a *Laikas* nevű litván hetilaptól érkezett.
- Április 26-án az Ombudsman tartott egy sajtótájékoztatót a 2003-as éves jelentés kapcsán. 8 újságíró vett részt a tájékoztatón, Aine GALLAGHER a *Reuterstől*, Johanna VESIKALLIO a *Finnish Press Agency-től*, Tobias BUCK a *Financial Timestől*, Brandon MITCHENER a *The Wall Street Journal Europe-től*, Hans-Martin TILLACK a *Sterntől*, Macello FARAGGI a *Media/ARTE-től*, Brian BEARY a *European Reporttól* és Triadafilos STANGOS a görög televíziótól, az *ERT-től*. DIAMANDOUROS úr kiemelte a jelentés főbb pontjait és válaszolt az éves jelentéssel kapcsolatos kérdésekre.
- Röviddel a sajtótájékoztató előtt az Ombudsman interjút adott Charlotte HJORTH újságírónőnek a *Europe-By-Satelite-től*, amely az EU hírtelevíziója. A hölgy kérdései a polgárokat szolgáló intézményekre vonatkoztak.

© a Litván Köztársaság parlamentje (Seimas)

Diamandouros úr egy sajtótájékoztatón beszél. Vilnius, Litvánia, 2004. április 21.

- Szintén április 26-án az Ombudsman interjút adott Triadafilos STRANGOS úrnak, aki a görög televízió és az *Eurocentrics* újságírója. Az interjú az Ombudsman 2003-as munkájával és DIAMANDOUROS úr hivatali prioritásaival foglalkozott.

- Később az Ombudsman egy másik tv-interjút is adott, ezúttal az észti televíziónak. A riporter, Indrek TREUFELDT úr arról kérdezte, hogy az észti polgárok mit remélhetnek a hivataltól, és hogy hogyan tudják panaszukat benyújtani.
- Április 30-án DIAMANDOUROS úr Varsóban tartott sajtóértekezletet, amelyen Andrzej ZOLL, Lengyelország polgári jogi védelmi biztosa elnökölt. Több mint egy tucat újságíró vett részt az eseményen, nagyobb újságok, magazinok, televíziók és rádiók képviselői. DIAMANDOUROS úr beszélt a munkájáról és lengyelországi látogatásának okairól. A kérdések az európai ombudsmanokhoz érkezett panaszok típusaira, az átlagos panaszkezelési időre, a Helyes Hivatali Magatartás Kódexére vonatkoztak.
- A sajtótájékoztatót interjúk követték, Malgorzata BORKOWSKA asszony a *Trybuna* magazin újságírója és Marzena KAWA asszony a TVP3 televízió riportere kért interjút.
- Május 6-án az ombudsmannal Leo LINDER úr készített interjút a *Leo Linder Filmproduktion* német diákok számára készülő oktatófilmjéhez, amelynek címe „Használati utasítás az Európai Unióhoz”. Az interjú az Ombudsman azon munkájáról szólt, amely közelebb hozza a polgárokat az Unióhoz. LINDER úr filmre vette az Ombudsman munkatársait és ismertette egy német polgár ügyét, akit nem engedtek letelepedni Luxembourgban.
- Május 6-án José Martinez ARAGÓN jogi főtanácsadó tartott előadást az Ombudsman feladatáról egy, különböző országokból érkezett újságírókból álló húszfős csoportnak az Európai Kommunikációs Hét során a Lyoni Katolikus Egyetemen.
- Ankarai látogatása során, május 11-én és 12-én DIAMANDOUROS úr tájékoztatót tartott az NTV televízió, a TRT közszolgálati rádió és a *Yani Safek* napilap újságíróinak, valamint az *Anadolu*, *Anka* és *Cihan* hírügynökségeknek. DIAMANDOUROS úr válaszolt a kérdésekre, válaszolt az Ombudsman hatáskörét, az Ombudsmanná választásához szükséges feltételeket, valamint a török Ombudsman létrehozása és Törökország esetleges európai uniós csatlakozása közötti összefüggéseket.
- Május 27-én egy újságíró a *Romania Libera* újságtól részt vett DIAMANDOUROS úr – az európai Ombudsman szerepéről és főbb eredményeiről szóló – előadásán egy csoport tisztviselővel a Romániai Emberek Ügyvédje Irodától. DIAMANDOUROS úr beszédének végén az újságírók több kérdést tettek az európai Ombudsman hatásköréről és a román polgárok jogairól az EU-ban.
- Június 30-án hivatalos görögországi látogatásának keretében DIAMANDOUROS úr és Nicos CONSTANTOPOULOS úr, aki a Synaspismos Párt elnöke, adott közös interjút.
- A nap folyamán hivatalos görögországi látogatásának keretében DIAMANDOUROS úr sajtótájékoztatót tartott egy 15 fős újságírócsoportnak, az athéni külföldi sajtó egyesület képviselőinek.
- Július 1-jén DIAMANDOUROS úr a görögországi ombudsman hivatalban tartott sajtóértekezletet, ahol egy interjút is adott Ilias BENEKOS úrnak, az *Imerisia* napilap újságírójának.
- Később DIAMANDOUROS úr és George PAPANDREOU, a Pánhellén Szocialista Mozgalom (PASOK) vezetője közös interjút adott a görög parlament épületében.
- Július 19-én az Ombudsman interjút adott Toivo TÄNAVSUU úrnak, egy észti napilap, az *Eesti Päevaleht* újságírójának. TÄNAVSUU úr arról kérdezte DIAMANDOUROS urat, hogy a munkájával hogyan hozhat változásokat a polgárok életében, milyen a kapcsolata a nemzeti ombudsmanokkal, valamint arról, hogy milyen panaszok érkeztek hozzá Észtországból.
- Szeptember 9-én Marie CAQUETTE asszony, a *Le Soleil* kanadai laptól Quebecben készített interjút az ombudsmannal. Az interjúra a VIII. Nemzetközi Ombudsman Intézet Világkonferencián elhangzott beszéde után került sor, ahol elhangzott a következő kérdés: „Lehet-e fokozni a biztonságot az emberi jogok és a szabadság megsértése nélkül?”

- Szeptember 16-án DIAMANDOUROS úr Rotterdamban adott interjút Frits BALTESEN úrnak, aki a holland NRC *Handelsblad* lapot képviselte.
- Október 14-én az Ombudsman 17 újságíró előtt beszélt a munkájáról, akik Finnországból, Svédországból, Izlandról és Norvégiából érkeztek. Az előadást egy szeminárium keretén belül tartották az arhusi székhelyű északi újságíróközpontban. Az eseményen az Ombudsman több kérdésre válaszolt a reaktív és kezdeményező munkájával kapcsolatban, és beszélt a panaszok kezeléséről, valamint a kommunikációs tevékenységéről.
- Október 20-án Anja VOGEL asszony készített interjút DIAMANDOUROS úrral a *France Info* rádió „L'Europe au quotidien” műsora számára.
- Október 21-én az Ombudsman Joana FERREIRA DA COSTA asszony számára adott interjút, aki a portugál nemzeti napilap, az *O Público* újságírónöje. A hölgy a panaszok típusai után érdeklődött, amelyekkel az Ombudsman foglalkozott, valamint azokról az okokról, amelyek miatt a polgárok a bíróság helyett az Ombudsmant választhatják, valamint az Ombudsman befolyásáról az EU-intézményeiben. DIAMANDOUROS úr több példával szemléltette válaszait a Portugáliából hozzá beérkezett panaszokkal kapcsolatban.
- Később az Ombudsman interjút adott két újságírónak, Martin CABRALnak és Nuno ROGERIÓnak, akik a 24 órás portugál hírhálózatból, a *SIC Noticiastól* érkeztek. Az Ombudsman lendületes előadást tartott a munkájáról, érvelt az emberi jogok védelmének fontosságáról, és hangsúlyozta, hogy támogatja az Európai Alkotmányt.
- Október 22-én az Ombudsman egy interjúval kezdte a napot, amelyet Paulo PENA úr készített a *Visao* magazintól. Az újságíró leginkább arra volt kíváncsi, hogy az Ombudsman szerint hogyan lehet a közbiztonságot növelni anélkül, hogy a személyi jogok sérüljenek.
- Aznap az Ombudsman rövid interjút adott a portugál rádió, a *Radio Renascença* újságírójának, aki az Ombudsman diszkrimináció terén végzett munkájáról érdeklődött.
- November 16-án az Ombudsman részt vett egy munkaebéden, amelyet a strasbourgi sajtóklub szervezett. A vezérszónok az európai ügyek francia minisztere, Claudie HAIGNERE asszony volt. A miniszter felkérte az Ombudsmant, hogy beszéljen a közönségnek az Európai Alkotmánnyal kapcsolatos nézeteiről. Az Ombudsman rávilágított az alapjogi charta fontosságára és kiemelte, hogy keményen dolgozik a charta polgárok közötti megismertetésén. Körülbelül 40 ember vett részt az ebéden, újságírók, tanácsadók és értelmiségiek. Daniel RIOT úr, a *France 3* európai szerkesztője elnökölt az eseményen.
- Szintén november 16-án az Ombudsman a *Radio France* tíz újságírójának tartott előadást egy továbbképző szeminárium keretén belül, amelyet Quentin DICKINSON úr, a rádió európai ügyeinek vezetője szervezett. Az újságírók Franciaország több pontjáról érkeztek és egy hetet töltöttek Strasbourgban, hogy az EU intézményeiről tanuljanak. Az Ombudsman ismertette szerepét és ezt a francia polgároktól és szervezetektől hozzá beérkezett panaszokból vett példákkal támasztotta alá.
- November 17-én az Ombudsman Alex TAYLOR úrnak adott interjút egy tele-vízióműsor, a *Vivre en Europe* számára. Ez a havonta jelentkező, kifejezetten európai témákkal foglalkozó műsor a Francia Nemzetgyűlés csatornáján került bemutatásra. TAYLOR úr a polgárokért folytatott munkájáról és a francia vonatkozású ügyeiről kérdezte az Ombudsmant.
- November 22-én az Európai Parlamentben az Ombudsman a 2003-as éves jelentése kapcsán Olivier VERHEECKE úr élő interjút adott Francois KIRCH úrnak, aki a brüsszeli *BFM* rádiótól érkezett és a *12-13 Europe* című műsor részére készítette az interjút.
- December 1-jén az ombudsmannal tv-interjút készített Caroline DECAMARET asszony a *Public Sénat* csatornától. A műsor címe „Paroles d'Europe” volt. A riporter arra kérte az Ombudsmant, hogy mutassa be a munkáját konkrét példákkal kiegészítve. Kérdezett az Európai Alkotmány következményeiről az Ombudsman és tágabb értelemben a polgárok számára.

- December 2-án DIAMANDOUROS úr Jean-Paul DELEVOYE francia ombudsmannal közösen interjút adott a *Les Annonces de la Seine* főszerkesztőjének, Jean-René TANCREDE úrnak. Az újságíró az elmúlt évtizedben elért eredményeiről kérdezte az Ombudsmant, a nemzeti ombudsmanokkal való szoros együttműködésre irányuló törekvéséről, valamint a jövőbeli terveiről érdeklődött.
- Később DIAMANDOUROS úr telefonon adott interjút Dominique DE COURCELLES asszonynak, a *Radio France Internationale* riporterének. Az interjú célja az volt, hogy megtudják a francia polgárok, hogy mikor, miért és hogyan tehetnek panaszt az Ombudsmannál.
- Az interjút egy sajtóértekezlet követte, amelyet közösen szervezett az Európai Bizottság képviselője és az Európai Parlament párizsi tájékoztatási irodája. Az előadás után, melynek címe „Az Európai Unió: polgári jogok és az Ombudsman” volt, DIAMANDOUROS úr kérdésekre válaszolt az alapjogi chartával, környezeti panaszokkal és az egyes tagországokban létrehozható ombudsmani irodák lehetőségeivel kapcsolatban. Körülbelül 15 újságíró vett részt az eseményen, amelyet Yves GAZZO úr vezetett. A francia Ombudsman által kiadott sajtóközleményt kiosztották a jelen lévő újságíróknak az európai Ombudsman párizsi látogatása alkalmából.

6.5 KIADVÁNYOK

Az Ombudsman arra törekszik, hogy szavai a lehető legszélesebb körben meghallgatásra találjanak annak érdekében, hogy tudatosítsa a polgároknak, hogy milyen jogokkal rendelkeznek, különös tekintettel a panasztételi jogra. Az intézmény elsősorban nyomtatott kiadványok útján tájékoztatja a legfontosabb érdekelt feleket és a közvéleményt. 2004-ben az alábbi kiadványok jelentek meg és jutottak el az érdekelt felekhez:

Éves Jelentés 2003; fénymásolt változat (11 nyelven)

Az Ombudsman 2003-as *Éves Jelentése* az Európai Parlament Petíciós Bizottságának tagjai számára készült áprilisban abból a célból, hogy a Petíciós Bizottság még a későbbiekben megtartandó plenáris ülés előtt megvitassa az Ombudsman munkáját.

Éves Jelentés 2003 – Összefoglaló és Statisztikák; fénymásolt változat (20 nyelven)

Szintén áprilisban készült el az *Éves Jelentés 2003: Összefoglaló és Statisztikák* új, fénymásolt változata, amely már a Petíciós Bizottság tagjainak rendelkezésére bocsátottak az Európai Unió 11 hivatalos nyelvén és a 9 csatlakozó ország nyelvén.

Európai Ombudsman – Hírlevél; 2. és 3. szám (5 nyelven)

Az európai ombudsman hálózat és a Nemzetközi Ombudsman Intézet Európai Régiója által félévente kiadott hírlevél 2. és 3. száma, amely áprilisban és októberben jelent meg, eljutott mind az Európai Parlament Petíciós Bizottságának tagjaihoz, mind pedig az európai ombudsmanokhoz nemzeti, regionális és helyi szinten.

Az európai Ombudsman – Rövid áttekintés broszúra (25 nyelven)

Azon erőfeszítése részeként, hogy a közvélemény számára is tudatosítsa, hogy miben áll munkájának lényege, az Ombudsman egy broszúrát adott ki, amelyben ismerteti, hogy mi tartozik a hatáskörébe és mi nem, és már lezárt ügyekből is hoz példákat. A broszúra, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein, és a csatlakozó és tagjelölt országok nyelvein is megjelent, olyan kérdésekre ad választ, mint pl. hogy „Milyen panaszokkal tud foglalkozni az Ombudsman?”, „Mi történik, ha nem tudja kezelni a panaszt?”, „Milyen eredmény várható?”, „Ki segíthet még nekem?”. A széles körben terjesztett broszúra május 1-jén jelent meg több mint 650 000 példányban. Ugyanebben az évben horvát változata is elkészült.

Az európai Ombudsman – Tud-e segíteni? broszúra és panasznyomtatvány (21 nyelven)

Nem sokkal az új tagállamok csatlakozása után jelent meg *Az európai Ombudsman – Tud-e segíteni?* című broszúra és panasznyomtatvány a Szerződés 21 hivatalos nyelvén. A broszúra, amely felvázolja az Ombudsman szerepét, valamint ismerteti, hogy ki és hogyan tehet panaszt, hasznos útmutató azok számára, akik igénybe kívánják venni az Ombudsman kínálta szolgáltatásokat. A broszúrát szeptember folyamán megkapták mind az ombudsmanok, mind az EP-képviselők, az intézmények képviselői, valamint a tájékoztatási irodák és az Európai Bizottság.

Éves Jelentés 2003; színes változat (20 nyelven)

Az Ombudsman 2003-as *Éves Jelentését*, amely új külsővel, az EU 20 hivatalos nyelvén jelent meg, októberben juttatták el az EP-képviselőknek, a többi uniós intézménynek és szervnek, valamint az ombudsmanoknak. A közpénzek minél hatékonyabb felhasználása és a környezetvédelem érdekében az Ombudsman úgy döntött, hogy csak korlátozott számú példány készüljön a teljes *Éves Jelentés 2003-ból* (10 000 példány), míg az *Összefoglaló és Statisztikák* című kiadvány sokkal szélesebb körben álljon rendelkezésre (24 000 példány).

Éves Jelentés 2003 – Összefoglaló és Statisztikák; színes változat (20 nyelven)

Az *Összefoglaló és Statisztikák* című kiadvány 20 nyelven jelent meg novemberben. Ebből kaptak azok, akik a teljes *Éves Jelentést* megkapták, valamint nem kormányzati szervezetek, fogyasztóvédelmi szövetségek, szakmai szervezetek és egyetemek is megkapták.

6.6 ON-LINE KOMMUNIKÁCIÓ

E-mail kommunikáció

2001 áprilisában a panasznyomtatvány elektronikus úton is benyújtható változata került fel a weboldalra 12 nyelven. Az Európai Unió május 1-jei bővítését követően a nyomtatvány további kilenc nyelven vált elérhetővé. 2004-ben az ombudsmanhoz beérkezett panaszok rekordnak számító 55%-a interneten keresztül érkezett, amelynek jelentős részét az elektronikus nyomtatvány kitöltésével nyújtották be.

A 2004-es évben ugrásszerűen megnőtt azoknak a száma, akik az európai Ombudsman e-mail címén keresztül kértek tájékoztatást. Összesen 8010 ilyen e-mail érkezett és került megválaszolásra. Ezek közül 4809 volt olyan tömeges e-mail, amelyet állampolgárok küldtek különböző kampányok részeként. A tömeges e-mailek témája többek között az eutanázia, az izraeli biztonsági fal, az állatkísérletek, a fókabébi és az úgynevezett „Buttiglione-ügy” volt. Az összes levélre küldtek választ, amelyben tisztázták az európai Ombudsman mandátumát, és ahol lehetséges, tájékoztatást adtak arról, hogy kihez lehet fordulni az adott problémával.

Több mint 3 200 egyéni kérelem érkezett elektronikus úton 2004-ben, míg 2003-ban és 2002-ben körülbelül 2 000. Minden egyes levélre külön-külön az európai Ombudsman az adott témában jártas munkatársa válaszolt.

Weblap fejlesztés

Az Ombudsman weblapját (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) nyelvi szempontból alakították át 2004-ben. A honlapok és a navigációs oldalak, amelyek korábban 11 nyelven voltak elérhetők, április végétől további 10 új nyelven – az új tagállamok kilenc nyelvén és írül – olvashatók.

Ugyancsak áprilisban nyújtotta be az Ombudsman a *2003-as Éves Jelentést* az Európai Parlament Petíciós Bizottságának. Most először jelent meg külön a jelentés *Összefoglalója* is. Az *Éves Jelentés* és az *Összefoglaló* 20 nyelven került fel a weboldalra.

A közvélemény hatékonyabb tájékoztatása érdekében első alkalommal 2004-ben jelent meg *Az európai Ombudsman – Rövid áttekintés* című brosúra 25 nyelven. (A Szerződés 21 hivatalos nyelvén és négy tagjelölt ország nyelvén). Ezenkívül 2004-ben újra megjelent *Az európai Ombudsman – Tud-e segíteni?* című brosúra, amely most először 21 nyelven olvasható és egy panasznyomtatványt is tartalmaz. Mindkét kiadvány, valamint a panasznyomtatvány elektronikus változata valamennyi nyelven elérhető a weblapon.

Május 1. és december 31. között (tehát az Európai Unió bővítését követően) az európai Ombudsman internetes oldalait 195 228-an látogatták meg. Legtöbbször (45 566-an) az angol nyelvű oldalt keresték fel, ezt követik a francia, az olasz, a spanyol, a német és a lengyel oldalak. Ami az egyes országokat illeti, legtöbbször (16 950-en) Olaszországból keresték fel a honlapot, ezt követi Belgium, Spanyolország, Franciaország, Németország és Lengyelország.

Annak biztosítása érdekében, hogy az euro-ombudsman weboldal az EU weboldalainak élvonalában maradjon, az európai Ombudsman hivatala 2004 során részt vett az Intézményközi Internetszerkesztő Bizottság munkájában (CEiii). A CEiii az Európai Bizottság Sajtó- és Tájékoztatási Főigazgatóságának elnökségével működik, és a munkában részt vesznek továbbá az uniós intézmények és szervek internetes ügyekért felelős képviselői is. A bizottság 2004-ben öt alkalommal ülésezett, többek között olyan kérdések megvitatása és koordinálása céljából, mint az EU bővítése, a többnyelvűség, az internetes domain-nevek, a szerzői jog, az intézményközi weblapok, valamint az együttműködés a szerződések és szolgáltatások terén.

BEVEZETÉS

1 ÖSSZEFOGLALÓ

2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

3 VIZSGÁLATOKAT KÖVETŐ HATÁROZATOK

4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

5 APCOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

6 KÖZLEMÉNYEK

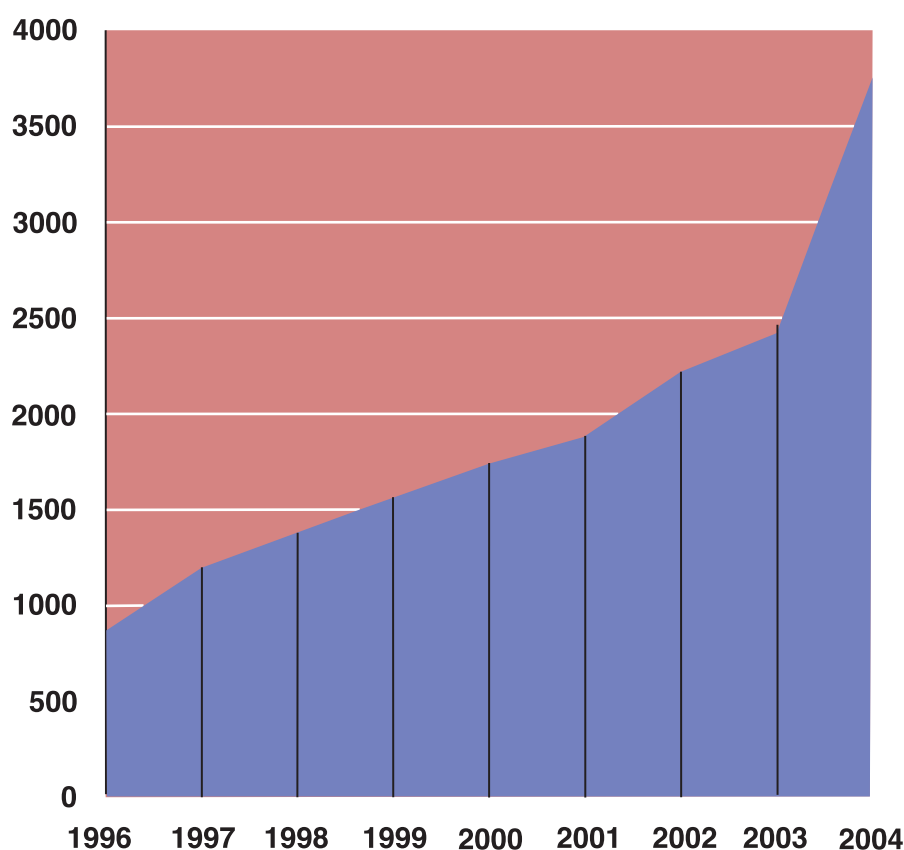
7 MELLÉKLETEK

A STATISZTIKÁK

1 2004-BEN VIZSGÁLT ESETEK

1.1 ÖSSZES ESET SZÁMA 2004-BEN	4 048
– 2003.12.31-ig lezáratlan vizsgálatok.....	183 ¹
– az elfogadhatóságról szóló határozatra váró panaszok 2003.12.31-én	131
– 2004-ben beérkezett panaszbeadványok	3726
– az európai Ombudsman hivatalból indított vizsgálatai.....	8

A panaszbeadványok számának növekedése 1996 – 2004

¹

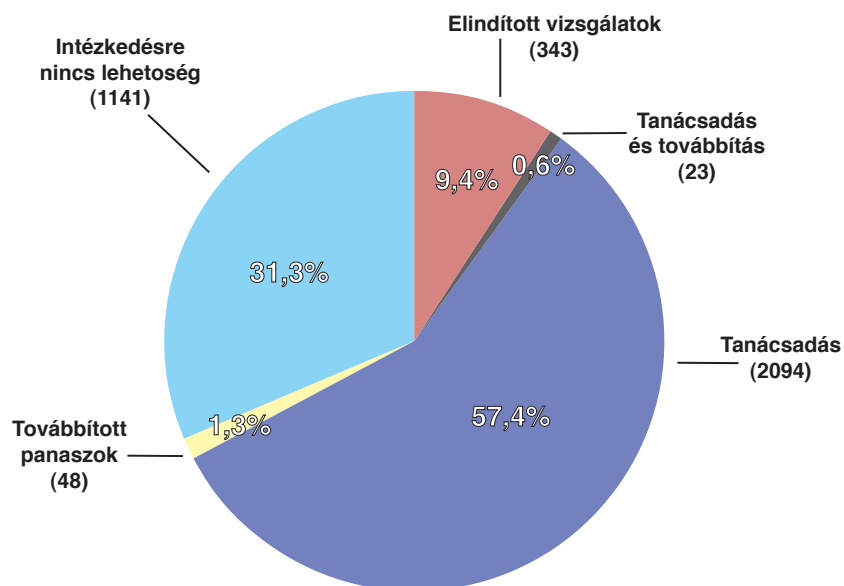
Ezek közül négy az európai Ombudsman által hivatalból indított, 179 pedig panaszbeadványon alapuló vizsgálat.

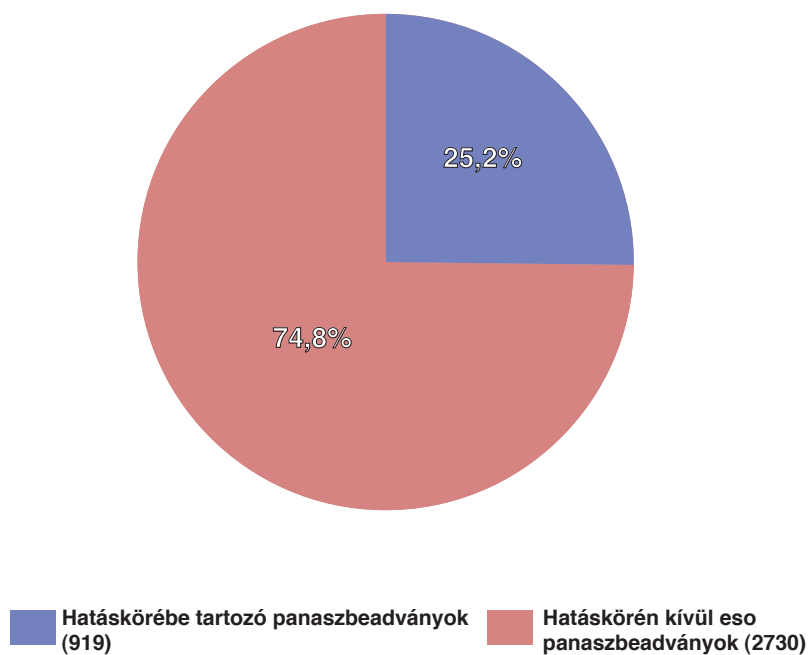
1.2 AZ ELFOGADHATÓSÁG/ELFOGADHATATLANSÁG VIZSGÁLATA LEZÁRULT.....94,6%

1.3 A PANASZBEADVÁNYOK CSOPORTOSÍTÁSA

1.3.1 Az európai Ombudsmannak a panaszosok érdekében tett intézkedései azok típusa szerint

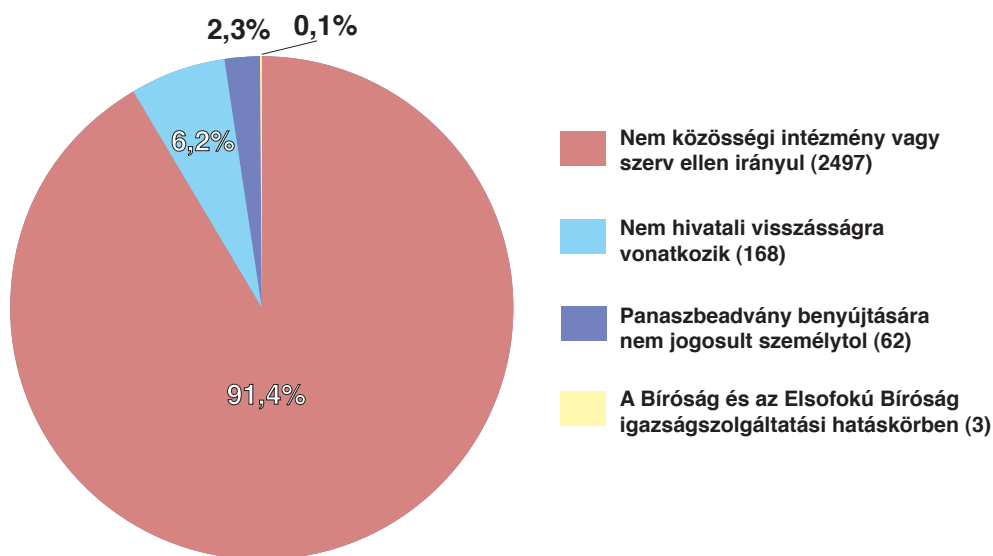

1.3.2 Az európai Ombudsman hatásköre szerint

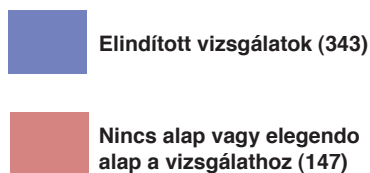
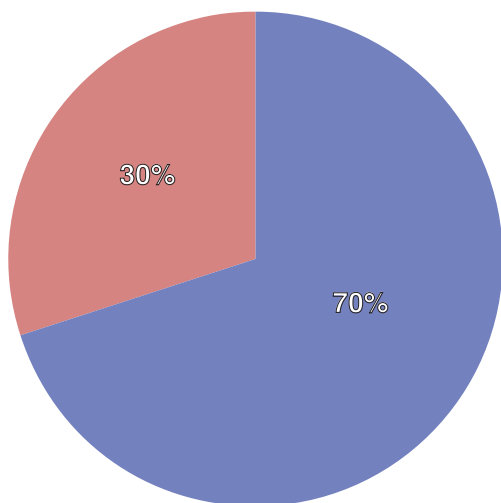

HATÁSKÖRÉN KÍVÜL ESŐ PANASZBEADVÁNYOK

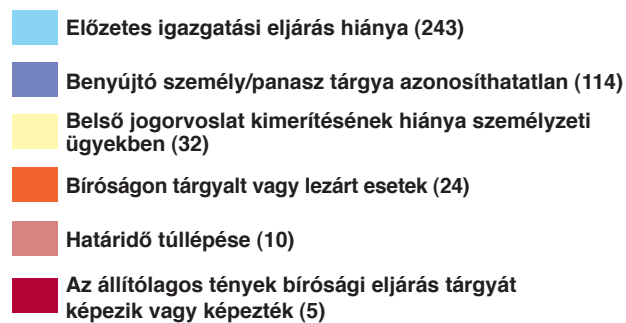
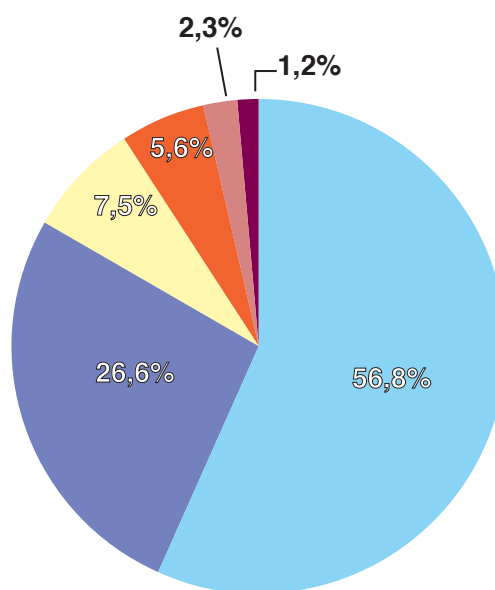

HATÁSKÖRÉBE TARTOZÓ PANASZBEADVÁNYOK

Elfogadható panaszbeadványok

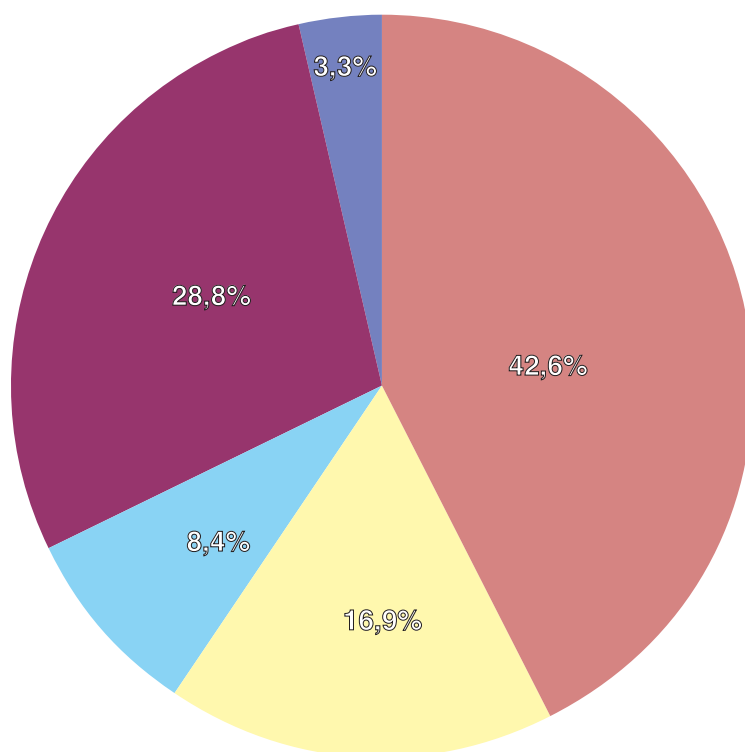

Visszautasított panaszbeadványok

2 ÁTTÉTEL ÉS TANÁCSADÁS

Másik ombudsman vagy regionális vagy nemzeti petíciós parlamenti bizottság megkeresésére irányuló tanács (906)

Az Európai Bizottság megkeresésére irányuló tanács (359)

Az Európai Parlamenthez intézendő petíció benyújtására irányuló tanács (179)

Más testületek megkeresésére irányuló tanács (613)

Továbbított esetek (71)

Az Európai Parlamentnek (13)

Az Európai Bizottságnak (4)

Nemzeti vagy regionális ombudsmannak (54)

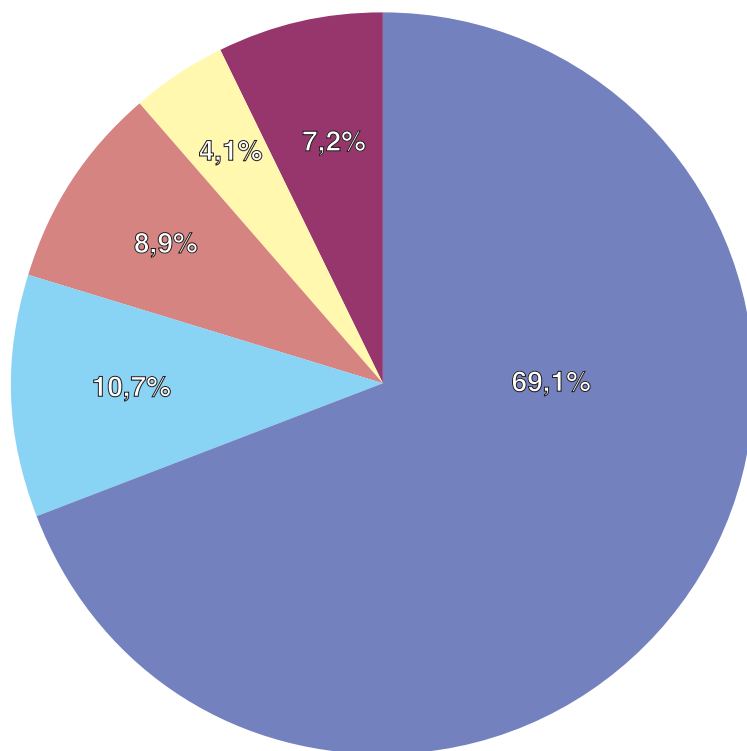

3 2004-BEN LEFOLYTATOTT VIZSGÁLATOK 534

2004-ben az európai Ombudsman 534 vizsgálattal foglalkozott, ezek közül 351 vizsgálat 2004-ben indult (nyolcat hivatalból indított az Ombudsman), 183 vizsgálat pedig nem zárult le 2003. 12. 31-ig.

3.1 A VIZSGÁLATNAK ALÁVETETT INTÉZMÉNYEK ÉS SZERVEK

(Néhány esetben két vagy több intézményt vagy szervet érint a vizsgálat)

Európai Bizottság (375)

Európai Közösségek Személyzeti Felvételi Hivatala (58)

Európai Parlament (48)

Az Európai Unió Tanácsa (22)

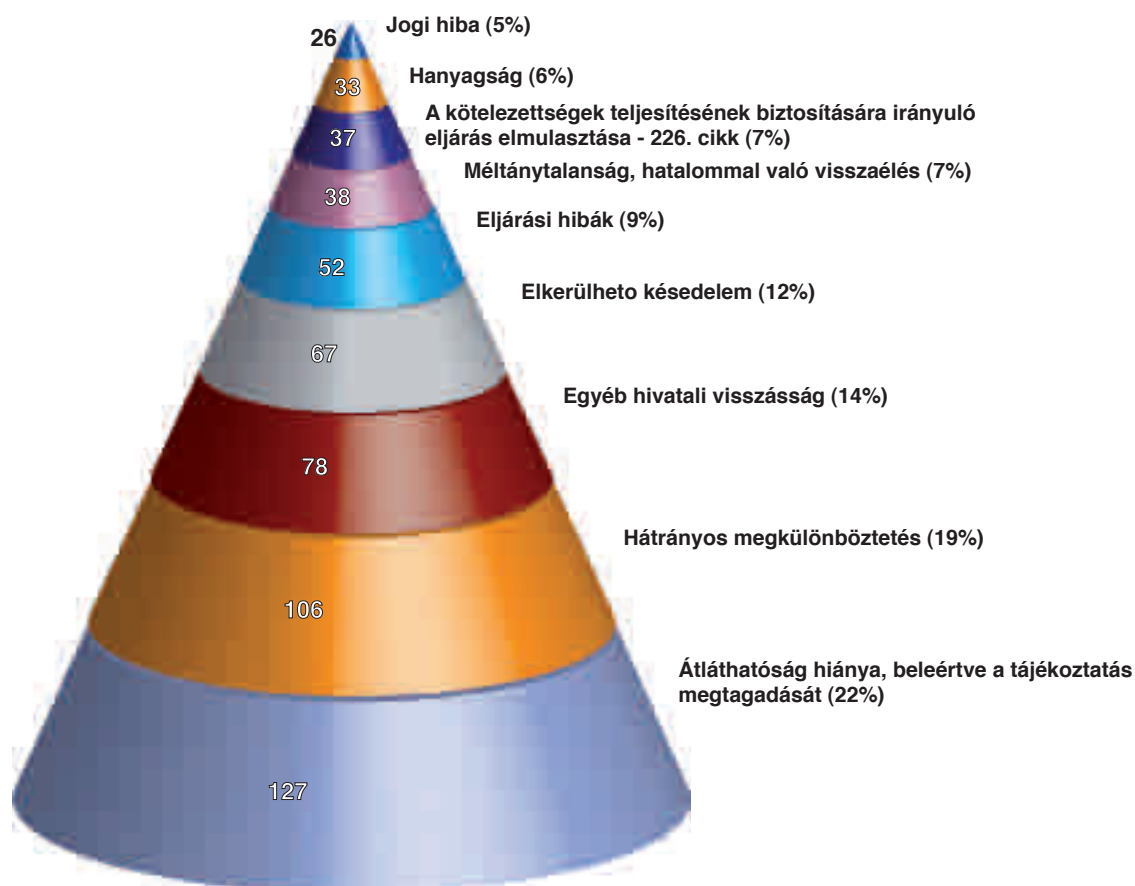
Egyéb (39):

Európai Beruházási Bank	(7)
Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF)	(5)
Régiók Bizottsága	(5)
Európai Központi Bank	(4)
Az Európai Közösségek Bírósága	(3)
Európai Számvevőszék	(3)
Európai Gazdasági és Szociális Bizottság	(3)
A Rasszizmus és Idegengyűlölet Európai Megfigyelőközpontja	(2)
Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság	(1)
Az Európai Unió Rendőri Missziója Bosznia és Hercegovinában	(1)
Eurojust	(1)
Europol	(1)
Az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatala	(1)
Európai Egyetemi Intézet	(1)
Európai Környezetvédelmi Ügynökség	(1)

3.2 AZ ÁLLÍTÓLAGOS HIVATALI VISSZÁSSÁG TÍPUSA

(Egyes esetekben kétféle hivatali visszásságról tettek panaszt)

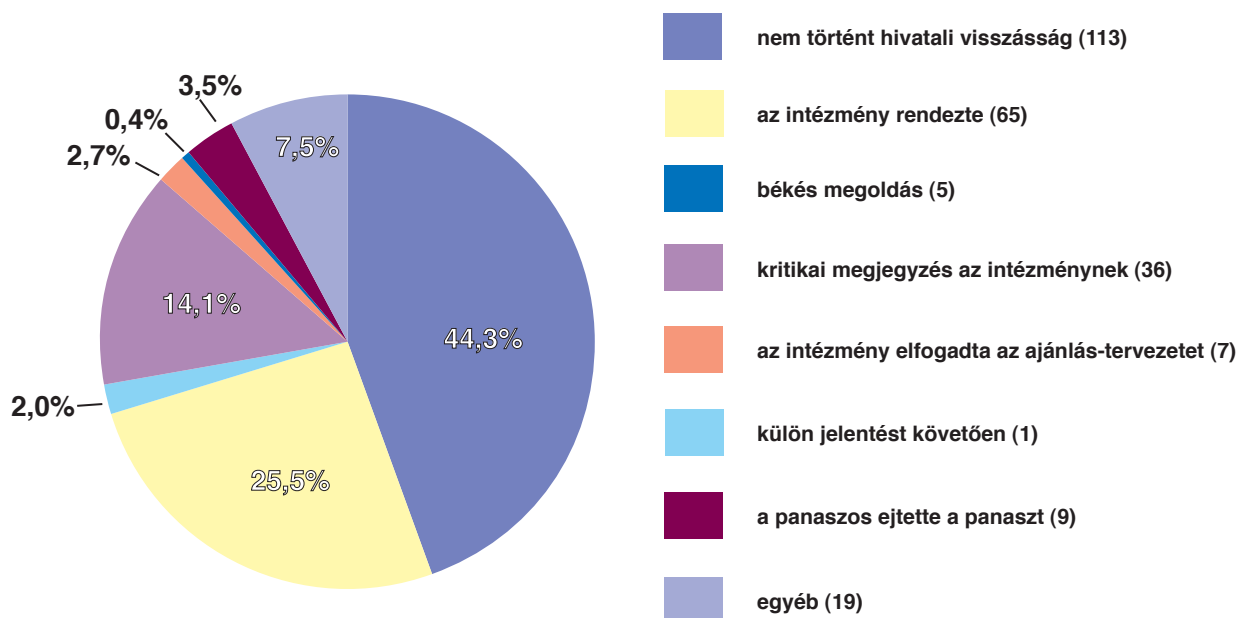
3.3 BÉKÉS MEGOLDÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLATOK, AJÁNLÁS-TERVEZETEK ÉS KÜLÖNJELENTÉSEK 2004-BEN

– békés megoldásra irányuló javaslatok	12
– ajánlástervezetek	17
– külön jelentések	1

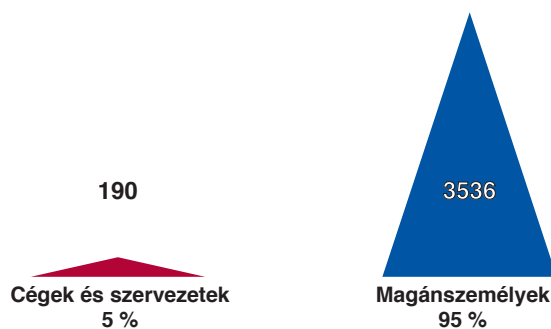
3.4 INDOKOLT HATÁROZATTAL LEZÁRT VIZSGÁLATOK 251²

(Egy vizsgálatot a következő okok valamelyike miatt zárhatnak le)

4 A 2004-BEN BEÉRKEZETT PANASZBEADVÁNYOK EREDETE

4.1 A PANASZBEADVÁNYOK FORRÁSA

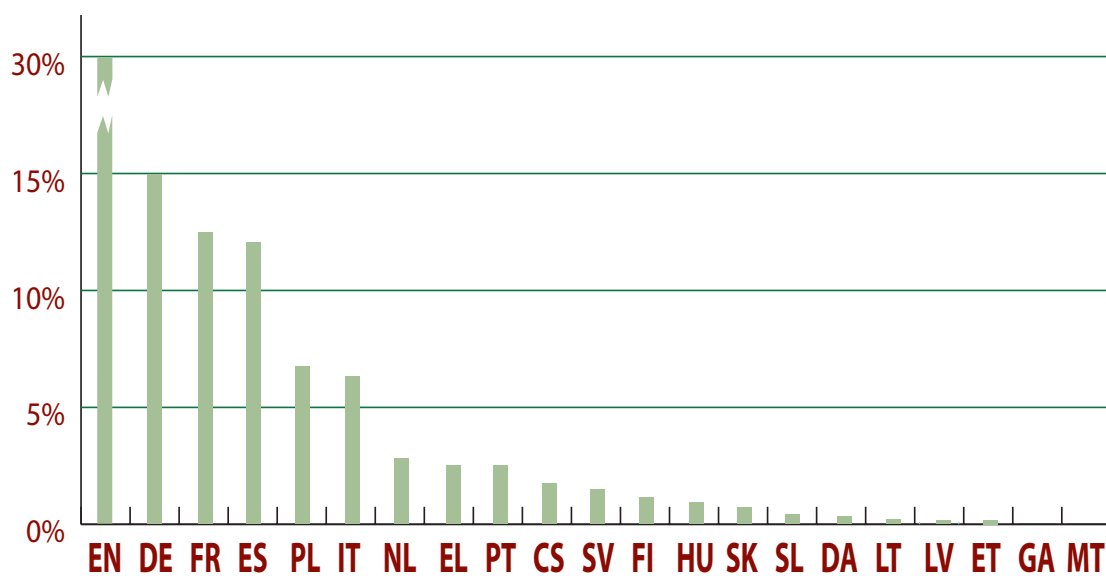

²

Ezek közül négyet hivatalból indított az Ombudsman.

4.2 A PANASZBEADVÁNYOK NYELV SZERINTI MEGOSZLÁSA

4.3 A PANASZBEADVÁNYOK FÖLDRAJZI EREDETE

Ország	Panaszok száma	Az esetek számának %-a	Az EU lakosságának %-a	Arány ³
 Málta	38	1,0	0,1	11,7
 Luxemburg	40	1,1	0,1	10,9
 Ciprus	59	1,6	0,2	10,0
 Belgium	268	7,2	2,3	3,2
 Szlovénia	38	1,0	0,4	2,3
 Finnország	73	2,0	1,1	1,7
 Írország	53	1,4	0,9	1,6
 Görögország	129	3,5	2,4	1,4
 Spanyolország	482	12,9	9,2	1,4
 Portugália	116	3,1	2,3	1,4
 Szlovákia	52	1,4	1,2	1,2
 Csehország	98	2,6	2,2	1,2
 Svédország	84	2,3	2,0	1,2
 Ausztria	69	1,9	1,8	1,1
 Lengyelország	285	7,6	8,3	0,9
 Dánia	32	0,9	1,2	0,7
 Németország	464	12,4	18,0	0,7
 Hollandia	88	2,4	3,5	0,7
 Magyarország	53	1,4	2,2	0,6
 Litvánia	18	0,5	0,8	0,6
 Észtország	7	0,2	0,3	0,6
 Franciaország	303	8,1	13,5	0,6
 Olaszország	269	7,2	12,6	0,6
 Lettország	9	0,2	0,5	0,5
 Egyesült Királyság	195	5,2	13,0	0,4
Egyéb	404	10,9		

3

Ezen értékeket úgy számítottuk ki, hogy elosztottuk a panaszok százalékos arányát a népesség százalékos arányával. Ahol ez nagyobb, mint 1, az azt jelzi, hogy a kérdéses országból több panaszbeadvány érkezett, mint ami várható lett volna a népessége alapján. A fenti táblázatban minden százalékos értéket egy tizedesjegyre kerekítve adtunk meg.

B AZ OMBUDSMAN KÖLTSÉGVETÉSE

Önálló költségvetés

Az európai ombudsman alapokmánya eredetileg az Európai Unió általános költségvetésének I. részéhez (Európai Parlament) rendelte hozzá az ombudsman költségvetését.

1999 decemberében a Tanács úgy határozott, hogy az ombudsman költségvetésének önállónak kell lennie. 2000. január 1-je⁴ óta az ombudsman költségvetése az Európai Unió költségvetésének önálló része (VIII-A rész).

A költségvetés felépítése

Az ombudsman költségvetése három címre oszlik. Az 1. cím a fizetéseket, a juttatásokat és az alkalmazottakkal kapcsolatos egyéb költségeket tartalmazza. Ehhez a címhez tartoznak az ombudsman és munkatársai által teljesített kiküldetések költségei is. A 2. cím fedezi az épületeket, a berendezéseket és az egyéb működési költségeket. A 3. cím egyetlen fejezetet tartalmaz: ebből fizetik a nemzetközi ombudsmanszervezetek tagsági díját.

Együttműködés az Európai Parlamenttel

Hogy elkerüljék az igazgatási és műszaki dolgozók szükségtelen megkettőződését, az ombudsman munkájához nélkülözhetetlen kellékek egy részét az Európai Parlament biztosítja. Az ombudsman többek között a következő területeken támaszkodik kisebb vagy nagyobb mértékben a Parlament osztályainak segítségére:

- alkalmazottak, beleértve a szerződések elkészítését, az egyéni jogokkal kapcsolatos döntéseket;
- pénzügyi könyvvizsgálat és könyvvitel;
- fordítás, tolmácsolás és nyomtatás;
- irodabérlet;
- informatika, telekommunikáció és postaszolgálat.

Az európai ombudsman és az Európai Parlament együttműködése lényegesen költséghatékonyabbá teszi a Közösség költségvetését. Az Európai Parlamenttel való együttműködésnek köszönhetően az ombudsman igazgatási munkatársainak száma nem nőtt jelentősen.

Ha az ombudsmannak nyújtott szolgáltatások további közvetlen költségeket okoznak az Európai Parlamentnek, akkor ezekért fizetni kell a kapcsolati számlán keresztül. A legnagyobb ilyen jellegű költséget az irodák és a fordítások biztosítása jelenti.

A 2004-es költségvetés átalányösszeget tartalmazott az Európai Parlament szolgáltatások biztosításával kapcsolatos költségeinek a fedezésére. E szolgáltatások kizárólag alkalmazotti időt jelentenek, például az alkalmazottak szerződésének, fizetésének, juttatásának adminisztrálását, illetve egy sor számítógépes szolgáltatást.

Az Európai Parlament és az európai ombudsman együttműködését az 1995. szeptember 22-én aláírt keretmegállapodásban kezdeményezték, majd ezt egészítették ki az 1995. október 12-én aláírt adminisztratív, illetve költségvetési és pénzügyi együttműködésről szóló megállapodások.

1999 decemberében az ombudsman és az Európai Parlament elnöke megállapodást írt alá arról, hogy 2000-re megújítják a módosításokkal érvényes együttműködési megállapodásokat, amelyeket ettől kezdve automatikusan újítanak meg.

4

A Tanács 1999. december 13-i 2673/2001 rendelete, 1999 OJ L 326/1.

A 2004-es költségvetés

Az ombudsman szervezeti felépítése összesen 38 álláshelyet tartalmazott 2004-ben.

Az ombudsman 2004-es költségvetésében összesen 5 817 468 euró állt rendelkezése kezdeti előirányzatként. Az 1. cím (Az intézménynél dolgozókkal kapcsolatos költségek) 4 944 500 eurót tett ki. A 2. cím (Épületek, berendezések és egyéb működési költségek) 869 968 euró volt. A 3. cím (Az intézmény speciális feladatköreiből származó költségek) 3 000 eurót tett ki.

A következő táblázat a 2004-es költségeket tartalmazza kötelezettségvállalási előirányzatokban kifejezve.

1. cím	€ 4 173 642,33
2. cím	€ 892 632,78
3. cím	€ 2 644,78
Összesen	€ 5 068 919,89

A bevételt elsősorban az ombudsmant és munkatársait megillető díjazás levonásai jelentik. 2004-ben az összes bevétel 530 367,85 euró volt.

A 2005-ös költségvetés

A 2004-ben készített 2005-ös költségvetés szervezeti felépítése 51 állást tartalmaz, ami 13 állásnyi növekedést jelent a 2004-es szervezeti felépítéshez képest. A növekedés főként az Európai Unió esedékes bővítésének tudható be, illetve annak, hogy az európai ombudsman hivatalának megfelelő ismeretekkel kell rendelkeznie az új tagállamok nyelvéről és jogrendszeréről.

2005-re 7 312 614 euró az összes előirányzat. Az 1. cím (Az intézménynél dolgozókkal kapcsolatos költségek) 6 239 614 eurót tesz ki. A 2. cím (Épületek, berendezések és egyéb működési költségek) 1 070 000 eurót tesz ki. A 3. cím (Az intézmény speciális feladatköreiből származó költségek) 3 000 eurót tesz ki.

A 2005-ös költségvetésben szereplő összes bevétel 720 241 euró.

C MUNKATÁRSÁK

EURÓPAI OMBUDSMAN

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

P. Nikiforos DIAMANDOUROS a görög fővárosban, Athénban született 1942. június 25-én. 2003. január 15-én választották meg európai ombudsmannak, és 2003. április 1-jén lépett hivatalba.

1998 és 2003 között Görögország első nemzeti ombudsmanja. 1993 óta az Athéni Egyetem Politikatudományi és Közigazgatási Tanszékén az összehasonlító politikatudomány professzora (jelenleg nem tölti be a tisztséget). 1995 és 1998 között az görög Nemzeti Társadalomkutató Központ (EKKE) elnök-vezérigazgatója.

B.A. fokozatú diplomáját az Indiana Egyetemen szerezte 1963-ban, az M.A. diplomát 1965-ben, az M.Phil. diplomát 1969-ben, a Ph.D.-t pedig 1972-ben szerezte a Columbia Egyetemen. Mielőtt 1988-ban az Athéni Egyetemre került volna, 1973 és 1978 között előadásokat tartott és kutatásokat folytatott a New York-i Állami Egyetemen és a Columbia Egyetemen. 1980 és 1983 között az Athéni Főiskola Fejlesztési Igazgatója. 1983 és 1988 között a New York-i Társadalomtudományi Kutatótanács Nyugat-Európáért és Közel-Keletért felelős programigazgatója. 1988-tól 1991-ig az athéni Görög Nemzetközi és Hadászati Tanulmányi Intézet igazgatója, amely olyan politikaorientált kutató szervezet, amely a Ford és MacArthur Alapítvány közös támogatásával jött létre. 1997-ben a politikatudomány vendégprofesszora lett a madridi Juan March Társadalomtudományi Központnak.

1992 és 1998 között a Görög Politikatudományi Társaság elnöke, 1985 és 1988 között pedig az Egyesült Államok Modern Görög Tanulmányi Társaságának elnöke. 1999-ben a Görög Emberi Jogi Nemzeti Bizottság tagjává választották, majd 2000-ben a Közigazgatási Reform Országos Tanácsának tagja lett. Ugyanebben az évben a Bilderberg konferencia résztvevője. 1990 óta a New York-i székhelyű Társadalomtudományi Kutató Tanács dél-európai albizottságának társelnöke, amelynek a tevékenységét a Volkswagen Alapítvány támogatásából finanszírozzák. A Johns Hopkins University Press által kiadott Új Dél-Európa című lap tárfszerkesztője. Részesült továbbá a Fulbright és a Humán Tudományok Nemzeti Alapítványának ösztöndíjaiban.

Sokat írt Görögország, Dél- és Délkelet-Európa politikájáról és történelméről, különösen a demokratizálásról, az állam- és nemzetépítésről, valamint a kultúra és a politika kapcsolatáról.

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN TITKÁRSÁGA

Az európai ombudsman titkársága felelős az ombudsman irodájának vezetéséért. Nyilván tartja az ombudsman napirendjét, kezeli a bejövő és kimenő postát, kapcsolatot tart fent a többi EU-intézménnyel és szervvel, foglalkozik az intézmény tevékenységének protokolláris előírásaival, valamint általános titkári feladatokat lát el az ombudsman számára.

Nicholas CATEPHORES

Az ombudsman asszisztense

Tel. +33 3 88 17 23 83

Eleni-Anna GALATIS

Az ombudsman titkára

Tel. +33 3 88 17 25 28

JOGI OSZTÁLY

A jogi osztály munkatársai főként jogászok, akik az európai ombudsmanhoz beérkező panaszokat elemzik és vizsgálatokat folytatnak. A jogi osztály európai vezetője tanácsokat ad az ombudsmannak az intézmény irányításáról és jogi stratégiájáról, valamint irányítja az osztály munkáját. A jogi osztály vezetőjének asszisztense biztosítja a belső minőségellenőrzés és a vezetői információs rendszer működését, valamint az ő feladata az éves jelentés jogi osztályra eső részét összehangolni.

2004-ben az osztályt az osztály vezetője, hat jogi főtanácsadó, öt jogi tisztviselő, egy jogi asszisztens, valamint a jogi osztály vezetőjének asszisztense alkotta. A jogi osztály tíz gyakornokot is foglalkoztatott 2004-ben.

Ian HARDEN

A jogi osztály vezetője

Tel. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN az angliai Norwich-ban született 1954. március 22-én. Jogot tanult a cambridge-i Churchill Főiskolán; 1975-ben szerzett BA fokozatú diplomát kitüntetéssel, majd LLB diplomát 1976-ban. Tanulmányai befejezése után a Sheffieldi Egyetem Jogi Karára került, ahol 1976 és 1990 között előadó, 1990 és 1993 között adjunktus, 1993 és 1995 között docens, majd 1995-től a közjog professzora. 1996-ban jogi főtanácsadóként csatlakozott az európai ombudsman hivatalához, 1997 és 1999 között a titkárság vezetője, majd 2000-től a jogi osztály vezetője. Számos EU-jogi és közjogi publikáció szerzője és társszerzője, mint például *A Szerződő Állam* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Rugalmas Integráció: hatékonyabb és demokratikusabb Európa felé* (London CEPR, 1995) és az *Európai Gazdasági és Monetáris Unió: Az intézményi keret* (Kluwer Law International, 1997). Az Association Française des Constitutionnalistes és a brit „Study of Parliament Group” tagja.

Murielle RICHARDSON

A jogi osztály vezetőjének asszisztense

Tel. +33 3 88 17 23 88

JOGI TISZTVISELŐK

A jogi tisztviselők foglalkoznak a panaszokkal, amelyeket az Európai Unió 21 hivatalos nyelve közül bármelyikben be lehet nyújtani az ombudsmannak. Javaslatokat tesznek és lefolytatják a hivatalból indított vizsgálatokat, válaszolnak a tájékoztatást kérő levelekre, jogi ügyekben segítséget nyújtanak az ombudsmannak, tanácsokat adnak az egyes tagállamok jogi eljárásairól, fejleményeiről és hagyományairól, valamint a nyilvános eseményeken képviselik az ombudsmant.

Elodie BELFY*Jogi asszisztens**Tel. +32 2 284 39 01***Peter BONNOR***Jogi tisztviselő**Tel. +33 3 88 17 25 41***Benita BROMS***A brüsszeli iroda vezetője**Jogi főtanácsadó**Tel. +32 2 284 25 43***Alessandro DEL BON***Jogi tisztviselő (2004.05.31-ig)**Tel. +33 3 88 17 23 82***Marjorie FUCHS***Jogi tisztviselő**Tel. +33 3 88 17 40 78***Gerhard GRILL***Jogi főtanácsadó**Tel. +33 3 88 17 24 23***Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA***Jogi főtanácsadó**Tel. +33 3 88 17 27 46***Andrea JÁNOSI***Jogi főtanácsadó (2004.09.30-ig)***José MARTÍNEZ ARAGÓN***Jogi főtanácsadó**Tel. +33 3 88 17 24 01***Tina NILSSON***Jogi tisztviselő**Tel. +32 2 284 14 17***Ida PALUMBO***Jogi tisztviselő**Tel. +33 3 88 17 23 85***Olivier VERHEECKE***Jogi főtanácsadó**Tel. +32 2 284 20 03***GYAKORNOKOK****Mari AMOS***Gyakornok (2004.02.01-től 2004.12.31-ig)***Sigita BRUZAITE***Gyakornok (2004.02.01-től 2004.07.31-ig)***Liv-Stephanie HAUG***Gyakornok (2004.07.31-ig)***Georgios KATHARIOS***Gyakornok (2004.09.01-től)**Tel. +32 2 284 38 49***Daniel KOBLENCZ***Gyakornok (2004.09.01-től)**Tel. +32 2 284 38 31***Jernej LETNAR CERNIC***Gyakornok (2004.09.01-től)**Tel. +33 3 88 17 29 64***Wiebke PANKAUKE***Gyakornok (2004.09.01-től)**Tel. +33 3 88 17 24 02***Pagona-Maria REKAITI***Gyakornok (2004.06.30-ig)***Andrea SACK***Gyakornok (2004.09.01-től)**Tel. +33 3 88 17 39 31***Tereza SAMANOVA***Gyakornok (2004.02.01-től 2004.12.31-ig)***Asta UPTAITE***Gyakornok (2004.10.01-től)**Tel. +32 2 284 26 09*

IGAZGATÁSI ÉS PÉNZÜGYI OSZTÁLY

Az igazgatási és pénzügyi osztály felelős minden nem jogi jellegű munkáért az ombudsman irodájában. Az osztály három szektorból áll – a személyzeti, igazgatási és pénzügyi szektorból, a panaszkezelési szektorból és a kommunikációs szektorból. Az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője összehangolja az osztály munkáját, irányítja az alkalmazottakat, javaslatot tesz az intézmény igazgatási és pénzügyi stratégiájára és felügyeli azt, képviseli az ombudsmant számos intézményközi fórumon, valamint felelős az ombudsman költségvetésének tervezéséért és végrehajtásáért.

João SANT'ANNA

Az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője

Tel. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA a portugáliai Setúbalban született 1957. május 3-án. 1975 és 1980 között a Lisszaboni Egyetemen jogot tanult, majd a lisszaboni ügyvédi kamara tagja lett 1981-ben. 1980 és 1982 között ügyvédként dolgozott a portugál belügyminisztérium Lisszabon és környéke részleg jogi és közigazgatási osztályán. 1982 és 1984 között folytatta jogi tanulmányait a szellemi tulajdonjog területén a müncheni Ludwig-Maximilian Egyetemen, valamint a Max-Planck Intézetben. Miután visszatért Portugáliába 1984-ben, a portugál belügyminisztérium Lisszabon és környéke részleg jogi és közigazgatási osztályának vezetőjévé nevezték ki. 1986-ban az Európai Parlament tisztviselője lett, dolgozott a tájékoztatási és PR, a kutatási, a személyzeti és pénzügyi igazgatóságon, és végül az Európai Parlament jogi szolgálatánál. 2000-ben került az európai ombudsman hivatalához, mint az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője.

SZEMÉLYZETI, IGAZGATÁSI ÉS PÉNZÜGYI SZEKTOR

A személyzeti, igazgatási és pénzügyi szektor a legváltozatosabb szektor a végrehajtandó feladatok tekintetében.

A pénzügyi felelősségek, amelyek abból adódnak, hogy az európai ombudsmannak önálló költségvetése van, négy pénzügyi tisztviselő között oszlanak meg, akik a költségvetés elkészítéséért és végrehajtásáért felelősek.

Az informatikai felelős feladata, hogy az Európai Parlamenttel szorosan együttműködve biztosítsa az irodának a szükséges informatikai eszközöket. Karbantartja az alkalmazottak által használt hardver és szoftver eszközöket, fejleszti a belső használatra szánt adatbázisokat és az egyéb alkalmazásokat. Javaslatot tesz és lebonyolítja új informatikai eszközök vásárlását, valamint informatikai eszközök üzemén kívül helyezését, illetve gondoskodik a felhasználói támogatásról.

A szektoron belül elvégzendő feladatok közé tartoznak továbbá az alkalmazotti ügyek és a munkaerőfelvétel, a bejövő és kimenő posta, a telefonközpont, az irodai infrastruktúra, a fordítói munkák összehangolása, a jogi könyvtár és az intézményi archívumok.

Rachel DOELL*Titkár**Tel. +33 3 88 17 23 98***Jean-Pierre FEROMONT***Pénzügyi tisztviselő**Tel. +32 2 284 38 97***Giovanna FRAGAPANE***Pénzügyi tisztviselő (2004.05.01-től)**Tel. +33 3 88 17 29 62***Alexandros KAMANIS***Pénzügyi tisztviselő (2004.02.29-ig)***Isgouhi KRIKORIAN***Titkár**Tel. +33 3 88 17 25 40***Gaël LAMBERT***Informatikai felelős**Tel. +33 3 88 17 23 99***Juan Manuel MALLEA***Titkár**Tel. +33 3 88 17 23 01***Charles MEBS***Titkár**Tel. +33 3 88 17 70 93***Elizabeth MOORE***Titkár (2004.11.30-ig)***Véronique VANDAELE***Pénzügyi tisztviselő**Tel. +32 2 284 23 00***Félicia VOLTZENLOGEL***Titkár**Tel. +33 3 88 17 23 94***Christophe WALRAVENS***Pénzügyi tisztviselő (2004.02.01-től)**Tel. +33 3 88 17 24 03***KOMMUNIKÁCIÓS SZEKTOR**

A kommunikációs szektor felelős az intézmény kommunikációs politikájának kidolgozásáért az uniós intézmények és szervek, az ombudsmanok és a közvélemény tekintetében. A szektor biztosítja továbbá az ombudsmani irodán belüli hatékony kommunikációt.

A sajtófelelős és az internet-kommunikációs tisztviselő együttes feladata, hogy kommunikációs tanácsokkal lássák el az ombudsmant. Olyan feladatokat látnak el, mint az ombudsman tájékoztatási célú útjainak megszervezése a jelenlegi EU-tagállamokba és a csatlakozó országokba, külső események megszervezése, beszédek megfogalmazása, az éves jelentés elkészítése (a jogi osztállyal együttműködve), kapcsolattartás az európai ombudsmanokkal. Ezen kívül felelősek a médiakapcsolatokért, a közlemények megjelentetéséért és az interneten közzétett információkért. A kommunikációs asszisztens a legkülönbözőbb feladatok elvégzésében nyújt segítséget, elsősorban az internet, a kiadványok megjelentetése és a kapcsolattartás terén, ugyanakkor az ő feladata a strasbourgi irodába történő csoportos látogatások megszervezése is.

A kommunikációs tisztviselő a kapcsolattartó személy a kommunikációs szektor és a jogi osztály között. Ő a felelős a belső kommunikációs ügyekért, mint például az irodai jogi intranet, az audiovizuális archívum, és az új munkatársak bevezető képzése. Kezeli továbbá az intézmény központi elektronikus (e-mail) levelesládáját, valamint olyan eljárásokat dolgoz ki, amelyek lehetővé teszik a panaszok hatékony kezelését és a tájékoztatást.

Rosita AGNEW*Sajtófelelős**Tel. +32 2 284 25 42***Alessandro DEL BON***Kommunikációs tisztviselő (2004.06.01-től)**Tel. +33 3 88 17 23 82***Ben HAGARD***Internet-kommunikációs tisztviselő**Tel. +33 3 88 17 24 24***Dace PICOT-STIEBRINA***Kommunikációs asszisztens**Tel. +33 3 88 17 40 80*

A PANASZKEZELÉSI SZEKTOR

A panaszkezelési szektor felelős az európai ombudsmanhoz beérkező panaszok nyilvántartásáért, osztályozásáért és nyomkövetéséért. A szektor gondoskodik arról, hogy minden panasz egy adatbázis nyilvántartásába kerüljön, valamint, hogy a panaszokat visszaigazolják és a jogi osztálynak továbbítsák. A szektor kezeli a panaszokkal kapcsolatos bejövő és kimenő postát, biztosítja, hogy az adatbázisba bekerült panaszok adatai az eljárás alatt frissüljenek, felügyeli a határidők betartását, a panaszokkal kapcsolatos statisztikákat készít, és rendszerezi a panaszokkal kapcsolatos dokumentumokat.

Séverine BEYER*Titkár**Tel. +33 3 88 17 23 93***Isabelle FOUCAUD***Titkár**Tel. +33 3 88 17 23 91***Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA***Titkár (2004.01.05-től)**Tel. +33 3 88 17 20 91***Isabelle LECESTRE***Titkár**Tel. +33 3 88 17 24 29***Evelyne BOUTTEFROY***Titkár**Tel. +33 3 88 17 24 13***Gabrielle SHERIDAN***Titkár (2004.02.16-től)**Tel. +33 3 88 17 24 08***Elaine DRAGO***Titkár (2004.11.01-től)**Tel. +33 3 88 17 33 31*

D A HATÁROZATOK MUTATÓI

1 AZ ÜGY SZÁMA SZERINT

2002

1435/2002/GG	77
1769/2002/(IJH)ELB	96
1876/2002/OV	59
1878/2002/GG	94
1889/2002/GG	77
1963/2002/IP	95
1986/2002/OV	78
2007/2002/ADB	79
2185/2002/IP	80
2204/2002/MF	81

2003

0253/2003/ELB	99
0260/2003/OV	75
0278/2003/JMA	82
0378/2003/MF	91
0415/2003/(IJH)TN	73
0701/2003/IP	83
0753/2003/GG	84
0821/2003/JMA	55
0841/2003/(FA)OV	60
0849/2003/JMA	61
0900/2003/(IJH)TN	62
0907/2003/ELB	56
0953/2003/(FA)OV	90
1110/2003/ELB	68
1196/2003/ELB	101
1219/2003/GG	100
1286/2003/JMA	63
1304/2003/(ADB)PB	64
1319/2003/ADB	85

1320/2003/(ADB)ELB	74
1367/2003/OV	86
1481/2003/OV	65
1571/2003OV	93
1600/2003/ADB	69
1624/2003/ELB	86
1874/2003/GG	87
1949/2003/(TN)(IJH)TN	70
2046/2003/GG	76
2124/2003/ADB	70
2126/2003/PB	57
2183/2003/(TN)(IJH)TN	71
2210/2003/MHZ	98
2216/2003/MHZ	92
2225/2003/(ADB)PB	103
2239/2003/(AJ)TN	89
2333/2003/GG	89
2371/2003/GG	58
OI/1/2003/ELB	105
OI/2/2003/GG	103
OI/5/2003/IJH	105

2004

0032/2004/GG	102
0220/2004/GG	72
0221/2004/GG	65
0326/2004/IP	66
0435/2004/GG	71
0480/2004/TN	67
0520/2004/TN	71
0760/2004/GG	100
1044/2004/GG	68

2 TÁRGY SZERINT

Mezőgazdaság (KAP)

1219/2003/GG	100
0760/2004/GG	100

Állampolgári jogok

0753/2003/GG	84
1286/2003/JMA	63
2333/2003/GG	89
2371/2003/GG	58
0220/2004/GG	72
1044/2004/GG	68

Versenypolitika

1963/2002/IP	95
--------------------	----

Fogyasztóvédelmi politika

2126/2003/PB	57
--------------------	----

Szerződések

1878/2002/GG	94
1889/2002/GG	77
1986/2002/OV	78
0953/2003/(FA)OV	90
1874/2003/GG	87
1949/2003/(TN)(IJH)TN	70
2124/2003/ADB	70
0435/2004/GG	71

Fejlesztési együttműködés

0253/2003/ELB	99
1624/2003/ELB	86
2124/2003/ADB	70
0326/2004/IP	66

Oktatás, szakképzés, fiatalok

0221/2004/GG	65
--------------------	----

Környezetvédelem

0278/2003/JMA	82
2124/2003/ADB	70

Foglalkoztatás

0480/2004/TN	67
--------------------	----

A személyek és szolgáltatások szabad mozgása

0701/2003/IP	83
--------------------	----

Közegészségügy

0849/2003/JMA	61
2126/2003/PB	57

Kutatás és technológia

1876/2002/OV	59
--------------------	----

Állami támogatás

2185/2002/IP	80
--------------------	----

Alkalmazottak

– Felvétel

1435/2002/GG	77
0378/2003/MF	91
0821/2003/JMA	55
1110/2003/ELB	68
1196/2003/ELB	101
1320/2003/(ADB)ELB	74
1367/2003/OV	86
1571/2003/OV	93
1600/2003/ADB	69
2216/2003/MHZ	92
2225/2003/(ADB)PB	103

– Egyéb kérdések

2204/2002/MF	81
0907/2003/ELB	56
1319/2003/ADB	85
2046/2003/GG	76
2210/2003/MHZ	98
OI/1/2003/ELB	105
OI/2/2003/GG	103
0032/2004/GG	102

Szállítás

2239/2003/(AJ)TN	89
------------------------	----

3 AZ ÁLLÍTÓLAGOS HIVATALI VISSZÁSSÁG TÍPUSA SZERINT

Elkerülhető késedelem

1963/2002/IP	95
2185/2002/IP	80
0260/2003/OV	75
1319/2003/ADB	85
1949/2003/(TN)(IJH)TN	70
2124/2003/ADB	70
2333/2003/GG	89
0435/2004/GG	71

Hátrányos megkülönböztetés

0278/2003/JMA	82
0821/2003/JMA	55
1367/2003/OV	86
2210/2003/MHZ	98
2216/2003/MHZ	92
2126/2003/PB	57
OI/2/2003/GG	103
0326/2004/IP	66

Hiba a 226. cikk szerinti eljárásban

2007/2002/ADB	79
0701/2003/IP	83
0841/2003/(FA)OV	60
0849/2003/JMA	61
0480/2004/TN	67
1044/2004/GG	68

Tájékoztatás hiánya vagy megtagadása

1986/2002/OV	78
0415/2003/(IJH)TN	73
0753/2003/GG	84
0907/2003/ELB	56
1110/2003/ELB	68
1196/2003/ELB	101
1286/2003/JMA	63
1319/2003/ADB	85
1320/2003/(ADB)ELB	74
1367/2003/OV	86
1874/2003/GG	87
2126/2003/PB	57

2239/2003/(AJ)TN	89
2371/2003/GG	58

Átláthatóság hiánya

1304/2003/(ADB)PB	64
1481/2003/OV	65
0220/2004/GG	72

Jogi hiba

0900/2003/(IJH)TN	62
1571/2003/OV	93

Hanyagság

1963/2002/IP	95
2185/2002/IP	80
2204/2002/MF	81
0260/2003/OV	75
1600/2003/ADB	69

Eljárásbeli hibák

1769/2002/(IJH)ELB	96
2007/2002/ADB	79
2216/2003/MHZ	92
OI/1/2003/ELB	105
0326/2004/IP	66

Indokolás

0953/2003/(FA)OV	90
------------------------	----

Méltánytalanság

1435/2002/GG	77
1876/2002/OV	59
1878/2002/GG	94
1889/2002/GG	77
1986/2002/OV	78
0378/2003/MF	91
0953/2003/(FA)OV	90
1219/2003/GG	100
2046/2003/GG	76
0032/2004/GG	102
0221/2004/GG	65

Egyéb hivatali visszáság

1876/2002/OV	59
1986/2002/OV	78
0253/2003/ELB	99
0953/2003/(FA)OV	90
1624/2003/ELB	86
2183/2003/(TN)(IJH)TN	71
OI/5/2003/IJH	105

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN ELÉRHETŐSÉGEI

LEVÉLBEN

Európai Ombudsman
1, avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
France

TELEFONON

+33 3 88 17 23 13

FAXON

+33 3 88 17 90 62

E-MAILBEN

euro-ombudsman@europarl.eu.int

WEBOLDAL

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

ÉRTÉKESÍTÉS ÉS ELŐFIZETÉSEK

A Kiadóhivatal gondozásában megjelent, térítés ellenében kapható kiadványokat a világ minden pontján megtalálható értékesítési irodáinkban kérheti.

Mi a teendő, ha szeretnék egy kiadványhoz hozzájutni?

Miután megtekintette értékesítési irodáink listáját, kérjük, válassza ki az Önnek megfelelőt, és a rendeléshez lépjen kapcsolatba velük.

Hogyan juthatok hozzá az értékesítési irodák listájához?

- letöltheti azt a Kiadóhivatal honlapjáról: <http://publications.eu.int/>
- kérését faxon is leadhatja a (352) 2929-42758-as számon, és mi elküldjük Önnek a kért listát.

Kiadóhivatal

Publications.eu.int

ISBN 92-95022-58-0

9 789295 022584

www.euro-ombudsman.eu.int